

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חלק קנה

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור חכמה
יסדתם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרך ודרך מפל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בגוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוננו, מורנו ורבונו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מומקרא מדרשים וחר הקדוש

הוצא לדפוס על ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תובכ"א

שנת תשע"ח לפ"ק.

נתן להשיג את הספר הקדוש הזה
וכל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי תלמידיו הקדושים:

אשדוד:

0527618316

בבני ברק:

052-7138892

03-5743542

יבנאל עיר ברסלב

הפצה ראשית:

050-4173172

052-7147779

דוא"ל: 3127779@gmail.com

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכֹל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוֹ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכֹל כַּרְף מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּכָם בְּיוֹתֵר מְעַשְׂרִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדְנוּ אַחֲר־כֵּן מְכַתֵּב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינַי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוּמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קִנְיָה,
וּמִקִּוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבְלַבְּנוּ תִקְנָה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזוֹה,
יִהְנֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מַאֲמְרֵי חַז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלֻבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הַיְרֹוד
וְהַנְּמֹד בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ בְּאֶפֶן נִפְלָא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכַּל
תַּחְתּוֹן, מַעֲלָא לְעָלוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׂרָגִיל בְּהֵם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בְּהֵם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אָמְתִי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִ'בְּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַן ל'א ר'אֲתָה
אֱלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁל'מ'ה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הקדמה

הצדיק והרב האמת, או יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידיים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם במטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול היים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או

פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, פי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נְצַחִים?! וְהֲלֹא כַּמָּה תַּחְבוּלוֹת עוֹשִׁים וְכַמָּה סִפְרִים לְאַלְפִים
 וְלִרְבּוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כַּמָּה אַלְפֵי אַלְפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ'
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לַחֲבֵר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֵצְמָנוּ צִידָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְיִכְבֵּר נִלְפָדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאוּת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלּוֹ וּבִטְעוּתוֹ וְכוּ',
 וְכַמָּה סִפְרִים וְתַחְבוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כִּדִּי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחְבוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחְיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים, לְקַרְבָּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצֵּא, שְׁכָל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נְמַצֵּאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כַּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לַגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שָׁפָן
 וְכָל שָׁפָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעַמְקָהּ, עַל-פֶּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנֶּה, עַדִּין אֵינָם חֶלֶק אֶחָד מֵאֶלֶף מַעֲמֵק
 רַבּוֹי הַסִּפְרִים שְׁיִתְּגַלוּ עוֹד, בְּעַת שְׁיִתְּגַלוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-פֶּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מַחֲיִין אֶת עֵצְמָן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים מַחֲיִין אֶת עֵצְמָן בְּסִפְרִים אַחֲרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מפמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקהו בענוה של שקר, אמה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו

ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כִּאֲשֶׁר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, לְמוֹתֵהֶן ז"ל: כְּשִׁיגִיעַ בְּכַתִּיבְתוֹ לְעִנֵּן "אֲמוּנָה" או "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל וּלְצַאת מִהַחֲשֶׁה, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁר מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲמַתָּתוֹ יִתְבַּרֵךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ, כִּי הוּא הָרוֹפֵא הָאֲמֵתִי, הָרוֹפֵא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מִינֵי צְנוּרוֹת שֶׁל הַסְּטָרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָהּ, לְשַׁבְּרָהּ וּלְבַטְלָהּ, וּלְהַרִים אֶת הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנת כל בית ישראל, ותקנת כל הדורות ותקנת כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר

אֲשֶׁר בִּנְחַל

כֶּרֶךְ קִנְיָה

מ' קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִיִן סוֹף כְּרוֹךְ הוּא, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוּשׁ-כְּרוֹךְ-
הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל
וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאֵל
זֶה זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי כִּשְׂאֵדָם מִתְפַּלֵּל
לְהַקְּדוּשׁ-כְּרוֹךְ-הוּא, וְכֹל דְּבָר מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ הוּא רַק מִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ, בְּזֶה מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגָּחָה שְׁלֵמָה.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תְּתַבּוֹד בְּכֹל יוֹם אֵל הַקְּדוּשׁ-כְּרוֹךְ-הוּא,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה עִם הַיְלָדִים שְׁלֶךָ,
וְתִמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

בְּזִכּוֹת הַהִפְצָה שְׂאֲתָה מִפִּיךָ, אֲזוּ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, כִּי זְכוֹת
הַרְבִּים עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד,
וַיְהִיֶּה לְךָ נַחַת מִיְלֻדֶיךָ, שְׂתוּכַל לְחַתֵּן אוֹתָם, אֶת כָּלֶם בְּשָׁנָה אַחַת.

הַעֲקֹר בְּשִׁדּוּכִים לֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּרִרְוֹן, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ אֶת
הַבַּת זוּג שְׁלוֹ, וְצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרַחֲמִים
וּבְרִצּוֹן, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם וַיִּרְחִיב לָנוּ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְשִׁלֵּא יִהְיֶה
שׁוֹם קוֹשִׁי בְּמִצִּיאַת הַזּוּג לַיְלָדִים, וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלָּה,
וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵין עֲצָה אַחֲרַת רַק תְּפִלָּה,

תפלה זה השער שדרכו נכנסים אליו יתברך, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פד).

מה אמר לך, ידידי היקר! על כל אחד עובר צרות ויסורים ומכאובים רבים, ואשרי אדם שמתזיק מעמד ואינו נשבר משום דבר, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ונזכה להתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קיב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך ביותר שאת וביתר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא הצלחת האדם בגשמיות וברוחניות, וככל שאדם יותר בשמחה מצליח יותר, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ועל-ידי-זה יתרחב לך ודעתך, ותוכל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואנשי שלומנו היקרים היו רגילים לומר: אלמלא לא זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אלא לקבל ממנו את ההנהגה של התבודדות, כבר היה פדאי, ומכל שפן שקבלנו ממנו עוד הרבה הנהגות, ולכן אנחנו צריכים מאד מאד לשמח — אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתַעֲזֹב כְּבוֹר אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת
וְהַדְמִיּוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַע, שֶׁהַקְדוּשָׁ-
בְרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר
גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן,
וְאָדָם צְרִיף לְהַכְנִיס בְּעֲצָמוֹ תְּמִיד אֶת הַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִית.

אֵל תִּקַּח עֲלֶיךָ דְּבַר שְׁלִמְעֵלָה מִכְתָּבְךָ, כִּי בְּזֶה תִּפְּל, חֵס וְשְׁלוֹם,
וְלִכְּנֵן אִם עֲכָשׁוּ עֲדִין לֹא הוֹלֵךְ כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל הַמְדַרְשָׁה וְכוּ', רְאֵה
לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וּלְחִזּוֹק אֶת אַחֲרִים, וְעִבּוֹדְתָךְ צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק
שְׂמִחָה — לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כְּמַאֲמָרְם ו"ל (ראש השנה ו'): אֲשֶׁה
— בְּעֵלָה מְשִׂמְחָה; וְרַבֵּנוּ ו"ל רְצָה מְאֹד מְאֹד שֶׁנַּעֲבֹד עַל נִקְדַּת
הַשְּׂמִחָה, וּבְפִירוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטִי-מוֹהַב"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד), שֶׁמִּצְוָה
גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִכְף-מִיַּד כְּשֶׁרוֹצִים לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר, עֲבָרָה
גְּדוֹלָה כְּשֶׁהוּא בְּעֲצָבוֹת, וְצְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְכוּא לְשִׂמְחָה,
וְגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ, שֶׁכָּל הַמַּחֲלוֹת וְחִלָּאִים רְעִים שְׂבָאִים
לְאָדָם זֶה רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִחָה. וְלִכְּנֵן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִמְסַר
אֶת עֲצָמְךָ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזָה עוֹשֶׂה
רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשְּׂמִים...

מ' קיד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה מְאֹד גָּדֵל צַעְרִי, כְּשֶׁשְׁמַעְתִּי שֶׁנִּשְׁבְּרוּ לְךָ כַּמָּה צְלָעוֹת וְכוּ',
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רַפּוּאָה וְשָׁלְמָה, רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּאָת
הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג
אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֻסֵּד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְכַמְשָׁפֵט, וְדַבֵּר זֶה צְרִיכִים תְּמִיד
לְחֹזֵר בְּעֲצָמוֹ, לֹא לִשְׂכַח מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּרַגַּע, כִּי כָּל עֲבוֹדָתְנוּ
בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק לְחֹשֵׁב מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי
רַבּוּי תַּפְּלָה, כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהֵבֵן אֵל אָבִיו, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מוֹצִיא
אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן מִתּוֹךְ פְּנִימִיּוֹת לְבָבוֹ, וְזוֹכֶה
לְהַדְּבִיק אֶת עֲצָמוֹ אֶל נַעַם זֵיו שְׂכִינַת עֵזוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ
אֵלָיָהּ.

בְּעֵגֶן לְהַכְנִס לְגוֹר לִיבְנָאֵל, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁתּוּכַל לְהַתְּאַקְלֵם שְׁמָה, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, אִם אַתָּה רוֹצֶה לְשַׁלַּח
אֶת הַיְלָדִים בַּחוּץ לְלִמֵּד — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, הָעֶקֶר אֵל תְּבַלְבֵּל
אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר, תַּחֲזֹק אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכַמִּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ
(רֹאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָהּ מְשַׁמְחָה; וְלִכֵּן תִּרְאוּ שְׁנֵיכֶם לְשַׁמַּח,
וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֻחָה
וְשֶׁל אֶהְבָּה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשַׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה גִיַעֲוֹ וַיְרַדְפוּ אֶל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִצַּלְתֶּם מִתְּאֲנַת דְּרָכִים קְטַלְנִית וְכוּ' וְכוּ', אַתֶּם לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ לְהַעֲרִיף אֶת הַגָּס הַגְּדוֹל שְׁעָשָׂה לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשֵּׁם יִשְׁמַר מֵה שֶׁהִיָּה יְכוּל לְקָרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הִיִּיתֶם מִשְׁאִירִים יְלָדִים לְבַד. וְהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַחֲזִיר לָכֶם אֶת הַחַיִּים, וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים מֵהַיּוֹם לְשַׁמַּר לֹא לְקַלֵּל אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, כִּי הַקְּלָלוֹת הֵן הֵן הַגּוֹרְמוֹת לְאָדָם אֶת כָּל הַצָּרוֹת שְׁבָעוּלָם, וְלָכֵן תִּרְאוּ לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְלִמְסַר אֶת נַפְשְׁכֶם בְּשִׁבּוּלֵי יִתְבָּרַךְ, וְתִצְאוּ לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִהְיֶה לָכֶם כֶּסֶף לְשֵׁלֶם אֶת כָּל הַחֻבוֹת שְׁלָכֶם, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לָכֶם דִּירָה מִשְׁלָכֶם, הַעֲקָר אֵל תַּעֲזֹבוּ אֶת הַרְצוֹן, וְתִרְגְּלוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִשְׁלִימוּ עִם כָּל הַשְּׂכֵנִים, כִּי זֶה לֹא יָפָה אִם שְׂכֵנִים רַבִּים בִּינֵיהֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא אֶת הַמְּרִיבוֹת, כִּי כָּל עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם זֶה רַק 'הַפְּרָד וּמְשַׁל', לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

מ' קטז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לדבק את עצמך בו יתברך, ותמיד תהיה בשמחה, ותשמח את אשתך, ובפרט שאתה עדין בשנה ראשונה, אני מנחת עליך מצות עשה של "ושמח את אשתו", וזו מצוה גדולה מאד מאד, כי השמחה בפית מרחבת את הדעת ומזכה לאשה לבנים.

ובכלל טוב מאד שתהיה תמיד שמח ותשמח את אחרים, כי בעונותינו הרבים, עובר על כל אחד משברים וגלים, וכל אחד שבור מכל מה שעובר עליו בגשמיות וברוחניות, וכשזוכים לחזק את אחרים, על-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא עוזר גם לו, ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, והכל נעשה מאתו יתברך בצדק ובמשפט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קיז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר, תלמיד "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִמְסַר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִימָה, כִּי תִדַּע, שְׂעָקָר עֲבוּדַת בַּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִימָה הִיא הַדְּבִקוּת בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְאֵין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה שְׂאָדָם הוּא דְבוּק בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם דְּבָר, אֲלֵא תִרְגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, וְאִם הֵייתָ מִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִזּוֹ הֵייתָ מִרְגִּישׁ עוֹלָמְךָ בְּחַיִּיךָ.

תְּתַפְּלֵל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מַעְרִיב בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, שְׂזֶה תִקּוֹן הַנְּשִׂמָה, כִּי (תְּהִלִּים ל'): "הַיְעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל גִּפְשֵׁי" — רְאֵשֵׁי תְבוּת נְשִׂמָה, כִּי דִיקָא עַל-יְדֵי לְמוּד הַרְבֵּה מִשְׁנִיּוֹת, זוֹכִים לְעֵלוֹת אֶת הַנְּשִׂמָה מִהַחֲשֵׁךְ שֶׁנִּפְּלַל לְשֵׁם. וְלָכֵן תִּתְחַזַּק, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ג סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִסְתַּדֵּר בְּעִנְיַן הַסִּפָּר תּוֹרָה עִם הַסּוֹפֵר, כִּי הוּא מְסַבֵּן, הוּא כְּתִב אֶת כָּל הַסִּפָּר תּוֹרָה, וְלֹא קַבֵּל אֶת כָּל הַתְּשֻׁלוֹם, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיבְדָךְ לְשֵׁלֵם לוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְּכוּת שְׁיִישׁ לָךְ, שְׂאֵתָה

זוכה להפיץ את אור רבנו ו"ל בעולם, אשר אין ערף אליו, כי כל ספר וספר שיוצא למרחקים וכו', לקרב את בני ובנות ישראל, זה עושה רעש גדול בשמים, ולא בחנם שהסמ"ך-מ"ם רוצה רק לבלע אותנו, כי אנחנו עצם בגרוננו, ולכן אני מאד מבקש אותך, חכמינו הקדושים אמרו: גזל ואינו יודע למי גזל — יעשה מהם צרכי רבים; ופרש על זה מוהרנ"ת ו"ל (לקוטי הלכות, גולה, הלכה ה'), שעקר התקון של האדם בגנבה וגזלה הוא רק — להפיץ את אור רבנו ו"ל, ואם תהיה חזק בזה, אז טוב לך כל הימים.

נא ונא הדבק את עצמך בו יתברך, ותדע, שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קיט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

היה טוב מאד, שתלמד בספר-המדות, אות גנבה וגזלה, ותקיים כל מה שנגאמר שם, וזו סגולה להנצל מגנבים.

להחזיק כלב בבית זו לא עצה, אדרבה, חכמינו הקדושים מאד הקפידו שלא יגדל כלב בתוך ביתו.

ראה לבדק את המוזות ואת התפלין שלך, כי בודאי הם פסולות, אחרת לא היה גנבים בתוך ביתך.

אני מכרח לספר לך, שלפני עשרים ושמונה שנים נכנס גנב לתוך הישיבה, וגנב מהבחורים דברים, ומאד התפלאתי איך בא

לתוף הישיבה גנב? והתבודדתי הרבה עמו יתברך, ואז נפל לי במחשבותי לבדק את המזונה בדלת הקדמית, ובודאי מצאתי אותה פסולה, ואז ראיתי את ההשגחה הפרטית, איך שאדם צריך לבדק תמיד את המזונה, ולכן תבדק את המזונות שבכל ביתך, וכן את התפלין שלך, ובודאי על-ידי-זה תנצל מגנבים.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריכים לחזור על זה פעמים אין מספר, כדי שנחדיר בעצמנו ידיעות אלו, ולא נשבר משום דבר.

ראה למסר את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה זו והצלחת האדם בין בגשמי ובין ברוחני, ואשרי האדם שתמיד שמח, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קכ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביותר שאת וביתר עז, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותדעי, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, ולכן תחדירי בעצמך אמונה פשוטה בו יתברך, וכל מה שאת צריכה תבקשי רק ממנו יתברך, כי רק הוא יתברך יכול לעזור לנו, ובגני-אדם הם סתם חיות, ולכן אל תשברי משום דבר, ואז תראי את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועקר

הטוב זה הטוב הגנוז להשיג את הקדוש-ברוך-הוא, איך שפלא כל הארץ פבודו, והוא יתברך מחיה ומתיה ומקיים את כל הבריאה בלה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם תמיד שלום-בית, ותאהבו אחד את השני, ותכבדו אחד את השני, ואז טוב לכם כל הימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קכא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שלח, כ"ג סיון ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה למסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי השמחה היא תקון על כל העוונות, כי אצלו יתברך נאמר: "עז וחדנה במקומו". ולכן כשבר ישראל שש ושמח, על-ידי-זה הוא נדבק בו יתברך. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך; ולכן צריכים להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לך כל הימים, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קכב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, כִּי אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁפָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וְאַהֲבָה וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וּבְזוֹ
תְלוּיָהּ כָּל הַהֲצִלָּחָה שְׁלָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

נָא וְנָא רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד אֲצִלְכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהֲצִלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קכג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שְׁלַח, כ"ג סִינן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׁמִיּוֹת זֶה רְפוּאָה לְכָל, וְכָל מֵה שְׂאֲדָם
סוּבֵל זֶה רַק מִחֲמַת חֶסֶד וְחֶסֶד הַשְּׁמִיּוֹת, וְלִכֵּן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעֶדְדְךָ תָּמִיד, שְׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְלֹא תִסְבְּלִי כְּכֹר סִבָּל בְּזוּהַ.

תִּדְעִי, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לְךָ מִתְּנָה בְּעַל גִּפְלֵא מְאֹד, וְאֵת
צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה אִתּוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתָּמִיד
יִהְיֶה לָכֶם טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִיּוֹן ה'תשס"ו.

הַכָּתֵב וְהַמְּכַתֵּב בְּיַדֵּי הַבְּחוּר הַחֲתָן ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא לְאוֹת
וְלִרְאִיָּה שְׁאֲנִי מִפִּירוֹ, וְעֲכָשׁוּ הַתְּאָרֶס לְמִזֵּל טוֹב, וְהַחֲתָנָה תִּהְיֶה
בְּשִׁעָה טוֹבָה וּמִצְלַחַת בְּג' אֱלוּל הַשָּׁנָה, וְהוּא בָּא מִמִּשְׁפַּחַה עֲנִיָּה,
וְלָרֶשׁ אֵין כֹּל, וְלִכֵּן מִצְוָה רַבָּה לַעֲזוֹר לוֹ וּלְתַמְכוּ בְּסִבֵּר פְּנִים יְפוֹת,
וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה שֶׁל הַכְּנֶסֶת כִּלְהָ, תִּתְבָּרְכוּ מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל הַבְּרָכוֹת
הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמִּצְוָה...

מ' קכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִיּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַע סְפוּר
כְּזוֹהַ מַה שֶׁקָּרָה בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת.

רְאִשִׁית, אֲנִי לֹא מִפִּיר אֶת הָאָדָם הַזֶּה, וְאִם הוּא גֵּר בְּיִבְנָאֵל,
אֲנִי אֲטַפֵּל בּוֹ וְאֶעֱמִיד אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם שֶׁרְאוּי לוֹ, זוֹ חֲצִפָּה גְדוּלָּה

מאד להִכְנִס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת זָר, וְלַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, וּבִפְרָט שְׂאִין זֶה דְרָךְ יְהוּדֵי לְלַכֵּת עִם יְדִים, כִּי "הַיְדִים יְדֵי עֲשׂוֹ", וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִיפֹה הוּא לְמַד דְרָךְ זֶה? (כַּנְרָאָה שְׂאֵלוֹ הַקּוֹרְאִים אֶת עֲצָמָם 'חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה', עֲדִין לֹא נָקוּ אֶת הַלְּכָלוֹךְ וְהַזְכָּל שֶׁל הָעֶבֶר שְׁלֵהֶם...).

שְׁנִית, חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד, בֵּית־הַכְּנֶסֶת שֵׁישׁ בְּזָה תִּקְנָה לְהַתְּפַלֵּל נִסַּח אֲשֶׁכְּנֹ אוֹ אֵיזָה נִסַּח שֶׁהוּא, אֲסוּר לְשׁוּם בְּרִיָּה לְהַכְנִס שָׁמָּה וְלִשְׁנוֹת אֶת הַתִּקְנָה שֶׁל בֵּית־הַכְּנֶסֶת הַזֶּה, וְלִכְן תִּמְשִׁיכוּ לְעַמּוּד עַל הַמְּשֻׁמֵּר, לֹא לִשְׁנוֹת אֶת הַנִּסַּח. וְיֹדוּעַ, שְׁגָם הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נְחֻמָּן מִבְּרֶסֶלַב זִי"ע, הִזְהִיר אֶת אֲנָשָׁיו לֹא לִשְׁנוֹת מִנִּסַּח לְנִסַּח, עַד כְּדֵי כֶּף, שֶׁהַקְּפִיד שְׁמִי שֶׁמִּתְּפַלֵּל כְּפִי מִנְהַג אֲבוֹתָיו נִסַּח אֲשֶׁכְּנֹ, שֶׁלֹּא יִשְׁנֶה לְנִסַּח סִפְרֵד, וְדַבֵּר זֶה יֹדוּעַ בֵּין חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב.

וְלִכְן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵאִיפֹה לְקַח הַנִּלְ אֶת הָעֲזוֹת וְהַחֲצָפָה לְהַכְנִס לְבֵית־הַכְּנֶסֶת שֶׁמִּתְּפַלֵּלִים בּוֹ נִסַּח אֲשֶׁכְּנֹ, וְלִשְׁנוֹת אֶת הַנִּסַּח, וּמָה גַּם עוֹד, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ חֲצָפָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַיְדִים.

אֲנִי מְאֹד מִתְּנַצֵּל, אִף שֶׁדַּבֵּר זֶה לֹא שִׁיף אֵלַי כַּמּוֹבֵן, אָבֵל כַּאֲמוֹר לְעֵיל, אֲנִי אֲטַפֵּל בְּזָה אִישִׁית, וְאִתָּךְ הַסְּלִיחָה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קכו.

בְּעֲזֹרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שְׁלַח, כ"ד סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֵלָה ... גֵּרֹו יֵאִיר.

קִבְּלָתִי אֶת הַתְּרוּמָה שֶׁל סֵף חֲמֵשׁ מְאוֹת דּוּלָר, וְתַכְּף־וּמְדִי

הַדְּפִסְתִּי עֵשֶׂר אֲלֶף קִנְטָרִים "אל תדאג" — בְּשֵׁפֶה פְּרִסִית, אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוּל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָכֶם, פִּי מַעֲלַת הַמַּחְזֵק וּמַעֲוֹדָד וּמִשְׁמַח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעַתִּים הַלְלוּ, שְׁעוּבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוּבֵר, זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא בְּתָרָא י.א.): כָּל הַמְּקַיִם נַפֵּשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלוּ קָיִם עוֹלָם מְלֵא; עַל אַחַת כְּפֵה וְכַפֵּה כְּשִׁמְקֵימִים אֲלָפִים וְרַבְבוֹת נַשְׁמוֹת, כְּפֵה עוֹלָמוֹת מְלֵאִים בּוֹרְאִים עַל-יְדֵי-זֶה.

וְלִכֵּן זְכוּתְךָ גְּדוּלָה בְּשָׁמַיִם, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה לְךָ חֵלֶק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת לְקִרְבֵּי אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ יִתְבַּרְךָ, וּבִכְפָּרֵט מֵאַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדָה הַפְּרִסִית, שְׂאֵין מִי שֵׁיִדְאָג עִבּוּרָם, וְאֵין אֲפֵלוּ אַחַד שֵׁיוֹצִיא סְפָרִים וְקִנְטָרִים בְּלִשׁוֹן פְּרִסִית לַעֲזֹר לָהֶם, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁתַּרְמַת עִבּוּר הַדְּפִסַּת הַקִּנְטָרִים, הַזְּכוּת הַזֹּאת תַּעֲמֹד לְךָ תַּמִּיד, וְתִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְתִתְבַּרְךָ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְאַל תִּהְיֶה שְׁבוּר מִשׁוּם דְּבַר, פִּי גְּדוּל אֲדוֹנָינוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ, וְזְכוּת הַרְבִּים תִּגַּן בְּעֶדְךָ תַּמִּיד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח אֶת מְלַאכְי הַשְּׁמִירָה לְשִׁמְרֶךָ מִכָּל רָע, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בַּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קבו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר שְׁלַח, כ"ה סִינן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִז"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תַּמִּיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁתַּמְּסֵרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מַצְנוֹת הַשְּׁמִחָה, כִּי רַבְנוּ ו"ל גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): מַצְנָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה תַּמִּיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהַרְחִיק

אֶת הַמֶּרֶה שְׁחוּרָה וְהַעֲצָבוֹת בְּכָל פֶּחֹו, וְכָל הַחֲלָאוֹת הַבָּאוֹת עַל הָאָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת קֶלְקוּל הַשְּׂמֻחָה, וְלִכְן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי זֶה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, כִּי טֹבֵעַ שֶׁל הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ תְּמִיד אַחַר הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן, מַחֲמַת פְּגִיעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְלִכְן הַהֲכָרַח לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי כָּל הַמַּחְלָקֶת וְהַמְרִירוֹת שְׂבָאִים לְבֵיתוֹ שֶׁל אָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמֻחָה, כִּי אִם אָדָם שְׂמַח, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וּמַחוֹ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'); וְתַכְף-וּמְיָד כְּשֵׁישׁ לְאָדָם דַּעַת וְשִׁכְל, אֲזִי כָּבֵר אֶף פַּעַם לֹא יָרִיב בְּבֵיתוֹ, כִּי (קַהֲלַת ז'): "אֵל תִּבְהַל בְּרוּחֶךָ לְכַעַס, כִּי כַעַס בְּחִיק כְּסִילִים יְנוּח"; כָּל הַמַּחְלֻקוֹת וְהַמְרִיבוֹת וְהַכַּעַס שֶׁאָדָם מְכַנִּיס בְּבֵיתוֹ, זֶה בֹּא רַק מַחֲמַת חֲסָרוֹן הַדַּעַת, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ דַּעַת, וְיודֵעַ אֶת גְּדֻלְתּוֹ יִתְבַּרֵךְ, הוּא אֶף פַּעַם לֹא יִתְעַצְבֵּן וְלֹא יִהְיֶה בְּכַעַס וְלֹא יָרִיב בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ. וְלִכְן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמַר חֲזַק, וְיִשְׂמַח אוֹתוֹ, וְאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט): עַל-יְדֵי שֶׁאָדָם שְׂמַח, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגָם הַבְּרִית.

וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ רַק לְשִׂמְחָה, שְׂתַהֲיֶה בֵּינֵינוּ אוֹרֵיחָה שֶׁל שְׂמֻחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, וְהַשְּׂמֻחָה זֶה הַרְפוּאָה, וְהַשְּׂמֻחָה זֶה הַצְּלַחַת הָאָדָם, כָּבֵר הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְחִיל יוֹתֵר לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל, וְלִקְבֹּעַ עֵתִים בְּסִפְרוֹ הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", אֲשֶׁר רַבְּנֵינוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהַסֵּפֶר שֶׁלוֹ הוּא אֶתְחִלְתָּא דְּגְאֻלָּה, וּמֵאַחַר שְׁנֵדְפֵס, אֲנִי רוֹצֵה שְׂיַחֲזְרוּ עַל זֶה הַרְבֵּה מְאֹד, עַד שֶׁיִּהְיֶה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, וְכֵן לְחֹזֵר הַרְבֵּה בְּ"סִפְרֵי-הַמְדוּת", כִּי הַמְדוּת הֵן עֵקֶר הָאָדָם, כִּי בְּלִי מְדוּת אָדָם הוּא חִיָּה בְּצוּרַת אָדָם. וְרוֹאִים אֲנָשִׁים שְׂאִינָם מְנַמְסִים כָּלֵל, אֲלֵא כָּבֵר מוּכְנִיִם לְקַפֵּץ וּלְטַרֵף אֶת הַזּוּלַת כְּמוֹ חִיָּה טוֹרֶפֶת, בְּשַׁעֲהָ שֶׁהוּא מְבַזֶּה אוֹתָם, מֵדוּעַ שֶׁלֹּא תִזְכְּרוּ מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ר'), שֶׁעֵקֶר הַתְּשׁוּבָה לְשִׂמְחָה בְּזִיוְנוֹ וְיָדָם וְיִשְׂתַּק; וְלִכְן לְמָה צְרִיכִים לְקַפֵּץ עַל אָדָם שֶׁמְבַזֶּה אוֹתוֹ?! הֲרֵי זֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, שֶׁהוּא יְבַזֶּה אוֹתִי

ולדם ולשתק. נראו מה אני סובל עלבונות ובזיונות, חרופין וגדופין, מאינשי דלא מעלי, ואני שותק, ולמה לא תלמדו ממני? ! למה צריכים לענות לכל פרחח שמבזה אותך? ! הלא זה עקר התשובה — לדם ולשתק], כי אתם צריכים לדעת, אשר בזיון אחד עולה יותר מאלף תעניות, ובפרט כשהבזיונות באים בתוך הבית, צריכים לשתק, כמאמרם ו"ל (פלה רבתי, פרק ה'), שיהא עלוב לכל אדם ועם אנשי ביתך יותר מכל אדם; ואמרו (מדרש תהלים קא, סימן ג'): צריך אדם להיות עלוב בתוך ביתו, וכך שפן בביתו של הקדוש-ברוך-הוא; ולכן כשאשתך צועקת עליך ומעלבת אותך — שתק שתק, ואל תענה לה, ואף שזה כואב לך, דע לך שזה עקר התשובה — לשמע בזיונו וידם וישתק. ומכל שפן בביתו של הקדוש-ברוך-הוא, שזה בית-הכנסת ובית-המדרש, אם ימצא שמה אחד שיבזה אותך, שתק שתק, ואל תענה לו שום דבר, כי בית-הכנסת ובית-המדרש זה ביתו של הקדוש-ברוך-הוא, וצריכים להתנהג שמה בדרך ארץ גדול מאד, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כָּלֵל, ואז טוב לו כל הימים.

זכרו היטב, אשר ימינו כצל עובר, כמאמרם ו"ל (פראשית רבה, פרשה צו, סימן ב'): כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף, דכתיב (תהלים קד): "כצל עובר ואין מקנה", ואין מי שיקנה שלא ימות, הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים, ואף-על-פי-כן אף אחד לא רוצה לחשב מזה.

ולכן אל תהיו בטלנים! תהיו רק בשמחה, שתהלה לאל, אתם מניחים בכל יום תפלין, ומתעטפין בציצית, ויש לכם מזוזה על פתח ביתכם, אשר אם הייתם שמחים עם זה, לא הייתם באים אף פעם לידי חטאים, כמאמרם ו"ל (מנחות מג:): כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו וציצית בכגדו ומזוזה בפתחו, הכל בחזק שלא יחטא, שנאמר (קהלת ד'): "והחוט המשלש לא במהרה ינתק"; וזה תלוי רק כפי השמחה שאדם שמח עם המצוות האלו שיש לכל בר ישראל בכל יום, ובפרט כשאדם זוכה לבוא לבית-הכנסת ערב

ובְּקֶר וְצִהָרִים, וּמִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, רְאוּי לוֹ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד, וְלִרְקֹד מְרַב שִׁמְחָה, שֶׁהוּא זֹכֵה לְהִפְגֵּס לְבֵית-הַמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, כְּשֶׁאֲדָם זֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מִדְרָשׁ, קִצַּת הַלְכָה, בְּכָל יוֹם, רְאוּי לוֹ לְשִׁמּוֹחַ וְלִרְקֹד בְּשִׁמְחָה אֵין סוּפִית, כִּי אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מַה מְשַׁלְמִים לְמַעְלָה עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכֵן מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה נֶעֱשֶׂה בֵּין חוֹרֵין אֲמִתִּי, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם דִּין לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ בַּזֵּהר (תִּי-שְׁרָה קִלְבִּי): כָּל מֵאֵן דְּאִשְׁתַּדֵּל בְּאוּרֵיתָא חִירוֹ אֵית לֵיה מְכָלָא, בְּעֵלְמָא דִּין מִשְׁעִבּוּדָא דְשָׂאָר עִמִּין עוּבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, חִירוֹ בְּעֵלְמָא דְאִתִּי בְּגִין דְּלֹא יִתְבַּעוֹן מְנִיָּה דִּינָא בְּהוּא עֵלְמָא כָּלֵל; אֲשֶׁרְנוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמַה נְּעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מְרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה!

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קכח.

בְּעִזְבַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ו סִינּוֹ הַתְּשַׁס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַיּוֹם בָּאתִי לְכָאֵן מִיבְנָאֵל, אֲצַלְנוּ עֲדִין פְּרִשְׁת שְׁלַח, כִּי כְּשֶׁהָיָה בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁבַת פְּרִשְׁת נִשְׂא, בְּחוּץ לְאַרְצֵי הָיָה עֲדִין חַג הַשְּׁבוּעוֹת, וְלָכֵן בְּמִשְׁךָ כַּמָּה שְׁבוּעוֹת יִהְיֶה הַפֶּרֶשׁ, וְלָכֵן מָחָר בְּיוֹם שְׁשִׁי עָרַב-שֶׁבַת-קִדְשׁ אָנִי צְרִיף לְשִׁמְעַע אֶת הַקְּרִיאָה שֶׁל שְׁלַח מִתּוֹךְ סֵפֶר הַתּוֹרָה.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשִּׁמְחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה מְחֻזַּק בְּחוֹרִים בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָלֵל, וּבְלְמוּד "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" בְּפֶרֶט, אֲשֶׁר דְּבָר זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, כִּי עַל-יַדִּי לְמוּד זֶה יִחְדִּירוּ בְּעִצָּמָם לְמוּד מְשֻׁנְיוֹת, וְחֻמֶּשׁ וְרִש"י, וּשְׂאָר לְמוּדִים. וְלָכֵן רְאֵה

אֲשֶׁר מ' קכט — מ' קל בְּנַחֵל כט

לְדַבֵּר עִם כָּל בַּחוּר בְּנִפְרָד, וּבַפְּרָטִיּוֹת עִם אֱלוֹ הַחֲלָשִׁים, שְׁעִמְלֵק רוֹדֵף אַחֲרֵיהֶם, כְּמוֹ ... גֵּרוֹ יְאִיר וְ... גֵּרוֹ יְאִיר וְכוּ', וְחָבַל עֲלֵיהֶם, מִי יִתֵּן, שֶׁתִּדְבַר עִמָּהֶם, וְתִכְנִס בָּהֶם תְּשׁוּקָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' קכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ו סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּמְחַל לְהוֹרִי אֶשְׁתָּף, פִּי מִצְוֹת כְּפֹד חֲמִיּוֹ זֶה מְאֹד חָמוּר, כְּמוֹ מִצְוֹת כְּפֹד אָב וְאִם, וְלִכְּנֵן תִּזְמִין אוֹתָם לְבִיתְךָ, וְתַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עִמָּהֶם, וְאֵז יִמְחַל לָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הָעֶבֶר שְׁלָךְ.

חֲזוּק וְאַמֵץ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ הִרְחֵבַת הַדַּעַת, וְלֹא תִהְיֶה מְצַמְצָם, חַס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁרִינוּ שֶׁיֵּשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קל.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ו סִינּוֹן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵה שֶׁחִסַּר לָךְ זֶה רַק דְּבַר "אֶחָד" וְהוּא "שִׂמְחָה", וְלִזְוֹת זֹכִים רַק כְּשִׂמְחַתְחַתְנִים, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (יְבִמוֹת סב:): כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שִׂמְחָה, וְזֶה סוֹבֵב גַּם עַל הָאִשָּׁה, אִם תִּהְיֶי תְּמִיד שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה, שְׂאֵת בְּתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוֹ תְּמִיד לֹא יִחַסַּר לָךְ שׁוֹם דְּבַר, מִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא יִהְיוּ לָךְ קִשְׁיוֹת לֹא עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

ולא על הצדיק, ולא על עצמך, ותאהבי את עצמך, אזי תאהבי את הקדוש-ברוך-הוא, נא ונא להוציא את המרירות שיש בך למורה הך שֶׁלְךָ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קלא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, כ"ז סיון ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלַמִּיד דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

דַּע לְךָ, שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה מֵהַחֲמוּנָה שְׁבַח־מִוִּרְוֹת, וְלִכֵּן רָאָה לְכַבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ.

הַעֲקֹר הַרְגֵּל עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכֵן תִּהְיֶה רְגִיל הַרְבֵּה בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת, לְגַרְסַת הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, וְזֶהוּ תִקּוּן גְּדוֹל לְהַנְשָׂמָה.

המאחל לך שבת שלום...

מ' קלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קָרָח, כ"ז סיון ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלַמִּיד דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִהַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְזֶה עֲקֹר הַתִּקּוּן שְׁלֵנוּ, לְקַרֵּב יְהוּדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְחֻזַּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַשְּׁבוּרִים.

אָשֶׁר מ' קלג — מ' קלד בַּנְחַל לֵא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּחֲחַתְנָן לְשֵׁם שָׁמַיִם בְּקִרְוֹב מְאֹד,
וְאֵל תְּהִיָּה בְּרִנָּן, וְתִהְיֶה יְרֵא שָׁמַיִם אֲמַתִּי, לְהַתְּבוּרָד תָּמִיד עִמּוֹ
יִתְּבַרְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קִרְתָּ, כ"ז סִינן ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַמְּבַחֲנִים וְכוּ', תֶּאֱמִין לִי, עֲדִיף לְהַכְנִים אֶת הָרֵאשׁ
וְהַמַּח בַּתּוֹרָה, כִּי "טוֹב סַחֲרָה מִכָּל סַחֲרָה", בְּמִקּוֹם לְהַכְנִים אֶת
הָרֵאשׁ בְּשִׁטִּיּוֹת, שְׁלֵא נִשְׁאַר מְזָה כְּלוּם.

אוֹדוֹת הַזְּוִיג וְכוּ', אֲנִי הַשְׁתַּדְּלָתִי מְאֹד לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בַּיִת, אֲבָל
הִיא עֶקֶשְׁנִית גְּדוֹלָה וְכוּ', וְלֹא רוּצָה לְצִיַּת וְכוּ', אֲזִי מַה לַעֲשׂוֹת,
וּכְרָאִי שְׁגַם אֶתָּה תִּצָּא מְזָה, כִּי זֶה רַק מְעַצְבֵּן וְגוֹרֵם עֲגַמַת נַפֶּשׁ
וּבִטּוֹל תּוֹרָה, וְעֵינַי בְּשִׁיחוֹת-הַרְ"ן, סִימֵן ס"ז, שְׁהַשִּׁיחָה הַזֹּאת שִׁיכַת
לְשִׁנְיָהֶם, אֲבָל הֵם לֹא רוּצִים לְצִיַּת, אֲזִי אֵינִי מַה לַעֲשׂוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

אֲנִי לֹא דוֹרֵשׁ בְּמַתְנֵי"ס, רַק בְּאוֹלָם שְׁלוֹנוֹ.

מ' קלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חֻקַּת, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי הַכּוֹלָל

"אור המאיר", "חסידי ברסלב", הונ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

שְׁמוּעַ שְׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה מְזַעְזַעַת, שֵׁישׁ שְׁנֵי אַבְרָכִים בְּפוֹלֵל
שְׁמַתְחָצְפִים אֶל רֹאשׁ הַפוֹלֵל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהִנְנִי מוֹחָה עַל זֶה
עַל בְּזִיווֹן תַּלְמִיד חֶכֶם, וּמָה גַם עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁהַמְּקוֹם הַזֶּה אֵינְנוּ
הַפְּקָר, הַפוֹלֵל זֶה הַפְּנִנָה שְׁלִי, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא אֶתֵּן שִׁיְהָרְסוּ לִי אֶת
הַפוֹלֵל, וְאִם זֶה יִקְרָה עוֹד פְּעַם אַחַת, אֲנִי מְסַלֵּק אֶת הָאַבְרָכִים הָאֵלוּ
מִהַפוֹלֵל לְגַמְרִי, וְיִכּוֹל לִהְיוֹת גַּם מִהַקְהֵלָה. רַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ
דֶּרֶךְ אֶרֶץ, וְזֶה לְגַבִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמִכָּל שְׁכֵן בְּבֵית-הַמְדֻרָּשׁ
שְׁלוֹמֵדִים תּוֹרָה, שֵׁם צְרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ הַכִּי גְדוֹל, כִּי
חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים הַקְּפִידוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁאַסְּרוּ לִזְמַר אֶפְלוּ
"אַסוּתָא" — אִם אֶחָד הִתְעַשֵּׁשׁ, מִפְּנֵי כְּטוּל בֵּית-הַמְדֻרָּשׁ, מִכָּל שְׁכֵן
אֵיךְ יִהְיֶה אַבְרָךְ אֶחָד לַעֲשׂוֹת קוֹלוֹת מְשָׁנִים בְּאַמְצַע הַסֵּדֶר, וְלִהְפָּרִיעַ
אֶת הָאַחֲרִים?!

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְזַהֵר מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה, מִי שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְהִתְאַפֵּק
מִלַּעֲשׂוֹת קוֹלוֹת מְשָׁנִים, אוֹ לֹא יִכּוֹל לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, שִׁיעֲזֹב
אֶת הַפוֹלֵל לְפָנָי שִׁיּוֹצִיאוּ אוֹתוֹ עִם בְּזִיווֹנוֹת. רְאוּ כִּי הִזְהַרְתֶּם!

הַתְּקוּוֹן הַזֶּה שְׁדָּלַת הַפוֹלֵל תִּהְיֶה סְגוּרָה, אֲנִי תִקְנֵתִי אֶת זֶה,
וְכֻלָּל הָאַבְרָכִים שְׁמַחִים וְעֲלִיזִים לָזֶה, כִּי אִף אֶחָד לֹא בָּא לְבַלְבֵּל
אוֹתָם בְּאַמְצַע הַלְמוּד, וְלִכֵּן אֵין לְקַפֵּץ דֶּרֶךְ הַחֲלוּנוֹת... אוֹ דֶּרֶךְ
הַגַּג... מִי שֶׁלֹּא יִכּוֹל לַעֲמֹד בְּזַמְנֵי הַפוֹלֵל, שִׁיעֲשֵׂה טוֹבָה וְיַעֲזֹב אֶת
הַפוֹלֵל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְיָמוּ אֶת רְצוֹנֵי,
וְנִזְכָּה שְׁבַד' אַמוֹת שְׁלָנוּ תִשְׁרָה הַשְּׁכִינָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קלה.

בעזרת השם ותפירה, יום שני לסדר חקת, א' דראש-חדש תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל המלמדים היקרים
דתלמוד תורה "ילדי חן", "חסידי ברסלב", הווי"ה עליהם ישרה
שכינתו תמיד.

באתי לבקש אתכם, שתדברו הרבה עם התלמידים ממעלת
למוד התורה וממעלת דרוך ארץ, כמו שהזהירנו רבנו ז"ל, שצריכים
ללמד עם הילדים דרוך ארץ מנעוריהם.

ועל פלם — חוב קדוש מנח עליכם להחדיר בתלמידים מה
זה "הקדש"? הינו כל דבר ששייך לבית-הפנסת ולבית-המדרש —
זה צרכי רבים וזה הקדש, וזה שייך להקדוש-ברוך-הוא בעצמו,
ולכן מי ששובר איזה מנורה, או איזה פסא, או איזה חלון, או
שעושה איזה גזק שרק שייך להקדש, הרי הוא מועל בהקדש, ואין
על זה מחילה.

ולכן עליכם להכניס בתלמידים מה זה קדשת בית-הפנסת
ובית-המדרש, ואם רואים איזה פסא בחוץ, שייכניסו את זה בפנים,
או פשרואים איזה זבל או לכלוף או נירות סביב או בתוף
בית-הפנסת ובית-המדרש פבר להרים את זה, פי אין עוד מצוה
יותר גדולה מזו מלשמר על צרכי הקדש, וצריכים להחדיר את זה
בילדים פשהם עדין קטנים, פדי שיעריכו מה זה קדשת בית-הפנסת
ובית-המדרש, ושלא יזיקו שום דבר ששייך להקדש, ואת חמר
העגן הזה עליכם להבהיר להם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו זאיר.

אין אַתּה יכול לתאר ולשער אַת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁיש לך שְׁעוֹרָתָ לִי, הַחֶסֶד שְׁעִשִּׁית עִמִּי, זו זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁיִהְיֶה הַשְּׁלוֹם בְּבֵיתְךָ תָּמִיד, רַק תִּתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְסוּף כָּל סוּף אֲשֶׁתְּךָ תִּתְנַחֵף אֵלֶיךָ, וְתִהְיֶה כְּמוֹ גּוֹף אֶחָד, וְהִיא תִּהְיֶה לְךָ לְעֹזר גְּדוֹל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עיר בְּרִסְלָב", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה הַרְבֵּה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְלוֹנְנִים, שֶׁקָּשָׁה לָהֶם מְאֹד בְּפָרְנֶסָה וְכוּ', אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה לֹא תִקְבְּלוּ אֶת עֲצַת מוֹהֲרַי ת"ו ל, שֶׁהָשְׂאִיר לָנוּ צְוֹאָה: הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יְהִיָּה "יְפּוּצוּ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", וְרָאוּ בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁכָּל אֵלּוּ שִׁינְאוּ לְהַפְּצָה, הִזְיָה לָהֶם בְּרָכָה בְּפִיס, וְלִכֵּן לָמָּה שְׁלֹא תִצְאוּ לְהַפְּצָה?! לָמָּה לֹא תִהְיוּ שְׂדֵרִיִּים עֲבוּר "יִשְׁמַח צְדִיק"? ! וְתִרָאוּ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּמַעֲשֵׂי יְדִיכֶם.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ מִשְׁלוּחַ עֲנָקֵי שֶׁל אֲלִפֵּי סַפְרֵי שׁו"ת "אָשֶׁר בְּנַחֵל", וְכֵן סַפְרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרַסִּים", וְאֲנִי מְסַבֵּסֵד אֶת זֶה, וְזֶה עוֹלָה סֵף הַכַּל שְׁבַעַה שְׁקָלִים לְסַפֵּר, וְכֵן הַדְּפָסְתִּי חֲמֵשָׁה-עָשָׂר אֲלֶיךָ

אָשׁר מ' קלח בַּנְחַל לה

סדורים, ועולה סף הכל שבִּעָה שְׁקָלִים לְסִדּוּר, ומי שָׁרַק יִפִּיץ אוֹתָם רק יְרוּיחַ, וְלִכֵּן לָמָּה מִתְלוֹנְנִים שְׁאִין פְּרַנְסָה?! וְכֵן הַקּוֹנְטְרַסִּים עוֹלִים סָף הַכֵּל עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אַגּוּרוֹת, שְׁאֶפְלוּ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה אִי אֶפְשָׁר בְּסִכּוּם כְּזֶה.

וְלִכֵּן דַּעוּ לָכֵם שְׁמֵי שְׁמִתְלוֹנֵן שְׁאִין לוֹ פְּרַנְסָה, זֶה רק מִחַמַּת עֲצֻלוֹת וְעֲצֻבוֹת וְדַכְאוֹן שְׁנִכְנַס בוֹ, מִי שָׁרַק יֵצֵא לְהַפְצָה, לֹא יִחְסַר לוֹ כְּלוּם, תִּנְסוּ וְתִרְאוּ שְׁתַּצְלִיחוּ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין, אִם הוֹרְדְתִי כָּל-כֶּף אֶת הַמְּחִיר, שְׁזֶה חֲצִי מִתְקַרֵּן, לֹא שֵׁף בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לָתֵת בְּאִשְׂרָאֵי.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמֵי שְׂיִכּוֹל לְצִאת לְהִיּוֹת שְׁד"ר, יִרְאֶה בְּרִכָּה בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו, וְכֵן מִי שְׂיִוְכַל לְהַפִּיץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, אֲדַרְבֶּה, תִּנְסוּ וְתִרְאוּ אֶת הַבְּרָכָה שְׁתַּכְנִס לָכֵם.

הַמֵּאחַל לָכֵם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדְרַת חֲקֵת, ב' תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַת שְׁהִבַּת שְׁלֶךְ ... תַּחֲיָה, רְצֵה אַחֵר יֵלֵךְ מֵאַחַד הַבְּנִים, וְשׁוֹלַחַת לוֹ הוֹדְעוֹת, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁמִסְפִּיק שְׁתַּהֲיִי נְאִיבִית, מִסְפִּיק שְׁתְּבוֹאֵי אֵלַי לְהַתְלוֹנֵן כְּאֵלוֹ רוֹדְפִים אֶת הַבְּנוֹת שְׁלֶךְ, הַדְּבָר כָּבֵד דִּי מְפָרְסֵם, תְּאַמִּינֵי לִי, אִם לֹא תִשְׁמְרֵי עַל הַבְּנוֹת שְׁלֶךְ, לְבִסּוֹף אֵל תְּבוֹאֵי לְכַכּוֹת שְׁיֵצֵא קְלָקוֹל גְּדוֹל, וְיִהְיֶה כְּבָר מְאַחֵר.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַת תְּשׁוּבָה מִמֶּךָ...

מ' קלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתקחו את עצמכם בידיכם, הנה אנחנו כבר נכנסנו בחדש תמוז, שדורשי השומות אמרו: ת'מ'יז' — ראשי תבות: ז'מגי ת'שובה מ'משמשין ו'באין, כי עוד שלשה חודשים כבר הוא ראש השנה יום הדין והגורא, ולכן הגיע הזמן, שנקח את עצמנו בידינו, ונחזר בתשובה שלמה להקדוש-ברוך-הוא, ועקר החזרה בתשובה — שלא לצער אחד את השני, לא בדבור ולא במעשה, כי עברות שבין אדם לחברו אין יום הפורים מכפר, ואל תקחו את זה בקלות, כל המסירות נפש שלי בקהלה זה רק שיהיה שלום ואחדות בין אנשי בית-הכנסת אחד, כמובא (זהר חדש נח): אם יהיה בבית-הכנסת אחד אחדות נוכל לקרב את הגאולה; ולכן הולך לי בחיים, שזה יהיה בית-הכנסת שלנו.

ולכן אני מבקש ומתחנן מכלל אנשי שלומנו, שיחיו ביחד באהבה, אחנה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, ולשמור מאד לא להחליש את דעת הזולת, אדרבה, צריכים לחזק אותו, לעודד אותו ולשמח אותו, ומי שהוא פגע רע, שרק דוקר וכו', או עושה בקורות וכו' על הזולת, אני מבקש אותו אישית, שיעזב את הקהלה שלנו לפני שנוציא אותו בבזיונות, אנחנו חוננו מרבנו ז"ל, שהזהירנו על אחדות, עד כדי כך שאמר: "העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה בינינו".

ולכן אני מאד מאד מבקש, שכך יהיה בקהלה שלנו, רק אהבה, ואחדות, וחסד, שאחד יעשה חסד עם השני, מי שרק יודע ממקום שמחלקים מזון, שיעשה חסד עם אחיו מאנשי שלומנו והקהלה ויביא, וכן בכל פרט ופרט, אנחנו צריכים למסור את נפשנו

עבור הזולת, ורק כך נבנה את הקהלה בצורה הכי יפה והכי מסודרת.

עליכם לדעת, כי הענין של שדרות זה עכשו בראש מעינינו, קדם כל — מי שיוצא לשדרות לא יפסיד, כמו שאמר רבנו ז"ל: "ממי שאני מקבל לו אני נותן", והעקר, שכל שד"ר צריך לדעת, שהוא עוזר להקהלה שלנו, הנה רק חשמל בעצמו להגדיל אחר כל נפילות החשמל שהיו בשבתות האחרונות, עולה לנו סכום ענקי של פשמונים אלף שקל, מלבד שבאים בכל חדש למעלה מאחד-עשר אלף שקל הוצאות חשמל, ומה עם מים? שבא כל חדש חשבון מנפח, וכן תחזיקת מנקים וכו', והוצאות הסלר להסקה למקנה גברים ולמקנה נשים, וכן לגנרטור, עולה הון תועפות, כארבעה-עשר אלף ש"ח בחדש, וכל הוצאות האחזקה השוטפות, שכל זה הוצאות למעלה מהשגה של כל אדם, מהיכן ירק זה חי?! וכל זה השדרים הזקרים עוזרים, שהקהלה שלנו תעמד על בסיס חזק.

ומלבד זאת, שאנחנו עומדים לבנות עכשו בית-הכנסת ענקי, וכמה זה יעלה?! ולכן משתלם להיות שד"ר, ויתברך מפי אל עליון, כי תהלה לאל, הקהלה שלנו היא קהלה נפלאה מאד מאד, ואין לנו מה להתבייש בהקהלה שלנו משום קהלה שבעולם, ולכן אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, אל תהיו בטלנים! הצטרפו להיות שד"רים.

בענין "גרן הדפסה היכל-הקדש", עכשו אני נכנסתי לזה לעמק, ואני רואה דברים מועזעים, יש מאנשי שלומנו שחייבים כספים זה למעלה מכמה שנים, ולא שלמו ולא מתכוננים לשלם, אני מכרח להגיד לכם, שזו פשוט גנבה, גונבים מרבנו ז"ל את הכסף, כי "גרן הדפסה" זה קדש הקדשים, זה קל לזרק את האשמה על אחרים... כדי להרגיע את המצפון שלו, אני מכרח להודיע לכם, שמי שאינו משלם, הוא גנב, פשוטו כמשמעו, וכל יום שלא משלם הוא עובר על לאו של "לא תגנב", כי כספי עבור

לא נתן למחל. ולכן אני מאד מבקש את כל אלו שחייבים חובות לקרן הדפסה, שיראו לשלם, ובפרט עכשו, שהורדנו את המחירים, שכל ספר עולה שבעה שקלים, שזה חצי מהקרן, וכן כל קנטרס עולה עשרים וחמש אגורות, אין תרוץ לא לשלם במזמן, מהיום אין יותר אשראי, ואף אחד שלא יטען שאין לו פרנסה, כי תהלה לאל, מי שיוצא להפצה מצליח, ורבונו ז"ל מחזיר לו שפע, אשרי מי שיוצא בכל יום להפצה, ואז יראה ברכה והצלחה במעשי ידיו, ואוי לו למי שגונב את הצבור, ואם כבר מדברים מצבור, אני מכרח להודיע לכל אחד מאנשי שלומנו היקרים, שתדברו בביתכם עם הילדים, שפספי הקדש אין על זה מחילה, כל מי ששבר איזו מנורה או עשה איזה נזק, שבר חלון וכו', ובפרט פנסי התאורה מסביב לבנין, הוא מועל בכספי הקדש, ועליו תכף-ומיד להביא את הכסף ולשלם את זה במשרד, ואל תקחו את זה בקלות, כי פשונוגעים בכסף הקדש, אין על זה מחילה.

נא ונא אל תהיו בטלנים! ראו ללמד בכל יום מקרא, חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסימו בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, שזו סגולה לאריכות ימים, ותקון הברית, וכן אשרי מי שזוכה לגרס בכל יום הרבה פרקים משניות, שזה זכוה הגפוש, ואשרי האדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, שזה מזון הגפוש, וזכרו היטב, שבכל יום לומדים אצלנו את ה"דף היומי", ולכן אשרי מי שיכול להצטרף ללמד בכל יום "דף היומי", ואם הוא לא יכול ביום, שיבקש את המגיד שעור הרב ... גרו יאיר, שיחזר על זה בלילה, כדי שפלים יוכלו ללמד בכל יום "דף היומי", שזו זכות גדולה מאד לנשמה, ללמד בכל יום דף גמרא.

זכרו היטב, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מלהתפלל בצבור, ולכן אפלו אלו שקמים מאחר, שיבואו לבית-הכנסת ויעשו מנין, כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו תפלה בצבור, וכמאמרם ז"ל: "אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין", ולכן כל מי שיתפלל במנין ימחלו לו כל עוונותיו, אשרי מי שבא להתפלל את השלש

אָשֶׁר מ' קמ - מ' קמא בַּנְחַל לט

תפלות: שחרית, מנחה וערבית במגן, ואז יהיה לו תמיד דבר שבמגן, שלא תחסר לו פרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קמ.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר חקת, ד' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

עכשו לקחתי את כל "קרן הדפסה היכל-הקדש" בנדי, ונדעזעתי עד מאד לראות את הרשימה של החובות שאנשי שלומנו חייבים, שלקחו ספרים וקונטרסים ולא שלמו, והסכום שאתה חייב זה שבע-מאות ש"ח, ואני מאד מאד מתפלא עליך, איך נתת שיעבר כל-כף הרבה זמן, ולא תשלם את החוב, שהוא החוב של רבנו ז"ל? ! ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, תראה לשלם לי את החוב, כי עכשו אני לקחתי על עצמי את כל "קרן הדפסה היכל-הקדש", ואני אחראי על זה, ולכן החוב שלך, זה החוב שאתה חייב לי אישית.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשה את רצוני, כי זו בושה וחרפה שעבר כל-כף הרבה זמן ולא שלמת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קמא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, ו' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אנשי שלומנו הקרים, הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הונ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

הָאֵמֶת אָמַר לָכֶם, שְׁאֲנִי מְאֹד מְאֻכָּזֵב, כִּי אַחַר הַדְּרָשָׁה אֶתְמוּל
בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, חֲשַׁבְתִּי שְׁפָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח חֲבִילָה שֶׁל
סְפָרִים, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁאִין קוֹל וְאִין עוֹנֶה, וְעַכְשָׁו אֲנִי מִבִּין לָמָּה
מוֹהַרְנִי"ת וְלִל הַצֶּרֶף לְדַחֵף אֶת כָּל הַסְּפָרִים אֶל קִיר בֵּיתוֹ, וְלַעֲשׂוֹת
עַל זֶה קִיר גָּבֶס... אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁגַם אֲנִי צְרִיף לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה...

פְּלֵא גְדוֹל בְּעֵינַי, כָּל הַשָּׁנִים צָעֲקוּ שֶׁהַסְּפָרִים עוֹלָה הוּן
תּוֹעֲפוֹת, וְהַיּוֹם כְּשֶׁהוֹרִידוּ אֶת הַמַּחִיר כְּמַעַט לְאַפֶּס, גַּם אֶת זֶה קָשָׁה
לְקַחַת.

הַכּוֹתֵב בְּצַעַר רַב...

מ' קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, ו' תּמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגֻמַת נַפְשׁ שְׁאֵתָה גוֹרֵם לִי, זֶה
אֵי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר, אֵתָה פְּשוּט פָּרָא אָדָם, הִגֵּה אֵתָה גַּעְלָם מִהַבֵּית
לְכָל הַלְּיָלָה, חוּזֵר בְּבִקּוֹר בְּשַׁעַה חֲמֵשׁ, וְאֵשְׁתָּף לֹא יוֹדַעַת אֵיפָּה
אֵתָה, פֶּה אֵתָה נוֹתֵן מְכוֹת לְאֵשְׁתָּף כְּמוֹ אַכְנֹר וְכוּ', פְּשוּט הֵלֵב שְׁלִי
כְּבָר גִּשְׁבָּר מִמֶּךָ, מִי יִתֵּן, שֶׁתַּעֲזוֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, אֲנִי לֹא צְרִיף
אֶצְלִי פְּרָאֵי אָדָם, חֵיוֹת בְּדַמּוֹת בְּנֵי־אָדָם, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, אִם לֹא
תִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, לְבִסּוֹף תִּאבְדַּד אֶת אֵשְׁתָּף.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר בְּלֶק, ו' תּמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שדברתי עמך כבר, אבל אני מבטיח לך שאנתק את בעלך מכל החברים וכו', ויהיה תמיד עמך, את צריכה לדעת, שיש לך בעל נפלא שהולך לו בחיים שיהיה לך רק טוב, ולכן ראי למחל לו על הכל, כל פונתו זה רק לקרב אחרים, אבל זה לא על החשבון שלך, אני מאד מקווה, שהכל יסתדר על צד הכי טוב, והכל יבוא על מי מנוחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קמד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, ו' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ואל תפחדי משום דבר, כי החלומות שוא ידברו, והכל יתהפך לטובה בעזרתו יתברך.

וזה שאת כותבת, שעשית כל-כף הרבה טוב לאנשים, והחזירו לך רע וכו', זה סימן שעשית את הטוב לשם שמים, כי מי שעושה טוב עם הזולת, ומחזירים לו רע, בידוע שעשה הכל לשמה, והקדוש-ברוך-הוא ישלם לך חננה אף טוב וחסד כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קמה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, ו' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּכְבֹּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַצְּלָחַת הָאָדָם — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וּכְמֵאֲמָרָם ו'ל (בְּכַא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶן כְּדֵי שְׁתַּתְעַשְׂרוּ], וְהַעֲשִׂירוֹת הַזֹּה הֵיא בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי. וְהַיּוֹת שְׂאֲשֶׁתְּךָ מְאֹד כְּאוֹבָה, לְכֵן רְאֵה לְחֻזַּק אוֹתָהּ, וְאֵז תִּרְאֶה בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קמו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת בְּלִק, ו' תַּמוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן אָנִי מְקַבֵּל מִמֶּךָ מִכְתָּבְךָ בְּכָל יוֹם, וְאָנִי שָׂמַח בְּהַתְמַדָּה שְׁלֶךָ, וּבִיּוֹתֵר אָנִי שָׂמַח בְּזֶה שְׂאֵתָה מְחֻזַּק בַּחּוּרִים חֲלָשִׁים, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְזוּ, וּבִפְרָט רְצִיטִי שְׁתַּעֲזֹר לִי לְאַרְגֵּן עוֹד כְּפֹה בַּחּוּרִים רְצִינִיִּים, שְׂיִדְבְּרוּ עִם הַבַּחּוּרִים הַחֲלָשִׁים, כְּמוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, או ... גֵּרוּ יְאִיר, או ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁהֵם בְּעֵצָם נְשִׂמוֹת יְקָרוֹת, אֶךְ הַסֵּמ"ך-מ"ם לְקַח אֶת עֲצָמוֹ עֲלֵיהֶם, וְלִכְּן מְצוּה לְדַבֵּר עִמָּהֶם וּלְחַזְקֵם וּלְעוֹדְדֵם וּלְשַׂמְחֵם, וְרְאוּי לְךָ לְקַיֵּם "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי ה'", לְסַפֵּר לָהֶם אֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְמִיד בְּשׂוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְזֶה מַה שְׁהֵבִיא אוֹתְךָ לְסִיִּם כָּל שְׁבוּעַ שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה וּשְׂאָר לְמוֹדִים, כִּי לְפַעְמִים כְּשֶׁמְסַפְּרִים סְפוּרִים עַל עֲצָמוֹ, אֵיךְ שְׂזָה עוֹר לוֹ, זֶה מְשַׁפִּיעַ עַל הַשׁוֹמֵעַ, כִּי סְפוּרִים מְאֹד מְאֹד מוֹשְׁכִים אֶת הַלֵּב.

אֲקַנְהָ שְׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי, וּשְׂכַרְךָ יִגְדֵל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קמז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, ו' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּוִדְאֵי אִם יֵשׁ לְאִשָּׁה תַּעֲדוֹת לְחַנוּךְ, וְהִיא מִתְאַיְמָה, לָמָּה שְׁלֹא תִקְחֵי אוֹתָהּ?! וּבִפְרָט שְׂאֵנִי רוֹצֶה שְׂיִכְנְסוּ לְגוֹר כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל מַה שְׂיִוְתֵר מִשְׁפָּחוֹת, וְיִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ עִם מִשְׁפָּחוֹת טוֹבוֹת יְרֵאִים וְשְׁלֵמִים, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, ו' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּשִׁלְחַן שַׁבָּת, רַק לְהַעֲסִיק אֶת הַיְלָדִים עִם סְפוּרֵי צְדִיקִים, הָעֵקֶר לֹא לְקַחַת כָּל דְּבָר קָטָן לְלֵב, רַק לְשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה בְּבֵית זוֹהִי הַשְּׂכִינָה בְּבֵית, וְכֵן בֵּינֵיכֶם שְׂיִהְיֶה תָּמִיד אֲהָבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, וּכְשֵׁי אֶת זֹאת, יֵשׁ כָּבֵר הַכֹּל.

רַק לֹא לְרִיב וְלֹא לְהִתְנַפֵּחַ, שְׂמִיחָה זוֹהִי הַגְּאֻלָּה וְיִשׁוּעַת הָאָדָם, וְלִכְּן כָּל-כֶּף קָשָׁה לְשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹבֵר אֶת כָּל אָדָם, וְרוֹצֶה רַק לְאֲמֹלֵל אוֹתוֹ, וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׂבִיכְלֵתְכֶם לְשִׂמְחָה וְלְשִׂמְחָה אֶת הַיְלָדִים תָּמִיד, וְכֵן שְׂתַּהֲיֶה בְּבֵית אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִיחָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קמט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר בלק, ו' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר, תלמיד "דמשק אליעזר".

לנכון קבלתי את מכתבך.

בשום פנים ואפן אל תקצץ את הפאות שלך, ובפרטיות שאתה בעצמך כותב, שזה עזר לך להנצל מעברות חמורות, רחמנא לצלן, ולכן תזהר בזה.

העקר תמיד הרבה בלמוד משניות, שזה יטהר לך את הנפש מכל מיני חלדה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קנ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ז' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנה אני שומע שאתה מתעסק ב... אני מכרח להגיד לך, שאם אתה לא מפסיק אתה תאבד את אשתך ואת בנך, ולבסוף תכנס לפלא.

אני מאד מאד מתבייש שהגעתי למצב שפל כזה.

חזר בך, ואם לא — תהיה בצרות.

המאחל לך חזרה בתשובה...

מ' קנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְזַעְזַע, שְׁאַתָּה מְסַתּוֹבֵב עִם אֲנָשִׁים שְׁלוֹקְחִים סְמִים, מָה אֵמַר לָךְ, אִם לֹא תִפְסִיק, לְבִסּוֹף תִּפְּל בְּפֶח שְׁלֹא תוּכַל לְצֵאת מְזֵה.

כָּל־כֶּף חָבַל שְׁתַּבְּלָה אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ בְּהֶבֶל וּבְרִיק, וְהִבְטָלָה מְבִיאָה לְיַדִּי שְׁעֵמוּם וְלִידֵי זְמָה, קַח מְשָׁנִיּוֹת וְתַגְרֵס פָּרָק אַחַר פָּרָק, עַד שֶׁתּוֹזְכָה לְסִים שְׁשָׂה סִדְרֵי מְשָׁנָה, שְׁזֵה זְכוּף הַנְּפֹשׁ גְּדוֹל מָאד.

הַמֵּאחַל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

מ' קנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר בְּלֶק, ז' תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי שׁוֹמֵעַ שְׁאַתָּה נֹעֲשִׂית שְׂכוֹר, שְׁאַתָּה יוֹשֵׁב כָּל הַלַּיְלָה וְשׁוֹתָה בִּירָה, וְאַתָּה אֵלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְלִכֵּן אֲנִי מְזַהֵר אוֹתְךָ, אִם לֹא תִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, אֲשֶׁתְּךָ תַּעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּכְנִיס תְּלוּנָה עֲלֶיךָ בְּמִשְׁטָרָה, וּבְצַדֶּק, שְׁאַתָּה אֵלִים וְנוֹתֵן לָהּ מַכּוֹת, רְאֵה אֲנִי מְזַהֵר אוֹתְךָ.

אֲנִי רַחֵם עַל יְמֵי נְעוּרַיְךָ, כִּי חָבַל, אֶתָּה יְכוּל לְהִיּוֹת צַדִּיק, וּבְיַדִּים אֶתָּה הוֹרֵס אֶת הַהֲצִלָּחָה שֶׁלָּךְ חָבַל מָאד.

הַמֵּאחַל לָךְ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

מ' קנג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ז' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני מאד מבקש אותך, שתראה להתחזק, פי הקדוש-ברוך-הוא אוהב אותך, ואני אוהב אותך מאד, ואני רוצה רק את הטוב ממך. לכן כדי שתמצא מהחובות שלך — צא להפצה, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליך שפע.

העקר תברח מאלו הרשעים שלוקחים סמים, כי לבסוף יפלו בפח שלא יוכלו לצאת מזה, אני מאד מקנה שתעשה רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קנד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ז' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

זה המכתב השני שאני כותב לך בענין החוב שאתה חייב לקרן הדפסה, ורב מאנשי שלומנו נענו לבקשתי לשלם את החוב הישן שחייבים ל"קרן הדפסה היכל-הקדש", שאני לקחתי את זה בנדי, ורק אתה נשארת חייב את הסכום בסך ... ש"ח, אני בודאי דן אותך לכף זכות, שלא עשית את רצוני, עם כל זאת אני מכרח להגיד לך, כי המדפיסים והפורכים דוחקים מאד מאד, ואני מאד מפחד שיצא חלול ה', כי תהלה לאל, עד עכשו לא הייתי חייב לאף אחד, ולמי שהייתי חייב, מתחת לאדמה דאגתי לשלם, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתראה לשלם את החוב שאתה חייב ל"קרן הדפסה היכל-הקדש", שלקחת ספרים וקוונטרסים, ועד היום לא שלמת.

אני מאד מבקש אותך, שתראה לשלם את זה לידידנו ר' ...
גרו יאיר.

אני מאד מקווה שתעשה את רצוני, כי פשוט אני שמש אצל
רבנו ז"ל, וידוע, אם נוגעים בכסף של רבנו ז"ל, משלמים אחר-כך
מחיר גבוה, כמו שקרה לתלמידו ר' ... ז"ל, שנגע בכסף של רבנו
ז"ל, והיה צריך ללכת בגלות שלש שנים, רחמנא לצלן, ולכן אני
מאד מבקש אותך, תבוא להסדר לשלם את החוב שאפה חייב
ל"קרן הדפסה היכל-הקדש".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קנה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ז' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

עברתי על הרשימה של החובות של מוסדות החנוכה, ואני
עומד המום ומזעזע איך שאפה חייב חוב כזה בסך... ש"ח, בפשה
שבכל העולם פלו אין דבר כזה להחזיק ילדים במוסדות, בפשה
שההורים צוחקים ולא אכפת להם משכר הלימוד, אני יודע את
התרוץ שתגיד "אין לי", אבל כבר אמרו חז"ל: "כל מזונותיו של
אדם קצובים לו מראש השנה חוץ מהוצאות תלמוד תורה", ולכן
אני מאד מתפלא עליך, איך באת לסכום כזה, ואפלו לא עולה לך
במחשבה לגשת למשרד, ולבוא להסדר וכו' וכו'.

הנה יש חדשים עד ראש-חודש אלול, ולכן אני מאד מבקש
אותך חד משמעית, שתבוא תכף-ומיד להסדר, אני אישית נגד
להוציא ילדים מהתלמוד-תורה או מבית-הספר או מהגנים וכו',
כשהורים לא משלמים. כי מה הילדים החמודים חייבים שההורים
לא אכפת להם?! על כל דבר יש כסף, רק לא למוסדות החנוכה?!
ולכן אני מאד מבקש אותך חד משמעית, שתבוא להסדר מה שיותר

מהר במשרד המוסדות, כי זו בושה וחרפה שתהיה חייב סכום כזה, אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה, באילו פנים אנחנו נבוא להקדוש-ברוך-הוא, שאנחנו מבקשים ממנו סליחה ומחילה על עוונותינו ובריאות ופרנסה וכו', ונחת מהילדים וכו', וכי, בשעה שאנחנו צוחקים לו בפנים, כי הרי הילדים שלומדים תורה זה רצונו יתברך, ולמה שאנחנו לא נמסר את נפשנו לכל הפחות לשלם בכל חדש מה שמגיע עבור הילדים?! למה צריכים לחפות שנה ויותר שיצטבר חוב אסטרנומי כזה?!

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכף-ומיד בקבלתך מכתב זה, תלך למשרד המוסדות, ותבוא לידי הסדר, אני מתבייש מאד, שעלי להוריד את עצמי להיות הגובה של המוסדות שלנו, אוי לאותה בושה, אוי לאותה חרפה.

המצפה לשמע ממך תכף ומיד...

מ' קנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת בלק, י' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את ההודעה.

ולשאלתך — האם להמשיך אתם פה וכו', כבר דברתי עם אשתך, וליתר שאת אני כותב לך את זה בכתב.

בשום פנים ואפן אל תסכים, כי זה משמעות "לרקד על הדם שלנו", הם זרקו אותנו על יד בית עלמין והמזבלה, והצרכתי לקחת בג"ץ שייפסיק לשרף את הזבל, שכל העשן והלכלוך הלך לכיוון התלמוד-תורה והבית-ספר, כל-כף הלכו עמנו ברשעות שאין כדגמתה בכל העולם כלו, פשוטו כמשמעו, כבר ראיתי רשעים, אבל רשעות לשם רשעות, זה לא ראו רק בסדום, והנה יש להם

מבנים ריקים, וכדי למנע מאתנו, הרשע מוכן אפלו להביא את התלמוד-תורה ממרחק, העקר שלנו לא יהיה, ולכן אני מאד מבקש אותך, שתתעקש — אם באים לפה, אתה לא מלמד.

תהלה לאל, אתה יכול לקבל אצלנו עבודת מלמדות עם הרבה יותר משכרת וכזו, וגם אנחנו מעונינים ללמד בשיטת המהר"ל מפראג זי"ע, זה החלום שלי תמיד, ולכן בשום פנים אל תסכים.

המאחל לך שבת שלום...

מ' קנז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת בלק, י' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתבך.

היום חזרתי מארץ ישראל, ושם קוראים השבת הזו רק פרשת בלק, (אצלנו הם מחברים, פי בארץ ישראל היה חג שבועות רק בערב שבת, ולכן קראו בשבת פרשת נשא ואצלנו היה אז חג, ולכן נחסרה לנו פרשת נשא, ומזה בא, שיש הפרש בין ארץ ישראל לחוץ לארץ בענין הקריאה). תאמין לי, שאין יום שאני לא מתפלל עליך, שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות, וצריכים רק להתחזק, וזה אצלי דבר גדול מאד, שאתה עוסק לחזק את אחרים, ושיהיה להם חלק בהדפסת הספרים, אשר אין למעלה מזה.

אני מקווה בשבוע הבא לשלח לך ספר "נהרי אפרסמון", והוא פרוש על "ספורי-מעשיות", וכן שו"ת "אשר בנחל" חלק נ"ג, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך, שהגענו כבר עד פה.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ורבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מהר"ן, חלק

א', סימן קו): עֲצָה לְבוֹא לְגִדְלוֹת הַמַּחֲיִין — לְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים. וְלִכְּנֹן אֶתְּהָ צָרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים, וְאִזּוּ גַם לָךְ יִהְיֶה חֲזוּק.

רַק חֲזוּק וְאִמְצִין לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְּבַרַךְ בְּכָל יוֹם, וְיִתְּגַבֵּב רַבֵּעַ שְׁעָה הַתְּבוּדוֹת לְדַבֵּר וּלְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ אֵלָיו יִתְּבַרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזוֹ סְגֻלָּה לְיִרְאֵת שָׁמַיִם. וְעַל כָּלֵם הִיא סְגֻלָּה לְאֲרִיכוֹת יָמִים, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם', שְׁכָּל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו. וְכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק מִשְׁנֵיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד עֲשִׁירוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי לְהַפֵּךְ, מִי שְׁאֵין בְּיָדוֹ מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, בְּכָל יוֹם, הוּא הָעֲנִי הַכִּי גְּדוֹל, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (חֲגִיגָה יד.) עַל הַפְּסוּק (יְשַׁעְיָה ג'): "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" — שְׁאֵין בְּיָדִי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא תִלְמוּד. זֶה נִקְרָא אָדָם עֲנִי, שְׁאֵין לוֹ לָחֵם וְשְׂמֵלָה,

וְזָכוּר גַּם תִּזְכֹּר, שְׁכָּל יוֹם הוּא מִתְּנָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מְשֻׁנָּה, קִצָּת גְּמָרָא, שָׂרָק זֶה מַה שֵׁיִשְׁאָר מִמֶּנּוּ, וְרַבְּנּוֹ ו'ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן כג): אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְאָכַל כְּמַה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְלִשְׁתוֹת אַחֲרֵ-כֵן אֵיזָה קַפִּיטְלָה תְּהִלִּים וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מִצְּוֹת.

וְלִכְּנֹן אֵל תִּתְּהִיָּה בְּטָלָן! וּתְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

קִבְּלֵתִי אֶת כָּל הַצְּרִיכִים שֶׁשְׁלַחְתָּ לְהַדְּפִסֵּת סִפְרֵי רַבְּנּוֹ ו'ל, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קנח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת בלק, י' תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אָל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה לקחת על עצמך לדבר עם בחורים צעירים, ובפרט עם ... גֵּרוֹ יְאִיר, ועם ... גֵּרוֹ יְאִיר, אשר אין עוד זכות יותר גדולה מזו, מלהצילם מרדת שחת. והיה טוב מאד, שתעורר עוד כמה בחורים רציניים בישיבת "דמשק אליעזר", שידברו גם כן עם הבחורים, וגם אתה צריך לדבר אתם, כי אין עוד מעלה וחשיבות יותר גדולה מלקרב את הזולת אליו יתברך, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כא, סימן טו) על משה רבנו, שסמך את תלמידו יהושע: "וסמכת את ידך עליו", כמדליק גר מנר, והראשון אינו חסר דבר, הינו בזה שמדברים עם הזולת, זה לא מחסיר ממנו כלום, אדרבה זה מוסיף להמדבר הרבה, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן נג), שבשכיל זה הצדיקים רצים לקרב אחרים, כדי להשלים את דעתם, וכן מוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קו): עצה לבוא לגדלות המחין — להשפיל לאחרים. ולכן ראה להמשיך בדבר הקדוש הזה לדבר עם בני הנעורים, אשר אין עוד זכות יותר גדולה מזו.

העקר תמשיך גם אתה להתמיד בכל יום לעיין בשו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא מרגוע לנפשך, וכן תעורר את הבחורים שגם כן יעינו בספר הנ"ל, כי מי שישתפל בכל יום בכמה מכתבים בשו"ת "אשר בנחל", תהיה לו התחזקות, ולא יפל בדעתו כלל, וכן ראה להתמיד בלמוד משניות, אשר זה מזכך את הנפש, ותעורר

אַת הַבְּחֹרִים, שְׁגַם הֵם יַעֲסִקוּ בַעֲבוּדָה הַקְדוֹשָׁה הַזֶּה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קנט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֲקַת בְּלָק, י"א תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי, שֶׁהַצְּרָכָתִי לַעֲזֹב אֶת יבְנֵאֵל וְכוּ', אֲבָל עוֹד יוֹם יבֹּא, שְׁנֹזְכָה לַעֲלוֹת שָׁם בְּקִבְעוֹת.

הַעֲקָר רְאוּ לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְכֶם לְהַחֲזִיק אִישׁ בְּיַד רֵעֵהוּ, וּלְחַזְקוּ וּלְעוֹדְדוּ וּלְשַׁמְחוּ, כִּי הַעֲקָר הוּא אַחֲדוּת וְשְׁלוֹם, וְכַמְאַמְרֵם ז"ל (תְּנַחוּמָא וְנָצִיבִים): בְּנֵהֵג שְׁבַעֲוֹלָם, אִם נוּטֵל אָדָם אֲגִדָּה שֶׁל קָנִים, שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת, וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוֹק מִשְׁבְּרָן; וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׁאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין, עַד שֶׁיְהִי כֵּלֵן אֲגִדָּה אַחַת; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם רַק תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְזֶה סוּד הַצְּלָחַת קְהֵלְתָנוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל אֵלּוּ שְׁעוֹשִׂים פְּרוּדִים בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּמְכַל שְׁכָן אֵלּוּ שְׁמִפְרִיעִים אֶת אַחֲרִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, עַל זֶה אֲנִי מְקַפֵּיד יוֹתֵר מֵהַכֹּל.

כְּשֶׁהֵייתִי בְּמַחְנִיכֶם רְאִיתִי כַּמָּה אַבְרָכִים מְסַפְּנִים מְסֻתוֹבְבִים בְּלֹא כְלוּם, מְמַשׁ הַשְּׁעָמוּם אוֹכֵל אוֹתָם, וְהוֹרֵס לָהֶם אֶת הַבְּרִיאוֹת, וּמְשַׁגֵּעַ אוֹתָם לְגַמְרִי, וְלִכֵּן לָמָּה לֹא תִקְחוּ בְּיַדְכֶם מְשָׁנִיאוֹת, וְלוֹמַר בְּגִרְסָא כָּל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשָׁנִיאוֹת וְכַמָּה דַּפִּים גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְזֶה מְכַנֵּס סְפוּק בְּאָדָם. וְעַקָר

הַמְּנִיעָה שֵׁישׁ לְאָדָם — שֶׁהוּא תוֹשֵׁב, שֶׁהוּא צָרִיךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה, אָזִי הוּא לּוֹמֵד כָּלוּם, אֲבָל רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ אֶת הַפְּלִל: "אֲבִיִּסֵּל אִיזוֹ אוֹיֵךְ גּוֹט" [מְעַט גַּם כֵּן טוֹב], בְּאִפְּן כְּזֶה מִתְחִילִים בְּכָל יוֹם לְגַרֵּם פָּרָק מִשְׁנִיּוֹת, וְיֵלֵאט לְאֵט נִמְשָׁךְ שְׁגוֹרְסִים עוֹד פָּרָק וְעוֹד פָּרָק, וְכֵן בְּלִגְרָם גְּמָרָא צְרִיכִים לְהִתְחִיל לְגַרֵּם רַבְּעַ עֲמוּד, וְאַחֲר־כֵּן עֲמוּד, וְאַחֲר־כֵּן דָּף, לְאֵט לְאֵט, וְכֵן תַּכְּנֵס בְּאָדָם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְגַרֵּם בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, וְיִכְבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא פְּנַחֵס י"א): לָמָּה נִמְשָׁלָה תוֹרָה לְתַאֲנָה? שָׂרֵב הָאֵילָנוֹת — הַזֵּית וְהַגָּפֹן וְהַתְּמָרָה נִלְקָטִין בְּאֶחָד, וְהַתַּאֲנָה נִלְקָטָה מְעַט מְעַט, וְכֵן הַתוֹרָה — הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעַט וְלִמְחֹר הַרְבֵּה, לְפִי שְׂאִינָה מִתְלַמְּדַת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם;

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָנִים! חֻבַּל עַל הַזְּמַן שֶׁהוֹלֵךְ לְאִבּוּד, אוֹ שְׁגוֹרְסִים בְּכָל יוֹם כַּמָּה פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְכַמָּה דְּפִים גְּמָרָא וְכַמָּה דְּפִים זֶה־וְתַקוּנִים, אֲשֶׁר זֶה זְכוּךְ הַנְּפֶשׁ, אוֹ שֶׁהוֹלְכִים לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁחָרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן, אוֹ שְׂיוּצָאִים לְהַפְּצָה, אוֹ לְחִזּוֹק אַחֲרֵים, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה, וְכֵן גַּם לוֹ יִהְיֶה חִזּוּק, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו): עֲצָה לְבוֹא לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין — לְחִזּוֹק אַחֲרֵים; הַעֲקָר לֹא לְלַכֵּת בְּטֵל. כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת נט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיַדֵּי זְמָה וְלְיַדֵּי שְׁעָמוּם (שֶׁהִיא שְׁגֵעוֹן); כִּי כִּשְׂאָדָם בְּטֵל הוּא יוֹשֵׁב בְּבֵיתוֹ, וְאֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת, רַק לְרִיב עִם אִשְׁתּוֹ, וְעוֹשֶׂה עֲלֶיהָ בִּקְרַת וְכוּ', וּמִזֶּה נֶעֱשִׂית אַחֲר־כֵּן מִחֻלְקַת גְּדוּלָה, כִּי כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת א'): כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה שְׂיִחָה עִם הָאִשָּׁה, גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ, וּבוֹטֵל מִדְּבַרֵי תוֹרָה, וְסוּפוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֵנוּם; וְאֶת הַגִּיהֵנוּם הַזֶּה יוֹרֵשִׁים עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי בְּרַגַע שֶׁמִּתְחִילִים לְהִתְנַפֵּחַ עִם אִשְׁתּוֹ — נֶעֱשִׂית מְרִיבָה, וְאֵז מְרִים לוֹ הַחַיִּים, וְכָל זֶה בָּא רַק מִחֻמַּת בְּטָלָה שֶׁאֵין לְאִכְרֹךְ מַה לַּעֲשׂוֹת, אֵז הוּא יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וְרַק עוֹשֶׂה בִּקְרַת עַל אִשְׁתּוֹ, וְגוֹרֵם לְעַצְמוֹ אַחֲר־כֵּן הַרְבֵּה רָעוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֵל תִּהְיֶה

בְּטֻלָּנִים! תְּהִי תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וּתְנַצְּלוּ כָּל רֵגַע שִׁישׁ לְכֶם, כִּי כָּל יוֹם וַיּוֹם זֶה קָרָן נִפְלָא, וְחֻבֵּל מְאֹד שִׁילֵף לְאַבּוּד, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם נִפְתָּח הָאוֹר הַגָּנוּז, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן פד), וִיכוּלִים לְהַרְגִישׁ רוּחַ חַיִּים חַיִּים אֶלְקוּת בְּהַאֲרָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, עַד שִׁיְהִיָּה בְּטֵל וּמְבֹטֵל לְגַמְרֵי אֱלֹהֵי יִתְבָּרֵךְ, שְׂאִין עוֹד תַּעֲנוּג יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, אֲבָל צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן גְּדוֹל, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה כָּל יוֹם וַיּוֹם מִתְאַרְךָ וְנַעֲשֶׂה אַרְךָ מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִינוּ מְסַתּוֹבֵב בְּטֵל, וְאִז טוֹב לוֹ תְּמִיד, כִּי יֵשׁ לוֹ סְפוּק בְּחַיָּיו. כִּי מִי שֶׁמְסַתּוֹבֵב בְּלֹא כְּלוּם, הוּא מֵיֵאֵשׁ וּמְדַכָּא, וְשׁוֹרָה בְּעַצְבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְּאוֹן עִמָּק, וְלִכֵּן צְרִיכִים רַק לְהִיּוֹת עֲסוּקִים, לֹא לְהִסְתּוֹבֵב בְּטֵל, שְׁנֵה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ.

אֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַמְּצִיָּת לְדִבְרֵי אֱלֹהֵי, וְאִז יִרְגִישׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה.

הַמְּאַחַל לְכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' קס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת פִּינְחָס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

דְּבַרְתִּי עִם הָאִמָּא שְׁלֵף, וְהִסְפִּימָה שְׁתַּסְעִי אֶל הַסָּבָא וְהַסָּבָתָא.

הַעֲקֹר אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּתַחֲזְקִי וְתִהְיִי בַת צְנוּעָה כְּרֵאוֹי לְבַת יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי אֶעֱזֹר לָךְ בְּכָל הַתְּחוּמִּים, כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתִּי לָךְ, רַק אֶת תְּהִיָּי חֻזְקָה בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתְּמִיד תִּזְכְּרִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתְּבֵל עֲלֶיךָ, וְאִז תִּרְאִי שֶׁלֹּא יִחְסֹר לָךְ שׁוּם דְּבָר, כִּי עַל-יְדֵי אִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, נִשְׁפָּעִים עַל הָאָדָם כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם: "אִישׁ אִמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת", עַל יְדֵי אִמוּנָה

אֲשֶׁר מ' קסא — מ' קסב בַּנְחַל נה

נשפעות כל מיני ברכות לאדם; ולכן תהיי חזקה מאד מאד באמונה, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך.

ראי לכתב לי וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתשתדלי ללכת בכל יום לקיטנה, ולא להיות יוצאת דפן, חס ושלום וכי' וכי', אדרבה, רציתי שתהיי ביחד עם כל הבנות, וביחד תתחזקו באמונה בו יתברך, וסוף כל סוף תראי איך שיהיה לך טוב בעולם הזה ומכל שכן בעולם הבא.

ראי להיות צנועה בדבור, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתשמרי על הצניעות כראוי לבת ישראל, ואם תלכי בצורה כזו, אז תצליחי בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קסב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד רציתי לדעת איך את מסתדרת, ואיך הפל הולך לך, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתכל יסתדר על צד הכי טוב,

וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל בְּכָל מֵינֵי אַפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם רַק לַעְזוֹר לָךְ, רַק תִּתְחַזְּקֵי
בְּצִנִּיעוֹת הַדְּבוּר וּצְנִיעוֹת הַלְּבוּשׁ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעְזֹר, שְׁיִהְיֶה
לָכֶם טוֹב כָּל הַקַּיִץ בְּקִיטָנָה, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵל שְׁלֹא יִחְסַר לָכֶם שׁוּם
דָּבָר.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְדַעַת, אֵיךְ הִכַּל מְסִתְדֵר בְּבֵית־סֶפֶר, כִּי לִבִּי
וּנְפֹשִׁי שָׁם כָּל הַיָּמִים. כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת אֶת הַצְּלִיחַת הַבְּנוֹת, וְאֵיךְ
שְׁיִגְדְּלוּ בְנוֹת יְרֵאוֹת שָׁמַיִם, וְלֹא יִחְסַר לָהֶן שׁוּם דָּבָר, וְאֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּסַתְּדְרוּ בְּיַחַד, כִּי זֶה יְסוּד גְּדוֹל
בְּחַנוּךְ — אִם יֵשׁ אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת בֵּין הַמּוֹרֹת, אֲזַי גַּם הַבְּנוֹת מְבִינּוֹת
שְׂצָרִיכָה לִהְיוֹת בֵּינֵיהֶם אֲהַבָּה וְאַחֲדוּת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי אֶת
צְרִיכָה לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּחַנוּךְ בְּנֵי וּבְנוֹת
יִשְׂרָאֵל, כִּי הַחַנוּךְ וּבִפְרֹט בְּדוֹר הַזֶּה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְאַשְׁרֵי מִי
שֶׁעוֹסֵק תָּמִיד בְּחַנוּךְ, שְׁשִׁכְרוּ גְדוֹל מְאֹד בְּשָׁמַיִם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יַעְזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת פִּינְחָס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.
לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

כְּפִי הַנִּרְאָה לֹא אֶסַע בְּט"ו בְּאֵב לְאוֹמֵן כְּפִי שֶׁתְּכַנְנֵתִי, אֲלֵא אֲנִי
אֶהְיֶה כַּמָּה שְׁבֵתוֹת בְּיַבְנָאֵל.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵת, שֶׁהַתְּחִלָּתָם לְלַמֵּד כָּל הַהֲלָכוֹת הַשֵּׁיכוֹת
לְפָקוּחַ גִּפְשׁ בְּשֵׁבֶת, וּבְכַפְרֵט בְּהַנְהַגַּת אֲמִבּוּלָנְס, וְזֶה מְאֹד מְאֹד מְאֹד
נְחוּץ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁלֹּא נִשְׁמַע עוֹד צָרָה וְצוּקָה בֵּין
כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא רַק שְׁמֵחוֹת לְהוֹלִיךְ יוֹלְדוֹת לְבֵית הַרְפוּאָה.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת פִּינְחָס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהִבַּת שְׁלֶךְ ... תַּחֲיָה, הִיא בְּמַצָּב רוּחָנִי
גְרוּעַ מְאֹד, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר עָלֶיהָ מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְלַכֵּת
אֹתָהּ בְּחֻקְמָה עֲצוּמָה, וְלֹא לְסַגֵּר אוֹתָהּ יוֹתֵר מְדִי, שֶׁאֲחַר-כֵּךְ זֶה
יִתְפּוּצֵץ וְיִתְאַבְּדִי אוֹתָהּ לְגַמְרִי, חַס וְשָׁלוֹם, אֲלֵא צָרִיכִים לְלַכֵּת
בְּחֻקְמָה וְכוּ', וְעַם הַרְבֵּה תְּפִלָּה.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא לתפס אותה, וכך נוכל להצליח לרדת אליה ולהבין אותה, כי מספנה, עובר עליה מה שעובר, אי אפשר לזרק את זה על החברות, כי כפי שאני יודע, היא עוד מקלקלת את האחרות, לא שאחרות מקלקלות אותה.

את לא צריכה לפחד, הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, צריכים רק לשפוך תפלה להקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פינחס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ר' ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה, ששמחת אותי בענין הפולל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תשמח אותי בשמחה עצומה, כי זה חלקי מכל עמלי, וכל ענין הפולל זה אישון עיני, כי כשיש לנו פולל, זה יסוד כל הקהלה, כמו שדברתי אתכם על מאמרם ו"ל: אלף נכנסים למקרא, ויוצאים מהם מאה למשנה, מאה נכנסים למשנה, ויוצא אחד לתלמוד ולהוראה, שזה סובב על מי שנשאר בפולל.

ראיתי בהקדמת שו"ת "אחיעזר" להגאון הקדוש רבי חיים עוזר ו"ל, שמביא בזו הלשון: "כל ישיבה וישיבה מבצר עז ליהדות, התפשטות למוד התורה היא תריס בפני הפרעניות, ומגן בפני התועים והמתעים". וזה סובב על הפולל שלנו ביבנאל, שתהלה לאל, לומדים בהתמדה רבה כל-כך הרבה אברכים, ועל אף שהעניות והדחקות גדולה מאד, עם כל זאת הם לא מפסיקים מללמד, זה חלקי מכל עמלי.

וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּףָּ כָּל סוּף הַכֹּל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר וְנִשְׁוֹרֵת מִשְׂמַחֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׁנִתְּתָּ הַיּוֹם שְׁעוֹר
בְּכוֹלֵל, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזוֹר אֶל עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת
וּבֵיתֵךְ עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזוֹר, שְׂיִהְיֶה לְךָ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִבְשֵׁר לִי
תְּמִיד בְּשׁוֹרֵת מִשְׂמַחֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קסז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת פִּינְחָס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֵתָהּ מִחִזּוֹק
בְּשְׁלוֹם-בֵּית כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ כְּשֶׁהָיִיתָ אֶצְלִי, וְתִרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד מְאֹד, וְאִף שְׁעֵבֵר מֵה שְׁעֵבֵר, תִּרְאֶה לְמַחֵל לָהּ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שְׂיִהְיֶה תְּמִיד הַשְּׁלוֹם בֵּינֵינוּ.

אֵתָהּ צְרִיף לְבַקֵּשׁ עַל זֶה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי בְּלִי תִפְלָה זֶה לֹא
יֵלֵךְ, כִּי כָּל דְּבָר שֶׁהוֹלֵךְ בְּלִי תִפְלָה, לְבִסוּף הוּא מִתְבַּטֵּל. וְלִכֵּן רְאֵה
לְהַמְשִׁיךְ לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שְׁתִּבְשֵׁר
לִי בְּשׁוֹרֵת מִשְׂמַחֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שָׂמַח, שְׁנִשְׂאֲרֶתָ עִם בְּעֶלְךָ. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם רֶכֶב, וְתוֹכְלֵי מַפְעֵם לְפַעֵם לְנִסְעֵ אֶל הַהוֹרִים שְׁלֶךְ.
הַעֲקֹר רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ עִם בְּעֶלְךָ בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה מָאֵד,
וְשְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמָתִי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָכֶם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

רַק תִּתְחַזְּקֵי בְּאַמוּנָה, וְאִז תִּרְאִי אֶת הַבְּרָכָה שְׂיִמְשִׁיךְ לָכֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח, כ):
"אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", עַל-יְדֵי אֲמוּנָה מְמַשְׂיכִים עַל עֲצָמוֹ הַרְבֵּה
בְּרָכוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָכֶם תְּמִיד רַק שְׂמֻחָה בְּבֵית, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ג תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיַּיִק וְחַפִּים ...
גִּרוּ יֵאִיר, תִּלְמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מָאֵד מָאֵד לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, כִּי כָּל מֵה
שְׂאֵתָה עוֹבֵר וְכוּ', זֶה רַק מִפְּנֵי הַדְּכָאוֹן הַפְּנִימִי שֵׁישׁ לָךְ, מִפְּנֵי
חֲטָאוֹת נְעוּרִים, וְלִכֵּן עֲקֹר הַתְּקוּן שְׁלֶךְ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, וְאִם תִּהְיֶה
בְּשֻׁמְחָה, תִּפְטֹר מִכָּל הַצָּרוֹת שְׂעוּבֹרוֹת עֲלֶיךָ.

מאד מאד אָני מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ סֵדֵר לְעֵינַי בְּכָל יוֹם בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשְׁךָ.

חֲזוּק מְאֹד מְאֹד בְּהַתְּמַדַּת מְשָׁנוֹת, כִּי עַל-יְדֵי בְּלִמּוּד מְשָׁנוֹת מְטַהְרִים אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהַשְׁאֵר בִּישִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֲלֵי־עֶזְרָא", וְאַל תִּלָּךְ הַבֵּיתָה, כִּי מַה לָּךְ לְהַפְגִּס בְּנִסְיוֹנוֹת?! וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אֲזַכֶּה לְחַתֵּן אוֹתְךָ, וְכִּי אַתָּה תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְתִתְּמִיד בְּחֶמֶשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן בְּלִמּוּד מְשָׁנוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֵר פִּינְחָס, י"ג תְּמוּזָה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֶצְמְךָ בֵּיתֵר שְׂאֵת וּבֵיתֵר עוֹ, וּבְכַרְט בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהַכְנִיס בְּעֶצְמוֹ תְּמִיד אֶת אִמְתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְחֶמֶשׁ, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מְעַצְמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּכְפִי שְׁתַּחֲדִיר בְּעֶצְמְךָ יְדִיעוֹת אֵלוֹ, אִז הַכֹּל יֵלֶךְ לָךְ בְּצוּרָה אַחֲרַת.

הַרְגֵּל אֶת עֶצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלַחַה נְצַחִית, הַצְּלַחַה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ד תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאֵמֶת הוּא דְבַר חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, כִּי רַב הַפּוֹסְקִים אוֹחֲזִים שְׂאִסּוּר יְחוּד הוּא מְדַאֲוֵרֵיתָא, וּבִפְרָט שְׁהִמְצִיאוֹת שְׂפוֹגְרִים אֶת הַדְּלֵת עִם מַפְתַּח מִבְּפָנִים, זֶה שְׂאֵלָה מְאֹד חֲמוּרָה, וְצָרִיכִים בְּאֵמֶת לְבַדֵּק אֶת זֶה, וְלֹא שִׁיף לְהַגִּיד שְׁבַעֲלָה בְּעִיר, כִּי מֵאַחַר שְׁכָתוּב עַל הַדְּלֵת, שְׂאֵחַר שְׁעָה אַרְבַּע סְגוּר, לְכֵן אֵין עֲנִין לִוְמַר שְׁנִכְנְסִים וּבָאִים וְכוּ', כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַפְנֵס וּלְבוֹא, לְצֵאת וּלְלַכֵּת וְכוּ', וּלְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲצֵן הַיֵּטֵב בְּהַלְכָה זוֹ, וְתִבְיֵא לִי אֶת הַתּוֹצְאוֹת, הַיּוֹם יֵשׁ כְּמָה סְפָרִים שְׁמַדְבָּרִים מְאִסּוּר יְחוּד.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְהַתְּבוּדָה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְיִתְגַּנְּב' עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת, לְדַבֵּר וּלְהַשִּׁיחַ וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהֵבֵן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֲרָה וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאַף שְׁנִדְמָה שְׁזֶה רַק חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עִם כָּל זֹאת כְּבָר אָמַר מוֹהַרְנ"ת ז"ל "גְּרוּיֶסֶע פִּינְף מִיִּנּוּט" (חֲמֵשׁ דְּקוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד), הֵינּוּ בְּחֵמֵשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים לְפַעַל הַרְבֵּה דְבָרִים, וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה לֹא הַרְבֵּה.

וְלְכֵן כְּדַאי 'לְגַנְּב' מְדֵי פַעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכִכָּה בְּמִשְׁפָּה הַיּוֹם יְכוּלִים 'לְגַנְּב' כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכִף אָדָם מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הוּא נוֹתֵן חֲשָׁבוֹן הַנְּפֶשׁ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְדֵי פַעַם, וְזֶה מְדַבֵּיק אוֹתוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

רֵאָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזוֹ סִגְלָה

לִירֵאת שָׁמַיִם, וְעַל כֵּלָם הִיא סִגְלָה לְאָרִיכוֹת יָמִים, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל' (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגְּוִים', שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו. וְכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרַק מִשְׁנוֹת, וְדַף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד עֲשִׁירוֹת יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי לְהַפֵּךְ, מִי שָׂאִין בְּיָדוֹ מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרְשׁ, בְּכָל יוֹם, הוּא הָעֲנִי הַכִּי גְדוֹל, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל' (תְּגִיגָה יד.) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה ג.): "וּבְבֵיתִי אֵין לָחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה", שָׂאִין בְּיָדֵי לֹא מְקַרָּא, וְלֹא מְשָׁנָה, וְלֹא תִלְמוּד. זֶה נִקְרָא אָדָם עֲנִי, שָׂאִין לוֹ לָחֵם וּשְׂמֵלָה. וְזָכוּר גַּם תִּזְכּוּר, שְׁכָל יוֹם הוּא מִתְּנָה שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קִצַּת מְקַרָּא, קִצַּת מְשָׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא, שָׂרַק זֶה מֵה שֵׁיִשְׂאָר מִמֶּנּוּ, וְרַבְּנֵי ו'ל' אָמַר (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ג): אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְאָכַל כֶּמֶה פְּרָקִים מִשְׁנוֹת, וְלִשְׁתוֹת אַחַר-כֵּן אֵיזָה קַפִּיטְלָךְ תְּהֵלִים, וְלִהְתְּלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מְצוּת.

וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטֹלָן! וּתְקַיֵּם אֶת כָּל זֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים. וְעַל כֵּלָם — תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׂנָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אֵין עוֹד עֲבוּדָה שְׂבָאָה לְאָדָם כָּל-כֵּף קָשָׁה כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלַעֲוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יָדֵי שְׂמֵעוֹרֵר אֶת הַשְּׁנַיִ עַל שִׂמְחָה, עַל-יָדֵי-זֶה גַּם הוּא יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ד תְּמוּזָה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר לְהַגִּיד לָכֵם, שְׂאֲתֶם עוֹשִׂים עוֹלָה גְדוֹלָה מְאֹד לְבָנוֹת גְּדֵר מוֹל בֵּית מִשְׁפַּחַת ... שְׂיִחְיוּ, אֵין עַל זֶה הַתֵּר וְהַגִּיּוֹן וְכוּ' וְכוּ', וּבְכָלֵל כּוֹאֵב לִי עַל הַהִתְפָּרְצוּת שְׁלָכֶם נֶגֶד הַמִּשְׁפָּחָה הַזֶּה,

אתם יודעים כמה אני עובד, שתהיה אחדות ואהבה בין משפחות אנשי שלומנו, ולבסוף כשיש מריבה, זה כואב לי מאוד מאוד. ולכן אני מאוד מבקש אתכם, תשלימו ביניכם, כי שמו של הקדוש-ברוך-הוא שלום, ואין הקדוש-ברוך-הוא רוצה רק את השלום. ורבונו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות מריבה, סימן טו): במקום מריבה שם השטן; ולכן תעשו כל מה שבידיכם למנוע את המחלוקת, ותכף-וימיד לבקש סליחה ומחילה, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אתכם מכל רע.

אני מאוד מקנה שתעשה את רצוני עוד היום.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות גם יחד, ותשמר על הבריאות שלך, כי הבעל-שם טוב הקדוש זי"ע אמר: כשנעשה חור קטן בגוף, נעשה חור גדול בנשמה, הינו כשאדם נעשה חולה, על-ידי-זה הוא כבר לא יכול לא להתפלל ולא ללמד ולא לקיים מצוות.

לא טוב עשית, שלא התפללת שחרית ומנחה, כי על זה אמרו חכמינו הקדושים (קהלת א, טו): מעות לא יוכל לתקן — זה שהחסיר שחרית, או מנחה, או ערבית; אדם צריך מאוד מאוד לשמר על השלש תפלות, אפלו במסירות נפש, עליו להתפלל את השלש תפלות, אקנה שמהיום תשמר על זה מאוד.

מה שאתה כותב שמדברים עלי וכו', טוב מאוד, שהתולעים ינשכו עוד עכשו בחיים חיותי, מאשר ינשכו אחר המיתה, כי בזה

שְׁמֵדְבָרִים עַל הָאָדָם, פּוֹטְרִים מִמֶּנּוּ שְׁלֹא יִגְשׂוּ אֵלָיו בְּקִבְרֵ תוֹלְעִים,
כִּי אִם בְּחַיָּו נוֹשְׁכִים אוֹתוֹ תוֹלְעִים, אַזִּי נִפְטָר מִנְשִׁיכַת תוֹלְעִים אַחַר
מִיתָתוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת הַמִּכְתָּב שִׁכְתַּבְתָּ לִּי, זוֹ פְּשׁוּט הִיְתָה טְעוֹת שֶׁהִכְנִיסוּ אֶת
הַשֵּׁם שְׁלֹךְ בְּמָקוֹם שֵׁם אַחֵר, תְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מְנַהֵלֵת טוֹבָה, וְאַתָּה
תִּשְׁאַרִי לְעֵבֶד אֵיפֹה שָׂאתָ עוֹבְדָת, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שֶׁתַּצְלִיחִי בְּחַיֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׂמְחָתְךָ אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי
טֹבֵעַ שֶׁל הָאִשָּׁה שֶׁנִּמְשַׁכְתָּ אַחֵר הֶעֱצַבּוֹת וְהִמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן,
וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְמָסֵר אֶת נַפְשָׁהּ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, כִּי בִיּוֹתֵר
מוֹעֵלֵת לְאִשָּׁה שְׂמִיחָה יוֹתֵר מֵהַכֹּל. וְתִרְאִי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, כְּמֵאֲמָרְךָ
ו"ל (תנא דבי אליהו רבה, פּרָק י'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשָׂה רְצוֹן
בְּעֵלְהָ; וְתִדּוּנֵי אֶת בְּעֵלְךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְאִזּוּ יִקְרָא אֶצְלְךָ (מְשַׁלִּי
כז): "כַּמֵּים הַפְּנִים לַפְּנִים בֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם", הִינּוּ אִיזוּהָ פְּנִים
שֶׁתִּרְאִי לְבַעֲלְךָ, כִּפֹּךְ תִּרְאִי חֲזָרָה, אִם תִּקְבְּלִי פָנַי בְּעֵלְךָ בְּחַיּוּךָ וְעַם
שְׂמִיחָה, תִּקְבְּלִי אֶת זֶה חֲזָרָה, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה. וְלִכֵּן תַּעֲבֹדֵי הַרְבֵּה
עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְלִשְׂמַח אֶת בְּעֵלְךָ.

הַעֲקֵר הַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ
דְּקוֹת, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זוֹ הַצְּלָחָה
נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם הִיִּית
יודעת מה זה גורם למעלה בשמים, כְּשֶׁאִשָּׁה מְדַבֵּרַת עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ,

היית מתמדת בזה מאד, כי למעלה בשמים הדבורים שמדברים עמו
יתברך עושים רשם גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאת
מוכנה להפיץ את אור רבנו ז"ל, אשר אין עוד דבר יותר חשוב
מזה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, עכשו שבעלך נכנס לעבד
במשךך, יהיה עסוק, וגם יוכל לעסק בתורה, וגם יביא פרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שתקדוש-
ברוך-הוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח,
חי, מדבר — זה לבוש לגבי אין סוף ברוך הוא. וזכר מה שאמר
רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נו): כשיש לאדם לב, אין שוף
אצלו מקום פלל; כי אדרבה, הוא יתברך מקומו של עולם, ואין

העולם מקומו. ולכן יכולים לעבד את הקדוש-ברוך-הוא בכל מקום, ואסור להתבלבל משום דבר, ולכן אני לא יודע למה אתה צריכה להיות קרוע בין שני עולמות? ! אתה צריכה להיות רק בשמחה ולשמח כל בר ישראל, וזו צריכה להיות עבודתך, אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קעז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ותבער את מדת הפעס, אשר הורסת את האדם לגמרי, פי (קהלת ז'): "פי פעס בחיק כסילים ינוח", ואמר רבנו ז"ל (שיחות-ה"ן, סימן רמט), שפעס בא מפגם הברית, ונכמינו הקדושים אמרו (קדושין מא.): רגזן לא עלתה בידו, אלא רגזנותא; פי עם פעס לא פועלים שום דבר, ואמרו נכמינו הקדושים (פסחים טו.): כל אדם שכוועס, אם חכם הוא — חכמתו מסתלקת ממנו; ובפרט כשאדם כוועס על אשתו, זה יותר גרוע מהכל. ולכן היה טוב מאד, שתלמד בכל יום בספר-המדות אות פעס, ותתבודד עמו יתברך על כל סימן וסימן, שתזכה לקיים כל מה שנגאמר שם, וזה בודאי יועיל לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קעח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂרָאוּי לָךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂזָכִיתָ לְשִׁדְךָ אֶת בְּנֶךָ, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְלִכֵּן תַּחֲזִיק מֵעַמֶּד, וְשׁוֹם דָּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, רַק אֵל תִּפְגַּס בְּלִחְץ, וְאֵל תִּהְיֶה שְׁבוּר, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה נִסִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עַקֵּר הַצְּלָחָתְךָ בַּחַיִּים תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וּכְכֹל שְׂתַהַיָּה בְּשִׂמְחָה, כֶּף תִּרְאֶה יְשׁוּעָה, וְלִכֵּן תַּעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ עַל הַכֹּל, וּבַפֶּרֶט בְּמִצִּיאַת הַזְּוִיג.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְצַעֲרֵי הָרַב, לֹא יִכְלָתִי הַיּוֹם לְהַגִּיד שְׁעוֹר מְרַב טְרֻדוֹתֵי, אֲבָל מִחֵר בְּעָרֵב בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי לֵיל שְׂמֵחָה, יִהְיֶה שְׁעוֹר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קפא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה זוכה להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, אשר אין למעלה מזה, פי אי אפשר לתאר ולשער כלל את מעלת הענין הזה, פי אפלו אין זוכים לקרב רק אדם אחד, כבד כדאי, פי כל אדם הוא עולם מלא, ולכן תהיה חזק בזה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קפב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מצטער, שאתה נמצא בבית חולים, ואני מתפלל, שתהיה לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותזכה תכף-ומיד לצאת משמה בריא ושלם, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שעקר הרפואה זה על-ידי שמחה, ולכן תשתדל מאד לשמח, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהֵיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, שְׁלָבֵל תְּרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי לְמַעַלָּה מִקְפִּידִים עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, תִּתְרַחֵב וְדַעְתְּךָ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לָרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ, כִּי עַקֵּר הַמְרִיבוֹת בְּאוֹת רַק מִקְטָנוֹת הַמַּחֲיִין.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַחֶתֶן הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רְצִינִי, שְׁתִּהְיֶה פֶּה עַד הַחֲתוּנָה, אֲבָל כִּפִּי שְׂאֲנִי רוֹאֶה, זֶה לֹא מִתְאַפְּשֵׁר. וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׁמּוֹר עַל עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, וְתִלְמַד הַרְבֵּה "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם, וּבִכְפֻרֵט בְּשְׁלוֹם-בֵּית צְרִיכִים לְהֵיוֹת וְתָרֵן גְּדוֹל מְאֹד. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבֻמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגּוּפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָהּ יוֹתֵר מִגּוּפוֹ וְכוּ', עָלָיו הַפֶּתוּחַ אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶךָ"; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל לְלָקֵחַ עִמָּה רַק בְּדִרְךָ אֶהְבָּה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הִיא בֵּת זוּג נִפְלְאָה מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִתָּן לְךָ מִתְּנָה יִקְרָה, וְלִכֵּן תַּחֲזִיק אֶת הַמִּתְנָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, הַעֲקֵר אֶל תִּתְעַצְבֵּן, וְאֵל תִּכְנֹס בְּלַחֲץ מִשׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד רק תחשב ממנו יתברך, וזה ימשיך לך ישועה מן השמים, כי אם אדם משתוקק תמיד אליו יתברך, על-ידי-זה נמשך עליו תמיד אור וזיו וחיית ודבקות מאין סוף ברוך הוא, וכבר לא חסר לו שום דבר, כי אין עוד תענוג כמו תענוג הדבקות באין סוף ברוך הוא, אשרי מי שחושב תמיד רק ממנו יתברך, ואינו מסיח דעת ממנו פרגע, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קפו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פנחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את כל הספרים שכתבת לי, יש לי.

מה אמר לך! אין מלים להודות לך על כל מה שאתה עושה בשבילי להשיג לי את כל הספרים, ומי יתן, שאזכה להיות בכל חלקי התורה הקדושה כרצונו של רבנו ז"ל.

רק חזק ואמץ להתבודד עמו יתברך בכל יום, ותגנב על-כל-פנים חמש דקות התבודדות, לדבר ולהשיח ולספר את כל

אָשׁר עִם לְבַבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, בְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהִבֵּן אֶל אָבִיו אֶשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמִדְבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִף שְׁנֵדמָה שְׁזֶה רַק חֲמֵשׁ דְּקוֹת, עִם כָּל זֹאת כָּבֵר אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: "גְּרוּיֶסַע פִּינָף מִינוּט" [חֲמֵשׁ דְּקוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד], הִינּוּ בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים לְפַעַל הַרְבֵּה דְּבָרִים, וְחֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה לֹא הַרְבֵּה, וְלִכֵּן כְּדָאֵי 'לִגְנַב' מְדֵי פֶּעַם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכִכָּה בְּמִשְׁפָּח הַיּוֹם יְכוּלִים 'לִגְנַב' כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְכִף אָדָם מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הוּא נוֹתֵן חֲשָׁבוֹן הַנְּפִשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְדֵי פֶּעַם, וְזֶה מְדַבֵּיק אוֹתוֹ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזוֹ סִגְלָה לִירֵאת שְׁמַיִם, וְעַל כֵּלָם — הִיא סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ט.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם', שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרִשְׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו. וְכֵן תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק מִשְׁנִיּוֹת, וְדָף גְּמָרָא, אֶשֶׁר אֵין לָךְ עוֹד עֲשִׁירוֹת יוֹתֵר מִזֶּו, כִּי לְהַפָּךְ, מִי שְׂאִין בְּיָדוֹ מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ בְּכָל יוֹם, הוּא הָעֲנִי הַכִּי גְדוֹל, כְּמֵאמְרָם ז"ל (תְּהִינָה יד.) עַל הַפְּסוּק (יִשְׁעִיָּה ג.): "וּבְבֵיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה", שְׂאִין בְּיָדֵי לֹא מְקַרָּא, וְלֹא מְשֻׁנָּה, וְלֹא תִלְמוּד. זֶה נִקְרָא אָדָם עָנִי, שְׂאִין לוֹ לְחֵם וְשְׂמֵלָה. וְזִכּוֹר גַּם תִּזְכּוּר, שְׁכָל יוֹם הוּא מִתְּנָה שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לְאָדָם, אֶשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד קִצַּת מְקַרָּא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמָרָא, שְׂרַק זֶה מַה שְׂיִשְׂאֵר מִמֶּנּוּ. וְרַבְנּוֹ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כג.) אֶשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְאַכֵּל כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְלִשְׂתוֹת אַחֲרֵי-כֵן אֵיזָה קַפִּיטְלָךְ תְּהִלִּים, וְלְהַתְּלַבֵּשׁ בְּאֵיזָה מִצְוֹת.

וְלִכֵּן אַל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וּתְקִים אֶת כָּל זֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְעַל כֵּלָם תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אֵין עוֹד עֲבוּדָה שְׂבָאָה לְאָדָם כָּל-כֵּף קָשָׁה כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,

וּלְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי שְׂמֵעוֹרֵר אֶת
הַשְּׁנַי עַל שִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה גַם הוּא יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לומר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּקִנְטָרִים "מְצִיאַת
הַזְּוִוג", וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זְוִיגְךָ, הַעֲקֵר תִּבְרַח
מִהַעֲצָבוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׁכָל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ, זֶה רק מִחֲמַת עֲצָבוֹת
וְעֲצָלוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ מִשָּׁנִים, עַל-יְדֵי שֶׁקִּלְקַלְתָּ בְּבְרִית. וְלִכֵּן עֲקֵר
הַתְּקוּן שֶׁלָּךְ זֶה רק שִׂמְחָה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן קסט): אִם אָדָם זוֹכֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר לוֹ אֶת הַבְּרִית, שְׁלֵא יִתְקַלְקַל, חֵס וְשְׁלוֹם.

רְאֵה מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָךְ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
גִּתֵּן לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה יְקָרָה, וְאִם תִּכְבַּד אוֹתָהּ, לֹא יִחַסֵּר לָךְ

שום דָּבָר, רק אל תברח מהבית בכל פעם. ותכמינו הקדושים אמרו (יבמות סב:): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, והמדריך בניה ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפרקן, עליו הכתוב אומר: "וידעת כי שלום אהלך"; ולכן ראה למסר את נפשך עבור אשתך, ואמרו תכמינו הקדושים (בבא מציעא נט.): אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], ורבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סט), שעקר העשירות באה בזכות האשה. ולכן אם אתה רוצה עשירות — תכבד את האשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, אסור להתיאש בשום פנים ואופן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה הולך להתחתן, וזכיתי להיות השדכן שלך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא,

אָשֶׁר מ' קצא — מ' קצב בנחל עה

שִׁיחִיהַ בְּנִין עֲדֵי עַד, וַיֵּצְאוּ מִפֶּם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מִבְּרֶךְ, וַיְהִי לְכֶם
חַיִּים וְעֵימִים תָּמִיד.

לְדַעֲתִי, תִּקְבַּל יוֹתֵר אֶת הָעֲבוּדָה שֶׁהֲצִיעַ לְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי
אֲתָה לֹא מִסְגָּל לְהִסְתּוֹכֵב בְּרַחוּבוֹת לְהַפְצָה, וּבִפְרֵט בְּשָׁנָה רֵאשׁוֹנָה
רְאוּי שֶׁתִּשָּׂאֵר בְּבֵית תָּמִיד, וְלִכֵּן תִּקְבַּל אֶת הָעֲבוּדָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר, שְׁלֹא תִחַסֵּר לְךָ פְּרֻנְסָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּזְדָּרֵז לְכַתֵּב אֶפְלוֹ שְׁנֵי עֲמוּדִים
בְּיוֹם, כִּי סוּף כָּל סוּף אֲנִי חֲנוּן מִשְׁלָמִים לְךָ תִּכְף-וּמְדָ עַל כָּל עֲמוּד,
וְלִכֵּן מָה אֲכַפֵּת לְךָ?! רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַסֵּפֶר תּוֹרָה יִגְמַר עַד
רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, כְּדֵי שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ לְסַחֵב סֵפֶר
תּוֹרָה גָּדוֹל, וְתִכְף-וּמְדָ כְּשֶׁתִּגְמַר עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה הַזֶּה, אֲנִי רוֹצֶה
שֶׁתִּתְחִיל לְכַתֵּב לִי עוֹד סֵפֶר תּוֹרָה, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, זוֹ פְּרֻנְסָה טוֹבָה,
וְלִכֵּן לְמָה אֲתָה מִתְעַצֵּל?! אִם כָּבֵר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹלֵחַ פְּרֻנְסָה
בְּבֵית, לְמָה צְרִיכִים לְדַחֵף אֶת זֶה!?

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי בְּהַלְדַּת בְּנֹכֶם, אָבֵל צְרִיכִים לְהִבִּין, שְׁלֹא מִרְצוֹנִי הַצְּרִכְתִּי לְעֹזֵב וְכוּ', וּמִי שְׂאֵמֵר לְעוֹלְמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתַי דֵּי, רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וּלְגַדֵּל אוֹתוֹ בְּקִלוּת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמֹר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וְיִתֵּן לְכֶם שְׂמֵחָה עֲצוּמָה בְּבֵיתְכֶם.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצוּמָךְ מְאֹד בְּמַדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִמְשִׁיכִי לְהַתְּפַלֵּל עָלַי, וּבְזִכּוֹת הַתְּפִלוֹת שְׁלֹךְ, אֲזֻכָּה לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל מֵהַשְּׂיוֹתֵר מֵהַר.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצוּמָךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְכֵן תַּחֲזֹק אֶת הַתְּלַמִּידִים עִם סְפוּרֵי צְדִיקִים, שְׂזֵה מוֹשֵׁךְ אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תצטערי ואל תפנסי בלחץ, כי גדול אדוננו ורב להושיע, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתזכי לתרם הרבה להבנות, רק שלא תהיה לך שום חלישות הדעת, כי עם הבנות צריכים הרבה סבלנות, ואשרי מי שקונה לעצמו את מדת הסבלנות, שזה הדבר הכי קשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קצו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

"זכרו נפלאותיו", תמיד תסתכל על הנפלאות שהקדוש-ברוך-הוא עשה לך עד עכשו, ועל-ידי-זה תוכל להתחזק על כל מה שעובר עליך, תהלה לאל, וכית לתתן כמה מילדיך, וזה חסד גדול מהקדוש-ברוך-הוא. ואמרו חכמינו הקדושים (נדה ל): לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו; ולכן תחיה את עצמך בהחסדים ורחמים גמורים שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה תרחב לך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַּע שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוּל
וְדַבֵּר קֶטֶן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאֲשֶׁרִי
מִי שְׂמִכְנִיס אֶת דְּבָרַי אֵלָיו בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וּבְזֶה
שְׂאֵדָם מִחֲדִיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה, יֵשׁ לוֹ כְּבֹר אֶת הַכֹּל, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת
רַב בְּרִכּוֹת", וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּאֲמוּנָה, וְאִז יַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּטוֹב וּבִנְעִימִים.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַנְשֵׁים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה
מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים, כִּי הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק
לְגִלּוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּעֶסֶק הַקְּדוּשׁ
וְהַנּוֹרָא הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם כָּל הַחֲדוּשִׁים שְׁלָךְ, וְרְאֵה לְחַדֵּשׁ
בְּכָל יוֹם חֲדוּשִׁין חֲדָשִׁים, שְׂזֵנָה תִקְוֹן הַבְּרִית, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵינוּ
י"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קה).

בְּעֵינֵי סְתִירוֹת שְׂאֵתָה מוֹצֵא בְּמִדְרָשִׁים אוֹ בַזְהַר, כְּבֹר כְּתִבְתִּי

לְךָ, שֵׁישׁ מְדַרְשִׁים חֲלוּקִים, וְלֹא שֵׁיף לְשֹׂאֵל אוֹ לְהַקְשׁוֹת מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, כִּי כָּל אֶחָד הוֹלֵךְ כְּפִי מְדַרְגָּתוֹ, וּבִפְרָט בְּקַבְּלָהּ אִי אֶפְשָׁר לְשֹׂאֵל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' קצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ד תְּמוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, אִם אָדָם שְׂמֵחַ, אִזּוֹ נִתְרַחֵב לוֹ מִחוּ וְדַעַתוֹ, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): כִּי בְּשִׂמְחָה עוֹלָה אוֹתוֹת בְּמַחְשְׁבָהּ, הֵינּוּ עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, יְכוּלִים לְהוֹלִיף אֶת הַמַּחְשְׁבָה כְּמוֹ שְׂרוּצִים, כִּי הָעֶקֶר הוּא הַמַּחְשְׁבָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א): בְּמְקוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁם כָּל הָאָדָם; וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּעַצְמוֹ רַק אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, תְּמִיד לִחְשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלְדַעַת אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכִפִּי שְׂמַחְדִּירִים בְּעַצְמוֹ יִדְעוֹת אֵלוֹ, כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרָת. וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רַק תַּחֲשֹׁב מְטוֹב, וְאִזּוֹ תִרְאֶה שֶׁיְהִיָּה לְךָ טוֹב.

אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ הָעֶקֶר עַל שְׂמֵחָה, כִּי כְּשֵׁישׁ לְאָדָם שְׂמֵחָה, יֵשׁ לוֹ כְּבָר הַכֵּל, אֲשֶׁרִי הָאָדָם שֶׁמְבַקֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל שְׂמֵחָה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רֵאָה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁכָל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ, זֶה רַק מִחֲמַת עֲצוּבוֹת וְעֲצָלוּת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּךָ מִשְׁנַיִם, עַל-יְדֵי שֶׁקִּלְקַלְתָּ בְּבְרִית, וְלִכְן עָקַר הַתְּקוּוֹן שֶׁלָּךְ זֶה רַק שְׂמִמָּה. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתָרָן, חֶלֶק א', סִימָן קס"ט): אִם אָדָם זוֹכֵה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹמֵר לוֹ אֶת הַבְּרִית שֶׁלֹּא יִתְקַלְקַל, חָס וְשָׁלוֹם.

רְאֵה מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שֶׁלָּךְ, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה, אִשָּׁה יְקָרָה, וְאִם תִּכְבֵּד אוֹתָהּ, לֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוֹם דָּבָר, רַק אֵל תִּבְרַח מֵהַבֵּית בְּכָל פַּעַם, וְחֲכַמְיֵנוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְכָמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְּכַבֵּדָהּ יוֹתֵר מִגּוּפוֹ, וְהַמְדַרִּיף בְּנָיו וּבְנֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׂיאֵן סָמוּךְ לְפִרְקָן, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר "וַיְדַעַתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה".

וְלִכְן רְאֵה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ עֲבוּר אִשְׁתְּךָ, וְאָמְרוּ חֲכַמְיֵנוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נ"ט): אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְּתַעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נַשְׂוֹתֵיכֶם כְּדֵי שֶׁתְּתַעֲשְׂרוּ]; וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתָרָן, חֶלֶק א', סִימָן ס"ט), שֶׁעָקַר הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְלִכְן אִם אַתָּה רוֹצֵה עֲשִׂירוֹת — תִּכְבֵּד אֶת הָאִשָּׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... ו... שְׁיִחִיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי בהלדת בנכם, אבל צריכים להבין, שלא מרצוני הצרכתי לעזוב וכו', ומי שאמר לעולמו די, יאמר לצרותי די, רק תתחזקו יחד, ולגדל אותו בקלות, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אתכם מפל רע, ויתן לכם שמחה עצומה בביתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פינחס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד רק תחשב ממנו יתברך, ואת זה ימשיך לך ישועה מן השמים, כי אם אדם משתוקק תמיד אליו יתברך, על-ידי-זה נמשך עליו תמיד אור וזיו וחיית ודבקות מאין סוף ברוך הוא, וכבר לא חסר לו שום דבר, כי אין עוד תענוג כמו תענוג הדבקות באין סוף ברוך הוא, אשרי מי שחושב תמיד רק ממנו יתברך, ואינו מסיח דעת ממנו כרגע, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא!

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵת מוֹכְנָה לְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דָּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עֲכָשׁוּ שְׁבַעֲלֶךָ נִכְנָס לְעַבֵּד בְּמִשְׁרָד, יְהִיָּה עֲסוּק, וְגַם יוּכַל לְעַסֵּק בַּתוֹרָה, וְגַם יָבִיא פְּרֻנְסָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וּתְבַעַר אֶת מִדַּת הַכַּעַס, אֲשֶׁר הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, כִּי (קִהְלַת ז') "כִּי כַעַס בְּחִיק כְּסִילִים יְנוּחַ", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רמט), שְׁכַעַס בָּא מִפְּגָם הַבְּרִית. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁין מֵא): רַגְזוֹן לֹא עֲלֵתָה בְּיָדוֹ אֶלָּא רַגְזוֹנוֹתָא; כִּי עִם כַּעַס לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר. וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים טו:): כָּל אָדָם שְׁכוּעֵס, אִם חָכָם הוּא — חֻכְמָתוֹ מְסַתְּלָקֶת מִמֶּנּוּ; וּבִפְרָט כְּשֶׁאָדָם כּוֹעֵס עַל אִשְׁתּוֹ, זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֵּל. וְלָכֵן הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׂתַלְמַד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי-הַמִּדּוֹת,

אות כַּעַס, וְתַתְּבוּרַד עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ עַל כָּל סִימָן וְסִימָן, שְׁתַּזְכֶּה לְקַיִם
כָּל מַה שְּׁנֹאֲמַר שָׁם, וְזֶה בְּרַדְאֵי יוֹעִיל לָךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר פִּינְחָס, י"ד תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֲתָה
זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הָרַבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, זוֹ אֲצִלִּי
הַשְּׂמֵחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב אֲצִלּוֹ יִתְבַּרַךְ כְּמִי
שְׂמֵחָה אֶת הָרַבִּים, אֲשֶׁר זְכוּת הָרַבִּים תְּלוּיָה בּוֹ. וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ
אֶת מַעֲלֵתְךָ בַּשָּׁמַיִם, שְׂאֲתָה יוֹצֵא לְפָרְסִם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אִז
הֵייתָ רוֹקֵד בְּכָל יוֹם מֵרַב שְׂמֵחָה.

וּלְכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְתִהְיֶה חֶזֶק מְאֹד מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה
הַזֶּה, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בָּךְ,
אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסִדְר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי, שְׂזַכִּית לְגַמֵּר אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים לְכַבוֹד
יוֹם הַהִלָּדָת שְׁלֹךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּי לְהִיּוֹת אֲשֶׁה

כְּשֶׁרָה וְצַדִּיקַת כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ, וְתִשְׁמְרֵי אֶת עֲצֻמָּהּ מִהִשְׁפָּעָה רָעָה שֶׁל
חֲבֵרוֹת רָעוֹת, שֵׁישׁ לָהֶן הַשְּׁקִפּוֹת מְקַלְקְלוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתָךְ, שֶׁתִּזְכְּרִי לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתָךְ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלָּדָת שְׁלָךְ, שֶׁתִּזְכְּרִי לְהִיּוֹת בַּת
כְּשֶׁרָה וְצַדִּיקַת גְּדוּלָה, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁלֹּא תִתְחַבְּרִי עִם
בָּנוֹת שֵׁישׁ לָהֶן הַשְּׁקִפּוֹת רָעוֹת, כִּי מַה לָּךְ וְלָהֶן?!

רְאֵי לְשֹׁמֵר אֶת עֲצֻמָּהּ מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שֶׁתִּזְכְּרִי לְבָנוֹת בֵּית מִשְׁלָךְ, וְיִהְיֶה לָךְ תְּמִיד טוֹב בְּחַיִּים.

תִּמְשִׁיכִי לוֹמֵר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, שֶׁזֶה מְסַגֵּל לְכָל הַיְשׁוּעוֹת.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנְּפֶשׁ

וּרְפוּאת הַגּוּף גַּם יַחַד, אֶל תִּפְחַד, זֶה לֹא מַשְׁהוּ רְצִינִי, זֶה וִירוּס חֶזֶק, וּכְמוֹ שֶׁזֶה בָּא כִּף זֶה יִלֶּךְ מִמֶּךָ, אֶל תִּדְאָג, וְאֵל תִּכְנַס בְּלַחֲץ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַפְצַת מַעְיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וְתוֹדֵעַ לָךְ, שְׂאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל וְחָשׁוּב מִזֶּה. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ עַל תּוֹרָה, וְאִזּוּ יַעֲבִירוּ מִמֶּךָ עַל מַלְכוּת וְעַל דְּרָךְ אֶרֶץ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם, שְׂלֹא יִהְיוּ מְרִיבוֹת בֵּינֶךָ וּבֵין מִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂמוֹנֵעַ מִחֻלְקַת, וְאִינוּ שׁוֹפֵךְ שְׂמֵן עַל הַמְדוּוּרָה, עַד שֶׁהַבְּעֵרָה לְלֵהֵב יִצְאָה, וּכְבָר קָשָׁה לְכַבּוֹת אֶת זֶה, וְלָכֵן הַשְׂתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאֵל תַּעֲשׂוּ שׁוּם

גִּדְרָה, אֶלָּא תַחֲיוּ בְיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְזֶה יִגְרַם לִי נַחַת רוּחַ
גָּדוֹל מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ריא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תַעֲזֹב אֶת אַבִּיךָ, גִּרּוּ יְאִיר, שְׂיַעֲשֶׂה מֵה שְׁמֵרְגִישׁ שְׁטוּב
לוֹ, כִּי לֵב יוֹדֵעַ מֵרַת נַפְשׁוֹ, וְהוּא כָּבֵד עֲבַר אֶת הַשּׂוֹאָה, וְסָבַל מֵה
שְׁסָבַל בְּחַיָּו, וְלִכְּן לֹא כָּדָאִי לְלַחֵץ אוֹתוֹ שְׂיַעֲשֶׂה הַקְּרָנוֹת וְכוּ' כִּי
מֵאַחַר שְׁלֹא רוֹצֶה, בְּוִדְאֵי יֵשׁ לוֹ תַחֲוֹשָׁה פְּנִימִית שְׁלֹא כָּדָאִי לוֹ, וְאִין
לוֹ כָּבֵד אֶת הַכַּחוֹת הַגּוֹפְנִיִּים וְהַנְּפִשִּׁים לָזֶה.

תַּהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לוֹ נְכָדִים יְקָרִים, וְזֶה מֵה שְׁלוֹקֵחַ עֲמוֹ, וּבַפְּרִט
שְׂיִנְכָה לְהִיּוֹת עַל הַחֲתָנָה שֶׁל הַנְּכָד, זֹה תַהֲיֶה סְגִירַת מַעְגָּל וְכוּ', כִּי
הָרִי כָּל אֵלוֹ שְׁפָכֵר הָיָה בְּשׂוֹאָה, חָשְׁבוּ שְׂאָף פֶּעַם לֹא יֵצְאוּ מִשֵּׁם,
כִּי־דוֹעַ וּמְפָרְסֵם דְּבַר זֶה, וְהִנֵּה הוּא רוֹאֶה גַם נְכָדִים יְרָאֵי הַשֵּׁם, זֶה
הַחֲסֵד הַכִּי גָדוֹל, וְלִכְּן אֵל תִּדְחַק עָלָיו, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לוֹ
בְּרִיאוֹת וְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רבי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרּוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

אף שִׁישׁ לִי הִרְבֵּה לִכְתּוֹב לָךְ, וְכַמוֹכֵן יוֹתֵר מִזֶּה לְדַבֵּר עִמָּךְ
פְּנִים אֶל פְּנִים אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית, כִּי צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֶכֶם כְּמוֹ
שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ לְהִנְהִיג בֵּית, כִּי הִרִי הוּא בְּעֵצְמוֹ אָמַר (קֹהֶלֶת ז'): "אָדָם
אֶחָד מֵאֶלֶף מְצֵאתִי, וְאִשָּׁה בְּכָל אֶלֶף לֹא מְצֵאתִי"; הִינּוּ אָדָם יִשְׂרָאֵל
אֶחָד מֵאֶלֶף עֲדִין מְצֵא, אֲבָל בֵּין אֶלֶף נָשִׁים לֹא מְצֵא אַחַת וְכוּ',
וְלָכֵן צְרִיכִים לְדַעַת אִיךָ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, וְאֲנִי אֲדַבֵּר אִתָּךְ עוֹד,
אֵל תְּדַאֵג, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, וְתִדְעַ שְׁמִנְסִים אֶת כָּל
אֶחָד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיַחֲזֹר הַשְּׁלוֹם-בֵּית בְּבֵיתְךָ.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה לִי,
שֶׁהִיְתָה בְּבֵיתִי וְעוֹזְרָת לִי, וְאֲשַׁלֵּם לָךְ חֲזָרָה לַעֲשׂוֹת אֲצִלְךָ שְׁלוֹם-בֵּית
נִפְלָא.

לְדַעַתִּי, חֲזֹר לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וְחִדְשׁ יְמֶיךָ כְּקִדְשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ריג.

בְּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח שֶׁדַּבַּרְתִּי אִתָּךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב, וְיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית
אֲמִתִּי, וְתִבְנֶנּוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְכֵן לַעֲזֹר אֶחָד לְהַשָּׁנִי. אֲנִי מְקַנֶּה
לְבוֹא בְּקָרוֹב, וְאֵז נִסְדֵּר אֶת הַכֹּל עַל צַד הַכֵּי טוֹב, רַק תִּהְיֶי וּתְרַנִּית,
וְאֵז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ריד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד שמח, שיש התקדמות בבנין הבית שלכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל ילך בקלות, וכן שלבעלך יהיה רכב טוב, העקר שתהיו שניכם שמחים ועליזים, ותבינו אחד את השני, ושיהיה ביניכם הבנה הדדית, וזה יגרם לכם אהבה אמיתית.

נא ונא ראי לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי טבע של האשה שנמשכת אחר העצבות והמרירות והדפאון, והאשה צריכה למסור את נפשה להגיע אל מדת השמחה, כי ביותר מועלת לאשה שמחה, יותר מהכל, ותראי לכבד את בעלך, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרק י'): אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה; ותדוני את בעלך תמיד לכף זכות, ואז יקים אצלך (משלי כז): "כמים הפונים לפונים כן לב האדם לאדם", הינו אילו פנים שתראי לבעלך, כך תראי חזרה, אם תקבלי פני בעלך בחיוך ועם שמחה, אז תקבלי את זה חזרה, וזה בדיוק ומנסה, ולכן תעבדי הרבה על מדת השמחה, ולשמח את בעלך.

העקר הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם היית יודעת מה זה גורם למעלה בשמים כשאשה מדברת עמו יתברך, אז היית מתמדת בזה מאד, כי למעלה בשמים הדבורים שמדברים עמו יתברך, עושים רשם גדול מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִף שֶׁכָּבֵר כְּתַבְתִּי לְךָ אֶתְמוּל מִכְתָּב, אִךְ הָיִית שְׁהִיּוֹם כְּתַבְתָּ לִּי עוֹד פַּעַם, וַיֵּשׁ לְךָ עֲדִין סְפָקוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן בָּאתִי לְחַזֵּק אוֹתְךָ, שְׁתַּהַיְהֶיּה דְבוּק רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְשֵׁלֵא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם סְפָקוֹת, אֲשֶׁר סִפֵּ"ק בְּגִימְטְרִיָּה עֲמָל"ק, וְלִדְעָתִי, תִּקַּח אֶת כָּל הַלְהַקָּה, הֵינּוּ אֶת תְּבַרִיךָ שְׁיִבּוֹאוּ וַיְגוּרוּ פֹה בִּיבְנָאֵל, כִּי פֹה אֲצַלְנוּ יִהְיֶה הַמּוֹן תְּחִנּוֹת בְּקָרוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּךָ אִיךְ שְׂאִתָּה מִתְחַזֵּק, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת כְּאֵלוֹ, כִּי אֲנִי מָאד מָאד אוֹהֵב אוֹתְךָ, הַעֲקֵר אֶל תְּרִיב אִם אֲשַׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שְׂתַמִּיד תְּבַשֵּׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ריז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה תִּכְף-וּמִיד לְרִשָּׁם אֶת יְלָדֶיךָ בְּמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמִסֵּר אֶת הַרְשִׁימָה תִּכְף-וּמִיד לְמִשְׁרַד הַחֲנוּף, וְאִם לֹא תִרְשָׁם, תִּצָּא לָךְ צָרָה גְדוֹלָה מְזֵה, וְגַם לְהַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ יִהְיֶה צָרָה גְדוֹלָה, כִּי־דוּעַ שְׁמַחֲפָשִׁים עֲכָשׁוּ לְסַגֵּר אֶת מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְהַכְנִיֵס אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל הַיְלָדִים כְּבָר לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְהַגֵּד לִי, שְׁעָדִין לֹא רָשַׁמְתָּ אֶת יְלָדֶיךָ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּסְדֵּר אֶת זֶה תִּכְף-וּמִיד, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ צָרוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם.

מָה אָמַר לָךְ, זֶה חֵסֵד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲנַחְנוּ מְחַזְּקִים מְעַמָּד תַּחַת לְחֻצִים כְּאֵלוֹ, וְלָכֵן בְּקִשְׁתִּי, שֶׁתִּתֵּן יָד לְמוֹסְדוֹת, שֶׁלֹּא נִפְלֵ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי שֶׁכְּבָר תִּרְשָׁם אֶת הַיְלָדִים, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים כְּבָר לְמִסֵּר אֶת הַרְשִׁימָה, וְאִם יִחְסְרוּ הַשְּׂמוֹת לֹא נוֹכַל לְקַבֵּל אוֹתָם אַחֲרֵי-כֵן, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתִּקַּח אֶת זֶה בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת, וְתִבּוֹא לְרִשָּׁם אֶת הַיְלָדִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ריח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, כִּי הַפְּרִינָסָה הַיָּד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶת צְרִיכָה

אַשֶׁר מ' ריט — מ' רב בְּנַחֵל צא

לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹוֹי יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁהוּא יְנַהֵיג כָּךְ יִהְיֶה, וְלִכְּזֶן אֲסוּר לְדַאג, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְתוֹדָה רַבָּה מְאֹד עַל כָּל מַה שְׂאֵת עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תּוּכְלִי לְעֹזֵר לִי.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר פִּינְחָס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַח, שְׁסוּף כָּל סוּף הוֹרְדָת אֶת הָעַל מֵהַכְּתָף שְׁלֶךְ, וְעַכְשָׁו יִהְיֶה לָךְ זְמַן לְאַשְׁתֵּךְ, וְכֵן תּוּכַל לְלַמֵּד הַרְבֵּה תוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַח, שְׂאֵתָה שׁוֹקֵד בְּסִפְרֵי הַזֵּהָר, שְׁזֶה מוֹצֵף אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רכא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פינחס, ט"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רק תהיה תמיד שמח, ואני מאד מאד מעריך אותך, שאתה עוסק בהפצת הסדורים, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תזכה להפיץ את אור רבנו ו"ל, אשר אין ערוף אליו.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד רק תחשב ממנו יתברך, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, כי בכל תנועה ותנועה שם אלוהו של עולם, ואת זה צריכים לחזור תמיד, ולכן אל תבלבל את עצמך משום דבר, אם תחשב רק ממנו יתברך, אז תהיה בן חורין אמתי. ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ר'), שאין לך בן חורין, אלא מי שעוסק בתלמוד תורה, וכל מי שעוסק בתורה תדיר, הרי זה מתעלה; ולכן אל תהיה בטלן, אלא תתמיד בכל יום לגרס הרבה פ"קים משניות, ודפים גמרא, וזה יטהר אותך לגמרי מבית ומבחוץ, וכך תהיה בקי בששה סדרי משנה ובכל הש"ס, ודע לך, אשר על-ידי רבוי חזרה נדבק באדם אור התורה, אדרבה תנוסה ותראה, וכבר אמר דוד המלך (תהלים לד): "טעמו וראו כי טוב הנהייה, אשרי הנגר יחסה בו", ולכן הדבק את עצמך רק בו יתברך, ותהיה רק בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ז תמוז, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל הָאֹר
הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי יוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שְׁהָאֹר הַחַיִּים'
הַקְּדוֹשׁ גָּלָה, שְׁהַעֲקָר אִיךְ זָכָה לְהַגִּיעַ לְמַדְרַגּוֹתָיו, הִיָּה רַק עַל-יְדֵי
תַקְּףָה הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שְׁסָבַל כָּל יְמֵי חַיָּו. וַיְדוּעַ מִצְדִּיקִים,
שְׁפַעַם נָתַן לוֹ רָשַׁע אֶחָד סְטִירַת לְחֵי עַל הַרְחוּב לְפָנָי כְּלָם, וְכַמּוּבָן
שְׁתַּכְּף-וַיִּמָּד יִצְאָה אֵשׁ וְאָכְלָה חֲצִי הָעִיר. וְכֵן הַכְּנִיס אוֹתוֹ פַּעַם
לְבֵית-סֵהָר, רָשַׁע אֶחָד שְׁהַפְסִיד אֶצְלוֹ בְּדִין תּוֹרָה, וּמָה שְׁעָבַר עָלָיו
בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, זֶה רַק יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת בְּעֶצְמוֹ יוֹדַע, וְעַם כָּל זֹאת
הַתְּחַזֵּק כָּל יְמֵי חַיָּו, וַיִּדְקָא עַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְמָה שְׁזָכָה, וְלָכֵן אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ גַם כֵּן לְהַתְּחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׁאֵת וּבְיִתְרָה עוֹ, וְאִם
אֶחָד מְבַזֶּה אֶתְכֶם, חַס וְשָׁלוֹם, אֵל תַּעֲנוּ לוֹ, וּכְמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל
הָאָדָם: (מְשָׁלִי כו): "אֵל תַּעֲזֹב כְּסִיל כְּאוֹלָתוֹ פֶּן תִּשְׁוֶה לוֹ גַם אֶתָּה",
וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עַם כָּל זֹאת כְּבָר גָּלָה לָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), אֲשֶׁר עָקַר הַתְּשׁוּבָה הוּא
לְשִׁמְעַע בְּזִיוּנוֹ וַיִּדַּם וַיִּשְׁתַּק.

מָה אָמַר לְכֶם! אִם הֵייתִי מְסַפֵּר לְכֶם אֶחָד מִנֵּי אֶלְפֵי
אֶלְפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כְּלָל, אֶת גְּדֹל הַבְּזִיוֹנוֹת
וְהַחֲרוּפִין וְגִדּוּפִין שֶׁהֵם מֵנַת חֲלָקֵי זֶה לְמַעְלָה מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה,
הֵייתֶם מְשִׁתּוֹמְמִים אִיךְ יִלּוּד אִשָּׁה יְכוּל לְהַתְקַיֵּם בְּזֶה הָעוֹלָם בְּרַבּוּי
בְּזִיוֹנוֹת וְשְׁפִיכוֹת דָּמִים כְּאֵלוֹ, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁלַם לִי
חֲזָרָה בְּזִכְיוֹת חַנּוּם סְפָרִים קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם מְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים
וּמְשַׁמְחִים אֶלְפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם מְתַקְרְבִים עַל יְדֵם

אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּנֵן בְּקִשְׁתִּי שְׁטוּחָה לְפָנֶיכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְלֹא לְהִתּוֹפֵחַ, וּבִפְרָט שְׂכָנִים צְרִיכִים לְגוֹר בַּיַּחַד, בְּאַהֲבָה אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזַק.

וּבְשֵׁרְבִי יוֹחֵנָן בֶּן זַפְאִי אָמַר לְתַלְמִידָיו: צְאוּ וּרְאוּ אִיזוּהֵי הַדֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּדְבַק בָּהּ הָאָדָם, אָמַר רַבִּי יוֹסִי "שְׂכֵן טוֹב" (עֵין אֲבוֹת פְּרָק ב'), וּבְכָבֵד אָמַר הֶחָכֵם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כו): "טוֹב שְׂכֵן קָרוֹב מֵאָח רַחוּק" וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת שְׂכֵנֹו וְהַמְּקָרֵב אֶת קְרוֹבָיו עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה נח): "אִזּוּ תִקְרָא וְהוֹי"ה יַעֲנֶה"; וְלִכְּנֵן מֵאַחַר שֶׁלְאַחַרְוֵנָה שֶׁמַּעֲתִי שֶׁנַּעֲשׂוּ מְרִיבוֹת בֵּין שְׂכָנִים מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְכוּ', לִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ — תִּשְׁלִימוּ בֵּינֵיכֶם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר יָפֵה אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּמוֹ שְׂגָרִים בַּיַּחַד, וְאֵל תִּשְׁפָּחוּ, שְׁלֹא יִקַּח הַרְּבֵה זְמַן, שֶׁעוֹד מְעַט כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בִּיבְנֵינָאֵל, יִהְיוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָה, כִּי זֶה יִשְׁתַּדֵּף עִם זֶה וְכוּ', וְזֶה עִם זֶה וְכוּ', וְלִכְּנֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל אַהֲבָה, שֶׁתִּהְיֶה אַהֲבָה גְּדוּלָה בֵּינֵיכֶם, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזַק.

עֲכָשׁוּ בַחֲפֵשׁ הַגְּדוֹל, שִׁמְרוּ מְאֹד עַל הַבְּנוֹת שְׁלֹכֶם, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בַּמְדָּבָר וְבַה, פֶּרֶשֶׁה יא, סִימָן ה'): "וַיִּשְׁמְרֶךָ" — בְּבָנוֹת, שֶׁצְרִיכוֹת שְׁמִירָה; כִּי הָרוּחַ הַפְּקָרוֹת מְאֹד מְאֹד נוֹשֶׁבֶת עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם עַל הַבְּנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל קְדוּשָׁתָן, וְדִי לְחֲכִימָא.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲשׂוֹת עִמִּי טוֹבָה אִישִׁית, וְלִקְחַת סִפְרֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" וְכֵן "אוֹצֵר הַקּוּוֹטְרָסִים", שֶׁאֲנִי מְסַבֵּסֵד אֶת זֶה, וַיְכוּלִים לְהַשִּׁיג אֶת זֶה בְּשִׁבְעָה שְׁקָלִים כָּל סֵפֶר, וְלִכְּנֵן אֲשַׁרֵּי מִי שֶׁיִּקַּח חֲבִילָה סְפָרִים, וַיִּפְיֵץ אֶת זֶה בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וַיִּגְרַם לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וַיּוֹצִיא אוֹתִי מִהַחֹבוֹת הַגְּדוּלִים שֶׁנִּפְלְתִי בָהֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַמִּיד תִּזְכְּרוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵךְ כָּלָל, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ מִחֲמָה וּמִהוּנָה וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר —

זֶה לְבוּשׁ לְגַבִּי עֵצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וּכְשֶׁמְכַנְיָסִים בְּדַעְתּוֹ
 אֶת אֲמַתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְחָלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו. כְּמוֹ
 שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אַמוּנָה, סִמָּן לג): עַל-יְדֵי אַמוּנָה
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים הֵרַבָּה לְדַבֵּר
 מְאֻמָּנָה אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְזֶה עֵקֶר הַיְהוּדוּת, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ,
 אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת
 הַמְּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּכְכֹל שֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֵלֹהִים, עַל-יְדֵי-זֶה
 נַעֲשֶׂה בֶּן חוֹרִין; כִּי עֵקֶר הַגְּלוּת, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
 א', סִמָּן ז): הוּא רַק מְחַמֵּת חֶסְרוֹן אַמוּנָה, וְעֵקֶר הַגְּאֻלָּה תְּהִיָּה רַק
 בְּזֻכוֹת הָאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה. וּחְכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְלֻקוּט הוֹשַׁע, רָמֵז
 תק"ט): אֵת מוֹצֵא, שְׂאִין הַגְּלִיּוֹת מִתְּפַנְסוֹת, אֲלֵא בִשְׂכַר הָאֻמוּנָה.
 וְכֵן אֵתָּה מוֹצֵא, שְׁלֵא נִגְאָלוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמְּצָרִים, אֲלֵא בְּזֻכוֹת הָאֻמוּנָה,
 אִף אֲבָרְהָם לֹא יָרַשׁ הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא אֲלֵא בְּזֻכוֹת הָאֻמוּנָה,
 וְלִכְּנֹן תָּמִיד תִּדְבְּרוּ רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה, עִם כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ מְצוּת
 עֲשֵׂה שֶׁל יַחֲוֹד הַנְּיָ"ה בְּרוּךְ הוּא, וּכְכֹל פְּעַם שָׂרַק מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרְךָ, מְקִיָּמִים בְּזֶה מְצוּת עֲשֵׂה.

וְלִכְּנֹן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְגֵּימִים! יֵשׁ לְפָנֶיכֶם הַזְּדַמְנוּת כָּל-כָּף גְּדוּלָּה,
 לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשָּׁנִי רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה, וְכֵן לְדַבֵּר עִם כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל
 שְׁלַעַת עֵתָּה רְחוּקִים וְכוּ' דְּבוּרֵי אַמוּנָה, אֲשֶׁר זֶה בְּוַדָּאֵי יִפְעַל אֲצִלָּם
 שְׂיַחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

הַמְּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וְאֵת גְּדֹל שְׂמֵחָתִי עַל זֶה — אֵין
 לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

עקר שמחתי היא, שאף מוסרת את נפשה בשביל חנוף הבנות, כי היום צריכים מאד מאד לשמר על הבנות, כמו שאומרים חכמינו הקדושים: "וישמרן" — בבנות, מלמד שהבנות צריכות שמירה. ולכן כל מה שאף רק עושה בשביל הבנות, זה חלקי מפל עמלי, ואני מאד מאד מעריך אותך, וכל מה שרק תעשי בשביל טובת הבנות זה החיות שלי, כי הולך לי בחיים לשמר על הבנות שיהיו שמורות מהחטא וכו' וכו', כי עכשו רחמנא לישזבן, ההפקרות והפריצות עושים פרוצות בין נשמות ישראל, ולכן כל מי שרק יעזר לי בענין חנוף הבנות, זה אצלי מאד מאד חשוב, ולכן אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאף תהיי מנהלת טובה מאד, ותכניסי את עצמך בזה, ובזכות המצוה הגדולה הזאת, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא עם ילדים צדיקים, ומה גם, שבעלך יהיה שמח, ויהיה לו כל טוב, כי אני מאד מעריך את בעלך, הוא היה אצלי כחדש ימים וקבל אצלי מה שאחרים מקבלים כמה שנים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם בשלום-בית אמת.

נא ונא אני מאד מבקש אותך, שתכתבי לי כל פרט בפרטי פרטית מה שרק קורה בבית-ספר, כי אני רוצה שתהיה אחידות ואהבה בין המורות, כי ביחד יכולים הרבה לפעל, וחס ושלום, כשיש פרוידים לא יכולים לפעל שום דבר, ולכן מה טוב ומה נעים, שתהיה רק אהבה ואחווה ורעות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

שוב פעם אני נותן לך תודה אישית מלבד השכר שהקדוש-ברוך-הוא ישלם לך, כי אין קץ ואין סוף לשכר לאלו שמחנכות את הבנות על-פי דעת התורה הקדושה והאמונה הקדושה בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מָאד מָאד אָנִי מִתְפַּעֵל אִיף אַתְּ מִשְׁקִיעָה בְּתוֹךְ הַבְּנוֹת, וְאִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שְׂאֵת עוֹשֶׂה לִי, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שֶׁהַבְּנוֹת תִּגְדְּלֶנָּה יְרֵאוֹת שָׁמַיִם, וְתַהֲיִינָה חֲזַקוֹת בְּאַמוּנָה וּבְצִנִיעוּת, כִּי עֲכָשׁוּ הַדּוֹר פְּרוּץ, וּבִפְרֻט נָשִׁים דַּעְתָּן קָלָה, וְהַבְּנוֹת לֹא צְרִיכוֹת רַק בַּת אַחַת שֶׁתַּהֲיֶה מְקַלְקֶלֶת, וְהִיא יְכוּלָה לְקַלְקֵל לִי אֶת כָּל הַבְּנוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵת יוֹדַעַת אֵת זֶה, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מָאד שֹׂמֵחַ, שְׂאֵת מִשְׁקִיעָה בְּתוֹךְ הַקִּיטָּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גַּם לְקִרְאָת שָׁנָה הַבָּאָה, לְהִיּוֹת מְחַנֶּכֶת אֶת הַבְּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וְלְהַכְנִים לָהֶן חֶשֶׁק שְׂיִבּוֹאוּ לְלַמֵּד, עַד שְׂאֲזַכֶּה לְחַתֵּן אוֹתָן, כִּי אָנִי רוֹצֶה מָאד מָאד שֶׁתַּהֲיִינָה שְׂמּוּרוֹת מִן הַחֶטָּא. וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שֶׁתַּהֲיִינָה בְּנוֹת קְדוּשׁוֹת וְטָהוֹרוֹת כְּמוֹ שְׂזֻכִּיתִי לְחַתֵּן, וְלְהִקִּים בְּתִים נִפְלְאִים, בֶּן אָנִי רוֹצֶה לְהַמְשִׁיךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ אֶת הַכֹּחַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגְדֹל שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —

אין לתאר ואין לשער פֿלל, ובפֿרט משלום התלמידים. ותדע, לך שעד היום אני שמח, שבחנתי את הכֶּתֶה בִּפְרֶק "המניח", והם ידעו את זה בעל־פה, וזה כל הנחת רוח שלי, שאני השקעתי את חלפי ודמי בתוך הקהלה, וכמעט כמעט שנפֿלתי בפח יקוש, ששם תחתי הסמ"ד-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו. והנה צץ ציץ ויגמר פֿרח, שהם התלמידים מהכֶּתֶה שלך, שהם יראי השם וחושבי שמו, אני מאד מקווה שפכה ימשיכו.

בענין היִלד ... גרו יאיר, מה לעשות? אני משתדל בכל מיני אפנים להחזיק אותו, כי סוף כל סוף זה גם-כן נשמה מנשמות ישראל, אבל צריכים מאד מאד לשמר, שלא ישפיע על תלמידים אחרים.

בענין המשגיח, האברך ... גרו יאיר, זה טוב מאד, ותגיד לאמא תחיה, שמכרחים משגיח בפֿרט עכשו בקיץ, שיש תולעים ונמלים וכו' וכו', ויכולים להכשל בשנצים ובִּרְמָשִׁים בִּיּוֹדְעִין ובלא יודעין, ולכן זה דבר גדול מאד לקחת משגיח.

נא ונא הדבֿק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותחדיר בתלמידים אמונה פשוטה בו יתברך, אֲשֶׁר זֶה חָשׁוּב מְאֹד מְאֹד לַמַּעֲלָה אֲצִלוֹ יתברך, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיה לך רק טוב, ויהיו לך ילדים פֿשרים שמורים מפגם הברית.

תספר ספורי צדיקים לתלמידים, ותלהיב אותם לעבודת השם יתברך, אֲשֶׁר זֶה דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

המאחל לך בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, ט"ז תמוז ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֶת גְּדֹל שְׂמִחָתִי לְשִׂמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

בְּעִנְיַן הָרֵב ... וְכוּ', אָדָם הַזֶּה יֵשׁ תַּחְתּוֹ כַּמְעַט אֲלֵפִים חִילִים,
וְהוּא רוֹצֵה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלַינִי, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְשַׂתֵּף אֹתוֹ פְּעֻלָּה,
כִּי כִּכָּה אֲנִי חֹנֵנוּ יְכוּלִים לְהַחְזִיר בְּתִשְׁבּוּכָה בְּפַעַם אֶחָד כִּמְהָ מְאוֹת
בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲזֻכָּה לְחַתָּנִים, וְשִׂיבְנוּ בְּתִים נְאֻמִּים בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֹן
תִּמְשִׁיכוּ אֶת הַקֶּשֶׁר אִתּוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְגִדֹל
וּלְפָאֵר שְׁמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂאִתָּה נוֹסֵעַ לְחִבְרוֹן אֶל הַהוֹרִים שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ,
כִּי צְרִיכִים מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים שֶׁל הָאִשָּׁה, כִּי חֲמִיו וְחִמּוֹתָיו
יֵשׁ לָהֶם דִּין כָּמוֹ אָבָא וְאִמָּא, וְצְרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְכֵן
דָּוֵד הַמֶּלֶךְ קָרָא אֶת חֲמִיו שְׂאוּל הַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם 'אָבָא', וְלִכְּנֹן צְרִיכִים
מְאֹד לְכַבֵּד אוֹתָם. עִם כָּל זֹאת תִּקַּח אִתְּךָ סְדוּרִים, וְתַפְיֵן אוֹתָם שְׂמֵה
וְכֵן קוֹנְטְרָסִים, כִּי מֵה שְׁהַקוֹנְטְרָסִים וְהַחוּבְרוֹת מְחוּלָלִים בְּאַרְצֵךְ, זֶה
אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, כִּי עוֹבֵר עַל גְּשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ מֵה
שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסוּרִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹכֵן, מֵהִישְׁמַעְאֵלִים, יִמַּח
שְׁמֵם וְזַכְרָם, וְגִדֹל הַפְּחָדִים, שְׁלֹא יוֹדְעִים מֵה יְהִיָּה מְחַר. וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי
מִי שְׁזוֹכָה לְהַפְיֵץ.

לֹא כְּדַאי לָךְ לְהַכְנִס בְּוִכּוּחִים עִם הַגִּיס אוֹ עִם שְׂאֵר הַמְשַׁפָּחָה,
אֲלֹא רַק תִּשְׂמַח אוֹתָם וְתִדְבֹר אִתָּם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
וְאֵל תִּצַּעַר, חַס וְשְׁלוֹם, אֶת אֲשֶׁתְּךָ, אֲדַרְבָּה תִּסְפֹּר לְגִיסְךָ סְפוּרֵי
צְדִיקִים, כִּכָּה גַם אִתָּה תִּתְחַזֵּק.

לֹא כְּדַאי לַעֲשׂוֹת בְּדִיקוֹת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲשֶׁתְּךָ
תוֹלִיד בְּקָלוֹת.

בְּעִנְיַן הַהַכְּשָׁרִים וְכוּ', בְּוִדַאי צְרִיכִים לְשַׁמֵּר, אֲבָל צְרִיכִים
לְשַׁמֵּר גַּם מִמַּחְלָקָת, וּמֵה שִׂיכּוּלִים לְצַמְצֵם — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע,
שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה אִתְּךָ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם

לא יוכל לשבר אותך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך
הצלחה גדולה תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רכז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, ט"ז תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו

נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אני מאד מבקש אתכם, שתשמרו על הבת שלכם שלא
תתקלקל, חס ושלום, פי יש בין הבנות שתיים או שלש בנות מאד
מקלקלות, והן מושכות את שאר הבנות, ולכן הולך לי בתיים
לשמר אותן מפל רע, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזכה לחתן אותה,
ואז היא תהיה שמורה, אבל גם אתם תחדירו אמונה ואמונת חכמים
בה, וכך נוזכה לגדלה בקלות.

בענין הבר-מצוה, בודאי לא צריכים לעשות משהו גדול, כדי
לא להרבות בהוצאות, ובפרט שאין לכם.

ראו להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא יעזר
לכם, שתזכו לגדל את ילדיכם בקלות, ויהיה לכם הרבה נחת, ויקים
אצלכם: "שמחנו כימות עניתנו", כפי הצער שהיה לכם עם ...
תחיה, כך יתהפך שיהיה לכם כבר רק נחת, ונשמע ונתבשר
בשורות משמחות תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, ט"ז תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני רוצה, שתכתבי לי מה עובר עליך, כדי שאזכה לחזק אותך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך חיים טובים, חיים נעימים, פי נפשי ולפי הוא איך לחזק את הפנות מהתיכון, והשנה תהיה לנו שנה נפלאה מאד בלמוד, כי אני מכין לכם תכניות מאד מאד יפות, ולכן אני מאד מבקש אותך, שאל תתחברי עם בנות מקלקלות, כדי שתהיי צדקת, ותרגילי את עצמך לומר בכל יום יום תהלים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות, ואני מאד מבקש אותך, שתראי לכתב לי וממש תחייני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פינחס, ט"ז תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח, שאתה עוזר לי בכתיבת הספר תורה. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתלמד תורה בהתמדה רבה מאד, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע, שגדול אדוננו ורב להושיע, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

חזק מאד מאד, ואז תראה נוראות נפלאות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זוּ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רל.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּינְחָס, ט"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִקְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר בּוֹ אַתָּה שׁוֹפֵךְ אֶת מֵר
לְבָבְךָ.

אַתָּה צָרִיף לְדַעַת, שְׂבֻזָּה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד צְרוֹת
וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאִין אֶחָד שְׁיִהְיֶה נְקִי מִזֶּה, אֲבָל אֲשֶׁרִי הָאָדָם
שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא מְחַדֵּיר בְּנוֹ אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא מְזַכֵּה אוֹתָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמָךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמִּיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִז
תִּרְאֶה שְׁיִשְׁפַּע עֲלֶיךָ שְׁפַע שֶׁל פְּרֻנְסָה, וְכֵן תַּחֲזֹק וְתַעֲוֹדֵד וְתִשְׁמַח
אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָהּ
מְשִׁמְחָה; וְתִהְיֶה שְׂגִינְכֶם שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִּים, וְתִרְאוּ אִיךָ שְׁסוּף כָּל סוּף
יִהְיֶה לְכֶם בֵּית מְשָׁלְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְרוֹת וּבְשִׁכְרוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִתְמִיד בְּלַמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ סֵדֶר בְּאֲמִירַת פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְכִף
תְּזַכֶּה לְסִיִּם אֶת שְׁשֵׁה סִדְרֵי מְשֻׁנָּה פֶּעַם אַחַר פֶּעַם, שְׂנֵה מְזַנְּךָ אֶת
הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּש"ס בְּגֻרְסָא, לְגִרְסַת הַרְבֵּה דְּפִים
גְּמָרָא, שְׁיִזְנֶךָ אֶת נְשִׁמְתְךָ, עַד שֶׁתְּזַכֶּה לְהִיּוֹת צְדִיק וְלַמְדֵּן, כְּמוֹכָא
בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשְׁתֵי-מוֹהַר"ז, חֵלֶק א', סִימָן לא), וְהַעֲקֵר לֹא לְהַתִּיאֵשׁ
בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּזֵן.

השם שלך שנתנו לך על שם התנא רבי שמעון בר יוחאי —
זה שמך. ואתה לא צריך להתבלבל יותר מזה.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור
ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין
לתאר ואין לשער כלל, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל
הימים.

ראה לכתב לי, ואז אכתב לך עוד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רלא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פנחס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אנשי שלומו היקרים, מי שרק יכול
להיות שד"ר, שימסר את נפשו להיות שד"ר, כי הנה עכשו נכנסים
השלושה שבועות הנקראים 'בין המצרים', והם ימי אבל, ואנחנו
מצפים בכל יום ובכל שעה ובכל רגע להגאל, ולכן על כל אחד
מאנשי שלומו מנח החוב לעזור לקרוב הגאלה, שתלוייה בצדקה,
כמאמרם ו"ל (שיר השירים זוטא, פרשה א', סימן יג): ומנין אתם אומרים
שבזכות הצדקה הגאלה באה ובית-המקדש נבנה, שכן אומר
ישעיהו (ישעיה א'): "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", "במשפט
תפדה" זו הגאלה, "ושביה בצדקה" אלו הגליות, שבזכות הצדקה
הגליות מתפנסות, ומנין אתה אומר, שמתן צדקה נותן שלום
בעולם? שנאמר (שם לב): "והיה מעשה הצדקה שלום"; ולכן בזכות
כל אלו השדרי"ם, שיוצאים לזכות את נשמות ישראל, שיהיה להם
חלק בבנין בית-המדרש הגדול שיבנה בקרוב, מקרבים את הגאלה,

וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, מִי שֶׁרַק יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂד"ר, שֵׁי שֶׁתִּדְּרֵל לִהְיוֹת שְׂד"ר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְרְאוֹת בְּגֹאֲלָתָן וּבִישׁוּעָתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁאֵתָה גּוֹרֵם לִי, בְּזֶה שְׁאֵתָה מִתְעַסֵּק בְּשִׁטְיוֹת וְכוּ', אֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר שְׂאוֹי וְאָבוֹי אִם יִתְפָּסוּ אוֹתְךָ, כִּי תֵשֵׁב בְּבֵית-סֹהַר כְּמָה שָׁנִים, אָבֵל אֲנִי פְּשוּט מְרַחֵם עָלֶיךָ, וְלֹא בְּחִנָּם, שֵׁי שֶׁ מְדִינוֹת שְׁנוֹתָנִים אוֹ עֵנֶשׁ מוֹת עַל זֶה אוֹ מֵאֶסֶר עוֹלָם, כִּי זֶה רְצִיחָה, הֵן שְׂרוּצֵחַ אֶת עֲצָמוֹ, מִכָּל שָׁפֵן וְכָל שָׁפֵן, שְׂרַחֲמָנָא לְצֻלָּן, כְּשֶׁגַּם הוֹרֵס אֶת אַחֲרִים.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֲמֵן, וּמִקַּבֵּל אֶת כָּל הַשְּׂבִים אֵלָיו, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, תַּחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִפְסִיק עִם כָּל הַשִּׁטְיוֹת, וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִסְפֹּר לוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מְאֹד, כִּי אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה וְהַהֲתַבּוּדוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תְּחִינֵי.

מ' רלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פינחס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, את לא צריכה להתערב מה שקורה בין אבא ואמא, מצות כבוד אב ואם היא מהחמורה שבחמורות, ואין לילדים להתערב מה שקורה בין האבא והאמא, אף שזה מאד מאד כואב, וזה טבעי שזה כואב, עם כל זאת לילדים אסור להתערב מה שקורה בין אבא לאמא.

העקר תראי להיות שמחה ועליזה, זה התקון שלך. ותקרבי מאד את בעלך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיה לכם שלום-בית אמתי, ומה שאת ראתי תעשי בדיוק ההפך, ותשתדלי מאד שיהיה שלום בינך ובין בעלך, ותעזרי אחד לשני.

נא ונא חזקי ואמצי מאד, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רלד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פינחס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

אני מאד מאד מצטער שאת חצופה נגד המורה, ואת מנולת את פיך, וכמה שלא דברתי אתך, שתהיי בת ישראל צנועה, זה לא עוזר, אני מכרח להגיד לך, תחזרי בתשובה שלמה, כי אין הקדוש-ברוך-הוא מוחל על עלבון שום בשר ודם, ובפרט כשמצערים מורה או אבא ואמא, מקבלים את זה אחר כך חזרה

בְּדַרְךָ לֹא דָרָךְ. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַחַזְרֵי בְּתִשׁוּבָה, וְתִבְקָשֵׁי סְלִיחָה מִהַמּוֹרָה, וּבְכֻלָּל תִּקְחֵי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְשִׂתְהֵי כִּכְר בַּת צְנוּעָה, וְתַעֲזֹבֵי אֶת הַהֶבֶל וְהַשְּׁגָעוֹן שֶׁנִּכְנַס בְּךָ.

אָנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׂתִכְתְּבֵי לִי תִּכְף-וּמִיד מִכְּתָב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַבַּת שְׁלֶךְ ... תַּחֲיָה, כִּי הִיא הוֹלֶכֶת בְּדַרְךָ עֲקֻלְקֻלוֹת וְכוּ', וְהִיא מְתַקְלָקֶלֶת וּמְקַלְקֶלֶת אַחֲרוֹת, וְהִיא מְתַחַצֶּפֶת לַמּוֹרָה שְׁלָה, אֶת תַּהֲיֵי אֶתָּה קִצַּת קְשׁוּחָה, אֵל תַּפְחָדִי מִמָּנָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חִלְצִיךָ, תַּהֲיֵי חֲזָקָה, וְאֵז תִּרְאֵי שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֶד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

הַמּוֹרָה שְׁלֶךְ כּוֹתֶבֶת לִי, שְׂאֵת לֹקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדִּים וְכוּ', תֵּאֱמִינֵי לִי, שְׁזֵה עוֹשֶׂה לִי מְאֹד מְאֹד טוֹב, כִּי אָנִי רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלֶךְ, וְלִכֵּן אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ — תַּתְּחַזְּקֵי בְּכֹל מִינֵי הַתְּחַזְּקוֹת, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, רַק תִּשְׁמְרֵי מְאֹד עַל כְּבוֹד אָב וְאֵם, וְאִף שְׂאֵת לֹא מִסְתַּדְרֶת עִם הָאֲמָא, שְׁבֻאֲמַת זוֹ עוֹלָה, עִם כָּל זֹאת אֵל תַּתְּחַצְּפֵי נֶגֶד הָאֲמָא, כִּי זֶה עוֹן גְּדוֹל מְאֹד.

תִּרְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׁאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׂיִהְיֶה לָּךְ עוֹד טוֹב בְּחַיִּים, אֶתְּ לֹא מִתְאַרֵּת מִה שְׁמַחְכֶּה עֲלֶיךָ, וְלִכֵּן תִּצְיִתִּי אוֹתִי וְלֹא תִפְסְדִי — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

עֲדִין לֹא קִבַּלְתִּי מִכָּתֵב מִמֶּךָ, אֲבָל הַמּוֹרָה כְּתָבָה לִי, שְׁאֵת מִשְׁתַּפְּרֵת בְּמֵדוֹת וּבְצַנִּיעוֹת, וְזֶה מַחֲיָה אוֹתִי מְאֹד, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי בְּדַרְךָ זוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְּלִיחִי בְּחַיִּיךָ, וְעוֹד תִּרְאֵי שְׁבָקָרוֹב יִהְיֶה לָּךְ טוֹב מְאֹד כְּמוֹ לְאַחֵיוֹת שְׁלָךְ וְהָאֲחִים שְׁלָךְ, שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, טוֹב לָהֶם מְאֹד, כִּף אֲנִי רוֹצֶה שְׁגַם לָךְ יִהְיֶה טוֹב.

רְאֵי לְכָתֵב לִי תִכְרָף-וּמִיד וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכָּתְבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִהִבְנוֹת וְאִיךָ שְׁמַתְקַדְמוֹת, בְּוִדְאֵי עֶקֶר הַתְּכָלִית הוּא לְהַחֲדִיר בְּהֵן אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הַיְסוּד, וְעַל זֶה מְקַבְּלִים שְׂכָר עוֹד בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שְׁכֵן בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי הַסְטָרָא אַחֲרָא וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם לְקַחוּ אֶת עֲצָמָם עֲכָשׁוּ עַל הַנְּעֵר בְּאִפְּן מְבַהִיל, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ הַיְנוּ עוֹלָם הַחֲרָדִי, סוּבְּלִים עֲכָשׁוּ מִהִבְעֵיָה הַרְצִינִית הַזֶּה

שֶׁל תְּמוֹנוֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ' וְנוֹוֵל פֶּה וְכוּ' וְהַפְּקָרוֹת וְכוּ', וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְהִסְתַּפֵּל בְּכָל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף בְּקָלוֹת, מֵה שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יָכְלוּ לִרְאוֹת אֶת זֶה, וְזֶה מְקַלְקֵל אֶת הַנֶּעֱר הַחֲרָדִי, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מִצְדָּנוּ לְשַׁמֵּר עַל הַכֶּרֶם שְׁלָנוּ, וְלִמְסָר אֶת נַפְשָׁנוּ עֲבוּר הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת שְׁלָנוּ, וְלִכֵּן אֵין חֶקֶר לְמַעַלְתָּךְ בְּשָׁמַיִם, שְׂאֵת שׁוֹמֵרֵת עַל הַבָּנוֹת שְׁלָנוּ.

בְּוֹדָאֵי אָנִי רוֹצֵה שְׁתַּעֲשֵׂי חוּגִים הֵן לַבָּנוֹת וְהֵן לַנְּשִׁים, רַק שְׁתַּתְּאֲמָצִי עִם עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה, וְאֵל תַּפְחָדִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי אָנִי עוֹמֵד תַּחֲתֶיךָ, וְאָנִי אֶעְזֹר לָךְ בְּמֵה שְׂרַק תִּצְטָרְכִי, כִּי אֶצְלִי הוֹלֵךְ בַּחַיִּים, שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה, קַהֲלָה שְׁתַּמִּיד יִזְכְּרוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִדְבְּרוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹזְבִים אֶת זֶה הָעוֹלָם, וּמֵה יִשְׂאָר מֵאַתָּנוּ? רַק הַדְּבוּרֵי אֲמוּנָה שְׁאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים אַחַד עִם הַשָּׁנִי.

אֵל תַּפְחָדִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תַּתְּפַעְלִי מֵאַחַת שְׁתַּעֲשֵׂה עֲלֶיךָ בְּקֶרֶת, לֹא צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי מִי שְׂרַק נִכְנָס בְּעִבּוֹדֵת הַצְּבוּר, יֵשׁ עֲלָיו בְּקֶרֶת וְכוּ' וְכוּ', וּמִי שְׁכֹנְתוֹ לְשֵׁם שָׁמַיִם, הוּא לֹא מִתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּקֶרֶת שְׁבַעֲוֹלָם, תַּאֲמִינִי לִי, שְׁזֶה לִי אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה מֵאֵז עָרַב חֲנֻכָּה תִּשְׁכַּח, שְׁנִכְנַסְתִּי בְּעֶסֶק וּבַעַל הַצְּבוּר, וְאָנִי סוּבַל חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, שְׁלֹא יְכוּלִים לְהִסְבִּיר אֶת זֶה, אֵיךְ בְּשֶׁר וְדָם יְכוּל לְעֹבֵר עַל מִצְוִיִּים קָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן עַד עַכְשָׁו אָנִי לֹא מִתְּפַעֵל מֵאַף אַחַד, לְהִגִּיד לָךְ שְׁזֶה לֹא כּוֹאֵב? אָנִי לֹא יְכוּל לְהִגִּיד, בְּוֹדָאֵי זֶה כּוֹאֵב, עִם כָּל זֹאת אִם הַפְּנֵה הִיא רַק לְשֵׁם שָׁמַיִם, מִמְּשִׁיכִים וְלֹא מִתְּפַעֲלִים מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְלִכֵּן אָנִי נוֹתֵן גַּם לָךְ הַנְּחִיָּה כְּזוֹ, אֵל תַּתְּפַעֲלִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאָנִי רוֹצֵה מְאֹד שְׁתַּכְנִסִי בְּעַל הַצְּבוּר, וּתְחַזְּקִי אֶת הַבָּנוֹת בְּאַהֲבָה לְמִשְׁךָ אוֹתָן בְּדַבְּרֵי חֵן וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אֶת הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, בְּאִפְּן שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁיִהְיֶה לָךְ נַחַת מֵהַבַּת,

וְכֵן בְּעֵלְךָ הַיָּקָר שִׁילְמֵד תּוֹרָה לְשִׁמָּה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֵת יְכוּלָּה לְכַתֵּב לִי בְּכָל פַּעַם וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

מ' רלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם הַמִּישִׁי לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ז תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל שְׁאַתָּה נֹתֵן לְאַשְׁתֶּךָ לְעֹזֵר לִי
בְּקִהְלָה, וְשִׁתְהִיָּה מוֹרָה מְסוּרָה לְבָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין חֶקֶר לְזָכוֹת הַזֶּה,
וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבָא בְּתָרָא ח':) עַל הַפְּסוּק (דְּנִיּוֹ אֵל ב, ג):
"וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כְּכּוֹכְבִּים" — אֵלוּ מְלַמְדֵי תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן,
וְלָמָּה בְּדִיוִק כְּכּוֹכְבִּים? אֵלָּא כְּמוֹ שְׂאֵין סְפוֹר לְכּוֹכְבִּים, לֹא יְכוּלִים
לְסַפֵּר כְּמָה כּוֹכְבִּים יֵשׁ, בְּלִי בְּלִיוּנִים וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן מִי שֶׁמְלַמֵּד
תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אוֹ מוֹרָה בְּבֵית-סֵפֶר שֶׁמְחַנְכֵת אֵת הַבָּנוֹת
לְאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְלִמְדַת הַצְּנִיעוּת וְכוּ' וְכוּ', כְּמוֹ שֶׁלֹּא
יְכוּלִים לְסַפֵּר אֵת הַכּוֹכְבִּים, כִּף לֹא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֵת הַזְּכִיּוֹת שִׁישׁ
לָהּ.

וְלִכֵּן תּוֹרָה רַבָּה שְׁאַתָּה מְנִיחַ אֵת אֲשֶׁתֶךָ לְעֹזֵר לִי לְגַבֵּשׁ אֵת
הַקִּהְלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַדְּבֵק אֵת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמְּנוּ
יִתְבַּרֵךְ, וְאֵל תַּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא,
מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, כִּי הַד' לְמוֹדִים הֵאלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת:
אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחֹזֵק בְּנֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם בַּיִת וְדִירָה מְשֻׁלָּכֶם,
וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְהִגִּיעַ לְטוֹבוֹת שָׁל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תַּעֲשִׂי כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ לָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּפְּקְדִי בְּזֶרַע
שֶׁל קִיָּמָא, אִם בְּקִשׁוֹ מִמֶּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּדִיקוֹת — תַּעֲשִׂי אוֹתָן,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה עַל צַד הַכִּי טוֹב,
רַק אֵל תִּהְיֶה שְׁבוּרִים, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיַדָּי יִהְיֶה
לָכֶם יְלָדִים. כִּי אִם הוּא אָמַר, שֶׁהוּא לֹא רוֹאֶה שׁוֹם בְּעֵינָה, אִזּוֹ זֶה
כְּכֹה.

רַק תַּעֲשִׂי אֶת הַבְּדִיקוֹת מֵה שֶׁהוּא בְּקִשׁ, וְאֵל תַּפְּחָדִי, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׁמִחָתִי, שְׂאִתָּה זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת
הַרְבֵּים בַּהֲפָצַת מַעֲיָנוֹת הַחֻקָּמָה חוּצָה, כִּי עָלִינוּ נִפְלַח חוֹבַת הַיּוֹם

לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר הַתְּקוּן לְפָגַם הַבְּרִית, שְׂאֲדָם שְׁפָגַם בְּטַפֵּי מַחֹ, עֲלֵיו לְהַחְזִיר בְּגִי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה. וְכִמּוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנֵנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יד) עַל הַפְּסוּק: "וְאִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" — יָקָר אוֹתִיּוֹת קָר"י, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁזוּכָה לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנֵנוּ וְ"ל, וְלִקְרַב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאַף שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם רוֹדֵף אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', זֶה עֵקֶר תְּקוּנוֹ הַנִּצְחִי.

הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ז תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ, שָׁבוּ אֶת שׁוֹפְכֵת אֶת כָּל שְׁכֵרוֹן לְבָךְ וְכוּ' וְכוּ'.

לְדַעַתִּי, אֶת עוֹשֶׂה טְעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, יֵשׁ לָךְ בַּעַל נִפְלָא. הַנַּה הוּא עֲכָשׁוּ הַגִּיעַ אֵלַי, וְאוֹמֵר לִי שְׁשַׁלַּח לָךְ כֶּסֶף וְכוּ', וְהוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְהוּא אוֹהֵב אֶת הַיְלָדִים, וְרוֹצֵה לְהִיּוֹת אִתְּךָ, אֲבָל אֶת עֲצָבְנִית, לִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תַּפְסִיקִי כְּבָר עִם הַעֲצָבִים, אוֹלֵי כְּדַאי לְקַחַת כְּדוּרִים, כְּדֵי לְקַרֵּר אֶת הַעֲצָבִים?

חָבַל לַחֲיוֹת אֶת הַחַיִּים בְּמִרְרוֹת, בְּדַכָּאוֹן, בְּמִרְיָבוֹת, כְּשֵׁאתֶם יְכוּלִים לַחֲיוֹת בְּיַחַד כְּמוֹ זוּג יוֹנִים וְלִרְקַד וְלִשְׂמַח, וְהַיְלָדִים יִהְיוּ מְאֲשָׁרִים. אוּ וְאֲבוֹי לִילָדִים, שְׁצָרִיכִים לְרֹאוֹת אִיךָ שְׂאֲבָא וְאֲמָא רַבִּים יוֹמֵם וְלַיְלָה, וְהַאֲשֶׁה מְקַלְלָת אֶת בַּעֲלָהּ, כִּי כָּךְ אוֹמְרִים

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שֶׁבַת סב): מִי שֶׁאֲשַׁתּוּ מְקַלְלֵתוּ בְּפָנַי יִלְדִיו, חַיָּיו
אֵינָם חַיִּים, וְלִכֵּן לְמָה לָּךְ לַעֲשׂוֹת מִהַבֵּית גִּיהֲנוּם?! אַתֶּם יְכוּלִים
לְחַיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה יִפְגְּסוּ
לְתוֹךְ לִבִּי, וְיִהְיֶה לָּךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, רַק תְּהִי שְׂמִחָה, וְאִז טוֹב לָּךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָּךְ בְּרֻכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ו תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם
— אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד,
וְאַתֶּם הַיְלָדִים שְׁלִי. רַק תִּתְחַזְּקוּ יַחַד לְחַיּוֹת בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת
וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאִז הַשְׂכִּינָה תִשָּׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

בְּעֵינַי הַפְּצַת מַעֲיֵנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, צְרִיכִים
רַק לְבַקֵּשׁ צְדָקָה, וְאַנְשִׁים יִתְנוּ לָכֶם עַל כָּל סֵפֶר חֲמִשִּׁים אוֹ מֵאָה
שָׁקֶל, וְתִרְאוּ נִפְלְאוֹת, אִם הוֹלְכִים בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂמִבְקָשִׁים צְדָקָה,
אַנְשִׁים נוֹתְנִים בְּיַד רַחֲבָה, בְּפֶרֶט שְׁנוֹתָנִים לָהֶם מִתְּנֵה סֵפֶר, אֲשֶׁרִי
מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַפְּצָה, וְאִז לֹא יִחְסַר לוֹ שׁוֹם דְּבָר, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִמְלֵא אֶת חֶסְרוֹנוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּהִיוּ בְּשִׂמְחָה, וְאֵל תְּרִיבוּ בֵּינֵיכֶם,
וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם.

אוֹדוֹת שֶׁשְׂאַלְתֶּם נִגְדַּד שְׁלִשׁוּלִים וְכוּ', יֵשׁ תְּרוּפָה וְכוּ', וְצְרִיכִים

לתת להם, פי השלשול פשוט מִיבֶשׁ אֶת הַיַּלְדִּים, ובפֶּרֶט בַּחֵם הַזֶּה, צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִתִּיבְשׁוּ, חֵס וְשָׁלוֹם.

תהיו שניכם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂזֻכִּיתֶם לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וְ"ל, וְאַתֶּם יוֹדְעִים מִצְדִּיק קְדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה. אֲשֶׁרְנוּ מֵה טוֹב חִלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, וּמֵה יָפֵה יִרְשָׁתֵנוּ, אֲשֶׁרְנוּ וְעוֹד פְּעַם אֲשֶׁרְנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּינַחֵס, י"ז תמוז ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח, שְׂאַתָּה פּוֹתֵב לִי בְּכָל יוֹם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִמִּיד תִּהְיֶה דְבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַעֲקֹר בְּחַיִּים הוּא שִׂמְחָה, וְאֵף שָׁזוּ עֲבוּדָה הִכִּי קָשָׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, פִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם סוֹחֵב אֶת הָאָדָם לְעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּלְדַפְאוֹן, וְלִכְּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל (לְקוּשֵׁי מוֹתֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): מְצוּה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְתִכְף-מִיד כְּשֶׁרוֹצִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, זֶה עֲבָרָה גְדוּלָה כְּשֶׁהוּא בְּעֲצָבוֹת, וְגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים שְׂבָאִים לְאָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשִּׂמְחָה. וְלִכְּן תִּכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַע כְּלֵי זִמְרָה, וּמִי שְׂסוּבֵל עַל הַעֲצָבִים וְכוּ' וְכוּ', מִתֵּר לוֹ לְשִׁמְעַ גַּם בְּשִׁלְשֵׁת הַשְּׁבוּעוֹת הָאֵלוּ בְּצִנְעָה כְּלֵי זִמְרָה, פִּי הַדַּפְאוֹן יְכוּל לְהִרְסֵ אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי עַד הַתְּאֲבָדוֹת. רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, שְׁנֵה רוּחַ שְׁטוּת, וְלִכְּן הִדְבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה תְּמִיד שִׂמַּח, וְתִשְׁמַח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, תִּדְבֵּר מִשְׂמְחָה וְאֵז תְּבוֹא לְשִׂמְחָה, וְאֵף שְׁעֲדִין אֶתָּה רַחוּק מִשְׂמְחָה, רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּלֶם רַק מִשְׂמְחָה, וְהִדְבּוֹר יִכְרִיחַ אוֹתְךָ, שְׁגַם אֶתָּה תִּהְיֶה תְּמִיד שִׂמַּח.

נא וְנָא אֵל תָּרִיב עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם יְלָדֶיךָ, וְאֵל תִּתְעַרֵב עִם שׁוֹם
בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, תִּהְיֶה רַק שְׂמֵחַ, וּתְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד רַק מִמֵּדַת
הַשְּׂמֵחָה, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׂוֵה יַעֲזֹר לְךָ מָאֵד.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת,
וְהַעֲקֵר לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנֵּי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה,
כִּי מֵרַב עוֹנוֹתַי שִׁחֲטָתַי, עֲוִיתִי, פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וּבִפְרֹט בְּפָגַם
הַבְּרִית, עַל-יְדֵי-זֶה נִכְנַס בִּי עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן, וְאֲנִי שְׂרוּי בְּאָבֶל
וּבְמִירוֹת וּבְדַכְאוֹן, אָנָּה מִמֶּךָ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְרַחֵם עָלַי,
וְתוֹצִיאֵנִי מִהַמָּצָר, וְאֲזַכֶּה לְהִרְחֹבָה גְּדוּלָּה בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחֵי-נְיִוִּת,
וְאֲזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֵה". וְאֵת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת
תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים וְנִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂאֵתָה תִּהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שֶׁבַת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂאֵת מוֹכְנָה לְשָׁנוֹת אֶת עֲצֻמְךָ, וְלֹא
לִהְיוֹת בְּכַעַס.

אֲבָל אֲנִי מְכָרָח לַחַת אֶת הַצֶּדֶק לְךָ, כָּל זְמַן שֶׁתִּהְיֶה לוֹ שִׂיכוֹת
עִם הַשְּׂכוֹר, אִזּוּ יֵשׁ לָכֶם בְּעֵינֵי רְצִינִית, כִּי גַם אוֹתִי הוּא רוֹצֵה לְשַׁכְּנֹעַ
שֶׁהַשְּׂכוֹר הוּא יִרְאֵה שְׂמִים, וְאֲנִי מִפִּיר אֶת הַבְּרִנָּה הַזֶּה טוֹב טוֹב, הוּא
בְּעַל עֵבְרָה. נוֹלַד בְּעֵבְרָה וְחַי בְּעֵבְרוֹת, וְעַכְשָׁו הוּא רוֹצֵה לְהַמְשִׁיךְ
אֶת הַעֵבְרוֹת שְׁלוֹ גַם עַל אֱלוֹי הַזְּנוּבוֹת שְׂרָצִים אַחֲרָיו.

אֲנִי מָאֵד מְקוֹנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל לְהוֹצִיא מִבְּעַלְךָ אֶת

הַדְּמִיּוֹן וְהַשְּׁטוּת הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא שְׂכוֹר. רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, זֶה חוּטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּים, וְלֹא יִדְעָתִי, שְׁגַם שְׂכוֹר יֵשׁ לוֹ כָּל-כָּף תְּאַוּה לְכַבוֹד וּלְפָרְסוּם, וְזֶה לִי פַעַם הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁאֲנִי רוֹאֶה דָּבָר כָּזֶה.

הַעֲקָר רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא בְּשִׁמְחָה, כִּי מִי שֶׁבִּשְׂמֵחָה, נִתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ וּמַחוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא אֶף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְבָרַח מִכַּעַס, כִּי "כַּעַס בַּחֵיק כְּסִילִים גְּנוּחַ".

אִתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְהַכְנִס בְּעַצְצִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס, כִּי הַכַּעַס יְהַרֵס לְךָ אֶת הַבַּיִת וְאֶת הַחַיִּים, יִהְיֶה מֶה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׂיִהְיֶה, הַכַּעַס יִשְׁבֵּר לְךָ אֶת הַשָּׁלוֹם-בַּיִת, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַשְׁלִים עִם אִשְׁתְּךָ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲנֹן לְךָ אִשָּׁה נִפְלְאָה מְאֹד, וְלָכֵן אִתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְכַבְּדָהּ וּלְיַקְרָהּ.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁזָה יִקְרָר אֶת הָעַצְצִים שְׁלָךְ, וְלֹא תִהְיֶה בְּכַעַס.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, שֶׁהוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר

שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה הַמַּתְנֶה הַכִּי יָפֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעוֹד שְׁבוּעִים אָנִי בָּא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֵז אִם אָנִי יָכוֹל לְרֹאוֹת אֶת הַבַּחֲוֵר, אָנִי יָכוֹל לְהַגִּיד לָכֶם מַה דַּעְתִּי.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַבֵּן שְׁלָכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אָנִי שׁוֹמֵעַ עֲלֵיו דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד חֲמוּרִים, שְׁלוֹקַח טְרַמְפִּים עִם בַּחֲוֵר מְקַלְקֵל וְגַם עִם בָּנוֹת, וְזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, וְלָכֵן תִּתְעוֹרְרוּ מִהַשְׁנָה הַעֲמָקָה.

וְשְׁלוֹם לְבַעֲלֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, לָמָּה אִתָּה לֹא שָׁם לֵב אִיךָ שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, תַּחַת הַגֵּב שְׁלֶךָ עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי דְּבָרִים שְׁלֹא מִתְאִים אֶפְלוּ לְחִלוּנֵי וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן תִּשְׁמַר עֲלֵיו, וְתִרְחַם עֲלָיו, וְאָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' רמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, שְׂאֲשַׁתְּךָ תִּמְשִׁיךְ לְקַחַת אֶת הַגְּלוּלוֹת וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְהַעֲקֹר תַּעֲבֹד עַל
נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וְכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּכְבֹּד וּתְיַקֵּר אֶת
אֲשַׁתְּךָ, יֵשׁ לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה מְאֹד, וְאַתָּם מְפִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי
כָּל-כָּף הַרְבֵּה שָׁנִים, וְלָכֵן לֹא כֹדָאֵי לָכֶם לָרִיב, אֲדַרְבֵּה תַעֲשׂוּ כָּל
מָה שְׁבִיכְלֹתְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, אֶת חֲתִיָּה בְּטָעוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, אֶת עֲדִין צְעִירָה
מְאֹד, וְהֵן אֵמֶת עֶבֶר עֲלֶיךָ מִשְׁבֵּר גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁבִקְשִׁי שׁוֹמְעִים הַיּוֹם
מִשְׁבֵּר כְּזֶה וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֶת כּוֹתֶבֶת לִי, שֶׁיֵּשׁ לָךְ כְּבֹר
יְסוּדוֹת לְכָל הַחַיִּים, כִּי אֶת יוֹדַעַת בְּדִיּוּק אֵיפֹה הַחַיִּים בּוֹעֲטִים
וְאֵיפֹה לֹא וְכוּ' וְכוּ', לְדַעֲתִי, אֶת טוֹעָה טָעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי אֶת
לֹא יוֹדַעַת עֲדִין מָה זֶה חַיִּים וְכוּ' וְכוּ'.

זו עוֹלָה גְּדוֹלָה מִמֶּךָ שֶׁהִתְקַשְׁרָתָ אֵל הַרְשַׁע הַזֶּה שֶׁהוּא אִמְלֵל
אוֹתְךָ, וְזֶה הַיְסוּד שֶׁל הַבּוֹר שְׂאֵת חוֹפְרָת לַעֲצָמְךָ, כִּי אִפְלוּ שֶׁיִּגְיַע
יוֹם שֶׁתּוֹכְלִי לְהִתְחַתֵּן וְכוּ', לֹא יִהְיֶה לָךְ טוֹב כְּפִי שְׂאֲנִי רוֹאֶה מִתּוֹךְ
מִכְתָּבְךָ, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֵת בְּקִשְׁרָה עִם הַרְשַׁע הַזֶּה וְהַאֲכֹזֵר שְׂאִמְלֵל
אוֹתְךָ לְכָל הַחַיִּים, הֲרִי אֶת חֲסֵרַת דַּעַת וְשִׁכְלָה וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף שְׂאֲנִי
כוֹתֵב לָךְ בְּדֶרֶךְ לֹא כָּל-כָּף סִימְפָתִית וְכוּ', אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ פַּעַם

וּלְתַמִּיד, אִם אַתָּה לֹא עוֹזֶבֶת אֶת הַקָּשָׁר עִם הַרְשָׁע אַכְזוּרֵי הַזֶּה שְׁאֵמְלֵל
אוֹתָךְ, אֲזוּ אַתָּה בְּאֵמֶת אֵמְלֵלָהּ, וְאַף פָּעַם לֹא יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים,
אֲבָל בְּרַגַע שְׁתַּעֲזְבִי אֶת הַשְּׂרָץ מִיַּדְּךָ, כְּכֹר תִּהְיֶי טְהוֹרָה.

וְלִכֵּן אֵין לִי מַה לְהַאֲרִיךְ בְּמִכְתָּבִים, כִּי כְּכֹר כְּתַבְתִּי לָךְ הַרְבֵּה,
וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁאֲנִי לֹא פּוֹעֵל אֶצְלָךְ שׁוֹם דְּבָר, אֲדַרְבֵּה תְּכָלִית הַהֶפֶךְ
וְכֹוּ וְכֹוּ, כִּי אִם אַתָּה עֲדִין חוֹשֶׁבֶת מֵהָאֲרוּר טָמֵא הַזֶּה, שְׁטֵמָא אוֹתָךְ
וְכֹוּ וְכֹוּ, וְאִם עֲדִין יֵשׁ לָךְ קָשָׁר עִם הָאֲכֹזֵר הַזֶּה, אֲזוּ מַה יֵּשׁ לִי
לְדַאָּג בְּשִׁבְלֵךְ לְשִׁדוּךְ חֲדָשׁ?! הֲרֵי אֲנִי אֵאֵמְלֵל בַּחֲזוֹר חָף מִפְּשָׁע.
וְלִכֵּן לָמָּה לִי לְהַפְּנִס בְּכָל זֶה, אִם אַתָּה לֹא מְצִיַּתְת אֹתִי?!

אַתָּה רוֹצֶה לְדַעַת אֶת הַסּוּד, אִיךְ שְׁאֲנִי עוֹבֵר אֶת הַחַיִּים וְכֹוּ וְכֹוּ,
תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁמַעְטִים מְאֹד עָבְרוּ בְּחַיִּים מַה שְׁאֲנִי עָבַרְתִּי וְכֹוּ וְכֹוּ,
לְצַעֲרֵי הָרַב, שְׁמַעְתִּי סְפוּרִים עַל הַשׁוֹאֶה וְכֹוּ, שְׁמַעְתִּי מִקְרִים
מְזַעְזָעִים וְכֹוּ, וְהַכֵּל עָבַר עָלַי. וְאִי אֶפְשָׁר לְפָרֵט אֶת זֶה עַל הַכְּתָב,
וְאֲנִי לֹא מְעַנֵּן לְרִשְׁם אֶת הַכֵּל בְּכַתָּב, אֲבָל דְּבָר אֶחָד אֲנִי כֵּן יָכוֹל
לְהַגִּיד לָךְ — תִּהְלֶה לְאֵל, הָאֲמוּנָה שְׁלִי בּוֹ יִתְבַּרַךְ מְאֹד חֲזָקָה, וְכָל
מִשְׁבֵּר וְגַל שָׂרֵק עוֹבֵר עָלַי, אֲנִי בּוֹרַח רַק אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
רַק הוּא הַתְּכַתֵּב אֲשֶׁר אֵלָיו יֵשׁ לְבַרַח, וְלִכֵּן אִם תִּקְיָמִי אֶת זֶה —
מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְאִם לֹא, תֵּאֱמִינִי לִי שְׁאֵת עֲדִין לֹא יוֹדַעַת מַה
שְׁמַחְכָּה לָךְ בְּחַיִּים.

אַתָּה אוֹמֶרֶת שְׁאֵת מְקַנָּאָה בְּבָנוֹת וְכֹוּ, וְנִדְמָה לָךְ שֶׁהֵן לֹא
יּוֹדְעוֹת מַה זֶה חַיִּים וְכֹוּ, תֵּאֱמִינִי לִי, שֶׁהֵן כְּכֹר יוֹדְעִים טוֹב טוֹב
מֵהַחַיִּים, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָהֶן אֲמוּנַת חֻכְמִים וּמְצִיַּתוֹת אוֹתִי,
וְאֵלוֹ הַבָּנוֹת שְׁמַצִּיַּתוֹת אוֹתִי, הֵן תִּהְיֶינָה הַכִּי מְאֻשְׁרוֹת, וְלִכֵּן לְדַעַתִּי,
אַתָּה לֹא יוֹדַעַת מַה שְׁאֵת מְדַבְּרַת וְכוֹתֶבֶת וְחוֹשֶׁבֶת וְכֹוּ וְכֹוּ.

אִם תַּעֲזְבִי אֶת הַרְשָׁע הָאֲכֹזֵר הַזֶּה שְׁאֵמְלֵל אוֹתָךְ, וְתוֹצִיאִי אוֹתוֹ
מֵהָרֵאשׁ, אֲזוּ מַחְכָּה עָלֶיךָ יָמִים טוֹבִים, וְחַיִּים נְעִימִים עִם עֵתִיד
נִפְלָא, אֲבָל אִם עֲדִין הַשְּׂרָץ יִהְיֶה בְּיַדְּךָ, אֲנִי מִפְּחַד פְּשוּט לְדַאָּג לָךְ
עֲבוּר שְׁדוּף, כִּי פְּשוּט תֵּאֱמְלֵלִי אֶת הַבַּחֲזוֹר עַל לֹא דְבָר.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, כֹּל זְמַן שֶׁלֹּא תַעֲקְרִי אֶת הַרְשָׁע הַזֶּה מֵהַדַּעַת שְׁלֹךְ, אֲזִי אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ — אַל תִּכְתְּבִי לִי יוֹתֵר, כִּי אֲנִי לֹא אוֹהֵב לְדַבֵּר אֶל הַעֲצִים וְאֶל הָאֲבָנִים וְכוּ', רַק אֶל לֵב שׁוֹמֵעַ, וּמֵאֵד מֵאֵד מִצַּעַר אוֹתִי לְכַתֵּב לְךָ מִכְתָּב כְּזֶה, אֲבָל אֶת לֹא מְצִיֵּתת אוֹתִי, וּמָה אֲנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת! ?

הַמֵּאחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

מ' רנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שֶׁהֵבַת שְׁלֹךְ ... תַּחֲיָה, נִמְצְאָת בְּמִצָּב גְּרוּעַ מְאֹד בְּרוּחַנִיּוֹת וּמְמִילָא גַם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי אִם מְדַרְדְּרִים בְּרוּחַנִיּוֹת, אֲזִי גַם הַדְרָדוֹר בְּגִשְׁמִיּוֹת, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שֶׁיִּלְךְ כָּכָה, וּתְאִמְלֵל אֶת עֲצָמָה, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, שְׁתוּכְלִי לְהַשְׁפִּיעַ עָלֶיךָ, וְאִף שֶׁזֶה מְאֹד קָשָׁה, אֲבָל צְרִיכִים לְנִסּוֹת, כֹּל הַחַיִּים הֵם נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' רנא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִצְטַעַר לָמָּה אֶת לֹא הוֹלַכְתָּ לְקִיטָנָה? לָמָּה אֶת

כָּל־כֶּף נִמְשַׁכֶּת אֶל הַטְּמֵאָה וְאֶל הַזְּהֵמָה?! הֲלֹא סוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִם לֹא מִתְיַשְׁבִּים בְּיִשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי, אֲזוּ כָּל הַחַיִּים מְרִים מִמּוֹת, וְלִכֵּן הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּקְחִי אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיָךְ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' רנב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד צָר לִי מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵיתְךָ מֵאֲשֶׁתְּךָ, וְאֲנִי אֲשֶׁתִּדַּל לְכַתֵּב לָהּ מִכְתָּב, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂאֲזוּפָה לְפַעַל אֲצַלָּה, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

רְאֵה לֹא לֵהִיּוֹת בְּבֵית, וְלֹא לְהִתְעַרֵּב מֶה שֶׁקוֹרָה בְּמִטְבַּח וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא הָעֲנִין שְׁלֹךְ, זֶה הָעֲנִין שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכֹל יוֹם מְקַרָּא, מְשַׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, מְכַל הַלְמוּדִים הָאֵלוּ אֶפְלוּ מְעַט, וְאֲזוּ כְּבָר הַחַיִּים שְׁלֹךְ יִהְיוּ חַיִּים אַחֲרֵים לְגַמְרִי, כִּי בְּרַגַע שֶׁתִּחְדָּיר בְּעֲצָמְךָ אֲמַתֵּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִכְנִיס בְּךָ אֶת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲזוּ יִהְיֶה לָךְ קַל עַל כָּל דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁתַּצִּית אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רנג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתשלימי עם בעלך, ואל תריבי אתו, אתם עומדים לפני חתונה, וזה לא יפה, ששהורים של הבחור החתן מתקוטטים, וזה יכול להשפיע על כל השדוה, רחמנא לצלן, תפסיקו כבר להתנפת, הגיע הזמן שתתחילו להסתפל על התכלית הנצחית, סוף כל סוף אנחנו לא נשארים פה לנצח, יבוא היום שנצטרך לעזוב את זה העולם, ועד מתי צריכים לריב, עד הקבר?!

העקר בזה העולם הוא לשתק, כמו שאמר התנא הקדוש: "סיג לחכמה שתיקה", אם רוצים להיות חכם, צריכים לשתק ולספג הרבה, וזו הצלחת האדם בעולם הזה ובעולם הבא, אשרי מי שזוכה לקים את זה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רנד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל הבחור היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה תתחיל לרוץ אחר שדכנים ושדכניות הראש שלך לא יהיה בלמוד התורה הקדושה, ואני מבטיח לך, שכהן לא תמצא את הבת זוג שלך. העקר שתרגיל את עצמך לומר את התפלות מה שכתוב בקנטרס "מציאת הזווג", ותתבודד בכל יום אליו יתברך, ואז תראה איך שהכל יסתדר על צד הכי טוב, אבל תפסיק לרוץ אחר שדכניות בדחניות וכו' וכו', שהכל אליל והבל, וזה לא יביא לך לשום דבר, יותר טוב שתברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לך כל הימים.

תְּרַגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד
טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' רנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, כְּדֹאֵי לְךָ לְדַבֵּר עִם הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הֵן הַלְכוֹת
חֲמוּרוֹת שְׂגוּבָלוֹת בְּכַרִּיתוֹת, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר עִם אֶחָד שְׂיִודַע עֲנִינִים
הָאֵלוּ, וְלִכֵּן תִּכְרֶף-מִיָּד תִּרְאֶה לְדַבֵּר אִתּוֹ וְלִסְפֹּר לוֹ אֶת הַכֹּל, וְאַתָּה
לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ.

בְּעוֹד שְׁבוּעִים אָנִי אָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְנִדְבַר בְּאֵרִיכוֹת מְכֹל
הַפְּרָטִים, רַק אֵל תִּכְנֶס בְּלַחֲץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֵר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִקְּיָם אֶת מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְשִׂמַּח אֶת
אִשְׁתּוֹ", שֶׁזוֹ מִצְוָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל תְּמִיד עֲלֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' רנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאֵי לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת
 וּבִיתֵר עֵז, וְתִדְעֵי שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ,
 אֲלֵא בְּהַשְׁנַחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחֻזֵק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
 בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת",
 וְלִכֵּן הָעֶקֶר שְׁצָרִיכִים לַעֲבֹד הוּא עַל נִקְיַת הָאַמוּנָה, וְאִם תִּהְיֶה לָךְ
 אַמוּנָה, לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תְּמוּזָה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים, אֲכַל לֹא הִיָּה לִי
 הַזְמַן לַעֲנוֹת לָךְ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל מְסַתְּדֵר
 אֲצִלְךָ עַל צַד הַכִּי טוֹב, הָעֶקֶר תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִחָה הִיא
 רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאַנִּי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה
 אֲמִתִּית, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטוֹב, הָעֶקֶר שְׁצָרִיכִים
 לְהִתְחַזֵּק, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פִּינְחָס, י"ח תְּמוּזָה ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תִּשְׁאָר בְּמִשְׁרָה שְׂאֵתָה נִמְצָא שְׂמָה עֲכָשׁוּ, כִּי עֲלִיךָ

לְדַעַת, אֲשֶׁר אִם תְּלוּיִים בָּךְ כַּמָּה מְאוֹת נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, אָסוּר לְךָ לְלַכֵּת מִשָּׁם, כִּי כָךְ תּוּכַל לְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵיהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּלְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אוֹתָם, וּלְקַרְבָּם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין עָרֹךְ לְעִבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְאֲשֶׁר מִי שְׁזוּכָה לְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ.

וְלָכֵן לְדַעַתִּי, אֵל תִּלְךָ מֵהַמְשֵׁרָה הַזֹּאת, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּפִרְנֶסָה, וְכֵן תִּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל הַיְלָדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רנט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מְאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֶר שְׂאת וּבֵיתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִדַּע שֶׁהוּא יִתְבַּרְךָ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן. וְלָכֵן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּאֶמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה חֶזֶק בְּאֶמוּנָה, וּבְכָל יוֹם תִּלְמַד 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם', וְזוֹ סִגְלָה לְהַנְצִיל מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי בְּשָׁבוּעַ שְׁלֹשׁ מְסִימִים 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם', בְּשָׁבוּעַ הַזֶּה יֵשׁ לְאָדָם בְּעֵינָה וְצָרָה, וְלָכֵן תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד בְּמַצּוֹה זֹאת — לְסַיֵּם 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם', וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רס.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להרגיל את עצמך רק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך כל מה שאת צריכה בין בגשמי בין ברוחני, כי רק זה עקר העצה, אין עצה אחרת לתת לך, ואם תהיי חזקה בזה, אז תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי הוא יתברך שומע תפלות כל פה, ואשרי מי שחזק בשיחה בינו לבין קונו, שאז כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת לגמרי, תהיי חזקה באמונה בו יתברך, ואז תראי את הנסים נגלים, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, רק אל תפחד, והקדוש-ברוך-הוא יזמין לך את בן זוגך משרש נשמתך, רק אל תדחקי את השעה.

המאחל לך שבת שלום...

מ' רסא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פינחס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער מה שעובר עליך, ואני אראה לכתב לבעלך, והכל יסתדר על צד הכי טוב, ואני

בַּא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל עוֹד שְׁבוּעִים, וְאִז נִדְבַר בְּאַרְיִכוֹת, וְאִנִּי מְקוּהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, הָעֵקֶר רַק לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וּתְשֻׁמַּחֵי אֶת בְּעֻלָּךְ, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

מ' רסב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּינְחָס, י"ח תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שִׂמְחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר אֶצְלְךָ עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הָעֵקֶר תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבִמְשַׁפֵּט, וְדָבָר
גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן,
וְאִם אָדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֶמוּנָה פְּשוּטָה כְּזוֹ, אִז לֹא חָסֵר לוֹ שׁוֹם
דָּבָר, כִּי הָעֵקֶר זֶה אֶמוּנָה, וְאִנְחֵנוּ צְרִיכִים לְחַיּוֹת עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, לְרְאוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׂמְעַת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחֹת־הַרְבֵּן, סִימָן נב): מְכַל הַדְּבָרִים צוֹעֵק כְּבוֹד
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵינּוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קוֹרָא אֶת הָאָדָם מְכַל
דָּבָר, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ רַק לְחַיּוֹת עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, לְנִשְׂמַת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז
הוּא הַכִּי מְאֹשֵׁר, וְלֹא צְרִיכִים לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּרִים אַחֲרֵים.

הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׂמְחָזִיק
מֵעֲמֵד, וְאִנִּי רוֹאֶה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא עֹזֵב אוֹתְךָ, וְנִתֵּן לְךָ בֵּת
זוּג כָּל-כֶּף טוֹבָה, וְלִכְן תִּתְחַזְּקוּ יַחַד, וּבִזְכוּת זֶה לֹא יִחְסַר לְכֶם
שׁוֹם דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד פְּעַם בְּשָׁבוּעַ, וּמִמֶּשׁ תִּחְיִינִי.

מ' רסג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"א תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בדבר שאלתך בענין הבשר של העדה החרדית של ירושלים, וכן כל המוצרים שלהם, ההכרח לומר, שההכשר שלהם מקבל מאד אצל כל החרדים לדבר השם, ואנשים מדקדקים מאד לקנות בשר או שאר מוצרים של העדה החרדית דיקא, ולכן אתה יכול להכניס את כל המוצרים שלהם, לרבות הבשר, שיכולים לאכל את זה בלי פקפוק, (אני אישית אני אוכל בשר רק של שוחט פרטי מטעמים שלי), אבל כל מי שרוצה לאכל של ההכשר של העדה החרדית של ירושלים, אתה יכול למכר לו, ואין שום פקפוק על זה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שלא להכניס בהחנות שום עתון אפלו של החרדים, כי אין זו דרכנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות-מסעי, כ"א תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון,

וּכְשֶׁאָדָם מַחְדִּיר בְּעֵצְמוֹ אֶת יְדִיעוֹת אֱלוֹ, כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים לוֹ כִּכְּר
בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי.

אָדָם צָרִיף לְדַעַת, שֵׁישׁ הִרְבָּה דְּבָרִים שְׁלֹא יְכוּלִים לְהִבִּין וְכוּ'
וְכוּ', וּמָה שְׁקוּרָה עֲכָשׁוּ, שְׁאֵלוֹ הָרָשָׁעִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזָכָרָם,
הִישָׁמְעָאֵלִים הָרִימוֹ אֶת הָרֹאשׁ וְכוּ' וְכוּ', לֹא יוֹדְעִים מָה יֵלֵד יוֹם,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִוָּרֵיד לָהֶם אֶת הָרֹאשׁ, וּכְשֶׁהִשָּׁר שְׁלָהֶם
יִפֹּל לְמַעְלָה, גַּם הֵם יִתְבַּטְּלוּ פֹה לְמַטָּה.

בְּעֵנִין שְׁאֵלְתֶּךָ, שְׁאֵשְׁתֶּךָ תִּלְמַד נְהִיגָה, הִיא יְכוּלָה לְלַמַּד [כַּמוֹכֵן
אִף וְרַק אֵצֶל מוֹרֶה וְלֹא אֵצֶל גָּבֵר], כִּי בִפְרָט בְּמוֹשָׁבָה שְׁאֵתָם גָּרִים,
שְׁקָשָׁה מְאֹד לְהִגִּיעַ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, אִז אָנִי בְּעֵד זֶה, וְלֹא כְמוֹ
שְׁאוּמְרִים שְׁזָה לֹא צָנוּעַ, אֲלֵא אֲדַרְבָּה לְנִסְעַ בְּאוֹטוֹבּוּסִים, וְלִהְדַחֵף
בֵּין גָּבְרִים זֶה לֹא צָנוּעַ.

בְּעֵנִין שְׁשֵׁאֵלְתָּ לְקַבֵּל ... וְכוּ', רַק תִּגִּיד אֶת מָה שְׁכַתְּבָה, וְתִכְרַף
וּמִידָ תִקְבֵּל אֶת זֶה, אֲבָל אֶתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת עֲקֹשָׁן בְּזָה וְכוּ' וְכוּ', וְדִי
לְחַכְמָא.

הַרְגֵּל אֶת עֵצְמֶךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאִין עוֹד טוֹב
מִהַדְּבּוֹר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּזָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רסה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַ מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"א תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת כָּל מַכְתְּבֶךָ.

הַדְּבֵק אֶת עֵצְמֶךָ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתוֹדַע שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל

וְדָבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלָא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְדָבַר
זֶה צְרִיכִים לְחֹזֵר בַּעֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם, בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגְעַ, כִּי טַבַּע
שֶׁל אָדָם מְרַב צְרוּתָיו, שֶׁהוּא שׁוֹכַח אֶת זֶה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְחֹזֵר עַל
זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, כְּדֵי שְׂיִכְנַס בְּתוֹךְ הַיָּדָם שְׁלוֹ.

בְּשִׁלְשָׁה שָׁבוּעוֹת שֶׁהֵם בֵּין הַמְּצָרִים, לֹא כְּדָאי לְלַכֵּת עִם כָּלִי
זְמַר בְּרַבִּים וְכוּ', מִיֵּלֵא אֶחָד סוֹבֵל עַל הַעֲצָבִים וְכוּ', מִתָּר לוֹ לְשַׁמֵּעַ
כָּלִי זְמַר בְּצִנְעָה לְמַעַן שְׁתַּהֲיֶה לוֹ רְפוּאָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁאֲפִלוּ חֲכָמֵי הַרופָאִים אָמְרוּ, שֶׁעַקֵּר
הַרְפוּאָה זֶה שְׁמִחָה, וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִחַ וּלְשַׁמֵּחַ
אֶת אַחֲרִים, אֲכַל לֹא בַּשָּׁבוּעוֹת הָאֵלּוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמִחַ, שֶׁאֲתֶה לִוְיָד הַרְבֵּה זֹהַר, שְׁנֵה מְנַקֵּה אֶת
הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְאֲשָׁרֵי מִי שְׂמִתְמִיד בְּזֹהַר וּבִתְקוּנִים בְּכָל
יוֹם, כִּי הָאֲרִיז"ל נָתַן תְּקוּנָה לְבַעַל תְּשׁוּבָה לִזְמַר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה
דְּפִים זֹהַר וְחֲמִשָּׁה דְּפִים תְּקוּנִים, וְהַיּוֹם יֵשׁ זֹהַר וְתְקוּנִים עִם אוֹתִיוֹת
גְּדוֹלוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, אֲשָׁרֵי מִי שְׂיִהְיֶה חֹזֵק בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת מִטוֹת-מִסְעֵי, כ"א תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגֵי, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתְךָ, כְּמוֹ שֶׁעֲזַר לָךְ
עַד עַכְשָׁו, עוֹד תִּרְאֵי הַרְבֵּה גְּסִים נְגָלִים.

בְּוִדָּאי מְגִיעַ לָכֶם רֶכֶב חֲדָשׁ, שֶׁלֹּא תִצְטָרְכוּ לְטַלְטֵל אֶת עֲצָמְכֶם
עִם אוֹטוֹבוּסִים וְכוּ' וְכוּ', רַק תִּתְחַזְּקֵי בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ

וְכָל מָה שְׁאַתָּה צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי רַק מִמְּנוּ יִתְּבַרְךָ, כִּי הוּא יִתְּבַרְךָ טוֹב וּמִיטִיב לְכָל, הֶעָקָר לְבַקֵּשׁ מִמְּנוּ יִתְּבַרְךָ, אֲזִי יִהְיֶה לָּךְ כָּל טוֹב.
הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעִי, כ"א תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ.

רַק תִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְתִמִּיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה וּתְשַׂמַּח אֶת אַחֵרִים.

בְּעֶנְיֵן הַכּוֹלֵל וְכו', אֶתָּה מִכְרַח לְכַתֵּב לִי מִי זֶה, כִּי פְּשׁוּט אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִפְרִיעוּ אֶת הַכּוֹלֵל, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׁלֹא יִפְרִיעוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

בְּעֶנְיֵן הַתְּקוּוֹנִים, מִסֵּרְתִּי אֶת זֶה לִידִידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהַכֵּל יִטַּפֵּל עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂחֹזֵק בְּזֶה, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת-מִסְעִי, כ"א תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי עֲכָשׁוּ עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד פְּחָדִים, כִּי אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, וְלִכְּנֹן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְנִסְעֵי נְסִיעוֹת וּלְקִרְבֵי רְחוּקִים, אֶל תִּפְחַד, כִּי שְׁלוּחֵי מִצְוֹה אֵינָן נְזוּקִים.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתוֹדַע שֶׁתְּקוּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצֹדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

אֹדוֹת הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׂקָר וְכוּ', שֶׁהֵם מְגַבִּירִים מְאוּרֵי אִשׁ וְכוּ', כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סו.). מַה אָמַר לָךְ! לְצַעֲרֵנוּ הַרְבֵּי, זֶה עֲכָשׁוּ קוֹרָה, שֶׁבְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִתְרַבֵּים הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׂקָר, אֲנָשִׁים בּוֹרִים, רִיקִים וְקָלִים וּפּוֹחֲזִים וְכוּ' וְכוּ', נַעֲשִׂים מְפָרְסְמִים, וְהֵם בְּעֲלֵי עֲבֵרוֹת, וְהַעֲבֹר שְׁלָהֶם נוֹדֵף רֵיחַ רַע עַד עֲכָשׁוּ. תִּסְתַּכֵּל עַל הַשְּׂכוּר, מִי הֵיךָ מְאֲמִין, שֶׁהָאָדָם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ תַּאֲוָה לְהַתְּגַדֵּל וּלְהַתְּפָרֵס וְכוּ', בְּשַׁעֲהַ שֶׁכַּמָּה אֲבָרְכִים שְׂאֲנֵי חַתָּנָי, הוּא שָׁבַר לָהֶם אֶת הַבַּיִת, עַל-יְדֵי-זֶה שֶׁמְתִיר לָהֶם סַמִּים וְזִנוּת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מַה שְׂקוּרָה שָׁם.

וְלִכְּנֹן מִצְוֹה עֲלֶיךָ רַק לְגַלוֹת וּלְפָרֵס אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, הַעֲקֹר תִּהְיֶה רַק שְׂמִיחַ וּתְשַׂמַּח אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מְאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְהַעֲקֹר רַק לְהַתְּחַזֵּק וְלֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, אִזּוֹ תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר מטות מסעי, כ"א תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבִנְאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב"
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, עֲכָשׁוּ שֶׁהִמְצָב
בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מְתוּחַ, וְלֹא יוֹדְעִים מַה יֵּלֵד יוֹם, כִּי שָׂרוּ שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל
מִשְׁתּוֹלָל לְמַעֲלָה, וְלָכֵן גַּם לְמִטָּה נִתְעוֹרְרַת מְלַחְמָה וּרְצִיחוֹת
וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וְכוּ', וְכוּ', וְלָכֵן עֲצַתִּי, מִי שְׁלֹא צָרִיךְ לְנִסְעַ לְעִירוֹת
הַגְּדוֹלוֹת, שְׁלֹא יִסַּע, כִּי כִּף מוּבָא בְּדַהַר (וַיִּקְהַל קָצוֹ): אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן, אֲלַעְזָר בְּרִי, אֲנִתָּ וְחִבְרֵיא אֶסְתִּימוּ גְרַמְיִיכוּ אֶלֶיךָ תְּלַת יוֹמִין,
דְּלֹא תִפְקוּן לְבַר בְּגִין דְּמִלְאָךְ הַמּוֹת אֲשֶׁתְּכַח בְּמִתָּא, וְאִית לִיה רְשׁוּ
לְחַבְלָא, וְכִיּוֹן דְּאֲתִיְהִיב לִיה רְשׁוּ לְחַבְלָא, יְכִיל לְחַבְלָא, לְכָל מָאן
דְּאֲתַחְזִי קַמִּיה [רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי אָמַר לְבָנוּ רַבִּי אֲלַעְזָר, שְׁאֲתָהּ
וְהַחֲבָרִים שְׁלָךְ תַּחֲבִיאוּ אֶת עֲצַמְכֶם שְׁלִשָּׁה יָמִים שְׁלֹא תִצְאוּ בַחוּץ,
כִּיּוֹן שְׁמִלְאָךְ הַמּוֹת נִמְצָא בְּעִיר, וַיֵּשׁ לוֹ רְשׁוֹת לְחַבְלָא אֶת כָּל מִי
שְׁהוּא רַק מוּצָא]. וְלָכֵן עֲצַתִּי אֲמוּנָה, שֶׁבְּעִירוֹת הַגְּדוֹלוֹת לֹא
יִסְתּוּבּוּ, וַיַּעַן שְׁאֲנֵשֵׁי שְׁלוֹמֵנו צוֹעְקִים שְׁאִין לָהֶם פְּרָנְסָה וּצְרִיכִים
לְצִאת לְהַפְצָה וְכוּ', שְׁיִלְכוּ בְּעִירוֹת הַקְּטָנוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים ח:): "שְׁלוּחֵי מִצְוָה אֵינָן נִזְוָקִין"; עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ
שֶׁם "הֵיכָא דְשָׂכִיחַ הַזְּקָא שְׁאֲנִי". וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁיֹשֵׁב עֲכָשׁוּ
בְּבֵיתוֹ, וְהוֹלֵךְ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל וּלְבֵית־הַמְּדַרְשׁ לְלַמֵּד, וְאִין לוֹ
מַה לְפָחוּד כָּלֵל.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, דִּיקָא בְּבֵין הַמְּצָרִים
הָאֵלּוּ, שֶׁהֵם יְמֵי אָבֶל, וְהַכֵּל קָרָה מִחֲמַת שְׁנֵאת חָנָם, שְׁנִחְרַב
בֵּית־הַמְּקַדָּשׁ, מִפְּנֵי שְׁשָׁנָאוּ זֶה אֶת זֶה. לָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
וּמִתְחַנֵּן מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם,

שלא יהיה ביניכם מריבות, ותשלימו אחד עם השני, וכן הנשים שתשלמנה אחת עם השניה, ורק בזכות זה אנחנו יכולים לצפות, שיאמר הקדוש ברוך הוא למלאך המות הרף, ויסתלק מעל נשמות ישראל.

גא ונא אל תקחו את זה בקלות, אלא תעזרו אחד להשני במה שתתם רק יכולים, פי בזכות האהבה והחסד שיהיה ביניכם, תצליחו לקרר את חמת המשחית. פי אצלו יתברך מאד מאד חשוב אהבה בין נשמות ישראל, והסמ"ך-מ"ם שהוא השטן, עושה כל מיני פעולות שבעולם שרק תהיה מחלקת ומריבות בין נשמות ישראל. ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות מריבה, סימן טו): במקום מריבה שם השטן; ולכן אני מאד מבקש את אנשי שלומנו, שתשלימו אחד עם השני, ותעזרו אחד להשני.

יען שמרגישים כבר את ריח ראש השנה באויר, והנה נסע יחד אל ציון רבנו ז"ל על ראש השנה, הייתי ממליץ לכל אנשי שלומנו שיסעו עם חברת "מעינות החיים", שהם הבטיחו השנה להזיל את המחירים.

המאחל לכם ברכה ונהלחה מן השמים...

מ' ער.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, תמיד תחשב רק ממנו יתברך, ואף שאני יודע, שזה מאד מאד קשה לך, פי סוף כל סוף אדם נמשך אחר הצואה וטנוף שיהסמ"ך-מ"ם והשטן סוחר אותו לשמה, עם כל זאת ראוי לך ללמד עכשו את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רל"ג, ותראה, הכיצד אדם שזוכה

בְּתַקְוֵה הַזִּקְמָה שְׁלוֹ לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵיזָה נַחַת רוּחַ הוּא גוֹרֵם לוֹ יְתַבְּרָה. וְלִכֵּן תַּחֲזוּק וְאֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדִבּוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה גִּצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִינן לְתֹאֵר וְאִינן לְשַׁעַר כָּלֵל, אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַה הַדְּבֹרִים שֶׁלָּךְ פּוֹעֲלִים בְּשָׁמַיִם, הֵייתָ מִתְמַיֵּד בָּזֶה. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וְכֵל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ תִּסְפֹּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי אֵינן עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא הַגְּאֻלָּה, גְּאֻלָּה פְּרֻטִית, שְׂאָדָם זוֹכֶה לְצֵאת מֵהַסְּבִיב שֶׁהַסְּתַבֵּב בּוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מֵיַעַץ אוֹתָךְ שְׁתִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וּמִזֶּה הַרְנֵנִי ת"ו"ל הַבְּטִיחַ לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: אִם תְּהִיָּה בְּשִׁמְחָה, לֹא תְהִיָּה רוּאָה פְּנֵי גֵיחוּם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּתְּפַלֵּל הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַק עַל גְּקֻדָּה הַזֶּה, שְׁתִּהְיֶה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים וְנִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִם תּוּכַל לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּים בְּכֹל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם, אֵינן לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקְוֵה הַבְּרִית.

תִּתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגֵּן דִּיקָא, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רעא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָה, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבְּתֵי-קִדְשׁ לְסִדְרַ מִשׁוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ שְׁפוּאֵב לִי, שְׁהֲרָשַׁע מְרָשָׁע, אָרוּר טָמֵא הַשְׁכוּר הַזֶּה, גָּרַם לִי, שְׁכַמָּה מִשְׁפָּחוֹת הוֹלְכוֹת לְהַתְגַּרֵּשׁ, וְעַקֵּר הַכּוֹאֵב הוּא, כִּי אֲנִי חֲתַנְתִּי אוֹתָם, וְאִין לְךָ עוֹד שְׂמֵחָה כְּשִׂמְחַת בַּעַל מְלֶאכֶה, שְׁעוֹשֶׂה מְלֶאכֶה וּבוֹנֶה בְּנִין, וְאִין לְךָ צַעַר גְּדוֹל מִזֶּה, שְׁלִבְסוּף הוּא רוֹאֶה שְׁבָמוּ יְדִים שׁוֹבְרִים לוֹ אֶת זֶה, וְזֶה מֵה שְׁמָאֵד כּוֹאֵב לִי.

מָה אָמַר לְךָ! אִין מַה לַעֲשׂוֹת זֶה נְתוּחַ קָשָׁה, הַרְשָׁע הַזֶּה מִתִּיר לְבָאִים אֵלָיו לְלַכֵּת וּלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים מְגִנִּים, נֶאֱוָף וְזָנוּת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִקְחַת סַמִּים, כְּמוֹ שְׁהַעֲדִידוּ לִי כַּמָּה נָשִׁים, שְׁכַף אָמְרוּ לָהֶם בְּפִרוּשׁ בַּעֲלֵיהֶם, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה לְהַגִּיד, אֲנִי רַק מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שֶׁהוּא יִקְבַּל אֶת הַסּוּף שְׁלוֹ כְּמוֹ שְׁכָל הַשׁוֹנְאִים שְׁרַק הִתְחִילוּ אִתִּי, לְבִסּוּף קִבְּלוּ מַה שְׁמַגִּיעַ לָהֶם.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִדַּע, שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט.

הַעֲקֵר תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְגִלוֹת אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא מַה שְׂיִוִּיתֵר לְבְנֵי אָדָם, הַעֲקֵר לְבְנֵי נֶעֱר. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תַּעֲזֹב אֶת עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקְדָּשׁ, אֲלֵא תִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְקַרֵּב בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, אֲשֶׁר אִין מַצְוֶה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּו, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, שְׁתְּמִיד תַּעֲסֵק בְּמַצְוֶה זֶו.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן נט), שְׁמִי שְׁעוֹסֵק עִם אַחֲרִים, עֲלִיו לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמוֹ עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, כְּדִי שְׁהֲרַע לֹא יִדְבֵק בּוֹ, וְרֵאוּי לְךָ לְלַמֵּד עִכְשׁוֹ אֶת הַמַּאֲמָר הַנּוֹפֵלָא הַזֶּה הַנִּקְרָא "הֵיכַל-הַקְדָּשׁ"

(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נט), ותאמר עליו התפלה מלקוטי תפלות, וזה יבגיס בך הרבה התחזקות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' ערב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר מטות־מסעי, כ"ה תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שאל תעבר לגור בבתי ים, כי אני מאד מפחד ששמה תתקלקל יותר, ולא ישאר ממך שום דבר, ולבסוף תתגרש, חס ושלום, ולכן תשאר ביבנאל, ואף שעכשו זה קשה לך מאד, עם כל זאת אני מבטיח לך שהכל יעבר בקרוב, אני אבוא, ואז אלמד אתך יחד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רעג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר מטות־מסעי, כ"ה תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח, שאתה זוכה בכל יום לסיים ח"י פרקים משניות אשר אין למעלה מזה, וכן אתה חזק בללמד בכל יום את הדף היומי, אשר זה דבר גדול מאד מאד, כי דף גמרא ביום זה צריך להיות חיוב על אדם כמו הנחת תפלין, בן מובא בספר "נוי

העמודים" מהבן של השל"ה הקדוש, ולכן תהיה חזק בזה מאד מאד.

אני מאד מאד שמח, שאתה הולך לעשות הקדשה בספר שו"ת "אשר בנחל", ובזכות זה אשתף תעבר על הכל בקלות מאד.

אבל לא נראה לי כל הנסח שכתבת תכתב רק בקצור את שמך ושם אשתף ושם כל המשפחה, אבל לא את האריכות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רעד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

אני מאד מאד מבקש אותך, שאל תהיה עצבני וכו' וכו', ומכל שכן חס וחלילה, שאל תפגע בכלתך, כי היא מאד רגישה, רק תחזק אותה ותעודד אותה ותשמח אותה, ואני בטוח, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבקרוב מאד תוכלו להתחתן, ואתם לא צריכים לפחד, רק אתה תהיה חזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותזכר את הגס שעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שמצאת בת זוג כל-כך טובה ובעלת מדות, נפלאה מאד מאד, וזכית אל מה שהרבה לא זכו.

נא ונא לך תתפלל במנין שחרית, מנחה וערבית, חק ולא יעבר בבית-הקנסת דיקא ובמנין דיקא.

תלמד בכל יום חק ולא יעבר חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע 'שנים מקרא ואחד תרגום', וכן תלמד הרבה משניות שזה יזכך את הנפש שלך מכל מיני חלדה.

ועל כלם — תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, זה מזכך את

הָאָדָם מְכַל מִיַּי מִדּוֹת רְעוֹת וְתַאֲוֹת רְעוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת
שֶׁאָדָם מִתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מְכַנִּיס בּוֹ יֵשׁוּב הַדַּעַת
אִמְתִּי, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' ערה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אֶת צְרִיכָה לִהְיוֹת
כָּל־כֶּף עֲצוּבָה. אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר עֲלִיּוֹת
וִירִידוֹת, וְאֵנִי מִבְטִיחַ לָךְ, שְׁבְקָרוֹב מְאֹד תִּתְחַתְּנִי, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב
בְּחַיִּים, רַק תִּהְיֶי חֻזְקָה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאֵז תִּרְאִי אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

רַק חֻזְקִי וְאַמְצִי, וְתִרְאִי לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד כָּל שָׁבוּעַ, בְּאַפֵּן
שֶׁלֹּא יִתְנַמַּק הַקָּשֶׁר, וְאֵנִי מִבְטִיחַ לָךְ, שְׁיִהְיֶה לָךְ עוֹד טוֹב בְּחַיִּים,
שְׁאֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר בְּעֲצָמְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תפחדי משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, וכל מה שאת צריכה תבקשי רק ממנו יתברך, ואז תראי את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא, והעקר לא לפחד משום דבר, ואז תראי הרבה ישועות שיעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא.

נא ונא החזיקי מעמד, ומה שתפלה פועלת, שום דבר בעולם אינו יכול לפעל. ולכן תהיי חזקה בזה, והקדוש־ברוך־הוא יעזר לכם תמיד, שנשמע ונתפטר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' רעז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר משות־מסעי, כ"ה תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאֵרֶךְ.

את לא צריכה לפחד, ברגע שחוזרים בתשובה, צריכים לשכח את העבר, וזה עקר התשובה — לשכח תמיד את העבר. אין זו עצה תמיד לחזור על העבר ככלב השב על קאו וכו' וכו', עקר חזרה בתשובה לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ועקר עבודת בר ישראל להיות דבוק בו יתברך, ולחשב רק ממנו יתברך, ואז אם אדם חזק בזה, כבר לא חסר לו שום דבר. ולכן תקחי את עצמך בידיים, תשמחי את עצמך, ואז טוב לך כל הימים.

נא ונא תתחזקי, ותהיי בשמחה שזכית להתקרב אל צדיק קדוש בזה, שמחזק ומעודד ומשמח אותנו, ואנחנו צריכים מאד

מֵאֵד לְשִׂמְחָה עִם רַבְּנוּ ז"ל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְטוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל דִּידֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַדְּבַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל
וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ נִעְשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וּכְפִי
שְׂאֵדָם מַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּבָר
בְּצוּרָה אַחֲרָת.

גַּא וְנָא הַרְגַּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זו
הַמִּתְנַה הִכִּי יִפֶּה, שְׁקַבְּלֵנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל, שְׁבִשְׂר וְדָם טָפָה סְרוּחָה
הַמְּסֻתוּבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם בְּתַאווּת וּבְמַדוּת רַעוֹת וְכוּ' וְכוּ', זוֹכָה
לְדַבֵּר אֵל מְלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְן תִּהְיֶה עֲקֻשָּׁן
גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאֵל תִּפְל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִי נְסִים,
נְסִים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רעט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת מְסַעֲי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בֵּיתֵךְ שְׂאֵת וּבֵיתֵךְ עַז בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוֹל וְדַבָּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה
מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַחֲדִיר
בְּעֲצָמוֹ תְּמִיד אִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְאִיךְ זֹכִים לְהִגִּיעַ לְאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה? עַל־יְדֵי שְׁמֵרָגִילִים אֶת
עֲצָמִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! בָּרַח לָךְ אֶל מְקוֹם פְּנוּי, שְׂאִין שְׂמָה
בְּנֵי־אָדָם, וְתִדַּבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִשְׁיַח וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרַךְ
כָּל מָה שְׂעוֹבֵר עָלֶיךָ. וּבְכַאֲמַת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ רְגִילִים לוֹמַר: אִם
לֹא הָיִינוּ מְקַבְּלִים מִרְבֵּנוּ ו"ל, אֲלֵא אֶת הַמִּתְנָה הַזֶּה, שְׂאִנְחָנוּ יְכוּלִים
לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהִבֵּן אֶל
אָבִיו, הִזֵּה כְּבֹר כְּדַאי לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׂקַבְּלָנוּ
מִרְבֵּנוּ ו"ל עוֹד הַמוֹן עֲצוֹת. וְלִכֵּן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהִתְמַיד בְּסִפְרֵי
רַבֵּנוּ ו"ל. וְהִזֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם קֶצֶת "שִׁיחוֹת־הַר"ן",
וְקֶצֶת "חֵי־מוֹהַר"ן", שֶׁהֵם שִׁיחוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל,
וְתִרְאֶה לְקַיֵּם אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר שָׁם, וְאִז תִּהְיֶה אִישׁ כְּשֶׁר, כְּמוֹ
שְׂאִמֵר רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי הוּא בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר עִם כָּל שִׁיחָה
וְשִׁיחָה שְׁלוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר כְּמוֹ שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מָה אִישׁ כְּשֶׁר,
כִּי אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל בְּפִרוּשׁ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד

מֵאֵד שְׁיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדֵאֵי עוֹד תִּרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים, שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְחִזֵּק אֶת אִשְׁתְּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת-מִסְעֵי, כ"ה תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּתְפַּעַל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, תְּלַמֵּד עַל-פִּי סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ פְּסִדְרָן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְאִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם.

אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שְׁאֵנִי אֲחַתֵּן אוֹתְךָ בִּיבְנֵי אֵל דִּיקָא, וְלִכֵּן אֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי אֶכְתֵּב לְרַב שְׁלֶךְ שְׁיַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זוֹ הַצֹּלְחָה נִצְחִית, הַצֹּלְחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מָה זֶה

אָפּר מ' רפא — מ' רפב בנחל קמג

לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, לֹא הָיִיתׁ מִפְּסִיק לְדַבֵּר, וְלִכְּנֹן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן,
תְּתַחֲזַק, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּתַחֲזָקִי בְּצַנִּיעוֹת כְּרֵאוֹי לְבַת
יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, תְּתַחֲזָקִי, וְתֵרָאִי
יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לִנְכוּן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאִי
לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי
שְׂאֵנֵי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רפג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר מִטוֹת מְסֻעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר,
תְּלִמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְאִם אַתָּה תּוֹכֵל
לְחִזְק אֶת אַחוֹתֶךָ — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זֶה מִצְּוֶה גְדוֹלָה מְאֹד
מְאֹד.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וּדְבַר גְּדוֹל
וּדְבַר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֹל מֵה שְׂאֵתָה
צְרִיף תְּסַפֵּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁלֵא
יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבַר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
תְּלֵמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ.

הַדְּבַק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתֵמִיד תִּחְשָׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְאַתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבַר,
כִּי זֶה גְדֻלַּת בּוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׁצַרִיף לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ מִכָּל פָּרֵט וּפָרֵט
מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה
מִזֵּה.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' רפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְקִרְבֵּי מְאֹד אֶת הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֵל תְּרַחֵק אוֹתוֹ, כִּי
הוּא מִסְכֵּן גְּדוֹל, וְאִם תְּרַחֵק אוֹתוֹ, הוּא יֵצֵא לְתַרְבוֹת רָעָה, וְזֶה יִהְיֶה
עַל הָרֵאשׁ שְׁלֶךְ, וְלִכֵּן לְמָה אַתָּה צְרִיף לְרַחֵק אוֹתוֹ, צְרִיכִים לְקִרְבֵּי
אוֹתוֹ בְּכֹל מִיַּיִן אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִלְּקִרְבֵּי

נִשְׁמָה מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֵתֵים
הַלְלוּ, וְאִזּוּ שְׁכָרוּ הַרְבֵּה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' רפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר מְטוֹת מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה בְּשַׁבַּת הַזֹּאת אֲנוּ מְבָרְכִים אֶת חֲדָשׁ "מִנְחָם אָב", וּמוֹבָא
בְּשֵׁם הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי אֶהְרֹן מְקַאֲרֵלִין זי"ע, שֶׁאֲנוּ מְנַחֲמִים אֶת
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא אָבִינוּ. וּבְאֵמַת דְּבָרָיו הַקְּדוֹשִׁים צְרִיכִים
בְּאוּר, אֲךָ יֵשׁ לוֹמֵר אֲשֶׁר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ג.),
שֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְתַאֲוֵן "מָה לוֹ לָאָב שֶׁהִגְלָה אֶת בְּנָיו, וְאוֹי
לָהֶם לְבָנִים שֶׁגָּלוּ מֵעַל שְׁלַחַן אָבִיהֶם", וְלָכֵן אֲנוּ מְנַחֲמִים אֶת הָאָב,
שֶׁאִפְלוּ שֶׁאֲנַחְנוּ בְּגִלוֹת שֶׁגָּלִינוּ מִשְׁלַחַן אָבִינוּ, כִּי נִחְרַב בֵּית
מִקְדָּשֵׁנוּ, עֲדִין אֲנַחְנוּ מְאֲמִינִים בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאִינְנוּ עוֹזְבִים אוֹתוֹ,
וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ עֲבוּרוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאֲנַחְנוּ בָּאִים עָרֵב וּבָקֵר וְצִהְרִים
לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ לְהִתְפַּלֵּל, שֶׁהוּא בֵּית־מִקְדָּשׁ מְעַט, וְכֵן אֲנוּ לוֹמְדִים
בְּכָל יוֹם קִצַּת מְקָרָא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת הַלְכָה, וְאֲנוּ
מְקַיְמִים אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבַּרַךְ שֶׁהֵם רְצוֹנוֹ, צִיצִית וּתְפִלִּין, מְזוּזָה,
שַׁבַּת וְכַשְׁרוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַל אֵף גְּדֵל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַנְּסִיווֹת
הַקָּשִׁים וְהַמְרִים שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹבְרִים, עֲדִין אֲנַחְנוּ עִמוֹ יִתְבַּרַךְ, וּבְזֶה
אֲנַחְנוּ מְנַחֲמִים אֶת אָבִינוּ שֶׁבְּשָׂמִים.

כָּבֵד עוֹרְרֵתִי אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי צְרִיף עוֹד פַּעַם לְעוֹרֵר עַל
אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, שֶׁרַק עַל־יְדִיּוּתָהּ נִנְצָל מִמְּלֶאךָ הַמְשָׁחִית,
שֶׁמְשַׁתּוֹלֵל עֲכָשׁוֹ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר

את גדל הזכות פשיהודים מחזיקים את עצמם ביחד, ולא רבים ביניהם, כי אצלו יתברך מאד מאד חשובה אחדות, פי על-ידי אחדות שיש בין נשמות ישראל, ממשיכים את שכנת עזו יתברך למטה, ונשמרים מפל מיני קלפות ומשחיתים. ולכן אנחנו רואים, שביותר מתגברים השדים והרוחות לעשות פרוודים בין התלמידים של הצדיק, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): האי דוחקא דהוי בכלה מנייהו הוי וכו', הני מאני דרבנן דבלו מחופיא דידהו; הדחק שדוחקים עצמם התלמידים וכן בגדיהם שנקרעים, הם באים מהשדים והרוחות; ולכן צריכים מאד מאד להזהר, שלא יהיה, חס וחלילה, איזה דחק בין התלמידים, שזה כלל המחלקת והכופחים והחכוכים וכו', שיש תמיד בין התלמידים.

זכרו היטב את החסד חנם שעשה עמנו הקדוש-ברוך-הוא, שאנחנו זוכים לגור בקהלה קדושה כזו, ואנחנו מוסרים את נפשנו בשביל ילדינו, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תשמרו מאד על בניכם ובנותיכם, ואל תהיו אדישים, כי בעתים הללו הסמ"ך-מ"ם והשטן רוקדים בין בני הנעורים להכשילם בפגם-הברית, רחמנא לישזון, עלינו לעשות כל מיני פעולות שבעולם לשמר על ילדינו שיהיו קדושים וטהורים בקדשת הברית, ולא בחנם שאני סובל מה שאני סובל וכו', וכו', רק מפני שמסרתי את נפשי בשביל ילדיכם.

ולכן אני מאד מבקש אתכם, שמרו מאד על בניכם ובנותיכם עם מי הם מתחברים, ותשתדלו מאד לבדק בשבע תקירות ודרישות עליהם, מי ומי הם החברים שהם מסתובכים עמהם? ובפרט הבנות, תבדקו היטב מי הן החברות שלהן?! ואל תקחו את זה בקלות, ואחר-כך תהיו מהצועקים ואינם נעניין.

אף שעכשו בין המצרים, עם כל זאת צריכים להחיות את עצמו עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, ותהלה לאל, כל בר ישראל מלא מצוות, כמאמרם ז"ל (ברכות נו) על הפסוק (שיר השירים ד): "כפלח הרמון רקתך", מאי רקתך? אפלו ריקנין שבוך מלאים מצוות כרמון; וכן אמרו (שיר השירים רבה, פרשה ו, סימן יח): "כפלח

הַרְמוֹן רִקְתָּךְ", בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כְּשִׁחְזָרוּ מִמְּלַחֲמַת מְדִינָה, הִתְחִיל מִשָּׁה לְשִׁבְחֶךָ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׁבָכְךָ רְצוּפִים מְצוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים כְּרָמוֹן הַזֶּה, שְׁכַל מִי שֶׁבָּאָה עֲבָרָה לְיָדוֹ וְנִצַּל מִמֶּנָּה, וְלֹא עָשָׂה אוֹתָהּ, מְצוּה גְדוֹלָה עָשָׂה; וְכֵן אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ בְּרֵאשִׁית, פָּרָשָׁה לֵב, סִימָן כ"א): "כְּפִלַּח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ", אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׁבָכְךָ, מְלֵאִין תְּשׁוּבוֹת כְּרָמוֹן; רוֹאִים מִזֶּה, שְׁכַל בַּר יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה מִי שֶׁיִּהְיֶה, יֵשׁ בּוֹ מְצוֹת כְּרָמוֹן; וּמוֹבָא בְּסִפְרִים לָמָּה תִּפְסוּ דִּיקָא לְשׁוֹן "כְּרָמוֹן"? אֲלֵא בְּרָמוֹן יֵשׁ תְּרִי"ג גִּרְעִינִין, לוֹמַר שְׁאֶפְלוּ הֵכִי גְרוּעַ יֵשׁ בּוֹ תְּרִי"ג מְצוֹת, וְלִכְאוּרָה אֵיךְ? אֲלֵא אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי רֵאָה): כָּל הַכּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה כְּמוֹדָה בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְנִמְצָא, שְׁאִם אֶחָד כּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה, הָרִי הוּא כְּאֵלוֹ קַיִם אֶת כָּל הַתְּרִי"ג מְצוֹת, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן רַע"ד): אֶפְלוּ הַרְשָׁעִים הֵכִי גְדוֹלִים שְׂרוּצִים לְעַקֵּר מַעֲצָמָם אֶת הָאֱמוּנָה, זֶה לֹא הוֹלֵךְ לָהֶם, כִּי נִשְׁמַתָּם תָּמִיד מִחֲזוֹת אוֹתָם לְמוֹטָב, וְכָל זְמַן שְׂאֲדָם חִי, יֵשׁ בּוֹ נִקְדַּת הָאֱמוּנָה; וְלִכֵּן יֵשׁ אֲצֵל כָּל אֶחָד תְּרִי"ג מְצוֹת, כִּי הוּא כּוֹפֵר בְּעִבּוּדָה זָרָה. וְלִכֵּן רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עַל נֵעַם חֻלְקֵנוּ עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל שָׁם חֻלְקֵנוּ וְגוֹרְלָנוּ.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְגָּיִם! רְאוּ לְכַרְתּ בְּכָל יוֹם לְבֵית-הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחִרִית, מְנַחֵה, עֲרֻבִית, וְאֵל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד, וְתַחֲטְפוּ בְּכָל יוֹם מִקְרָא: חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ. מִשְׁנָה: לַחֲטָף עַל-כָּל-פָּנִים פָּרַק אֶחָד. גְּמָרָא: לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, הִלְכָה: לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף, שְׁמָאֵד הַזְּהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל לְמוֹד זֶה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵינוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כ"ט), שֶׁהַזְּהִיר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם וְהַשְּׁטֵן עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם שֶׁיִּהְיֶה עֶסוּק וְלֹא יִלְמַד עַל-כָּל-פָּנִים קִצַּת תּוֹרָה, וְכִבֵּר אָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת ד'): וְאִם בְּטַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה, יֵשׁ לָךְ בְּטָלִים הַרְבֵּה כְּנִגְדְּךָ; וְכֵן הוּא (מִדְּרַשׁ מִשְׁלֵי ב', סִימָן ז'): עַל מָה שְׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי ט'): "אִם חֲכָמָתָ חֲכָמָתָ לָךְ", אִם עֲמַלְתָּ בְּדַבְּרֵי תּוֹרָה, יֵשׁ לִי שְׂכָר טוֹב לְתַן לָךְ, וְאִם בְּטַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה,

יש לך הרבה בטלים כְּנִגְדְּךָ; כֹּל־כֶּף חָבַל שְׂאֲבָרְכִים צְעִירִים
מִסְתּוֹבְבִים בְּלֹא כָלוּם, וּמִבָּלִים אֶת יְמֵיהֶם וּזְמַנָּם הִיקָר מְכַל הוֹן
בְּהֶבֶל וּבְרִיק, בְּשַׁעָה שְׂיִכּוּלִים בְּכֹל יוֹם לְקִנּוּת רַב טוֹב הַגְּנוּז
וְהַצָּפוֹן, כִּי אִם אָדָם לּוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶפְלוּ רַק פְּסוּק אֶחָד, וּמִשְׁנֵה
אֶחָת, וּמִימָרָא אֶחָת, וְהִלְכָה אֶחָת, הוּא קוֹנֵה לְעַצְמוֹ אוֹצְרוֹת וְאוֹצְרֵי
אוֹצְרוֹת שְׂאִין לְהַעֲרִיכֶם כָּלֵל, כִּי עַל הַתּוֹרָה נֹאמֵר (מְשָׁלִי ג'): "כִּי
טוֹב סִחְרָה מִסְחָר כֶּסֶף וּמִחֲרוּץ תְּבוֹאֲתָה יִקְרָה הִיא מְפַנֵּינִים וְכֹל
חֲפָצֶיךָ לֹא יִשׁוּוּ בָהּ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְפָרֵי עַקֵּב): נִמְשְׁלוּ
דְּבָרֵי תּוֹרָה לְמִים, מַה מַּיִם חַיִּים לְעוֹלָם, אֵף דְּבָרֵי תּוֹרָה חַיִּים
לְעוֹלָם, שְׁנֹאמֵר: (מְשָׁלִי ד'): "כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם וּלְכֹל בְּשָׂרוֹ
מִרְפֵּא", וּמַה מַּיִם מְעַלִּים אֶת הַטָּמֵא מִטְּמֵאָתוֹ, כֶּךָ דְּבָרֵי תּוֹרָה
מְעַלִּים אֶת הָאָדָם מִדְּרָךְ רָעָה לְדְרָךְ טוֹבָה, שְׁנֹאמֵר (תְּהִלִּים יט):
"תּוֹרַת הַיְיָ הַתְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ", וּמַה מַּיִם חֲנָם לְעוֹלָם, אֵף דְּבָרֵי
תּוֹרָה חֲנָם לְעוֹלָם, שְׁנֹאמֵר (יִשְׁעִיָה נה): "הוּי כֹל צָמֵא לְכוּ לְמִים".
וּמַה מַּיִם שְׂאִין לָהֶם דְּמִים, אֵף דְּבָרֵי תּוֹרָה אִין לָהֶם דְּמִים, שְׁנֹאמֵר
(מְשָׁלִי ג'): "יִקְרָה הִיא מְפַנֵּינִים וְכֹל חֲפָצֶיךָ לֹא יִשׁוּוּ בָהּ"; אִי מַה
מַיִם אִין מְשַׁמְחִים לְבוֹ שְׁלֵמֵד, אֵף דְּבָרֵי תּוֹרָה אִין מְשַׁמְחִים, תְּלַמּוּד
לוֹמֵר (שִׁיר הַשִּׁירִים א'): "כִּי טוֹבִים דְּדִידָךְ מִיָּין", מַה יֵּין מְשַׁמֵּחַ, אֵף
דְּבָרֵי תּוֹרָה מְשַׁמְחִים אֶת הַלֵּב, שְׁנֹאמֵר (תְּהִלִּים יט): "פִּקּוּדֵי הַיְיָ הִיא
יִשְׂרִים מְשַׁמְחֵי לֵב"; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִכְנִים דְּבָרִים אֱלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ,
וַיִּודַע, אֲשֶׁר כֹּל יוֹם וַיּוֹם הוּא דוֹר שְׁלָם, וַיְכּוּלִים לְקִנּוּת בּוֹ טוֹב
אֲמַתִּי וְנִצְחִי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם כָּלֵל.

הַמֵּאֲחַל לְכֶם שִׁבַת שְׁלוֹם...

מ' רפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַ מִטּוֹת־מִסְעֵי, כ"ה תמוז
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנֵּה אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּבִרְכַת "מִזֵּל טוב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל שְׁנִכְנִסְתָּ בְּעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּהִיָּה צַדִּיק גָּדוֹל וְלִמְדָן, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שֶׁאַתָּה זֹכָה לְסִיִּים אֶת הַש"ס, זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי מִי שֶׁזֹּכֵה לְסִיִּים אֶת הַש"ס, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צָלֵם אֱלֻקִּים.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע-עוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רפח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אִמַּר לְךָ! הַצַּעַר שְׁלִי מְאֹד מְאֹד גָּדוֹל, שֶׁהַנָּשִׁים הוֹלְכוֹת עִם הַשַּׁעַר וְכוּ' וְכוּ', זֶה גּוֹרֵם כָּל הַצָּרוֹת, וַיַּעַן שֶׁהַזְּכָרִית אֶת ... תַּחֲיָה, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שְׂאֲנִי תוֹלָה אֶת כָּל הָאִשָּׁה בְּאִשָּׁה הַזֹּאת, אֵת יְכוּלָה לְהִרְאוֹת לָהּ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, כִּי הִיא הִרְסָה לִי אֶת הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת עִם כָּל הַקּוֹנִצִּים וְהַמְשַׁחֲקִים שְׁלָהּ וְכוּ' וְכוּ', פֶּה הִיא לֹא מְרַגֵּשָׁה טוֹב וְכוּ', פֶּה בְּעִלָּה כְּכֹה וְכוּ', פֶּה כְּכֹה וְכוּ', אֲנִי רוֹאָה מָה שֶׁהִיא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת הִיא עוֹשֶׂה, וְלִכֵּן יֵשׁ לִי עָלֶיהָ עַל הַלֵּב הַרְבֵּה מְאֹד מְאֹד, שֶׁהִיא הִרְסָה לִי אֶת הַנָּשִׁים הַצְּעִירוֹת, כְּפִי שֶׁהִיא בְּנִתָּה אוֹתָן, כֵּן הִיא הִרְסָה אוֹתָן, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד.

אָשׁר מ' רפט - מ' רצ בַּנְחַל קנא

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדַבֵּר מִזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שְׂנוֹזְכָה לְתַקֵּן אֶת הַכֹּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְתַשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל הַכֶּסֶף שְׁנַתַּת
לְשֵׁלֶם אֶת הַחֻבוֹת שֵׁישׁ לִי עֲבוּר הַדְּפֶסֶת הַקּוֹנְטְרָסִים.

אוֹדוֹת הָאֵחַ שְׁלָךְ וְכו', מָה אִמַּר לָךְ! הוּא נִכְנָס בְּדַמְיוֹן אֶחָד
גָּדוֹל, וְרַחֲמָנוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה עָלָיו, כִּי מִי שֶׁנִּכְנָס בְּדַמְיוֹן, זֶה
הוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, וְלִכְּנֵן תִּגִּיד לוֹ, שִׁילְמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַמֵּאֲמָר
בְּ"לְקוּיטִי-מוֹהֵר"ן", חֶלֶק א', סִימָן כ"ה, וְאִם הוּא יְכוּל לְהַגִּיד עַל
זֶה הַתְּפִלָּה בְּ"לְקוּיטִי-תְּפִלוֹת", תְּפִלָּה כ"ה, מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי
שָׁמָּה רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר מִהַדְּמִיּוֹן שֶׁנִּכְנָס בְּאָדָם.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם בְּמַקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא,
בְּמִדְרָשׁ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, אָנִי מִתְּפַלֵּל עַל בְּעֵלְךָ, שִׁיַּחְזוּר
בְּשָׁלוֹם, וְשֵׁלֵא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְיִצְלִיחַ לְשֵׁלֶם אֶת כָּל-חֻבוֹתָיו.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁמְרֵי לֹא לְגַדֵּל אֶת הַשְּׁעָרוֹת
שְׁלֶךְ, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בָּאוֹת רַק מִחֲמַת זֶה, וְהַצְּנִיעוּת שֶׁל הָאִשָּׁה —
זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת יְסוֹד בְּבֵית יְהוּדִי.

רַק תִּתְּבוּדְדֵי בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רצא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעְתִּי, אַתָּה יְכוּלָה לְקַחַת אוֹתָהּ לְגַנְנַת, הַעֲקָר רַק לְהַכְנִיס
בְּיַלְדִים יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְּבַשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ זְאִיר, מִצְּלִיחַ פֹּה, וְהוּא לוֹמֵד בְּהַתְּמַדָּה, וְזֶה יִהְיֶה
לְךָ הַנַּחַת הַכִּי גְדוֹל בְּחַיֶּיךָ, כִּי אָנִי יוֹדֵעַ מֶה עֲבַרְתָּ בְּחַיִּים — צָרוֹת
וְיִסּוּרִים וְכוּ' וְכוּ', עַל-כָּל-פָּנִים בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ זְאִיר, יָבִיא לְךָ הַרְּבֵה
נַחַת, וּכְשֶׁהוּא יִהְיֶה מְסֻדָּר וּמְבֻסָּס, אֲזַי כָּל הַיְלָדִים יִמְשְׁכוּ אַחֲרָיו,
וְיִהְיֶה לְךָ רַק נַחַת בְּבֵית.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, אַתָּה יְכוּלָה לְהִיּוֹת גְּנֻנָת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַחַדִּירֵי אַמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַמּוֹבְנִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תַּמּוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מְנַהֲלֵת הַקִּיּוּטָנָה ... תַּחֲיָה, וְכֵן אֶל כָּל פֶּתַח הַתִּיכּוֹן וְכָל הַבְּנוֹת הַיְקָרוֹת שֵׁיחֵיו.

בְּיָדַי שְׂמַעְתָּן, שֶׁהַיּוֹם הִתְחִילוּ לִפְלֵ טִילִים בְּצִמַת פּוֹרְיָה, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה הֵתְרָאָה אַחֲרוֹנָה לָנוּ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לְמָה זֶה יָבִיא?! וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלֵךְ לְשִׁמּוֹר עַל הַצְּנִיעוּת, וּבְפָרֵט כְּשֶׁבָאִים לְבָרָכָה, לְלָכַת בְּכָגֵד רַחֲצָה צָנוּעַ, וְלֹא לְהַפְּךָ, אֲשֶׁר הוּא תוֹעֵבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹנֵא זִמָּה, וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרָשׁ אֲגָדָה): אֵין הַשֵּׁטֵן וּמִלְאָף הַמָּוֹת בָּאִים אֶלָּא בְּמָקוֹם שְׂפוֹרְצִים אֶת גְּדָרֵי הַצְּנִיעוּת, כִּי אֱלֹהֵיהֶם שָׁל אֵלוֹ שׁוֹנֵא זִמָּה. וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן! אֵל תִּגְרָמוּ עִם הַהִפְקָרוֹת וְהַפְּרִיצוֹת וְכוּ' וְכוּ', שֵׁיפֵל חֵס וְשְׁלוֹם, טִילִים בִּיבְנָאֵל, בְּשִׁבִיל בֵּת אַחַת מְקַלְקֶלֶת, שֶׁהִיא תוֹלַעַת בְּתוֹף שֶׁק הַתְּפוּחִים הַיְפִים, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ לֹא צָרִיכִים לְלַמֵּד מִמֶּנָּה, וְלָכֵן אֲנִי מִזְהִיר אֶתְכֶן! אֲנֵא, תִּרְחַמוּ עָלַי וְעַלִּיכֶן, וְעַל הַהוֹרִים וְהַמְשַׁפְּחָה שְׁלָכֶן, תִּקְבְּלוּ עַל עֲצָמְכֶן מֵדוֹת טוֹבוֹת, וְתַחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִכּוֹן לָבְנוּ יְהִיָה, שְׁלֵא יִקְרָה בִּיבְנָאֵל שׁוּם דְּבָר, שְׂמִלְאָף הַמְשַׁחִית לֹא יִמָּצֵא בְּגִבּוֹלָנוּ.

וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, אֶלָּא תִשְׁמְעוּ אֶת הַאֲזוּהָרָה שְׂאֲנִי

קנד אָפּר מ' רעד — מ' רצה בנחל

מזְהיר אֶת כָּלֶכֶן, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־כְּרוּף־הוּא שְׂכַלְכֵן פֶּה אֶחָד
תְּקַבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי, וּבְזָכוּתְכֵן וְרַק בְּזָכוּתְכֵן יִבְנֶאל תִּנְצַל מֵהַטִּילִים.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטַעֵר עַל הַעוֹלָה שְׁעוֹשִׁים לָךְ בְּמִשְׁרָד, לְדַעֲתִי,
תְּדַבְּרֵי עִם הָרַב ... גְּרוֹ זְאִיר, וְתִסְפְּרֵי לוֹ אֶת כָּל מַה שְׂכַתְּבָתִי, וְאֲנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־כְּרוּף־הוּא שְׂהַכֵּל יְסַתְּדֵר, אֲנִי רוֹצֶה, שְׂאֵת תִּשְׁאָרֵי
בְּמִשְׁרָד, לְעַבֵּד בְּאַמוּנָה.

רַק חִזְקִי וְאַמְצִי, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂיֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מֵהַבַּת שְׁלָךְ ... תַּחֲיָה,
שְׂהִיא פּוֹרְצַת אֶת גְּדָרֵי הַצְּנִיעוּת בֵּין הַבָּנוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּרְאִי אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה אֶל הָרַב ... גְּרוֹ זְאִיר.

מ' רצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ז תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדָל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ

שְׁגֵרְמַת לִי הַיּוֹם, שְׁבֹאֵת אֶל הַבְּרָכָה בְּחֻצִּיפוֹת וְעִזּוֹת וְכוּ', וְעוֹד הַעֲזוֹת אֶת פְּנֵיךְ לִפְנֵי הַמְּחַנְּכֵת, וּמֵה גַם שְׁאֵת מְסִיחָה עוֹד כְּמֵה בְּנוֹת שְׁיִלְכוּ כְּמוֹךְ, אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא מוֹחֵל עַל דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְלָכֵן תַּחֲזֹרִי בְּתוֹשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוֹבֵל נְאוּף וְזִמָּה וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, וּתְבַקְּשִׁי סְלִיחָה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְכֵן מֵהַמְּחַנְּכֵת הַמּוֹרָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד, שֶׁהִיא רוֹצֵה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָךְ, וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה רַק לְרֹאוֹת מִמֶּךָ הַרְבֵּה נַחַת דְּקֻדְשָׁה.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמְּאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רצו.

בְּעִזְזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאֵתָה מִתְחַזֵּק, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּמְיֵד יְהִיָּה בְּיַנִּיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְתַחֲזִיר בְּיַחַד בְּצַנִּיעוֹת.

רְצִיִּתִּי מְאֹד מְאֹד, שְׁאֵשְׁתַּף תַּעֲשֶׂה תַּגְּלִיחַת, כִּי חֹמֶר הָעוֹוֹן שֶׁל שְׁעֵרוֹת אֲצֵל הָאֵשָׁה, זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוֹר, וְהַזְהַר הַקְּדוֹשׁ מְקַלֵּל אֶת הַבַּיִת, שֶׁהָאֵשָׁה הוֹלֶכֶת בּוֹ עִם הַשְּׁעֵרוֹת בְּגִלוּי, וְלָכֵן רְצִיִּתִּי מְאֹד שְׁאֵשְׁתַּף תּוֹרִיד אֶת הַשְּׁעֵרוֹת.

הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֻצִּיל הָעֲלִיּוֹן.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר

וְדַבּוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוֹ הַצְלָחָה נְצִיחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שָׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצִטְעֵר לָמָּה אֶתְּ לֹא בָּאָה לְלֵיל שְׁנֵי כְּשִׁמְתָאֲסָפוֹת כָּל הַנְּשִׁים הַצְעִירוֹת בּוֹגְרוֹת בֵּית-סֶפֶר "בֵּית פִּינָא"? ! אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּמְשִׁיכִי לְבוֹא, וְזֶה יִהְיֶה חֲזוּק לָךְ וּלְכָל הַנְּשִׁים.

נָא וְנָא רְאִי לְשִׁמּוֹר מָאֵד מָאֵד לְלֶכֶת בְּתַגְלַחַת, כִּי אֲסוּר לְלֶכֶת עִם הַשְּׁעָרוֹת, אֲשֶׁר זֶה עוֹן חֲמוּר מָאֵד מָאֵד, וְכָל הַקְלָלוֹת בָּאוֹת בְּבֵית רַק מִחֲמַת שְׁהֵאֲשָׁה הוֹלְכֶת עִם הַשְּׁעָרוֹת. כֶּף מוּבָא בְּזִהָר הַקְדוּשׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִקְל בְּזִהָר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רחצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁהֵיית אֶתְמוּל בֵּין הַנְּשִׁים הַצְעִירוֹת, וְזוֹ אֶצְלִי הַשְּׁמִחָה הַכִּי גְדוּלָּה. יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּתְקַבְּצִי עִם הַחֲבֵרוֹת שְׁלָךְ פַּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּלֵיל שְׁנֵי, וּבְיַחַד תְּבִלוּ בְּסַפּוּרִים

אָשׁוּר מ' רצט בַּנְחַל קנז
וּבְשִׁמְחָה, וּלְסַפֵּר חַנוּיּוֹת, הֶעֱקָר שְׁתֵּהוּי בְּלֵב אֶחָד וּבְאַחַדוֹת אַחַת
גְּדוֹלָה מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שֶׁשְׂמֵעֶת אֶת הַדְּרָשָׁה מֵה שְׁדַבְּרָתִי אֶתְמוּל בְּעֵינַי
הַתְּגַלְחַת, שְׁנֵה דָבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֵף אַחַת
שְׁאוּמֶרֶת אַחֶרֶת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְצִיַּת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה
הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וְעַל כָּל הַמְשַׁפְּחָה, שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב,
וְתִרְאֵי לְהִתְחַזֵּק.

וְשׁוֹב פַּעַם תּוֹדָה עַל שְׂבָאֵת אֶתְמוּל, וּמִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְתַּח
בִּי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' רצט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
נְרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְתִמִּיד תִּחְשַׁב רַק
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תִּבְּגַס בְּךָ שׁוֹם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת
בֵּר יִשְׂרָאֵל — שְׁאֵינּוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּבָר, אֶלָּא מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
הוּא בּוֹרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי פְּנֵה, שֶׁהוּא
מְחַדֵּיר בָּנוּ אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוּ, שִׁיְכּוֹלִים לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

נָא וְנָא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵינן סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּצְיִיר
בְּדַעְתְּךָ אֵיךְ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים,

בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וצריכים להחדיר בעצמו ידיעות אלו, ואז כל החיים שלך כבר ילכו בצורה אחרת לגמרי.

העקר תשמר את עצמך מכעס, כי כך אמר החכם מכל האדם (קהלת ז'): "אל תבהל ברויחך לכעס, כי כעס בחיק פסילים ינוח", לא צריכים להפגס בלחץ, ולא צריכים להיות בכעס על האשה ועל אנשים וכו' וכו', צריכים לדעת, שכל מה שקורה עם האדם, זה הכל בהשגחה פרטית, ואשרי מי שמחדיר בעצמו ידיעות אלו, ואז כל החיים שלו הולכים כבר בצורה אחרת לגמרי.

אני מאד מאד מבקש אותך, שבנימים אלו עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עז באהבה גדולה מאד, ומי יתן, שנוזקה להפיץ את אור רבנו ז"ל במסירות נפש הכי גדולה, לגלות ולפרסם לכל עם ישראל את המאורי אור, שזה הצדיק האמת המאיר לנו את אורו יתברך, ועל ידו נזכה לכל טוב אמתי ונצחי.

חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' ש.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע איך שארגנת שהנשים הצעירות תבאנה בליל שני להתאסף יחד, זו השמחה הכי גדולה שלי.

ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, והקדוש-ברוך-הוא בודאי

אֲשֶׁר מ' שא — מ' שב בַּנְחַל קנט
לא יֵעֹזב אוֹתָךְ, זוֹ שְׁמִחְתִּי מִכָּל עַמְלִי. יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁתַּחֲזִקוּ תָמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח
לָךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, רַפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְאֵל
תַּתְּבַלְבְּלִי מִשׁוֹם דְּבָר.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּקְחִי בְּרִזָּל, זֶה יַעֲזֹר לָךְ, וְתִרְגְּשִׁי טוֹב, אֲנִי
מִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּגְדֹל שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאֲנִי
רוֹצֵה לְשִׁמְעַת רַק אֶת הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדְבֹר שְׁמִדְּבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תַּהֲיָה

בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה מְצִיַּת אוֹתִי, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר תִּהְיֶה חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדְרַע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבִמְשַׁפֵּט, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תַּמוּז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׂאֵתָה מִפִּיךָ בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, כְּמוֹ לְגַלוֹת אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא מְאוּרֵי אוֹר, שֶׁהוּא מְאִיר אֶת עֵינֵינוּ בְּאוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוֹכָה לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֶת גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מְחִילַת עוֹנוֹת, וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, יִמְחַל לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, כְּמוֹ שֶׁרַבְּנוּ ו"ל סִפֵּר לָנוּ אֶת הַסְּפּוּר מִהָעֶשִׂיר, שֶׁהִלְוָה הִרְבֵּה כֶּסֶף לְהִרְבֵּה אֲנָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', וְאֵף אֶחָד לֹא שָׁלַם לוֹ וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁבָּא אֶחָד שִׁלְוָה רַק סְכוּם קִטָּן, עָנָה וְאָמַר לוֹ הָעֶשִׂיר: אִם תִּלְוֶה לְגַבּוֹת אֶת הַחֹבּוֹת שְׁלִי, אֲנִי אִמְחַל גַּם אֶת הַחֹבּוֹת שְׁלָךְ. וְדַבֵּר אֶת זֶה רַבְּנוּ ו"ל בְּעֵנִין לְקָרֵב רְחוּקִים.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמַח, שְׂאֵתָה מִפִּיךָ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל, יַעֲזוּר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תַּעֲסֵק בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר

וּדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' דש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַרְבֵּי ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁהָאֲבָרְכִים מִתְמַיְדִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה בְּכוֹלֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָנוּ מְקוֹם רַחֵם, וְנִנְזָה לְהוֹסִיף תַּלְמִידִים בְּכוֹלֵל, וְשְׂיִהְיֶה קוֹל תּוֹרָה נִשְׁמַע בְּעֵינֵינוּ יִבְנֵאל, שְׂיִהְיֶה בְּאַמַּת מְקוֹם תּוֹרָה. כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרָכוֹת ח:): מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אִין לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶלֶּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְּכָה. וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא ד' אֲמוֹת שְׂיִוָּכַל לְשְׂרוֹת בֵּינָנוּ, וְזֶה — עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

הַדְּבָק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַדַּע, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְכַמְשָׁפֶט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אִינוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלֶּא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וּבְכַפְרֵט עַכְשָׁו, שְׂאֲנַחְנוּ רוּאִים, שְׁכָּל טִיל יֵשׁ לוֹ אֶת הַכְּתָבֶת שְׁלוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַבֵּא בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה מְגַנָּא וּמְצַלָּא בֵּין דְּעַסִּיק בָּהּ בֵּין דְּלֹא עַסִּיק בָּהּ, וּבִזְכוּת הַתּוֹרָה שְׁנִלְמַד, נִנְזָה לְהַצִּיל אֶת כָּל הַעֲוִירָה שְׁלָנוּ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֹר כֹּל דְּבוּר וּדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֻזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְשַׁמֵּחַ מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה נִחַת מִלְדוּיָךְ.

מָה אָמַר לְךָ! הַבַּת שְׁלֹךְ הִיא בַת מְצַלַּחַת מְאֹד מְאֹד, וְרֵאוּי לָהּ שְׁדוּף הַכִּי טוֹב, וְלָכֵן אֵל תַּצְטַעְרִי עַל דְּבָרִים שֶׁל מַה בְּכָךְ וְכוּ', וְתִקְבְּלִי אֶת שְׁלֹךְ, אֵל תִּדְאָגִי, וְכֵן אֲנִי מְאֹד שֶׁמַּח, שֶׁהֵבֵן רוּצָה לְלַמֵּד, וְהוּא בְּאֵמֶת יֵרָא שָׁמַיִם, רַק תִּשְׁמְרִי עַל הֵבֵן הַקָּטָן שֶׁהוּא שׁוֹבֵב.

אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גָדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְלָכֵן אִם תִּהְיִי חֲזָקָה בְּאֵמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי תִרְאִי אֶת הַיְשׁוּעוֹת שְׂיַעֲשֶׂה לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח): "אִישׁ אֵמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", עַל-יְדֵי אֵמוּנָה זוֹכִים לְהַרְבֵּה בְּרָכוֹת. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר מ' שז בְּנַחַל קסג

אם רוצים לתת לך סכום כל-כף גדול אז תסע, אבל רק ברשות
אשתך, ורק לזמן קצר.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, שהקדוש-ברוך-
הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול
ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחתו הפרטי פרטית.

נא ונא תקח את עצמך בידיך, ותדע, שהסמ"ך-מ"ם רוצה
לתפס אותך בעצבות ובעצלות ובמרה שחורה ובדפאון, ולכן תמסר
את נפשך על מדת השמחה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע איך
שאתה חוזר על פרק "המניח" מאה פעמים ואחת כמו שדברנו,
והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך.

אל תהיה בטלן! אל תתחבר אל ילדים ליצנים, רק אל ילדים
שהם רציניים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר תמיד
בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמיד נרננה ממך רב נחת דקדשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

כַּמָּה וְכַמָּה נָשִׁים וּבְכֹפֶרֶט הַצְעִירוֹת, הִתְלוֹנְנוּ בְּפָנַי שְׁזַמְנֵי הַמְקוּהָ
 לֹא מִתְאִימִים לָהֶם כָּלֵל, הֵינּוּ מְשֻׁבְּעֵי וְחֲצִי עַד תֵּשֶׁע, פִּי אֶז הַנְּשִׁים
 עֲדִין יוֹשְׁבוֹת בַּפֶּאָרְק וְכוּ', וְכֵן רֹאוֹת מִי הוֹלְכֶת וּמִי בָּאָה
 מִהַמְקוּהָ, וְכֵן בְּנוֹת גְּדוּלוֹת יוֹשְׁבוֹת עַל הַרְחוּב וְרֹאוֹת הַכַּל וְכוּ',
 וְהֵן מִתְבַּיְשׁוֹת לְלֶכֶת לַמְקוּהָ. וַיַּעַן שְׁזָה דְבַר הַגּוֹבֵל בְּכָרִיתוֹת שֶׁהוּא
 עוֹן הַכִּי חֲמוֹר, וַיְדוּעַ בַּפּוֹסְקִים אֲשֶׁר הִרְבָּה פְּעָמִים הָאִשָּׁה מִתְבַּיֶּשֶׁת
 וְכוּ', אֲזִי הִיא לֹא הוֹלְכֶת לְטַבֵּל, חַס וְשְׁלוֹם, וְהִיא מְכַשֶּׁלֶת אֶת
 בְּעָלָהּ, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֶה שְׁזַמְנֵי הַמְקוּהָ יִהְיוּ עַד שְׁעָה אַחַת-עֶשְׂרֵה,
 (זֹאת אוֹמֶרֶת בְּאַחַת עֶשְׂרֵה כָּבֵר סוּגְרִים אֶת הַמְקוּהָ לְגַמְרִי),
 וְעַל-יְדֵי-זֶה מְשַׁעַה תֵּשֶׁע וְאֵילָף כָּבֵר חֶשֶׁף, וְכֵבֵר הַנְּשִׁים לֹא יוֹשְׁבוֹת
 בַּפֶּאָרְק וְכוּ', וְאֵז לֹא תִתְבַּיֶּשְׁנָה. וְלִכֵּן רְצוֹנִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּקְחֵי אֶת
 זֶה בְּחֶשְׁבוֹן, שֶׁמְכַרְחִים שֶׁהַמְקוּהָ תִהְיֶה פְּתוּחָה עַד אַחַת-עֶשְׂרֵה,
 וְאִם אֶת צְרִיכָה תִשְׁלוֹם יוֹתֵר, נַעֲשֶׂה אֶת זֶה, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתַּעֲשִׂי
 רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל הַיְקוֹר וְהַנְּעִלָה ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ מִיוֹם כ"ב תמוז, אֶף מְרִב טְרָדוֹתַי לֹא
 הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ תְּכַף-וּמִיד כְּרְצוֹנְךָ.

בְּדַבַּר שְׁאֵלְתְּךָ אֵיפֹה פְּתוּב בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל מִמְּעַלַּת חֲשִׁיבוֹת

למוד ח"י פּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּיוֹם? עֵינַי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קפ"ה, שְׁלֹכְמָה אֲנָשִׁים הִנְהִיג רַבְּנוּ ו"ל לומר ח"י פּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם (וְאֵגֶב מוֹהֲרֵינֵת ו"ל הִיָּה אֶחָד מֵהֶם). וְכֵן מֵה שֶׁכָּתַב רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט), שֶׁאִפְלוּ אוֹתָן הָאֲנָשִׁים הַרְחוּקִים מִן הַקִּדְּשָׁה מְאֹד, שֶׁנִּלְכְּדוּ בַּמְצוּדָה רָעָה, עַד שֶׁרְגִילִים בַּעֲבֹרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אַף-עַל-פִּי־כֵן הִכַּח שֶׁל הַתּוֹרָה גְּדוּל כָּל-כָּף, עַד שֶׁיְכוּלָה לְהוֹצִיא אוֹתָם מִהַעֲבֹרוֹת שֶׁרְגִילִים בָּהֶם, וְאִם יַעֲשׂוּ לָהֶם חֶק קְבוּעַ וְחִיּוּב חֶזֶק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כָּף וְכָף, יִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה, בְּיָדָי יִזְכּוּ לְצֵאת מִמְצוּדָתָם הַרָעָה וְכוּ', עֵינַי שָׁם; וּמִקַּבֵּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר 'כָּף וְכָף' סוֹבֵב עַל ח"י פּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, שָׂזָה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הַרָע, כַּמּוּבָא מִגּוּרֵי הָאָרִיז"ל.

בְּעֵינַי הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, הָעֵקֶר הוּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁאֵז הַזְּהִיר מְאֹד אֶת מְקַרְבָּיו שֶׁכֻּלָּם יָבוֹאוּ שָׁם, וְלֹא יִחְסֹר אֶחָד, וְהַרְבֵּה לְדַבֵּר מִמַּעַלְת הַזּוֹכָה לְבוֹא אֵלָיו לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה דִּיקָא, כַּמּוּבָא בְּחֵי-מוֹהֲרֵינֵן, אוֹת מַעַלְת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְדִיק דְּיֻקָּא עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְלִכֵּן הָעֵקֶר רַק לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִז הוּא הַחִיּוּב עַל כָּלָם, וּבְמִשָּׁף כָּל הַשָּׁנָה מִי שְׁרוּצָה נוֹסֵעַ, אֲבָל הַזְּמַן הָעֵקֶרִי זֶה רַק בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

וְאוֹדוֹת הַסְּדוּר עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן" עַל שַׁבָּת, וְכֵן הַמְּשָׁף לְסְפוּרֵי מַעֲשֵׂיּוֹת וְכוּ', הַכֹּל יִדְפֵס בְּעִזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ.

בְּעֵינַי סְדֵר הַלְמוּד, טוֹב לְעֵינַי בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו, וְשָׁם תִּמְצָא מְרְגוּעַ לְנַפְשָׁךְ.

עֲצָה הַיְעוּצָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, כְּדֵי שִׁיִּסֵּים בְּכָל שָׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְכֵן כְּדֵי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק מְשֻׁנִּיּוֹת, שֶׁהַלְמוּד הַזֶּה מְזוּכָּף אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְכֵן לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא (אִם אֶפְשָׁר בְּמִסְגֵּרַת דָּף הַיּוֹמִי אֵין לְמַעַלָּה מְזָה, כִּי כָף אָדָם קָשׁוּר בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי), וְכֵן כְּדֵי לְלַמֵּד שְׁלֶחֶן עֲרוּף כְּסִדְרָן, כְּדֵי לְדַעַת אֶת הַהִלְכָה אִיךָ לְהַתְּנֶהֱג. וּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן,

סימן כט), שְׁעַל לַמּוֹד הַפּוֹסְקִים הַזֵּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, אֱלוֹ הַלְמוּדִים הֵם הַיְסוּד שְׁאֲדָם אֲסוּר שְׁיַעֲבֹר לוֹ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְלַמֵּד אֶת הַלְמוּדִים הָאֵלֹה, וּשְׁאָר הַלְמוּדִים בְּשְׁאָר סִפְרֵים הַכֹּל כְּפִי הָאֲדָם, הָעֵקֶר לֹא לְהַעֲמִיס עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִדֵּי, שְׁאַחַר-כֵּן לֹא יִלְמַד כָּלִיּוֹם. וּבְאֵמֶת מִי שֶׁנִּכְנַס בּוֹ חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵיחָא, חֲשַׁק הַתּוֹרָה, הוּא תָּמִיד יִרְצֶה לְלַמֵּד.

רק חֲזוּק וְאֲמִץ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, שְׁזֶה בָּא לְאֲדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְאִין עוֹד דְּבָר שְׂבָא כָּל-כֵּן קָשָׁה לְאֲדָם כְּמוֹ מַצּוֹת הַשְּׂמֻחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח אוֹתָךְ בְּזֶה שְׁבִנְךָ יִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בַּת זַרְגוּ.

הַמֵּאחַל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ...

מ' שי

בְּצִוְתָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מִנְּחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל . . . גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּזְדַּרְזוּ עִם בְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, כִּי מָה אַתָּה מִפְּסִיד?! הֲרֵי כָּל יוֹם וְיוֹם אַתָּה מְקַבֵּל עַל כָּל עַמּוּד שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, וְלִכֵּן אֶפְלוּ שְׂתַעֲשֶׂה אֶת זֶה בְּשִׁבִיל כֶּסֶף, כְּבָר הִיָּה כְּדָאִי, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּזְדַּרְזוּ.

חֲזוּק וְאֲמִץ, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעִנְיַן הַיְלָדִים, זֶה יְכוּל לְשַׁבֵּר אֶת הַלֵּב וּלְבַלְבֵּל אֶת הַמֶּח, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהַחְזִיק מִעַמֵּד, וְהָעֵקֶר לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְלֹ בְדַעְתְּךָ כָּלֵל, וְאַף שְׂאֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה לְקַחַת אוֹתְךָ וְכֻלָּם כְּנִגְדֶּךָ וְכוּ', אֵל תִּתְפַּעֲלֵי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאֵי יִשׁוּעוֹת רַבּוֹת.

תִּלְכִי אֵיפּוֹא שְׂצָרִיכִים אוֹתְךָ וְכוּ', הֶעֱקָר רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתַפְלִתְנוּ שְׂאֵנִי מִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי בְּחַיִּיךָ, וְכֵן אֶת תַּצְלִיחֵי בְּתַפְלִתְךָ.

אוֹדוֹת הַבֵּן וְכוּ', הוּא קָצַת קָשָׁה, אֲבָל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהוּא נֶעֱשֶׂה בְּכֹל יוֹם עֲצָמָאִי, וְזֶה טוֹב לוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׂאֵת מִתְנַהֶגֶת בְּצַנִּיעוֹת, וְאֵת אוֹהֶבֶת אֶת הַמְּחַנֵּכֶת שְׁלֶךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִאֲמַת תַּצְלִיחֵי בְּחַיִּיךָ.

אִם אֶפְשָׁר לוֹמַר בְּכֹל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק

לְשִׁבְעָה חֲלָקִים פִּנְגֵּד שִׁבְעָה יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, מֵה טוֹב וּמֵה גַעִים, וְזֶה מְבִיא הַצִּלְחָה גְדוֹלָה בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־הַדָּשׁ מִנְחָם־אֵב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. רֵאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְתַמִּיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּעֲזֹב כָּבֵד אֶת הַכֹּל, וְרַק תִּתְחַיֵּל לְבָרוּחַ אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל־כָּל־פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֹדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצִּלְחָה נֶצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַּק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רֵאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תְּחִינִי.

מ' שיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־הַדָּשׁ מִנְחָם־אֵב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'. הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל

אָפֿער מ' שטו — מ' שטו בַּנְחַל קסט
יִסְתַּדֵּר אָצְלֶךָ וַיְהִיֶּה לָּךְ רַק טוֹב תָּמִיד, וְתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְדוֹלָה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֵדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה.

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָּךְ! כּוֹאֵב לִי הַלֵּב מְאֹד מְאֹד עַל בְּנֶךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
אֶצְלִי הוּא כָּל-כֶּף הַצִּלִּיחַ, וּמֵאֲזוֹ שֶׁהִתְחַבֵּר אֶל בֶּן דּוֹדוֹ וְכוּ', הוּא
קִלְקַל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְהוֹרִיד אוֹתוֹ לְגַמְרִי מֵהַפְּסִים, אִם אַתָּם כֵּן רוֹצִים
לְשַׁמֵּעַ אֶת זֶה אוֹ לֹא רוֹצִים לְשַׁמֵּעַ אֶת זֶה, זוֹ מְצִיאֹת, הַחֲצוּף הַזֶּה
קִלְקַל אוֹתוֹ לְגַמְרִי, עֲכָשׁוּ צְרִיכִים רַק רַחֲמֵי שָׁמַיִם שִׁיחֲזוֹר אֶל
הַפְּסִים, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיו, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה בְּאֵמַת
יֵרָא שָׁמַיִם, וַיַּעֲזֹב אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלוֹ.

הַבֶּן הַשְּׁנַי שֶׁלָּךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא מְצִלִּיחַ מִשְׁהוֹ יוֹצֵא מִן הַכָּלָל,
וַיֵּשׁ לוֹ רְצוֹן גְּדוֹל לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ וְתִבְעֶרֶת הַלֵּב, שֶׁבּוֹעֵר לוֹ
הַלֵּב לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד, וַיְהִיֶּה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֵדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדָל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ

לי מִמֶּךָ וְכוּ' וְכוּ', שְׁנִפְלֵת לְעַמְּקֵי עַמְּקִים לְשֹׁאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵי וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁאַתָּה מִפְּקִיר אֶת עֵינֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁאַתָּה בָּא לְפָנַי הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

כָּל הַשָּׁנִים קוֹיִתִי לְרֹאוֹת מִמֶּךָ נַחַת, שְׁתַּהֲיֶה תְּלַמִּיד חֶכֶם אֲמַתִּי, כִּי יֵשׁ לְךָ רֹאשׁ מְצִיָּן, רֹאשׁ מְבָרִיק, וְזִכְרוֹן טוֹב, וּמָה לֹא עָשִׂיתִי לְעֹזֵר לְךָ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, עַד שֶׁבֶן דּוּדָךְ קִלְקַל אוֹתְךָ לְגַמְרֵי וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אֵין לְךָ דְּבָר הַעוֹמֵד לְפָנַי הַתְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְבַּל אוֹתְךָ בְּלִי שׁוּם סָפֵק, רַק תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, אַף שְׁנִשְׁקַעְתָּ כְּכָר בְּבוּץ עַמֶּק, כִּי מִי שְׁנוּפֵל בְּפָנַי הַבְּרִית, וְהוּא מִסְתַּפֵּל, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, בְּתַמוּנֹת תּוֹעֵבָה וְכוּ' וְכוּ', עֲלִיו גְּאָמַר (מְשַׁלִּי ב, יט): "כָּל בְּאִיָּה לֹא יִשׁוּבוּן וְלֹא יִשְׁיִגּוּ אַרְחוֹת חַיִּים" וְכוּ' וְכוּ'. בְּכֵן אָנִי מְעִיעַץ אוֹתְךָ, שְׁתַּקַּח אֶת "שִׁיחוֹת-הַרְ"ן", וְתַעֲזֵן בְּכָל יוֹם בְּשִׁיתָה י"ט, וְתַקִּים מַה שְׁפָתוֹב שְׁמָה, וְתַלְמֵד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאַף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ, שְׁזֶה יָבוֹא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי נִשְׁקַעְתָּ בְּפָנַי הַבְּרִית, וְזֶה מְאֹד מְאֹד סוֹחֵב אוֹתְךָ לְדַכְאוֹן פְּנִימִי, עִם כָּל זֹאת רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁמָה שְׁאַפְלוּ אוֹתָם בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹבְרִים עֲבֵרוֹת חַמּוּרוֹת, אֲבָל אִם לֹא־קַחִים עַל עֲצָמָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כֶּף וְכֶף, הַתּוֹרָה תּוֹצִיא אוֹתָם מִהַבֵּץ, וּמִקְבֵּל בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂכֶף וְכֶף, הֵם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת. וְלִכֵּן אַל תַּהֲיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתַצֵּא מִהַבֵּץ שְׁלָךְ, וְאַל תַּתְּחַבֵּר אֶל חֶבֶר רַע שְׁיֵשׁ לוֹ טְלוּיָזִיהַ וְכִלֵּי מִשְׁחִית, דִּי וַי וַיִּדִּיאֹ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר אָנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹד כְּשֶׁהֵייתָ פֹּה קִלְקַלוּ אוֹתְךָ לְהִסְתַּפֵּל בְּתַמוּנֹת תּוֹעֵבָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּלְךָ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית, לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגֵּן דִּיקָא, וְכֵן תִּלְמֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׁזֶה תַקּוּן הַבְּרִית, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמֵד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְעַקֵּר מִמֶּךָ אֶת כָּל הַרַע שְׁנֹדְבֵק בְּךָ, וְאַנִּי מִבְּטִיחַ לְךָ, אִם תַּצִּית אוֹתִי, אָנִי אֲחַתֵּן אוֹתְךָ, וְתַהֲיֶה הֵכִי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּים.

אָשֶׁר מ' שׂוּז — מ' שׂיח בְּנַחֵל קַעֵא

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.
הַמְאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שׂוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אָנִי אַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַע-עוֹלָם שְׂיִהְיֶה לָךְ עֲבוּדָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָבֶךָ, שְׁלֵא תִהְיֶי בּוֹדְדָה, וְתָמִיד יִהְיֶה
לָךְ רַק טוֹב.

הַעֲקֵר תַּתְחַזְּקִי מְאֹד מְאֹד, וְתִשְׁתַּדְּלִי שְׂיִהְיֶה לְכֶם שְׁלוֹם-בֵּית
אֲמִתִּי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם בְּזִכּוֹת הַשְּׂמִיחָה, שְׁלֵא יִחַסֵּר
לְכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַמְאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שׂיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַקָּשִׁי שְׂיִשׁ לִי עִם בְּנֶךָ
... נְרוּ יְאִיר, אֲבָל אָנִי רוֹאֶה אֲצִלוּ הַשְּׂתַפְרוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, וְהוּא
מְתַקְדֵם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, יֵשׁ לוֹ רֵאשׁ מְצִיָּן, רֵאשׁ מְבָרִיק, וְחָכֵל שְׁלֵא
יִנְצַל אֶת זֶה לְתוֹרָה וְלַתְּפִלָּה, אֲבָל אָנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂהוּא יַקַּח אֶת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו, וְיִהְיֶה לָךְ עוֹד הַרְבֵּה נַחַת מְפֹנּוּ.

הַעֲקֹר תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! מְאֹד קָשָׁה עִם הַבֵּן שְׁלֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲבָל הוּא מְתַקְּדֵם מְאֹד וְנִעְשָׂה עֲצָמָאִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לָכֶם עוֹד הַרְבֵּה נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתַפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְּךָ וְתוֹלִידֵי בְּקִלוֹת, וְתַבְּשְׂרוּ לִי רַק בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאש־חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמוּעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ בְּזִכְרוֹ: זִכְאָה מָאן דְּאָחִיד בְּיָדוּהִי דְחִיבָא; אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁמְחַזֵּק בְּיָדֵים שֶׁל חִיבִים, וּמְקַרֵּב אוֹתָם אֶל הַקְּדוֹשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה מְאֹד מְאֹד יִקָּר אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תִּרְאֶה לְחֹזֵק אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּמִיד תַּעֲסֹק בַּעֲבוּדַת הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה — לְקַרֵּב אֶת הַשְּׂכֵנִים שְׁלָךְ, וְלִקְדָּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, וּבַעֲזָרְתּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, נִזְכָּה כְּכֹר לְרֵאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוֹי שְׂכִינָה.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֵׁישׁ לִי אֵלֶיךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף צִיַּת אוֹתִי, וְאֲנִי שׁוֹמֵעַ סְפוּרִים מְזַעְזָעִים מֵהַ שְׂקוּרָה עִם מְגַרְשֵׁי גּוֹשׁ קְטִיף, שֶׁהֵילָדִים מִתְדַרְדְּרִים לְתַהוֹם, לְסַמִּים וּלְנֹאוּף וְכוּ', וְכוּ', וְצַר וְמַר לָהֶם, וְגַם בַּעֲנִינֵי פְרַנְסָה, וְאֵין לָהֶם דִּיּוּר וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה, תְּהִלָּה לְאֵל, צִיַּת אוֹתִי, וְלִכֵּן רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹז, וְתִהְיֶה דְבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתְמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִם תְּהִיָּה חֹזֵק בְּזֶה, אֲזַי לֹא יִחְסַר לְךָ שׁוּם דָּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שִׁתְּגַנְּבִי בְּכָל יוֹם זְמַן לְתַפְלָה וְלִהְתְּבוֹדְדוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תַפְלָה וְהִתְבוֹדְדוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֹזֵק בְּזֶה, וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שְׂכָא

בַּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטְעַר אֵיךְ שְׂאֵתָה מִתְדַרְדְּרִי יוֹם יוֹם, וְהוֹלֵךְ לְשֹׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, עַד כְּדֵי כַּף שְׂאֵין לְךָ שׁוּם בּוֹשָׁה לְדַבֵּר מִנֹּאוּף רַחֲמָנָא לְצִלָּן וְכוּ' וְכוּ', הֲרִי אִם אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יִשְׁלַם לְךָ חֲזוֹנָה?! הֲרִי בְּנֹאוּף הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר בְּלַעַם הַרְשָׁע לְבָלֵק: אֱלֹקֵיהֶם שָׁל אֵלוֹ שׁוֹנֵא זְמָה, וְלִכֵּן אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתָה מִתְדַרְדְּרִי מְדִי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְלִכֵּן תִּתְפַּס

אַת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ, וְתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְאִז תִּרְאֶה אֶל אֵילֹו דְבָרִים יָפִים אַתָּה יְכוּל לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ! קַח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, כִּי בְּאַמַּת אֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד, וְאֲנִי רוֹצֶה לְרְאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלָךְ, וְאַתָּה לֹא יוֹדֵעַ אֶל אֵיזָה טוֹב תִּזְכֶּה אִם תִּצְיֵית אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל מִי שְׂזוּכָה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמוּסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּלְקָרֵב נַפְשׁוֹת אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח'), שְׁצַרְיָכִים לְהוֹסִיף בְּתִים אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה, זֹאת אוֹמְרַת, שְׁצַרְיָכִים לְקָרֵב יְהוּדִים אֶל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּרוֹת, וְמִי שְׂיִהְיֶה חֲזוֹק בְּזֶה, אִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים. וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְרַךְ אוֹתְךָ, שְׂתִּהְיֶה לְךָ אַרְיָכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְיִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׁמִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
 אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלַיךָ
 מְאֹד מְאֹד לְשֹׁבֵר לְךָ אֶת הַבַּיִת, כְּמוֹ שֶׁקָּרָה כָּבֵד עִם פְּמָה אֲבָרְכִים
 שְׁהוֹלְכִים לְהַתְגַּרֵּשׁ, רַק, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מִפְּנֵי הַשְּׁפוֹר וְכוּ', וְכוּ',
 וּמַעוֹלָם לֹא דְמִיתִי בְּדַמְיוֹן הַכִּי גְדוֹל, שֶׁיִּכּוֹל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה, שְׁאָדָם
 יִרְצֶה כָּל-כָּף הַרְבֵּה כְּבוֹד, וּלְבַסּוֹף יִתִּיר אֶת הָאֲסוּרִים, וּלְמַעֲשֵׂה
 רוּאִים, שְׁאֲנִי מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי לְחַתֵּן אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים וּלְכַנּוֹת בְּתִים,
 וְעַכְשָׁו הוּא הַחֲרִיב לִי בְּתִים שְׁהוֹלְכִים לְהַתְגַּרֵּשׁ.

וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּכְרַח מִשְׁמָה כְּמוֹ שְׁפוֹרְחִים מֵאֵשׁ,
 וּתְרַחֵם עַל עֲצָמְךָ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד רַק תִּחְשַׁב מִמְּנוּ
 יִתְבָּרַךְ. וְאִם מְרַגְּלִים אֶת עֲצָמוֹ רַק לְחֹשֶׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
 נִטְהָר כָּל הָאָדָם, הַמַּח שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה נָקִי, וְהַלֵּב שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה יָשָׁר, וְלֹא
 חֹסֵר שׁוֹם דְּבַר, רַק תִּתְחַזֵּק, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, וּתְקַרֵּב אוֹתָהּ מְאֹד
 מְאֹד, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַמַּתְנָה שְׁנַתֵּן לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 וְכִמְאָמְרָם ו'ל: אֵשֶׁה הַקְּנוֹ לּוֹ מִן הַשָּׁמַיִם. וְכֵן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 נִתֵּן לְךָ מַתְנָה יְלָדִים, אֶתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, וְלִתְתַת תּוֹדָה
 לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקִרּוֹב
 מְאֹד מְאֹד תִּרְאֶה גִסִּים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַק
 חֹזֵק וְאַמֵץ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שכד.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֵדֶשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַת גַּדְל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂזָכִית לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל עִם
אֲשֶׁתְּךָ בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי כָּל זְמַן
שְׁאַנְחָנוּ לְבוֹשִׁים בְּלָבוּשׁ הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, אֵין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַעֲרִיף
מֵה זֶה לְהִיּוֹת פֶּעַם אַחַת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְכֵדֵאֵי לְרַדֵּת לְזֶה
הָעוֹלָם רַק בְּשָׁבִיל לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, שֶׁהוּא הַבְּטִיחַ לָנוּ
הַבְּטָחָה כְּזוֹ, שֶׁהוּא יִתֵּן אוֹתָנוּ תְּקוּן נֶצְחִי, וְלִכֵּן תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה
אַתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ.

בְּעֵינַי הַמְּלֻמְדוֹת וְכוּ', אִם רוֹצִים לְתַת לָךְ גַּם נִהוּל, כַּמּוֹכֵן
תְּבַקֵּשׁ תּוֹסֶפֶת כְּדֵי שִׁשְׁתִּלֵּם לָךְ, כִּי אַתָּה לֹא יְכוּל לְעַבֵּד בְּחֻנָּם.

הַעֲקָר אֶל תְּפִיחַד מִשׁוּם דְּבָר, תְּמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְתִבְקֵשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זְכַנִּי לְהִיּוֹת
דְּבוּק בְּךָ, וְאַזְכֶּה לְרֵאוֹת אוֹתְךָ בְּמוֹ עֵינַי הַגִּשְׁמִיּוֹת, וְאַזְכֶּה לְשִׁמְעַ
אוֹתְךָ בְּמוֹ אָזְנִי, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אוֹתְךָ" וְכוּ' וְכוּ', וְתִרְבֶּה בְּתַפְלָה
זוֹ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה, רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שכה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וְכַרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

רֵאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאַף שְׁאַנִּי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר
עַלֶיךָ מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַשְּׂמֵחָה תִּהְיֶה רְפוּאָה,
כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו'ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שֶׁגַּם חֲכָמֵי
הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה, וְלִהְפֹּךְ כָּל הַמַּחְלוֹת
וְחִלָּאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם מִחֻמַּת הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, שְׁנוֹפֵל מְדֵי

פֶּעַם עַל הָאָדָם. וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא תִּהְיֶה סְבֵלָן, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם, אֲלֵא עַל-יַדֵי מַדַּת הַסְּבֵלָנוּת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כָּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, שְׂאָדָם נִכְנָס בְּעֵצָבִים, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מְמֹנָה. אֲבָל אִם אָדָם חִזֵּק בְּמַדַּת הַסְּבֵלָנוּת, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְהַפִּיל אוֹתוֹ, כִּי הַסְּבֵלָנוּת זֶה הַנִּצְחוֹן שֶׁל הָאָדָם.

וְרַבְּנּוּ ו'ל מְגִלָּה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה), שְׂמַדַּת הַסְּבֵלָנוּת קוֹנִים רַק עַל-יַדֵי אֲמוּנָה, כְּשֶׂאָדָם מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְיִוָּדַע וְעַד, אֲשֶׁר הַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אִז יִסְבֵּל עַל הַכֹּל, וְיִהְיֶה לוֹ כַּח הַגִּדְל וְכַח הַצּוּמַח, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ.

וְלִכֵּן רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְחַדַּע שֶׁהוּא יִתְבַּרֵּךְ נִמְצָא, וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, וְכֹל מֵה שְׁקוּרָה עִם הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, הַכֹּל מְמֹנָה יִתְבַּרֵּךְ, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אִינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְכַפִּי שְׂמַחְדִּירִים בְּעֲצָמוֹ אֶת הַיְדִיעוֹת הָאֵלוֹ, כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרָת.

וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל, הַעֲקֹר לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִי לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית אֲמַתִּי וְתִכְבֹּד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְכֻמוֹת סג): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְכַבֵּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר "וְיִוָּדַעַת כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ", וְרַבְּנּוּ ו'ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), שְׂהַסְמֵךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשַׁבֵּר אֶת הַשְׁלוֹם בֵּית שֶׁל בְּנֵי אָדָם, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בְּעִבְרוֹת. וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שכו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ב' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להיות בשמחה, כי כל מה שעובר עליך בגשמיות וברוחניות, הכל מפני שאתה רחוק משמחה, ואפלו שאתה מראה שאתה בשמחה, אבל בפנימיות לבבך אתה מדכא מהעבר שלך וכו' וכו'. ולכן ראה למסור את נפשך על מדת השמחה, ותבקש ממנו יתברך תמיד שתזכה להיות בשמחה, כי השמחה היא הגאולה, גאולה פרטית, שאדם יכול להגאל מיצרו הבוער בו על-ידי שמחה, שיהיה תמיד בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת של האדם, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'); ולכן ראה למסור את נפשך על נקדת השמחה, ותבקש הרבה ממנו יתברך על נקדת השמחה, כי השמחה היא היסוד בעבודת השם יתברך, ובלי שמחה אי אפשר לעבר את זה העולם, ונגדלת בר ישראל היא, שמהפך את כל היגון ואנחה אל תוך השמחה.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שאל תשנא את עצמך, אלא תחפש ותבקש ותמצא בעצמך נקודות טובות, שזה יסוד גדול, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שאדם צריך לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקודות טובות, ועל-ידי-זה יצא מהחשך לאור, מהרע לטוב, ויזכה להפלל באין סוף ברוך הוא.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך על-כל-פנים חמש דקות, כי זה לא הרבה, אבל למעלה בשמים, זה הרבה מאד מאד, ורואים שבני אדם מתרשלים מתפלה והתבודדות, זה רק מחמת שרוצים להתפלל הרבה כשעה או שעתים, וזה לא הולך להם, אז ממלא הם לא מתבודדים על-כל-פנים אפלו חמש דקות. ולכן ראה

אָשֶׁר מ' שְׂכֹז בְּנַחֵל קַעֲט

לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתַרְאֶה אֵיךְ שָׁזָה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַמַּחַ, וַיִּנְקֶה לָךְ אֶת הַלֵּב מִכָּל מִינֵי עֲקוּמוּמִיּוֹת וּסְפָקוֹת שְׁנֹכְנְסוּ בָךְ.

הַעֲקֹר תַתְּפַלֵּל עַל שְׂמֻחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שְׂכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָמִיד.

אֲחֵי וְרַעֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים עִכְשָׁו לְפָנֵי שַׁבַּת-קִדְשׁ הַנִּקְרָא "שַׁבַּת חֲזוֹן", עַל שֵׁם הַהַפְּטָרָה שְׁקוֹרָאִין הַשְּׁבוּעַ, וְהִנֵּה דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ, אֲשֶׁר חֲזוֹן רָאשֵׁי תְּבוּת: ח'צִי וְעַם ו'חֲצִי נְחֻמָּה, כִּי עַד תִּשְׁעָה בָּאָב זֶה יָמֵי וְעַם, וְאַחַר תִּשְׁעָה בָּאָב מִתְחִיל שַׁבַּת נְחֻמוֹ, שֶׁהֵם יָמֵי נְחֻמָּה, וְהִנֵּה מוּבָא בְּשֵׁם הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ מִבְּרִדִּיטְשׁוֹב, זְכוּתוֹ תִּגַּן עֲלֵינוּ, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נִקְרָאת הַשַּׁבַּת הַזֶּה "שַׁבַּת חֲזוֹן", כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵינַיִם כְּשֵׁרוֹת, יָכוֹל לִרְאוֹת אֶת הַבֵּית-מִקְדָּשׁ שְׁעֵתִיד לִירֹד מִן הַשָּׁמַיִם. וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר כָּל הַחֲרָבָן הִיָּה רַק בְּשִׁבִיל שְׂנֵאת חָנָם.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, בָּאוּ וּנְרָאָה, שְׁלַכְל הַפְּחוֹת בְּד' אַמּוֹת שְׁלָנוּ, בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, תִּהְיֶה שְׁרוּיָה הָאֲחָדוֹת וְאַהֲבָה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזֹק, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׁפָכֵר נִגְאָל גְּאֵלַת עוֹלָם, אֲבָל זֶה תְּלוּי רַק אִם יִהְיֶה בִּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא, בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֲחָד שֵׁיְהִי כָּלָם מְאַחְדִּים בְּאַחָדוֹת אַחַת, עַל-יְדֵי-זֶה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהַבִּיא אֶת הַגְּאֵלָה. וְלִצְעָרְנוּ הַרְבֵּי, הַסְּמ"ך-מ"ם וְהַשְּׁטָן תָּמִיד שׁוֹלֵחַ אֶת הַשְּׁלִיחִים שְׁלוֹ לְהַפֵּר אֶת הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלוֹה

בִּינֵינוּ, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עַל נִקְדָּה הַזֹּאת, שֶׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ רַק אֲהָבָה, וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְאָז מִמִּילָא מִי שֶׁלֹּא שָׂיף אֶל הַקְּרָשָׁה, יַעֲזֹב אוֹתָנוּ, וְיַעֲזֹב אֶת הַקְּהָלָה.

זָכְרוּ הַיֵּטִב, אֲשֶׁר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְהַשְּׁטָן רוֹצֵה רַק לְהִתְאַחֵז בָּנוּ, אֲבָל אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהַכְנִס וּלְהִתְחַבֵּא בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְלִלְמַד דָּף גְּמָרָא, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְצַטְרֵף לִלְמַד בְּכָל יוֹם אֶת ה"דף הַיּוֹמִי", אֲשֶׁר אוֹמְרִים בְּשֵׁם צְדִיקִים: כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל לוֹמֵד דָּף גְּמָרָא, יוֹרְדֵת מֵעַל פָּנָיו שְׂכָבֵת בֶּן שְׁנַדְבָק בּוֹ עַל-יַדֵּי עֲוֹנוֹתָיו. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשִׁין ל:): אִם פָּגַע בָּךְ מְנוּל זֶה, מְשַׁכְּהוּ לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, אִם אָבֵן הוּא גְמוּחַת, וְאִם בְּרוּזֵל הוּא מִתְפּוֹצֵץ, שְׁנֶאֱמַר (יִרְמְיָהוּ כג): "הֲלוֹא כֹה דִבַּרְתִּי כְּאִשׁ נְאֻם הַיְיָ וְכַפְטִישׁ יִפְצֹץ סִלְעַ"; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדֻרָשׁ תְּהִלִּים קי"ט, סִימָן ע"ג): כֶּף אָמַר דָּוִד, אֵל תַּנִּיחַ אֶת רַגְלֵי שִׁילְכּוֹ לְמַקּוֹם רְצוּנִם, אֲלֵא לְתוֹרְתְךָ כָּל הַיּוֹם לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, כִּי אֵין יֵצֵר הָרַע גִּכְנֵס לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, הוֹלֵךְ עִמּוֹ כָּל הַדֶּרֶךְ, כִּינּוֹן שֶׁמַּגִּיעַ לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, אֵין לוֹ רְשׁוּת לְכַנֵּס שָׁם, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (בְּרֵאשִׁית ד'): "לִפְתַּח חֲטָאת רוּבִין", כָּל מִי שֶׁהוּא עוֹסֵק בַּתּוֹרָה, אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט בּוֹ.

נָא וְנָא רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל יַלְדֵיכֶם אֵיפֹה הֵם הוֹלְכִים?! וּמָה הֵם עוֹשִׂים?! וְעַם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים?! וְאֵל תֹּאמְרוּ: מָה אַעֲשֶׂה עִם בְּנֵי, הַרִי הוּא תֵינּוֹק, שֶׁעַכְשָׁיו יִדְבַר דְּבָרֵי תְּפִלוֹת וְצַחוּק וְכוּ', וּלְבַסּוּף יִגְדֵל וְכוּ', כִּי כֶף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פָּרָק י"ד): מַעֲשֶׂה בְּאָדָם אַחַד שֶׁהָיָה עוֹמֵד הוּא וּבְנוֹ בְּבֵית-הַפְּנִסֵּת, וְכָל הָעַם עוֹנִין אַחַר הָעוֹבֵר לְפָנָי הַתְּבָה הַלְלוּיָהּ, וּבְנוֹ עוֹנֵה דְּבָרִים שֶׁל תְּפִלוֹת, אָמְרוּ לוֹ: רְאֵה בְנֶךָ שֶׁהוּא עוֹנֵה דְּבָרִים שֶׁל תְּפִלוֹת? אָמַר לָהֶם: מָה אַעֲשֶׂה לוֹ — תֵינּוֹק הוּא, יִשְׁחַק. שׁוֹב לְמַחֵר עֲשֶׂה כְּאוֹתוֹ עֲנִין, וְכָל הָעַם עוֹנִין אַחַר הָעוֹבֵר לְפָנָי הַתְּבָה הַלְלוּיָהּ, וְהוּא עוֹנֵה דְּבָרִים שֶׁל תְּפִלוֹת, אָמְרוּ לוֹ: רְאֵה בְנֶךָ שֶׁהוּא עוֹנֵה דְּבָרִים שֶׁל תְּפִלוֹת? אָמַר לָהֶן: מָה אַעֲשֶׂה — תֵינּוֹק הוּא, וְשִׁחַק. כָּל אוֹתָן שְׁמוֹנֵת יְמֵי הַחֵג, עֲנֵה בְנוֹ דְּבָרִים שֶׁל תְּפִלוֹת, וְלֹא אָמַר לוֹ דְּבַר. אָמְרוּ: לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שְׁנָה וְלֹא שְׁתִּים וְלֹא שְׁלֹשָׁה, עַד שְׁמַת אוֹתוֹ

הָאִישׁ, וּמִתָּה אֲשֶׁתּוֹ, וּמִתּ בְּנוֹ, וּמִתּ בֶּן בְּנוֹ, וַיֵּצְאוּ לוֹ חֲמֵשׁ-עָשָׂרָה
נַפְשׁוֹת מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ, וְלֹא נִשְׁתַּיֵּר לוֹ אֶלָּא זֶוּג אֶחָד שֶׁל שְׁנֵי בָּנִים
בְּלֶבֶד, אֶחָד חֲגֵר וְסוּמָא, וְאֶחָד שׁוֹטֵה וְרָשָׁע; וְלִכְּנָן צְרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְהִזְהָר בְּדַבָּרִים אֵלֶּיךָ, וְלֹא לְהַגִּיד: הֲרֵי בָּנֵי עַדִּין קָטָן וְכוּ', שֵׁילֶךְ
וַיַּעֲשֶׂה מֶה שֶׁהוּא רוֹצֵה, כִּי מְקַבְּלִים עַל זֶה עֲנֵשׁ מְאֹד גְּדוֹל.

וְלִכְּנָן לָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים אֵת זֶה? הֲכִי טוֹב לְשָׁמֵר מְאֹד עַל
הַיְלָדִים, וּלְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם עֲלֵיהֶם, לְכָל הַפְּחוֹת חֲמֵשׁ דִּקּוֹת, וְאִז
תִּרְאוּ אֵת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָכֶם שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

מ' שכח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאֶתְחַנֵּן, ה' מְנַחֵם-אֵב יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל
הָאַרְ"י ז"ל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת הַהוֹדָעָה.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֵת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי,
שֶׁהוֹלְדֶתֶם בֵּת לְמַזְל טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא 'בֵּת תְּחִלָּה סִימָן
יָפֵה לְבָנִים', וְתִתְחַזְּקוּ יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנֵי,
וְשִׁתְּהִיָּה בְּאַמַּת נַעַם בְּתוֹךְ הַבַּיִת שְׁלָכֶם.

הַעֲקָר תְּכַבְּדוּ אֶחָד אֵת הַשְּׁנֵי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֵר אֶתְכֶם
מְכָל רַע.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב, יומא דהלולא של האר"י ו"ל ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחד.

השדוף שהצעתי יוצא לאור, ואת לא צריכה לפחד משום דבר מפל מיני איומים שמאימים עליך, הכל הכל ורעות רוח, אל תבלבלי את עצמך, אני מבטיח לך, שאני אעזור לך במה שאני רק יכול, רק תתחזקי ואל תפחד, שום דבר לא יקרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' של.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב, יומא דהלולא של האר"י ו"ל ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אַל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי כמה וכמה פעמים את ההודעות, אך לצערי הרב לא הייתי בביתי.

אשיב לכם בקצרה, עם הבת ... תחיה, אני עושה כל מיני השתדלויות לשדוף לה שדוף, כדי להציל אותה.

בענין הבן ... גרו יאיר, אתם צריכים להבין שאני מתקרב לגיל שיבה, ובגיל כזה כבר אין לי כח, אני נסיתי הרבה עמו פשהיה

בִּיבְנָאֵל, וְזֶה לֹא הֵלֶךְ, כָּל אֵלוּ הַבַּחֲוָרִים שֶׁלְקַחְתִּי לָפֶה, הֵם בַּחֲוָרִים שְׂגָם בִּיבְנָאֵל לְמָדוּ כְּרֵאוּי וְלֹא הִסְתַּוְּבְכוּ לְרִיק, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין שְׂאֲנִי לֹא יְכוּל לְקַחַת אַחֲרֵינִי עָלָיו פֶּה, וּבְכִפְרֵט כְּשֶׁאֲנִי נוֹסֵעַ עִכְשָׁו מְדִי פֶעַם בְּכָל חֹדֶשׁ שְׁבוּעִים לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּמִי יִשְׁמַר עָלָיו?! אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִשְׁאִיר אוֹתוֹ לְרַגַע לְבַד, הַבַּחֲוָרִים פֶּה הֵם לוֹמְדִים, וְהֵם בְּמִסְגֶּרֶת טוֹבָה, וְהוּא יִבְרַח לִי, עֲדִין אֲנִי זוֹכֵר טוֹב טוֹב מֵה שֶׁעֲבַרְתִּי שְׁבָעָה מְדוּרֵי גֵיהֲנוּם עִם הַבֵּן הַבְּכוֹר שְׁלָכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, הַיּוֹם כְּבָר אֵין לִי כַח, וְלִכֵּן עִמָּכֶם הִסְלִיחָה.

בְּעֵינַי ... תַּחֲיָה, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעִכְשָׁו נִכְנָסָה מוֹרָה חֲדָשָׁה, הַגְּבֵרֶת ... תַּחֲיָה, וְהִיא יֵשׁ לָהּ שְׁפָה עֲמָה, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְעוֹד תִּרְאוּ הַרְבֵּה גַחַת מֵהֵילָדִים, בּוֹדְאֵי זֶה עוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר, אֲבָל צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רַק תִּתְחַזְּקוּ, וְאֲנִי כֵן רוֹאֶה אֲצִלְכֶם הָאוֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה וְכו', וְכו', קֹדֶם אֲנִי-רוֹצֶה לְהַצִּיל אֶת בְּתָכֶם ... תַּחֲיָה.

בְּעֵינַי הַ... שְׁסוּחֵב בַּחֲוָרִים, זֶה צָרָה צְרוּרָה, וְאֵת כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלֶּה יְכוּלִים רַק לְהַפְנוֹת נֶגֶד הַסֵּמ"ךְ-מ"ם יִמַח שְׁמוֹ, שֶׁבְּגָלְלוּ לֹא יִכְלֹתִי לְהַפְנֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים, אֲנַחְנוּ לֹא סָבְלָנוּ אִף פֶּעַם סָבַל מֵהֵילָדִים, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, הַתְּחַתְּנוּ, וְהִפֵּל הַסֵּתֵדֵר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, עַד שֶׁנִּכְנָס הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַח שְׁמוֹ, וְהִרְס אֶת הַפֶּל, וְלִכֵּן אֵת הַקְּלָלוֹת וְאֵת הַכְּעַס עֲלֵיכֶם לְהוֹצִיא עָלָיו, וְלֹא עַל אַחֲרִים, אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ה' מנחם-אב יומא דהלולא של האר"י ז"ל ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, את לא צריכה לפחד מאף אחד, אני שמתי אותך למנהלת, וכך זה יהיה, אבל אני לא רואה שאת צריכה להתבלבל מ... תחיה, היא לא רוצה את הרע שלך, וליתר שאת, כדי למנע חפוכים או שיהיה לך עגמת נפש, הייתי מציע שכדאי מאוד מאוד לנטרל את התיכון מהבית-ספר, זאת אומרת שתי המורות גברת ... תחיה, וגברת ... תחיה, שהן יהיו בנפרד משאר הבנות, וכך הפל יבוא על מי מנוחות, ו... תחיה, תהיה רפזת התיכון, וכך את לא צריכה להיות בלחץ, שהיא תתערב לך בענינים, כמו שהיה בשנה שעברה, שהתיכון היה בנפרד, כי גברת ... תחיה לא יכלה להתמודד עם זה, ולכן אני מציע לך, שזו הצעה הכי טובה.

את אל תפחדי משום דבר, אני נותן לך גב בכל דבר, ואני אעזר לך בכל התחומים, העקר שנצליח לחנך את הבנות במדות טובות, הפל יסתדר על צד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שלב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ו' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאוד ...
נרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי כל הצרות שעוברות עליך, זה רק מחמת שאתה לא בשמחה, כי אם היית תמיד בשמחה, לא היתה חסר לך שום דבר, ועקר השמחה הוא רק לשמח בו יתברך, כמו שכתוב (תהלים קד, לד-לה): "אנכי אשמח בהנני", יתמו חטאים מן הארץ", ברגע שאדם שמח, אין כבר עברות וחטאים; למה אדם חוטא? מפני שנופל בדפאון ובעצבות ובמרירות, ולכן אתה מכרח למסור את נפשך להיות בשמחה, כי אם אתה תהיה בשמחה, לא יחסר לך שום דבר, ותהיה הכי מאשר בחייה.

ולכן אני מאד מאד מבקש אותך — תהיה בשמחה, ותמסר את נפשך להיות בשמחה, ואם תהיה בשמחה, לא תתחרט — לא בעולם הזה ולא בעולם הבא. ומוהר"ן ז"ל הבטיח לאחד מאנשי שלומנו: אם אתה תהיה בכל יום בשמחה, אני מבטיח לך, שלא תראה פני גיהנום. ובאמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קיט), אשר הגיהנום הוא בזה העולם, כפי כל הצרות והיסורים והמרירות שבני אדם עוברים, סובלים יסורי תפת, יסורי גיהנום; ולכן אם רק תהיה בשמחה, לא תראה פני גיהנום, תהיה עוד בגן-עדן בזה העולם.

ולכן אני מאד מבקש אותך — תהיה בשמחה, ותצחק מכלם, כי מה יש לך להיות בדאגות.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, והסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם להחליש את האדם, שלא ידבר אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אל תהיה בטלן! תדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום על-כל-פנים חמש דקות, חק ולא יעבר, ואז טוב לך כל הימים.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה תרכז את הילדים ותהיה בראש הקיטנה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה בהצלחה גדולה מאד מאד, ואני ארתם עוד מאנשי שלומנו, שיעזרו לך על כל צעד ועל כל שעה.

הַעֲקָר אֶל תַּפְּחָד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹגְנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְזוֹ זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַמִּיד תִּרְאֶה בְּרַכָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִידְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׂמָחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז. וְעֲקָר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵאֵד מְאֹד קָשָׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה מִחֲמַת פְּגִיעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן שְׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת זוֹ מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂיִכּוֹל לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשְׂמִיחָה. וְאֵתָה צְרִיף לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד רַק מִשְׂמִיחָה, וְזֶה יִשְׂמַח גַּם אוֹתְךָ, כִּי בְּזֶה שְׂאֵדָם מְדַבֵּר עִם הַשְּׂנִי מִשְׂמִיחָה, גַּם הוּא יִהְיֶה בְּשְׂמִיחָה.

וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ וְתֵצֵא מֵעֲצָמְךָ, וְתִתְחִיל לְחִזּוֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּלֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֶת מִי שְׂאֵתָה רַק פּוֹגֵשׁ תְּדַבֵּר אִתּוֹ רַק מִשְׂמִיחָה, וּבְכַפְרֵט בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׂעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם כָּל-כַּף הַרְבֵּה פְּחָדִים, וְלֹא יוֹדְעִים מֵה הַמְּחָר יָבִיא, כִּי נוֹפְלִים טִילִים עַל כָּל עֲרֵי הַצִּפּוֹן, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְחִזּוֹק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשְׂמִיחָה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זוֹ הַצְּלִיחָה נְצַחִית, הַצְּלִיחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂחִזּוֹק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אם תוכל ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע — אין למעלה מזה בתקון הברית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שלד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ואתחנן, ו' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הדף היומי ערב תשעה באב, לומדים את זה לפני חצות, ובתשעה באב לומדים את זה אחר חצות, ועדיף אחר מנחה, כשכבר הניחו תפלין.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, שאתה לומד בכל יום ברכים דף גמרא, פי הסמ"ך-מ"ם אורב מאד מאד מאד, העקר לא ללמד דף גמרא. וראיתי לספר מהצדיק הקדוש רבי בן ציון מבאבוב זי"ע, בעל מחבר ספר "קדשת ציון", שספר פעם, שבאו אליו בחורים, וספרו לו את כל החטאת נעורים שעשו, וחפו שיתן להם תקוה, ענה ואמר להם, שילמדו דף גמרא. ואמרו כלם פה אחד, שזה קשה להם לקיים, ענה ואמר בצחות: אם הייתי אומר לכם, שתשרפו את הידים באש או שתתפשטו ותתגלגלו בשלג, הייתם רצים בשמחה לעשות את זה, וזאת אתם מתכנים שאני אגיד לכם, ודף גמרא זה קשה לכם לקיים? ! הרי שלכם לפניכם, שדף גמרא זה תקוה יותר גדול מגלגול שלג או מלשרף את הידים באש, פי זה הינו ללמד דף גמרא, מאד מאד קשה לאדם. ולכן תעשו פל מיני פעולות שבעולם רק ללמד בכל יום דף היומי, וזה נותן לאדם ספוק נפשי. תראה להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה

קפח אָפֶּר מ' שלה — מ' שלו בַּנְחַל

לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂיִהְיוּ תָּמִיד בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה, וְנִזְכָּה
וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת וּמְשֻׁמְחוֹת כָּל יְמֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי מִתְּנָה אֶת הַסֵּפֶר, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עֲבוּר זֶה.

תִּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עֲבוּר שְׁעוֹרֶרֶת אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִנְיַן שְׂיִהְיוּ
בְּיַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת, וּבִכּוּנֹת זֶה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד
תּוּכַל לְהַחְזִיק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי רַק בְּזֶה
תְּלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה. אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת
תַּכְף-וּמִיד אַחַר תְּשׁוּעָה בְּאֵב בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אֵב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּהִי חֲזָקָה, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, תְּדַבְּרִי עִם הַבְּנוֹת בִּירְאֵת שָׁמַיִם, וְתִדְעֵי לָךְ,
שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — פּוֹעֲלִים, כֶּךָ גְּלָה
לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל, כְּשֶׁאֶחָד בָּא אֵלָיו וְאָמַר, שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִם הַזּוּלָּת וְאִינוּ
פּוֹעֵל, אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: זֶה כְּמוֹ מַיִם מְטַפְּטְפִים עַל סֵלַע קָשָׁה, וְאִם
הַמַּיִם מְטַפְּטְפִים טִיפ טִיפ אַחַר טִיפָה, לְבִסּוֹף נַעֲשֶׂה חוֹר בְּאֶבֶן,

כְּמוֹ-כֵן כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ
בִּירְאֵת שָׁמַיִם, לְבִסּוֹף הוּא פּוֹתַח אֶת לִבָּם, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכֵי בְּעִבּוּדָה
הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכִּי לְחַנּוּכָם בִּירְאֵת שָׁמַיִם
שְׁלָמָה.

דַּעַת לְנִבּוֹן, שֶׁהַעֲקָר לְדַבֵּר עִם הַחֲלָשׁוֹת, כְּגוֹן ... תַּחֲיָה, וְ...
תַּחֲיָה וְכַדוּמָה, כִּי הֵן צְרִיכוֹת הַמּוֹן חַיּוּק וְהַמּוֹן אֲהָבָה וְהַמּוֹן
תְּשׁוּמַת לֵב, שֶׁכָּל זֶה הֵן לֹא מְקַבְּלוֹת בְּבֵית רַק צְעָקוֹת וְצָרְחוֹת, וְלִכֵּן
הֵן מַחֲפָשׁוֹת בְּשָׂדוֹת אַחֲרֵי, וְדֵי לְחַפִּימָא.

תְּהִי חֲזָקָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּצְלִיחֵי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שְׁלוֹ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, ו' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֵד מְאֵד אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּמְשִׁיכֵי בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וְאֵל
תַּפְחָדִי מֵאֵף אֶחָד, רַק מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעִצְמוֹ, וְאֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְחֵי אֶת עִצְמוֹ בְּיָדֶיךָ, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב
בְּחַיִּים, אִם אֶפְשֶׁר לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים" אֵינִן לְמַעַל מִזֶּה,
כִּי הַתְּהִלִּים שׁוֹרְפִים אֶת כָּל הָרַע שֶׁנִּדְבַק בְּאָדָם, וְדוֹד הַמְּלֶךְ הַתְּפִלָּל
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמִי שֶׁיִּגִּיד תְּהִלִּים, שֶׁיִּהְיֶה חָשׁוּב כְּאֵלּוֹ לְמַד
אֲהָלוֹת וְנִגְעִים, אֲשֶׁר זֶה טְמֵאת מֵת, הַטְּמֵאת הַכִּי גְדוּלָה, וְנִגְעִים
שְׂבָאִים עַל-יְדֵי לְשׁוֹן הָרַע, הֵינּוּ אֶפְלוֹ שֶׁנִּפְלוּ לְמָקוֹם שֶׁנִּפְלוּ, אִם
רַק אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", יֵשׁ בְּזֶה סְגֻלָּה מְאֹד חֲזָקָה לְשִׁרָף
אֶת הָרַע.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁמֵּאֵד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיד "יוֹם תְּהִלִּים", אָבֵל כְּדָאֵי לָךְ
לְהַתְגַּבֵּר עַל יְצָרְךָ, וְתִגִּידֵי בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כְּדֵי שֶׁתִּסְיָמֵי כָּל
שְׁבוּעַ סֶפֶר הַתְּהִלִּים, וְתִרְאֵי אֵילוֹ נְסִיִּים נְגִלִּים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְאֲנִי אֲדַאֵג לְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנּוּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

מָאד מָאד רְצִיתִי שְׂתִכְנִיסִי בְּחִנוּת שְׁלֹךְ תְּלַבֶּשֶׁת אַחֲדָה כְּפִי שְׂתַגִּיד לְךָ הַמְּנַהֶלֶת הַחֲדָשָׁה ... תַּחֲיָה, וְתַעֲשִׂי כְּפִי מַה שְׂהִיא תִנְחָה אוֹתְךָ, זֶה רַק לְכָל הַבֵּית-סֵפֶר, כִּי תִלְמִידוֹת הַתִּיכּוֹן לֹא צָרִיכוֹת לְלַכֵּת בְּתַלְבֶּשֶׁת אַחֲדָה.

אֲנִי מָאד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲשִׂי אֶת רְצוֹנִי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׂהִבְנוֹת שְׁלֵנוּ תִלְכְּנָה בְּצַנִּיעוֹת, וְתִשְׁמְרִי מָאד מָאד, שְׂיִהְיֶה לְנוּ רַק תְּלַבֶּשֶׁת צְנוּעָה, כְּפִי שְׂמַתָּאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנּוּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הָאֵמָהוּת שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר "בֵּית פִּיגָא" בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּי"ה עֲלִיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲנִי מָאד מָאד מְקַפִּיד, שְׁכָּל הַכְּתוּת שֶׁל בֵּית-הַסֵּפֶר שְׁלֵנוּ, שְׂתִלְכְּנָה בְּתַלְבֶּשֶׁת אַחֲדָה, וְרֹאוּי לְקַנּוֹת אֶת זֶה אֶצֶל מְשַׁפְּחַת ... שְׂיַחֲיוּ, מִמָּשׁ בְּמַחִיר הַקָּרָן.

אָנִי מְאֹד מְשֻׁקֵּיעַ, שְׁלִקְרֵאת הַשָּׁנָה הַבְּאָה, יִהְיֶה לָנוּ צְוֹת שֶׁל מוֹרוֹת מְעֻלוֹת, וְגַם הַכְּנִסְתֵי מְנַהֵלֵת חֲדָשָׁה, וְאָנִי מְקַנְהָ, שְׂוִיהַ יִתֵּן דְּחִיפָה עֲצוּמָה לְחַנוּף הַבְּנוֹת שְׁלָנוּ, רַק אָנִי צָרִיף אֶת הַשְׁתוּף פְּעֻלָּה שְׁלָכֵן.

הַבְּנוֹת שְׁלוֹמְדוֹת בְּתִיכוֹן הֵן תְּלַמְדָּה בְּנִפְרָד, וְלֹא יִצְטָרְכוּ לְלֶכֶת בְּתַלְבֻּשֵׁת אַחֲרֶיהָ, רַק יִהְיוּ מְחֻיָּבוֹת לְלֶכֶת עִם חֲלֻצָה דִּיקָא (וְלֹא שֶׁל טְרִיקוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי אֵין זֶה צְנוּעַ בְּכָלֵל).

אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עֲכָשׁוּ יוֹתֵר מְעַרְב בְּבֵית-סֵפֶר, וְלְהַקְפִיד עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט, וְאִם יֵשׁ לָכֵן אִיזוֹ הַעֲרָה אוֹ בַקֶּרֶת וְכוּ' וְכוּ', תִּפְנּוּ רַק אֵלַי, וְאָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְיִהְיֶה לָכֵן נַחַת גָּדוֹל מִהַבְּנוֹת שְׁלָכֵן.

הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שֵׁם.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וְאֶתְחַנּוּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל הַמוֹרוֹת הַיְקָרוֹת שֶׁל בְּיַת-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא" בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה הַבְּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה, אָנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶן, שֶׁתִּהְיֶינָה שְׁלִיחוֹת גְּאֻמָּנוֹת לְחִנּוּף אֶת בְּנוֹתֵינוּ בְּאֻמוּנָה בּו יִתְבָּרַךְ, בְּלֻקִּים אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי לְמוֹד הַלְכוּת יוֹם יוֹמִי, מֵה שְׁשִׁיף לְבַת יִשְׂרָאֵל בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ו"ל לְלַמֵּד וְלְהַתְמִיד בְּ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", כִּי הַמִּדּוֹת הֵן עֶקֶר הָאָדָם, וְהַעֲקָר לְהַחֲדִיר בָּהֶן צְנִיעוּת הַלְבוּשׁ וְהַלְשׁוֹן, וְשִׂיחָה לָנוּ עִם מֵה לְהַתְנַאֲוֹת לְפָנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ: "רְאֵה אֵילוֹ בְּנוֹת צְנוּעוֹת וּבְעֲלֵי מִדּוֹת טוֹבוֹת הַכְּנוּ לָךְ", וְאָנִי חֹזֵק בְּזֶה, שְׂאֵתָן כָּלֵכֵן יְכוּלוֹת לְבַצֵּעַ אֶת רְצוֹנִי,

שִׁיקוּ לָנוּ בְּנוֹת יִרְאוֹת שָׁמַיִם, כְּמוֹ שָׂרְבָנוּ וְ"ל רָצָה מֵאֲתָנוּ, וְאָמַר:
 "אֲנִי אוֹצֵר שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם".

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵינוּ אֲהָבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי אִם
 הַמּוֹרוֹת מְתַאַחְדוֹת יַחַד תַּחַת מְרוֹת הַמְּנַהֲלֵת, אֲזִי נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד
 בַּחֲנוּךְ, כִּי הַבְּנוֹת רוֹאוֹת אִם יֵשׁ חֲלוּקֵי דַעוֹת בֵּין הַמּוֹרוֹת, אוֹ
 שְׂמֻזְלוֹלוֹת בְּמִנְהֶלֶת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי כָּבֵד מְשֻׁפֵּיעַ לְרַע עַל הַתְּלִמִּידוֹת.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת פְּלִכֹן, תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֵן מוֹרוֹת
 יְקוֹרוֹת בְּיַחַד. אֲנִי מְנִיחַ אֶת הַמְּנַהֲלֵת, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ לְכַבְּדָהּ
 וּלְיַקְרָהּ, וְכִּי יִהְיֶה לָנוּ בֵּית-סֵפֶר חֲזָק וּמְיֻחָד בְּמִינוֹ, שְׂאִין בְּשׁוּם
 מְקוֹם בְּעוֹלָם.

אֲנִי מְבַרֵּךְ אֶתְכֶן, שְׁתַּפְּצִיחוּ עִם הַבְּנוֹת לְהַחֲדִיר בָּהֶן יִרְאֵת
 שָׁמַיִם וְאֲהָבָה אֶל הַזּוֹלָת, וְעַל-יַדֵּי-זֶה נִזְכָּה לְבַנְיָן-בֵּית-הַמְּקַדָּשׁ.

הַמְּאֻחַל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֶּה תִקְבְּלִי מִכְתָּב לְצַרְף אֶל הַחוֹבֶרֶת שְׂאֵת רוֹצֶה לְהוֹצִיא לְכָל
 הַמּוֹרוֹת, וְכֵן מִכְתָּב לְכָל הָאֲמָהוֹת בְּעֵנִין הַתְּלַבֵּשֵׁת הָאֲחִידָה.

אֲנִי אִישִׁית מְחֻזֵּק, שֶׁהֵיכּוֹן יִהְיֶה נִפְרָד, כִּי הֵן בְּנוֹת כָּבֵד בְּגִיל
 אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה — חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה, וְלֹא צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת מְעַרְבוֹת עִם
 שְׂאֵר הַכְּתוּבֹת, הֵן צְרִיכוֹת לְהַרְגִישׁ שֶׁהֵן כָּבֵד גְּדוֹלוֹת, וְכֵן הֵן לֹא
 צְרִיכוֹת לְלָקֵחַ עִם תְּלַבֵּשֵׁת אֲחִידָה (כְּמוֹכֵן שְׂאֲנִי מְקַפִּיד שְׁלֹא יִלְכוּ
 עִם חֲלָצָה טְרִיקוֹ, שְׁזֶה מְלַבוֹשׁ שַׁחַץ, וְדִי לְמַבִּין).

אל תפחדי מאף אחד, רק תכיני תכניות עבור המורות והבנות, ואני אעמד תחתיה כְּדֵי שֶׁהַכֵּל יתְבַצֵּעַ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַשְׁקִיעַ הַשָּׁנָה הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה, הַמּוֹן בְּתוֹךְ הַבָּנוֹת, שֶׁתְּהִינָה יְרֵאוֹת שְׂמִים.

עֲצֵה טוֹבָה אֲנִי מְלַמֵּד אוֹתָךְ, שְׁצַרִיכִים לְלַכֵּת עִם הַמּוֹרוֹת בְּיַד שֶׁל אֶהְבָּה וְשֶׁל קְרוֹב, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵן הַמְשַׁקִּיעוֹת בַּבָּנוֹת, וְזוֹ עֲבוֹדָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְהִרְבֵּה יוֹתֵר מְשַׁתְּלֵם לְתַת מַחְמָאוֹת מְאֹשֶׁר בַּקֶּרֶת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲבֹדוּ בְּיַחַד עִם הַרְמוֹנִיָּה, וְעִם רְצוֹן אֶחָד — לְהַחֲדִיר בַּבָּנוֹת אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֱמוּנַת חֻכְמִים, וְלִכְן מַה טוֹב וּמָה נְעִים לְקַשֵּׁט אֶת הַפְּתוּת עִם תְּמוּנוֹת שֶׁל צְדִיקִים, שְׁדַבֵּר זֶה מְשַׁפִּיעַ מְאֹד לְטוֹב עַל הַתְּלִמִּידוֹת.

אֲנִי עוֹד אֶהְיֶה אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר עַל שְׂאֵר הַפְּרָטִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שמב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי עֲכָשׁוּ אַחֲרָאֵי עַל קֶרֶן הַדְּפָסָה, וְאֲנִי בָּא בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹד שְׁבוּעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאִז אֲשַׁלֵּם לָךְ מַה שְּׂמַגִּיעַ לָךְ עַל שִׁכְר דִּירָה שְׂאֵתָה מְאֻכְסֵן אֶת הַסְּפָרִים בַּמְרַתֵּף שְׁלָךְ.

לְדַעֲתִי, אֵתָה צְרִיף לְרַקֵּד מְרַב שְׂמָחָה, שְׂיֵשׁ לָךְ זְכוּת לְהַחְזִיק אֶת הַסְּפָרִים בַּבְּנֵן שְׁלָךְ, וְאֵתָה לֹא צְרִיף לְקַחַת אֲגוּרָה שְׁחוּקָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לֹא מְצָא אֶת בֵּת זוּגוֹ, רַק בְּזְכוּת שְׂאֵתָה מְאֻכְסֵן אֶת הַסְּפָרִים, כִּי בְּאֵמַת אֵתָה וְאֲנִי יוֹדְעִים שְׁבַכְלָל לֹא

הִזָּה לוֹ עָבַר כָּל-כֶּף טוֹב וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה שְׁמֵצָא שְׂדוּף וּנְפֹלָא כְּזֶה, לְדַעְתִּי, זֶה רַק בְּזָכוֹת שְׂאֵתָה מְחֻזֵּק אֶת הַסְּפָרִים, וְתֹאמִין לִי, שְׂאֵתָה עֲדִין צְרִיף הַרְבֵּה רַחֲמִים עִם בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא לְצַעְרֵי הָרַב, מְאֹד מְאֹד מְקַלְקֵל, הַרְבֵּה יוֹתֵר מִ... וְדִי לְחַכִּימָא. וְכֵן בְּתַף ... תַּחְתִּיהָ, צְרִיכָה עוֹד הַרְבֵּה רַחֲמִים שְׂתִשְׂאַר צְנוּעָה וְכוּ' וְד"ל, וְאִינִי יוֹדֵעַ מֵאִיפָּה הֵם לוֹקָחִים אֶת הַהִשְׁקָפוֹת הַרְעוֹת הָאֵלוֹ.

בְּכֻלָּל רְצִיטִי מְאֹד שְׂתִשְׁנֶה כְּבָר אֶת אֲרַח דְּרַכְךָ, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיָּדִים, בְּאִפְּן שְׂתִהְיֶה דְגֻמָּא חַיָּה לִילְדִיךָ, תְּקוּם מְקוּם וְתִתְפַּלֵּל שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאִין עַל זֶה שׁוּם תְּרוּץ לְהַתְחַמֵּק מִזֶּה, אִם הָעֵתִיד שֶׁל הַיְלָדִים חָשׁוּב לָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שמג

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁכַל הַמְּכַתְּבִים שְׂאֲנִי שׁוֹלַח לָךְ, שְׂתִמְסֹר אֶת זֶה לְאַבְרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא יַחְלַק אֶת זֶה, וְאֵתָה תִשְׁלַח לִי עֲדָפוֹן רְשִׁימַת הַמְּכַתְּבִים שְׁקַבְּלָתָ, כִּי כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׂאֲנִי כּוֹתֵב, זֶה עֲנִין שֶׁל פְּקוּיַח נֶפֶשׁ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

אֶת הַמְּכַתְּבִים שֶׁל הַבֵּית-סֵפֶר וְשֶׁל הָאִמְהוֹת וְכוּ', נָא לְמַסֵּר לְמִנְהַלַּת הַחֲדָשָׁה ... תַּחְתִּיהָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שדמ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך מאד מאד, שתראה שהאח שלך הרוק, שמסתובב ביבנאל, שיצא מכאן, כי אני שומע דברים מזעזעים אודותיו, וחבל לערב את המשטרה בתוך הספורים, ולכן תראה להשפיע עליו שיצא מיבנאל לפני שנצטרך לערב את המשטרה... והקדוש-ברוך-הוא יצילנו מכל רע.

ראה לחזק את עצמך לקבץ עתים לתורה, ובפרט שתתפלל במגן שחרית, מנחה, ערבית, וזו תהיה ההצלחה שלך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שמה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

כמה וכמה פעמים כתבתי לך כבר, שתשמר על הבן שלך ... גרו יאיר, הבן הזה מתדרדר בתכלית הירידה וכו' וכו', מה אתה מחכה, שהוא יצא לך לגמרי מהדת וכו', שיהיה פושע וכו', שיגמור בבית סהר וכו'? ! אני מאד מאד מתפלא עליך, אתה אדם לא טפש, ואיך אתה מרשה לבן שלך להסתובב ככה חפשי עם כל מי ומי, למה אתה לא שומר עליו? !

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתצית אותי, ותקח את זה מאד מאד רציני לפני שאתה מאבד את הבן, רחמנא לישון, בצורה בלתי צפויה.

ראה להתפלל במנין שתירית, מנחה, מעריב, שזה הדבר היסודי ביהדות, כי כל זמן שאדם בא לבית-הכנסת להתפלל, אז יש לו תקוה לתקן את הכל, אבל ברגע שאדם מפסיק להתפלל במנין, אז מר לו מאד מאד. ולכן תהיה חזק בזה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שששמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שמו.

בצורת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

החתן ... גרו יאיר, הוא בחור נפלא מאד, אני מקוה, שבזמן הקצר שהוא יהיה פה, הוא ישפנה מהקצה אל הקצה, ויהיה לו בטחון עצמי, ויהיה לך בעל נפלא מאד מאד, ותחיו חיים טובים, חיים נעימים.

אני מאד מאד מבקש אותך, שאל תתחברי עם בנות מקלקלות וכו' וכו', ומפל שכן שלא תסעי אתן שום נסיעות.

רק תתחזקי באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ואם תוכלי להגיד בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבעה ימים, אין למעלה מזה, כי התהלים ממשיך ישועות ורפואות, ואנחנו צריכים בחיים הרבה נסים נגלים, שהכל יעבר בקלות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע לתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיהיה לך רק טוב בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שמז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה ממשיך לכתב את הספר תורה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לסיים את פתיבת ספר תורה, ובזכות זה יהיו לך ילדים טובים.

הצער שיש לי מילדיך, זה אין לתאר ואין לשער כלל, ואני מצטרף אל צערך, עם כל זאת אני מיעץ לך, שתראה לנדב בכל יום חמש דקות לתפלה והתבודדות, שתתפלל רק על בך, וחמש דקות תתפלל רק על בתך, וזה תעשה כל יום חק ולא יעבר, פי אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הענין של תפלה והתבודדות, פי מה שתפלה פועלת, שום דבר בעולם אינו פועל, ולכן תהיה חזק בתפלה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רנ): הטבע מחייב בך, והתפלה משנה את הטבע. ולכן אל תהיה בטלן! תראה רק לעסוק בתפלה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד. רק חזק ואמץ, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, פי עובר על כל אחד צרות ויסורים ומרירות ומכאובים,

ואי אפשר להחזיק מעמד, אלא על-ידי התחזקות, ויש פתגם ממוהרנ"ת ו"ל, שאמר פעם: על כל כפית "התעוררות", צריכים צלחת שלמה של "התחזקות", כי לכל אחד יש חלישות הדעת, זה מעצמו וזה מאשתו, זה מילדיו וזה מחבריו וזה משכניו וכו' וכו', ובאמת אם אדם מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, אז הוא צוחק מכל העולם כלו.

תאמין לי, אין עוד בזה העולם חשוב כמו הדבקות באין סוף ברוך הוא, תמיד רק לחשב ממנו יתברך, לדעת שהוא יתברך מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות אלקותו יתברך, אבל לזכות להגיע לזה אי אפשר, אלא על-ידי שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אל תהיה בטלן! תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לקיים את זאת לדבר אליו יתברך, ואף שלכתחלה תחשב שזה מאד מאד קשה, אבל אם תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, תראה אשר אין עוד טוב מזה, זה הנעם הכי גדול, כשיש לאדם למי לספר את כל מה שמעיק לו.

ואל תחשב שהדבורים שלך הולכים לריק, אלא כל דבור ודבור עושה רשם גדול למעלה, ואם היית יודע מה הדבורים שלך פועלים למעלה, היית מתפלל כל היום כלו.

העקר מה שאתה צריך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא על שמחה: "רבנו של עולם, תעזרני להיות בשמחה", "רבנו של עולם, אל תניח אצלי את העצבות והמרירות והדפאון כרגע", כך תמשיך להתפלל יום אחר יום, ואז תראה איך שתמיד תהיה שמח, ותקבל את פני כלם עם חיוך.

אָשֶׁר מ' שִׁמְט - מ' שֶׁנ בְּנַחַל קִצֵּט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שִׁמְט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי הַדִּירָה, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, כְּדַאי לְךָ לְבָרוּחַ מְשֻׁמָּה,
וְדִי לְחִפְיָמָא.

בְּעֵינֵי הָעֵרוֹת שְׁמַעִירִים לְךָ, אֵל תְּשִׁימֵי לֵב לְאַף אֶחָד, אֶת לֹא
מִחִיבָת אֶת הַחַיִּים שְׁלֹךְ לְאַף אֶחָד, רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ.

אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שֶׁרַק הַצְדִּיק הוּא הַרְחֻמָּן, וְהוּא יוֹדֵעַ אִיךָ
לְהַתְנַהֵג עִם כָּל אֶחָד וְאַחַד, וְלִכְנֵן אֵל תִּתְּבַלְבְּלֵי מִשׁוּם אִשָּׁה
שְׁאוּמְרַת לְךָ מוֹסֵר, תְּבוֹאֵי אֵל הַשְּׁעוּרִים, וְשֵׁם תְּשַׁמְעֵי דְבָרִים
אַחֵרִים לְגַמְרֵי, רַק תְּהִי תִזְקָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּתְשַׁמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שֶׁנ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זוֹ מִמָּשׁ

הַמְצִיחַ הַכִּי גְדוּלָה, כִּי כִּף אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (כְּבֹא בְּתָרָא יֵא):
כָּל הַמְקִיִּם נִפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כְּאֵלֹו קִיִּם עוֹלָם מְלֵא, וְעַכְשָׁו יְכוּלִים
לְהַצִּיל אֶלְפֵי אֶלְפִים וּרְכֻבוֹת נִשְׁמוֹת.

אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִתֵּן לְבַחוּרִים שְׂיוֹצָאִים לְקָרֵב — קָמִיעוֹת, כִּי מִי
שִׁיְהִיָּה לוֹ קָמִיעַ, מִבְּטַח לוֹ שְׁלֵא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְכֹל-כִּף חֲבֵל
שְׁאֵלְפֵי בַחוּרִים יוֹצָאִים לְקָרֵב, וְכִלְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, וְרַחֲמִים
מְרַבִּים, שִׁישְׁמֹר אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן זֶה דְּבָר גְּדוּל מְאֹד
אִם תִּצָּא עִם הַחֲבֵרִים לְשִׁמַּח אוֹתָם, וְלִתַּת לָהֶם קָמִיעוֹת.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתָמִיד תַּחֲשֹׁב אִיךָ שְׁכָל הָעוֹלָם
כִּלּוֹ זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אָדָם מְכַנֵּס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ
הַמַּחֲשָׁבָה הַזֹּאת, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ הוֹלְכִים כְּכֹר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי.
וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֶזֶק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדִבּוּר שְׁמַדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי שֶׁרְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, הוּא לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אַחַד, יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְרַק אֵלָיו יְכוּלִים לְשַׁפֵּף אֶת הַנְּפֶשׁ, וְכָל דְּבֹר וְדִבּוּר שְׁמַדְבָּרִים
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, זֶה נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלֵם.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שְׁנָא

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וְאַתְחִנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

זוּ הַבְּחִירָה, אִם אַתָּה מְרַגֵּישׁ שְׂאֵתָה יְכוּל לְהִיּוֹת מְלַמֵּד —
 תְּהִיָּה מְלַמֵּד, וְאִם אַתָּה מְרַגֵּישׁ שְׂזֵה קֶשֶׁה לָּךְ, אִז אַל תְּהִיָּה מְלַמֵּד,
 אֲסוּר לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבַר, כִּי הַבְּלִבּוּל הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.
 וְלִכֵּן תִּרְאֶה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל מַה שְּׂיִשׁ
 לָּךְ, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכַּל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, יְהִיָּה אִיךָ שְׂיִהְיֶה,
 וְיִהְיֶה מַה שְּׂיִהְיֶה, רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָּךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, כִּי
 בְּאַמֶּת אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַשְׁרֵי מִי
 שְׂזוּכָה לְחֲשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שׁנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ —
 אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן לְחַזֵּק אֶת בְּנֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי
 שְׂזוּכָה לְשִׁמְחָה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב אֲלֵפֵי בַחֲוָרִים יֵצְאוּ לְקָרְב, וְלִכֵּן
 אִם יְכוּלִים לְחַלֵּק לָהֶם קְמִיעוֹת, אֵין לְמַעֲלָה מְזֵה, כִּי כָּל מִי שְׂיִלְךָ
 עִם קְמִיעַ, לֹא יִחְסַר לוֹ שׁוּם דְּבַר, וְיִהְיֶה שְׂמוּר. וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה
 נְעִים לְחַלֵּק בֵּין הַבַּחֲוָרִים שְׂיֵצְאוּ לְקָרְב קְמִיעוֹת, כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיוּ
 נְזוּקִים, חֵס וְשְׁלוֹם.

הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ
 יִתְבַּרְךָ, וְתִהְיֶה כָּל-כֶּף שְׂמִחַת, כִּי אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ נֹאמֵר: "עֲזוּ וְחַדְדוּהוּ
 בְּמִקוּמוֹ", וּמִי שְׂדַבּוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא תָּמִיד שְׂמִחַת. וְלִכֵּן
 זֶה הַסִּימָן אִם אָדָם דַּבּוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם לֹא — אִם הוּא
 שְׂמִחַת, וְאִם הוּא לֹא מִתְבַּלְּבֵל מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם.

תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, אֲשֶׁר־י
מִי שֶׁחֲזַק בָּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רַק תִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי זוֹ מְצִינָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וּבְזָכוֹת
זֶה שֶׁתְּהִיָּה בֵינֵיכֶם שְׂמִיחָה וְאַהֲבָה, הַשְׂכִּינָה תִשְׂרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרָה וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל מַה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, אֲנִי אֶטְפֵּל בָּזֶה בְּמֵלֶא
הַחֲמִרָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִטְהַר אֶת מַחְנֵנִי, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת צְנוּעוֹת.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בִּירְאַת שָׁמַיִם, וְאַל תִּבְלָבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם
דְּבַר, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרָה וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

כְּתִיב: 'בְּחִלּוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ', אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שֶׁהַרְבֵּה פְּעָמִים

אָשֶׁר מ' שנה בְּנַחַל רג
מַגְלִים לְאָדָם מֵה שְׁהוֹלֵךְ לְקִרְוֹת אֹתוֹ בְּחִלּוֹם, וְלִכֵּן אֵל תִּקְחוּ אֶת
זֶה בְּקִלּוֹת.

... גֵּרוֹ יֵאִיר! לֵךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחֲרִית,
מִנְחָה, עֶרְבִית, וְתִקְבַּע לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם אֶפְלוּ קִצָּת, הֵינּוּ
קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מִשְׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא, וְקִצָּת הַלְכָה, אָבֵל זֶה צְרִיף
לְהִיּוֹת בְּקִבְיָעוֹת, וְאִז טוֹב לֵךְ כָּל הַיָּמִים.

הַעֲקֵר תִּשְׁמְרוּ אֶת עֶצְמְכֶם מִחֻטָּאִים, כִּי עַל זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לֹא מוֹחֵל, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד אֶצְלָכֶם, וַיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאִשְׁתְּךָ
עוֹסֶקֶת בְּגִמְלוֹת חֲסָדִים לְעִזּוֹר לְיוֹלְדוֹת, אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׁכָל
הָעוֹלָם כֵּלּוּ עוֹמֵד רַק עַל מִדַּת הַחֶסֶד, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזוֹק עִם אִשְׁתְּךָ
בְּמִדַּת הַחֶסֶד, וּבִזְכוּת זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲשֶׂה אִתְּכֶם חֶסֶד, כִּי
מִי שֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אִתּוֹ חֶסֶד.

חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לֵךְ כָּל הַיָּמִים.

הַדְּבֵק אֶת עֶצְמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדְבֵר עִם הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְתִכְבֵּד מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָּתַן לְךָ אִשָּׁה צְדֵקָתָהּ, אִשָּׁה טוֹבָה, וְאֵל תִּצְעֹר
אוֹתָהּ, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַבְּרָכָה שֶׁתִּהְיֶה בְּתוֹךְ הַבַּיִת שֶׁלְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר. אֲנִי אֲשַׁדֵּךְ לְךָ
שְׁדוּךְ טוֹב, וְאַתָּה תִּתְחַתֵּן בְּקִרְוֹב, בַּקִּי תִהְיֶה שְׂמֵחַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִצְוֹר לְךָ, שֶׁתִּהְיֶה שְׂמוֹר מִפְּגָם הַבְּרִית.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲנִי
יֹדֵעַ שֶׁיִּגִּיעַ לְךָ דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, אֲבָל סוּף כָּל סוּף תִּעֲבֹר
עַל זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שְׁנוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר,
תְּלָמִיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּבְלַבֵּל אֶת עֵצְמֶךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֵא הַדְּבָק אֶת
עֵצְמֶךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תִּדְאָג, בְּקִרְוֹב מְאֹד אַתָּה תִּתְחַתֵּן,
וְתִבְנֶה בַּיִת נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל. לַעֲת עֲתָה, רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ

וְרָשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּזְכֶּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית נוֹרָא וְנִפְלְא מְאֹד.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה יִצְלִיל אוֹתְךָ מֵעֲבֵרוֹת חַמּוּרוֹת, כִּי כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם, זֶה רַק מִחַמַּת הַיֵּצֶר הַרַע שְׁבוּעַר בְּאָדָם, וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ שֶׁתִּנְצֵל מֵעֲבֵרוֹת.

אִתָּה לֹא צְרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל מִה שֶׁקוֹרָה בְּפִית וְכוּ' וְכוּ', וְדִי לְחַכְמֵימָא, הַעֲקֹר תִּשְׁאָר בִּישִׁיבָה, וְאִז תִּנְצֵל מִכָּל דְּבָר רַע.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שָׁנָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסִדְר וְאַתְחַנֵּן, ח' מִנְחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! צְרִיכִים לְרַקֵּד וְלִשְׁמַח, כִּי הִנֵּה הִנֵּה אֲנִיחָנוּ הוֹלְכִים לְהַגְאֵל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא תִּלּוֹי בָּנוּ, כִּי אִם אֲנִיחָנוּ נִהְיֶה בְּאַחֲדוּת וְאַהֲבָה, נוֹכַל לְמַשֵּׁךְ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ לְזֶה הָעוֹלָם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקָשׁ אוֹתְךָ, יַעַן שֶׁעוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל מִה שֶׁעוֹבֵר, רַחֲמָנָא לִישׁוֹזֵן, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבְּכוֹת בַּחוּרִים יִצְאוּ לְקָרֵב, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהַפִּיץ לָהֶם קְמִיעוֹת, כִּי מִי שֶׁיִּלְךְ עִם קְמִיעַ, מִבְּטָח לוֹ שֶׁלֹּא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְלָכֵן אִם אִתָּה יְכוֹל לְקַחַת אֶת הַחֲבָרִים בְּיַחַד לְחֲזֹק וְלַעֲוֹדָד וְלִשְׁמַח אֶת הַבַּחוּרִים שִׁיּוּצָאִים לְקָרֵב, כְּדִי לְהַצִּיל אוֹתָם מִכְּלִיּוֹן, חֵס וְשְׁלוֹם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקָשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּחַזִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּיַחַד עִם הַחֲבָרִים, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, וּבְזִכּוֹת זֶה נִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַרְגֵּל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנּוּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לְךָ, שְׂאֵתָה מִפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׂתִתְּרִים אַנְשִׁים בְּעִנְיַן קַמִּיעוֹת, וְתוּכַל לְתַת אֶת זֶה בְּמַחִיר עֲלוֹת לְכֹל הַבַּחֲוָרִים שְׂיוֹצָאִים לְקַרְב, כִּי מִי שְׂיִלְךָ עִם קַמִּיע, מִבְּטָח לוֹ שְׂלֵא יִנְזַק, חַס וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי עָלִינוּ לְהַצִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִכְּלִיוֹן, חַס וְשְׁלוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנּוּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה מְשַׁקִּיעָה בְּבִנּוֹת, מָה אֵמַר לְךָ! אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּוּ, כִּי

כָּל הַמְקֵיִם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל, כָּאֵלוּ קַיִם עוֹלָם מְלֵא. וְתֹאֲרִי לְעֶצְמֶךָ
אֵילֹו עוֹלָמוֹת אֶת מְקַיֶּמֶת.

וְלִכֵּן תִּשְׁקִיעֵי בְתוֹךְ הַבְּנוֹת, וְתִדְבְּרִי עִם כָּל אַחַת וְאַחַת בְּנִפְרָד,
וּבְיָדַי תִּפְעֲלֵי אֶצְלֵן. רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁתִּדְבְּרִי אִתָּן שְׁלֵא יִשְׁבוּ עַל יַד
תַּחֲנַת אוֹטוֹבוֹס וְכוּ' וְכוּ', כִּי אֵין זֶה מֵהַצְּנִיעוּת, וְדִי לְחַפִּימָא, וְיִשׁ
נְשִׁים שֶׁמִּתְבַּיְשׁוֹת מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, שֶׁתִּדְבְּרִי עִם הַבְּנוֹת, שֶׁבְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן לֹא יִשְׁבוּ שָׁמָּה, וְלֹא
לְהַגִּיד לָהֶן אֶת הַסֵּבֶה.

רַק תִּהְיִי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד, וְתִדְעֵי לָךְ, שֶׁאֲנִי מְקַנָּא בַּמְצוּהָ שְׁיִשׁ
לָךְ — לְהַחֲדִיר בְּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שסא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֶצְמֶךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, כִּי אֶת לֹא יוֹדַעַת
אִיזוֹ זְכוּת יִשׁ לָךְ, שְׂאֵת מְקַרְבֶּת אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁזוֹ הַמְצוּהָ הִכִּי גְדוֹלָה, כִּי כָּל הַמְקֵיִם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל,
כָּאֵלוּ קַיִם עוֹלָם מְלֵא. וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכִי בַּמְצוּהָ הַזֹּאת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם
דְּבַר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּהְיִי חֲזָקָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם
בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

דְּבַרְתִּי עִם ... תַּחִּיָּה, הִיא אוֹמְרַת לִי בְּפִרוּשׁ, שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת

אוֹתָךְ, וְהִיא רוֹצָה לַעֲזֹר לָךְ, וְלִכְּנֹן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, שְׁתַּעֲבֹדוּ בְיַחַד, הֵן אַמֶּת בְּבֵית-סֹפֶר הַפְּרָדְתִּי, שֶׁהִתִּיכּוֹן יִהְיֶה בְּנִפְרָד, כִּכָּה שְׁאֶחָד לֹא יִפְרִיעַ לַשְּׁנִי, אֲבָל בְּכָל־לִיּוֹת כְּדָאֵי שְׁתַּעֲזֹרוּ אַחַת לַשְּׁנִיָּה, כִּי זֶה דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, לִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַב־יְעִי לְסִדְרָ וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמְכֶם.

הַעֲקָר תַּחֲיוּ בְיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְנֶה וְרַעוּת, וְאַחַד יַעֲזֹר לַשְּׁנִי, כִּי בְבֵית שֵׁשׁ אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, שְׁמָה הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה, וְלִכְּנֹן תַּהִיוּ חֲזָקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

בְּעִנְיַן הַצּוּם, אֶת צְרִיכָה לְהַבִּין, שְׂאִשָּׁה בְּהַרְיוֹן צְרִיכָה לְשָׁמֵר עַל עֲצָמָהּ, וּבִפְרָט בַּחֵם הַכָּבֵד שֶׁשׁוֹרָה עֲכָשׁוּ בַחֲוִץ, וְלִכְּנֹן רְאֵי לְשִׁכְבַּת בַּמָּטָה רַב הַיּוֹם, וְאִם אֶת מְרַגִּישָׁה חֲלָשָׁה, מִתָּר לָךְ לְשִׁתּוֹת, וְאִם תְּרַגִּישִׁי שְׁזֶה קִשָּׁה מְאֹד וְכוּ', אֲזִי אֶת יְכוּלָה לְאַכֵּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּהְיִי בְרִיאָה, וְתַעֲבִרִי הַכָּל בְּקַלּוֹת.

כִּי אִם הַרְבֵּנִים הַתִּירוּ לְנָשִׁים הַרוֹת אוּ מְנִיקוֹת לְשִׁתּוֹת וְכוּ', אוּ

מִי שְׁצָרִיכָה לְאָכַל וְכוּ', מֵרֵב הַחֵם הַכָּבֵד שְׁשׂוּרָה, וְזֶה מִמָּשׁ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּגְדֵל שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָךְ, שְׁתִּהְיֶה לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּךְ. תִּשְׁמַר
מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְלַל בְּפִיךָ, וְדִי לְחַפְיָמָא, וְיִוְתֵר מִזֶּה אֲנִי אֲדַבֵּר אֵתְךָ
דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֵר וְאַתְחַנֵּן, ח' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָךְ, וְאִם אַתָּה צָרִיכָה לְשִׁתּוֹת
— תִּשְׁתִּי, וְאִם אַתָּה צָרִיכָה לְאָכַל — תֹּאכְלִי, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

יתן לך ברכה והצלחה בכל מעשי ידך, ותעברי את ההריון בקלות, ותולידי בקלות מאד מאד מאד.

בנדאי תתני לבעלך לנסע אל ציון רבנו ז"ל, פי רבנו ז"ל הוא העורך-דין הכי גדול, וכלנו צריכים ישועות ורחמים רבים, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על צד הכי טוב, ואת לא צריכה לפחד משום דבר בעולם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ועקר ההתחזקות הוא שמחה, כי מי ששמח, הוא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא, כי השמחה מרחבת את הדעת, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן י'); אשרי מי שתמיד שמח, ואני יודע שזה הדבר הכי קשה לך להגיע לשמחה, פי הטבע שלך להמשיך אחר העצבות והעצלות והפירה שחוריה והדפאון וכו' וכו', ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה. ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואתה צריך לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא להיות בשמחה, כי תפלה זה הפלי להמשיך בו את כל הישועות. ולכן תהיה חזק מאד מאד להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה הכי מאשר בחיים.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור

וּדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הִיִּית יוֹדֵעַ מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, הִיִּית 'גּוֹנֵב' אֶת עֲצָמָךְ מִבְּנֵי אָדָם, וְהִיִּית מַחְבִּיא אֶת עֲצָמָךְ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יָדַע הֵיכָן אִתָּה, וְהִיִּית מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֵף אֶחָד לֹא יִרְחַם עֲלֶיךָ, חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְבֵי אֵלֵיהּ רַבָּה, פֶּרֶק טו): לְפִי שְׁכַל הַמְרַבָּה שִׁיחוֹת וְתַפְלוֹת, הֵם הַמְלִיִּים אוֹתוֹ עַד שְׂמַגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; מִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה אֲשֶׁר מְלִיָּה אוֹתוֹ עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן. רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם מְסֻתוֹכְבִּים מְסֻבִּים, וְאִין לָהֶם אֶל מִי לְדַבֵּר, וְהֵם כָּל-כֶּף שְׁבוּרִים וְרְצוּצִים, אִין לָהֶם חֲבָרִים, אִין לָהֶם כָּלוּם, אֲבָל מִי שְׂמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא לֹא צָרִיךְ אֶת אֵף אֶחָד, יֵשׁ לוֹ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן תַּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַד הִרְגַע הָאֲחֵרוֹן שְׂאִתָּה יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, אִתָּה מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, תִּהְיֶה חֵכִי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים.

הַעֲקֹר רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי רַב בְּנֵי-אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם מְסֻתוֹכְבִּים שְׁבוּרִים רְצוּצִים מִיֹּאשִׁים, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לְצַחֵק מְכַל הָעוֹלָם כָּלוּ, מַה הַשְּׂקֵעֵנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּמַה אֲבַדְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם; הָרִי אֲנַחְנוּ, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, יְהוּדִים, וְאוּמָרִים כָּכֵל יוֹם אֶת הַבְּרָכָה: "שְׂלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי"; אֲנַחְנוּ מְנִיחִים תַּפְלִין כָּכֵל יוֹם, הוֹלְכִים עִם צִיצִית, וְיֵשׁ לָנוּ מְזוּזָה עַל פֶּתַח בֵּיתֵנוּ, וְשׁוּמְרִים שֶׁבֶת וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ', מַה יֵּשׁ לָנוּ לְהִיּוֹת בְּעֲצָבוֹת, תַּכְנִים אֶת כָּל הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, ח' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

בַּאֲתֵי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁלֵא תִרְאוּ וְלֹא תִפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כָּל זְמַן שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם אֲהַבָּה וְאַחֲדוֹת, שׁוּם טִיל לֹא יִפֹּל בְּיַבְנָאֵל, לֹא צְרִיכִים לִפְחַד מִהַאֲזַעְקוֹת וְכוּ', בּוֹדְאֵי צְרִיכִים לַעֲבֹד עַל נְקֻדָּה אַחַת שֶׁל אֲהַבָּה וְאַחֲדוֹת, וְכֵל זְמַן שֵׁיהִיָּה בֵּינֵנוּ רַק אֲהַבָּה, אֵינן לָנוּ מַה לִּפְחַד.

גַּם אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תִּשְׁמְרוּ עַל הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים? כִּי יֵשׁ בְּסִבִּיבָה שְׁנֵי בַחֲוָרִים מְאֹד מְקַלְקָלִים בְּנֵאוּף וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ לָהֶם כַּח הַמוֹשֵׁף לְמִשְׁף אֶת יְלָדֵיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה.

גַּם אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁלֵא יִתְנוּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן לְהַבְנוֹת לְשִׁבְתָּ לְפָנוֹת עָרֵב בְּתַחֲנַת הָאוֹטוֹבוֹס, מִמּוֹל הַדִּירָה שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... שֵׁיחִיו, מִפְּנֵי הַצְּנִיעוּת, וְדִי לְחַכִּימָא, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

זְכֹרוּ הֵיטֵב מֶה שִׁפְתוֹב (דְּבָרִים כג): "כִּי הַיְזוּ"ה אֶלְקִיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקָרֵב מִחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וּלְתַת אִיבִיךָ לְפָנֶיךָ וְהִיָּה מִחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבַר וְשֵׁב מֵאַחֲרֶיךָ"; כִּי כָּל זְמַן שְׁנֵהִיָּה שְׁמוּרִים מְגִלּוֹי עֲרִיוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְתִהְיֶה בֵּינֵנוּ הַצְּנִיעוּת, אֲזִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְהַלֵּךְ בְּתוֹכֵנוּ. וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחֲנֵנוּ יִהְיֶה קְדוֹשׁ, וְשְׁלֵא יִרְאֶה עֲרוֹת דְּבַר בֵּינֵנוּ, חַס וְשְׁלוֹם, אֲזִי נִהְיֶה בְּטוֹחִים, שְׁלֵא יִפֹּל בְּמִחְנֵנוּ שׁוּם טִילִים.

תְּכַנִּיסוּ אֶת זֶה הֵיטֵב בְּדַעְתְּכֶם, כִּי כָּל טִיל יֵשׁ לוֹ אֶת הַפְּתַבְתָּ

שְׁלוֹ אֵיפֶה שְׁצָרֶיךָ לִפְלֵי. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת, וְעַל הַצְּנִיעוּת, וְתִמְסְרוּ אֶת זֶה לְנִשְׁוֹתֵיכֶם וְלִילְדֵיכֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיוּ נְאִיבִיִּים, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד עַל יְלְדֵיכֶם, כִּי אֶחָד אוֹ אַחַת מִקְּלָקְלִים אוֹ מִקְּלָקְלוֹת, יְכוּלִים לְהַרְקִיב וְלִקְלָקֵל אֶת הַנְּעַר שְׁלָנוּ. וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל יְלְדֵינוּ, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עֲבוּר זֶה, וְאֵל תִּחְשְׁבוּ שֶׁהֵילְדִים צוֹמְחִים בְּעֶצְמָם לְבַד, כִּי גַם עֲצִים שְׁמוּצִיאִים פְּרוּת, צְרִיכִים לְטַפֵּל בָּהֶם לְהִשְׁקוֹתָם וְכוּ', וְלָכֵן שֶׁהֵילְדִים שְׁלָכֶם לֹא יִהְיוּ פְּחוּת מִהַפְּרוּת שֶׁגְּדִלִים עַל הָעֵץ.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב — מִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר עַל הֵילְדִים שְׁלוֹ, מֵאִיזוֹ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, הוּא רוֹצֵחַ, וְאֵין לוֹ שׁוֹם טַפַּת רַחֲמָנוּת, וְאִי לוֹ וְאִי לְנַפְשׁוֹ, רְאוּ כִּי הִזְהַרְתֶּם!

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י" מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאָרֵר.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְכַנִּיסָה בְּאָדָם יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי־מִוֶּהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): כִּשְׂאֵדָם בְּשִׁמְחָה, הוּא יְכוּל לְהוֹלִיךָ אֶת הַמַּחְשָׁבָה שְׁלוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה, כִּי בְּלִי שִׁמְחָה אָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל. אֲבָל אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, כִּי אִי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה, אֲלֹא עַל־יְדֵי תַפְלָה, שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ בְּכֹל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ תַפְלָה קֶצֶרָה: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, וּפְנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְחִיק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן הַפְּנִימִי שֶׁיֵּשׁ בִּי, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת תָּמִיד רַק בְּשִׁמְחָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה אֲזַכֶּה לִישׁוּב הַדַּעַת אֲמֵתִי, וְאַהֲיֶה שְׂמֵחַ בְּחֻלְקֵי תָּמִיד".

נָא וְנָא אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כֹּל יוֹם תִּדְבֹר אֵל הַקְּדוֹשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא חַק וְלֹא יַעֲבֹר חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּמְדֵי פַעַם 'תִּגְנַב' עוֹד חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאֵז תִּרְאֶה אִיךָ שְׁכָל הַחַיִּים שְׁלֶךְ יִשְׁתַּנּוּ לְגַמְרֵי, כִּי כָאן לְמַטָּה חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה כְּלוּם, אֲכָל לְמַעְלָה זֶה הִרְבָּה מְאֹד. וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן! תִּתְחַיל מַעֲכָשׁוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, לֶךְ בְּפָנָה שְׂאִין שְׁמָה בְּנֵי-אָדָם, אוּ צֵא לְטִיל וּתְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְתִרְאֶה מִחֲמֵשׁ דְּקוֹת כְּכֹר יִהְיֶה עֲשֹׂר דְּקוֹת אוּ חֲמֵשׁ עֲשָׂרֵה דְּקוֹת, אֲכָל אַתָּה תִּהְיֶה חֲזַק בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְזֶה יִטְהַר לֶךְ אֶת הַמַּח־מַחֲשָׁבָה מִכָּל הַבְּלָבוּלִים שְׁעוֹבְרִים עֲלֶיךָ עֲכָשׁוּ.

תִּהְיֶה חֲזַק בְּלְמוּד מִקְרָא: שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י בְּכָל שָׁבוּעַ, כִּי זֶה תִּקּוֹן הַבְּרִית, תִּקּוֹן הַמַּח, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו; וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל נִמְצָאִים בְּצָרָה, וְלֹא יוֹדְעִים אִיפּוֹא הַטִּיל הַבָּא יָבוֹא, צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לְקַיֵּם אֶת הַמְּצוּהַ הַזְּנוּחָה אֲצֵל הַרְבִּיּוֹם, וְהִיא: לְסַיִם בְּכָל שָׁבוּעַ 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגוּם'.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד מְאֹד, שְׁלֹא לְהַקְפִּיד עַל שׁוּם בֶּן אָדָם, זֹו הַמְּדַרְגָּה הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלֹא תִלְךְ מְמַרְמֵר עַל פְּלוֹנִי אוּ אֶלְמוֹנִי, אֶלֶּא רַק תִּחְשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל רִגַע וְרִגַע שְׁחוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ מְקַיְמִים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְזוֹכָה עַל-יָדֵי-זֶה לְהַכְּלִיל בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקְּיֵם מֵה שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, וְאֵז תִּרְאֶה בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ.

בַּעֲתִים הַלְלוּ תִלְךְ עִם קָמִיעַ, כִּי צְרִיכִים שְׁמִירָה יִתְרָה.

הַמְּאַחַל לֶךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

מ' שסח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, " מנחם-אב
ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... ו... שִׁיחִיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, וגם את ההודעה, יעזר הקדוש-
ברוך-הוא, שְׁבִמּוֹצְאֵי שַׁבַּת-קֹדֶשׁ כְּכֹר תְּבַשְׂרוּ לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת,
רק אל תדאגו, כי גדול אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה — זֶה רְפוּאָה לְכֹל.

בנכם ... גרו יאיר, עושה חיל, ואף שיש לי עבודה מאד קשה
אתו, אֲבָל אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיחֹזֵר יְהִלּוּם מְלֻטָּשׁ.
לִקַּח לִי הַרְבֵּה עֲבוּדָה אִתּוֹ, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שִׁיְהִיָּה מוֹכֵן עֲכָשׁוֹ לְהִתְחַתֵּן, וְיִהְיֶה מִתְמַיד בְּתוֹרָה, וְהוּא יִהְיֶה
הַיְהִלּוּם שֶׁל הַמְשַׁפָּחָה, וְהוּא יִתְמַיד בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה,
גְּמָרָא, מְדַרְשׁ — כְּסִדְרָן דִּיקָא, וְיִרְאֶה דְגָמָא לְכֹל הָאֲחִים שְׁלוֹ.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שסט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, " מנחם-אב
ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת, שצריכים מאד מאד לשמר על חקי המדינה,
ובפרט בענין תנועה, כי כל החקים בכל העולם כלו שעושים בעניני

תנועה, זה לא להכפיד לבני-אדם, אלא להציל בני-אדם, פי רכב זה כלי משחית, אם לא יודעים איך להתנהג עם זה. ורואים, שלצערנו הרב, כמה אנשים נהרגים בכל יום רק בתאנות דרכים יותר מכל המלחמות, ולכן צריכים מאוד מאוד לשמר על חקי המדינה בכל העולם כלו, כי לגבי תנועה זה לא צחוק.

העקר תהיה בשמחה, ואני מבטיח לך, אם אתה תהיה בשמחה, תהיה לך הצלחה גדולה מאוד.

ברח לך למקום פנוי, שאין שמה בני אדם, ותדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, על-כל-פנים חמש דקות, פה בזה העולם נראה חמש דקות כמו כלום, אבל למעלה בשמים חמש דקות זה מהפך את העולמות. ולכן אל תהיה בטלן! והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליח את דרכך. והעקר תבקש את הקדוש-ברוך-הוא כל מה שאתה צריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שע.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר ואתחנן, "מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני כל-כך שמח, שאתה לומד "לקוטי-הלכות", פי רק על-ידי ספר זה יכולים להבין את דעת רבנו ז"ל. ותאמין לי, כשאני הייתי בחור צעיר, זכיתי לסיים שלשים חדשים ברציפות כל-חדש את כל חלקי "לקוטי-הלכות", והייתי עקשן גדול מאוד מאוד על זה. למדתי שתיים-עשרה שעות רצופות רק "לקוטי-הלכות", ותהלה לאל, עברתי על זה מלבד שלמדתי פעמים אין מספר כל חלק וחלק ישר והפוך, וזה מה שמחזיק אותי כבר חמשים שנה, כי כשהייתי צעיר

לְמַדְתִּי הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וּמוֹהַרְנֵ"ת ו"ל לֹא מְנִיחַ אֶת הָאָדָם
לִפְלֵ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁהִתְחַלַּתְּ לְלַמֵּד "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת",
יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְמַד בְּזֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אִם תַּעֲיִן בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מִכְתָּבִים בְּשׁוֹ"ת "אַשֶׁר בְּנַחַל", אִז
תִּמְצָא שָׂמָּה אֶת כָּל דְּבָרֵי מוֹהַרְנֵ"ת ו"ל.

הַעֲקֹר רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָךְ,
שֶׁתַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ.

רַק תִּדְבֹר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז יִהְיֶה לָךְ יִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי
כָּל הַיִּשׁוּב הַדַּעַת שֶׁל הָאָדָם בָּא רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדָדוּת, כִּי
אָדָם מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, וְכִשְׂמֵדְבֵר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַכֹּל הוֹלֵךְ
לוֹ אַחֲרָת, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתְּ שְׁלוֹם...

מ' שעא.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּ, " מְנַחֵם-אֵב
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר..

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְךָ.

מָה אֲמַר לָךְ! אֶת גִּדְּלֵי הַשִּׂמְחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה שִׂמְחָה, אֵינִן
לְתָאֵר וְאֵינִן לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַשִּׂמְחָה זֶה הַגָּאֵלָה, וְרוֹאִים, שֶׁכָּל בֶּן
אָדָם הוֹלֵךְ וּמְסֻתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם בְּדַכְּאוֹן פְּנִימִי, וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ מָה
מְכַאֵיב לוֹ וְכוּ' וְכוּ', הוּא רַק בְּעֵצְבוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכָל זֶה בָּא
מִהַקְלָפוֹת שֶׁבָּרָא, מִחֲמַת פֶּגַם הַבְּרִית שֶׁמְסוּבְּבִים אוֹתוֹ. וְכִמְאֻמְרָם
ו"ל: אֲלֵמָּלָה גִּתְנוּ רְשׁוֹת לְעֵינַי לְרֵאוֹת, הִנֵּה רוֹאָה כַּמָּה אֲלֵפֵי אֲלֵפִים
וְרִבְבוֹת קְלָפוֹת מְסוּבְּבִים אוֹתוֹ מִכָּל הַצְּדָדִים, אֲבָל הָעֵינַי שֶׁל הָאָדָם
לֹא רוֹאָה אֶת זֶה, רַק הַצְּדִיקִים רוֹאִים אֵיךְ שְׂאָדָם חָטָא בְּפֶגַם הַבְּרִית,

והוא מסבב עם קלפות, שהם מכניסים בו דפאון ועצבות ובלבול הדעת, ולכן תהיה זהיר להגיד בכל יום "תקון הכללי" עשרה מזמורי תהלים, שרבנו ו"ל גלה, שהם תקון גמור לפגם הברית, ואמר: אף שזה קל מאד להגיד עשרה מזמורי תהלים, אלא מפני שאני צויתי להגיד את זה, זה יבוא מאד מאד קשה; ולכן תהיה חזק בזה, ותראה להפיץ קונטרסים, שיש בהם "תקון הכללי" לכל אלו המגורשים שעובר עליהם צרות ויסורים ומרירות ודכאונות, מסכנים האנשים שגרשו אותם מבתיהם, ונשארו בלי פרנסה, בלי בית, והכל חרב ונחרב, ולכן מצוה גדולה לחזקם ולשמחם ולעודדם.

ראה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כל יום, כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ולכן תהיה חזק בזה, ואז טוב לך כל הימים.

בעתים הללו כשעובר כל-כף הרבה פחדים, אשרי מי שיפיץ את הקמיעות להציל את הבחורים שיצאו לקרב, כי הם מסכנים מאד מאד, והקדוש-ברוך-הוא ישמר אותם, שנוזקה כבר לשמע בקול שופרו של מלך המשיח.

המאחל לך שבת שלום...

מ' שעב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, י מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, כמו שאמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שהשמחה היא רפואה, וכל המחלות וחסרים רעים באים

לְאָדָם רַק מַחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי טַבַּע שֶׁל אָדָם שׁוֹנֵמֵשֶׁף תְּמִיד אַחַר עֲצוּבוֹת וְעֲצָלוּת, וּבִפְרָט מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית הוּא תְּמִיד בְּדַפְאוֹן. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט): אִם אָדָם בְּשִׂמְחָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַצְמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִפְגַּם בְּבְרִיתוֹ. וְלִכֵּן תְּמַסֵּר אֶת נַפְשָׁךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. אֲבָל אֵי אֶפְשֶׁר לְהִגִּיעַ לְשִׂמְחָה, אֲלֵא עַל-יְדֵי תַפְלָה, לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם אֲפִלּוּ כַּמָּה דְקוֹת: "רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתַרְחִיק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצוּבוֹת וְהָעֲצָלוּת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁנוֹפֵל עָלַי תְּמִיד, וְאִזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם וְלִשְׂמַח בְּמִצְוֹתֶיךָ שְׂצוּיִתְנוּ, שְׂאֲנִי זוֹכֵה לְקַיֵּם בְּכָל יוֹם". וְאִם תִּתְפַּלֵּל אֲפִלּוּ תַפְלָה קְצָרָה כּוּז מְדִי פַעַם בְּפַעַם, תִּרְאֶה אֵיךְ שִׂתְהַיֶּה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַתַּפְלָה הִיא כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָט שִׂמְחָה, שְׂזָה אֹר כַּל-כָּף גָּדוֹל, שְׂאָדָם לֹא יִכּוֹל לְקַבֵּל אֶת זֶה, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא לֹא שִׂמַּח, אֲבָל אִם אָדָם רַק מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְשִׂמְחָה", וּמְרַבֶּה בַתַּפְלָה, שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אִזּוֹ הַשְּׂמֵחָה נִכְנָסֶת בּוֹ, וְזוֹ הַגְּאֻלָּה. כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ נֹאמֵר: "עֲזֵ וְחַדְדָהּ בְּמִקוּמוֹ"; וְלִכֵּן תְּמַסֵּר אֶת נַפְשָׁךְ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל זֶה.

הַעֲקָר שִׂתְהַיֶּה לָךְ סְכָלְנוּת עִם אֲשֶׁתְךָ, וְאֵל תּוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלָּךְ עָלֶיךָ, הִיא מְסַכְנָה, מָה אַתָּה רוֹצֵה מִמֶּנָּה?! תִּרְאֶה לְשִׂמַּח אוֹתָהּ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַעֲלָה מִשִּׂמְחָה. הַבַּעַל צָרִיךְ לְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, וְלִכֵּן תְּמִיד תִּכְנִיס בְּבֵית אִוִּירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְלֹא אִוִּירָה שֶׁל מַתַּח, שְׂזָה רַק גּוֹרֵם גִּיהֵנוּם עַל פְּנֵי אֲדָמָה.

מָה אַתָּה צָרִיךְ גִּיהֵנוּם?! אִם תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּטְעֵם טַעַם גֶּן-עֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם, תִּגְסֶה וְתִרְאֶה שְׂכָף הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף יָמֵי חַיֵּינוּ הֵבֵל וְרִיק, יָמֵי שְׁנוּתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּמוֹ רִבַּע שְׂעָה, וְאֲנִי יִכּוֹל לְהַעֲדִל לָךְ עַל כָּף, הִנֵּה הֵייתִי יָלֵד קֶטָן, וְהִנֵּה אֲנִי כְּבֹר מִתְקַרֵּב לְגִיל שְׁבָעִים, וְהַכֵּל פָּרַח כְּמוֹ רִבַּע שְׂעָה, אֲבָל תִּהְלֶה לְאֵל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קָרַב אוֹתִי

אֶל רַבְּנוּ ו"ל, וּבְלִיטִי אֶת הַזְּמַן בְּטוֹב וּבְנִיעִימִים, אַף שֶׁעָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ' וְכוּ', מֵה שָּׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר כָּלֵל, וְאוּלַי אֲזֻכָּה פַּעַם לְרִשְׁם אֶת זֶה עַל פְּנֵי הַפֶּתַח מֵה שֶׁעָבַר עָלַי מֵאִז שֶׁנּוֹלַדְתִּי עַד הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן, וְאִז תִּרְאֶה וְתִשְׁתַּמֵּחַ אִיךָ יָכַלְתִּי לְהַחְזִיק מֵעַמָּד, אַבָּל זֶה הִיָּה הַכֹּל בְּכַח שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל.

וְלָכֵן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תִּלְמַד בְּכֹל יוֹם בְּ"חִי-מוֹהַר"ן, וּבְ"שִׁיחֹת-הַר"ן", שֶׁהֵן הַשִּׁיחֹת הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, וְאִם תְּהִיָּה בְּקִי בְּהֵן, יִהְיֶה לָךְ הַנְּהַגוֹת טוֹבוֹת אִיךָ לְהַתְּנַהֵג, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: עַל-יַדֵּי כָּל שִׂיחָה וְשִׂיחָה שְׁלוֹ, יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר כְּמוֹ שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מֵה זֶה אִישׁ כְּשֶׁר. וְלָכֵן תַּחֲזוֹר הַרְּבֵה עַל שִׁיחֹתֶיךָ הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

עֲכָשׁוּ בְּעֵתִים הַלְלוּ שְׁלֹא יוֹדְעִים אֵיפֹה הַטִּיל הַבָּא יִפֹּל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם קָמִיעַ, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִם קָמִיעַ, אֲנִי מְבַטֵּיחַ לוֹ שְׁלֹא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דָּבָר, גַּם אֲנִי אוֹחֵז קָמִיעַ בְּכִיסִי, אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! וְתְהִיָּה שְׂמִיחַ, וְתִדְבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּפְתַּח מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תְּכַנִּיס אֵימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, רַק תִּשְׂמַח אֶת אִשְׁתְּךָ, וְאִז תְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיֶּיךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׂבַת שְׁלוֹם...

מ' שעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְר וְאַתְחַנּוּ, " מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוֹ זְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ לִי, שֶׁעֲזַרְתָּ לִי בְּמִשְׁךָ הַיּוֹתִי בִּיבְנָאֵל, שֶׁשִּׁמְשַׁתְּ אוֹתִי בְּאַמוּנָה, וַיִּשְׁלַם לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲזָרָה עַל כָּל מֵה שֶׁהִטַּבְתָּ לִי.

ראַה להיִות וּתְרַן בְּבִיתְךָ, יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה טוֹבָה מְאֹד מְאֹד, אָבֶל צְרִיכִים וּתְרַנּוֹת, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה וּתְרַן, אָבֶל צְרִיכִים להיִות עוֹד יוֹתֵר וּתְרַן, וְכֵן תְּצַלִּיחַ בְּבִיתְךָ. אִשְׁתְּךָ צְרִיכָה תְּשׁוּמַת לֵב כְּמוֹ כָּל הַנְּשִׁים, וְלִכְּן תֵּן לָהּ אֶת הַתְּשׁוּמַת-לֵב, וּתְרַאֲהָ לָהּ אֶת הָאֲהָבָה, כִּי זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, אִם אָדָם רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּנִשׁוּאֵינוּ, צְרִיף לְתַת הַרְבֵּה אֲהָבָה לְאִשְׁתּוֹ, וּבְאַמַּת בְּצִדְקָה, כִּי הִיא שׁוֹמְרַת אוֹתְךָ מִכָּל רַע — מִפְּגַם הַבְּרִית, וּמִגְדֻלַּת לֶךְ אֶת הַיְלָדִים, אֲזִי אֵתָה צְרִיף להיִות מְאֹד מְאֹד שְׂמַח.

הַדְּבַק אֶת עַצְמְךָ בּוֹ יְתַבְרַךְ, וְתַמִּיד תַּחֲשֹׁב רַק מִמְּנוֹ יְתַבְרַךְ, כִּי זֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, שְׂאָדָם תַּמִּיד רַק חוֹשֵׁב מִמְּנוֹ יְתַבְרַךְ, וְאִין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא. וְאִם אָדָם מַכְנִים אֶת עַצְמוֹ בְּזָה, כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ כְּבַר חַיִּים אַחֲרִים לְגַמְרֵי. וְלִכְּן רַק תַּחֲשֹׁב מִמְּנוֹ יְתַבְרַךְ, וְתַמִּיד תִּלְךָ עִם מַחֲשָׁבָה כְּזוֹ אִיךָ שְׂמֵלָא כָּל הָאֲרֶזַן כְּבוֹדוֹ, וְתַצִּיר בְּדַעְתְּךָ, אִיךָ שְׂכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ זֶה אוֹר אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאֲזִי לֹא תַפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהֲיָה חֲזַק בְּזָה, וְאֲזִי טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שעד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה וְאַתְחַנּוּ, י' מִנְחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׁיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה עוֹסֵק לַעֲשׂוֹת קִיטְנָה לְבָנִים. תַּחֲדִיר בְּהֵם רַק אֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

כִּי זֶה מַה שְּׁמַצִּיל אֶת הָאָדָם, כִּי כָּל זְמַן שְׁאֵדָם חֲזַק בְּאַמוּנָה, שׁוּם טִיל וְשׁוּם מִשְׁחִית אֵינּוּ יָכוֹל לַגֵּעַ בּוֹ, וְצָרִיכִים לְהַחֲדִיר אֶת זֶה בְּיַלְדִים, וְכֵן לְהַרְגִיל אוֹתָם שֶׁיִּדְבְּרוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּגִי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, חוֹשְׁכִים שְׁמַדְבָּרִים סָתָם כִּכְהָ בְּאוֹר וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הוּא כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), וּבְאֵמֶת אִם אָדָם הִיָּה מְאֲמִין, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, תְּמִיד הִיָּה מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמַחֲמַת שְׁאִין אָדָם יוֹדֵעַ אֶת זֶה, בְּשִׁבִיל זֶה הוּא מִתְרַשֵּׁל בַּתְּפִלָּה. אָבָל אִם אָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה, תְּמִיד הִיָּה מְדַבֵּר אֵלָיו.

וְאִיךָ זוֹכִים לָזֶה? אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל: כְּשִׁלּוּמְדִים הֵלְכָה. וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים הֵלְכָה אֶפְלוּ בְּקִצּוֹר שֶׁלֶחַן עֲרוּךְ, כָּל יוֹם כְּמַה הֵלְכוֹת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיהּ זוּטָא, פָּרָק ב'): כָּל הַשּׁוֹנֶה הֵלְכוֹת בְּכָל יוֹם, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא, שְׁמַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר לְמוֹד הֵלְכָה זֶה שֶׁעֲשׂוֹעַ עוֹלָם הַבָּא; כִּי הָרִי מְקַיְמִים אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטֻלָּן! תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְיךָ, וּתְשַׁמַּח אֶת הַיְלָדִים, תִּרְאֶה שֶׁהַיְלָדִים תְּמִיד יִשְׁמְעוּ קוֹל שְׂמִחָה, תִּפְעִיל לָהֶם מוֹזִיקָה, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוֹ, שְׁפַלְּם מִפְּחָדִים מַה יְהִיָּה עִם הַטִּילִים וְכוּ' וְכוּ', הַעֲצָה הַיְחִידָה נִגְדַּ טִילִים — לְהַגִּיד תְּהִלִּים, "תְּהִלִּים נִגְדַ טִילִים", כִּדְאִי לְהַגִּיד עִם הַיְלָדִים בְּכָל יוֹם עֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים כְּסֻדְרָן, וּכְשִׁתְּסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעִים אֶת סִפּוֹר הַתְּהִלִּים, תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר, אֲשֶׁר כָּל עֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים שְׁאוּמְרִים בְּסִפּוֹר תְּהִלִּים, הוּא מְסַגֵּל לְהַצְלָחָה. וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם עֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים, כַּמּוּבָן שָׁזֶה לֹא עַל חֲשָׁבוֹן "תִּקּוֹן הַכְּלָלִי", אֲשֶׁר "תִּקּוֹן הַכְּלָלִי" זֶהוּ תִּקּוֹן שְׁעֵדִין לֹא נִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם, כִּף גִּלָּה לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל.

וְלִכֵּן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל צָרִיף לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, שֶׁהֵם תְּקוּן גְּמוּר לַפִּגְם הַבְּרִית.

רָאָה שְׂכָל יֶלֶד יִהְיֶה לוֹ קִמְיַע, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ, מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ קִמְיַע, לֹא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבָר, וְאַתֶּם לֹא צָרִיכִים לַפְחֹד מִכָּל הָאֲזַעְזוּקוֹת, אֲנִי בְּטוֹחַ, שְׂאֵם אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנוּ יִצְיָתוּ אוֹתִי, שׁוּם טִיל לֹא יִכָּנַס בִּיבְנָאֵל, וְהִלּוּאֵי שִׁיִּצְיָתוּ אוֹתִי.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתָמִיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְךָ תָּמִיד.

רָאָה לְכַתֵּב לִי רְשִׁימָה שֶׁל שְׁמוֹת הַפֶּתַח שְׁלֶךְ, וְאֲנִי אֶכְתֵּב לְכָל אֶחָד מִכְּתָב כְּדֵי לְחַזְקוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, " מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיְחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה עַל הַמַּתְנָה שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּנִכֶם יִהְיֶה בְּרִיא, רַק אֵל תִּדְאַגּוּ, מֵה שְׂאֵתֶם בֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת שְׁגִיכֶם — לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם פְּרִשַׁת "וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם", שֶׁרַבְּנוּ וְ"ל אָמַר, שֶׁלְּהַגִּיד פְּרִשָּׁה זוּ, מִמְּשִׁיךְ רְפוּאָה לְבֵן. וְלִכֵּן שְׁגִיכֶם תִּהְיֶה חֲזַקִּים לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם פְּרִשַׁת "וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם", וְכֵן תִּתְפַּלְלוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵבֵן שְׁלָכֶם יִהְיֶה בְּרִיא, וְיִגְדֵל תְּלָמִיד חָכֵם וְצַדִּיק.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם, אֵל תְּרִיבוּ, כִּי בְּבֵית שְׁיֵשׁ מְרִיבוֹת, שֵׁם

הַשָּׁטָן נִמְצָא. וְלִכְּנַן תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת וְאַהֲבָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, וְאַזְ תֵּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַהֲצִלָּה שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרֻכָּה וְהֲצִלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנּוּן, " מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה בְּאַמַּת לְקַיֵּם מִצְוַה שְׂאִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, תִּשְׁפִּיעַ
עַל אִשְׁתְּךָ ... תַּחֲנִיָּה, שְׁתַּשְׁלִים עִם הַהוֹרִים שְׁלָה, וְשֵׁלָא יִהְיוּ לָהּ
טַעֲנוֹת עַל הַהוֹרִים. כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל כָּל הַיְלָדִים יֵשׁ לָהֶם טַעֲנוֹת עַל
הַהוֹרִים, אֲבָל לֹא יוֹדְעִים, שְׁמָה שְׁעוֹשִׂים לַהוֹרִים, מְקַבְּלִים אַחֲר־כֶּף
חֲזָרָה. וְלִכְּנַן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם
בֵּין אִשְׁתְּךָ לַהוֹרִים שְׁלָךְ.

הַעֲקֵר רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שְׁשִׁמַּע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

וְשְׁלוֹם אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁתַּדְּלִי לְבוֹא אֵל הַחֲתָנָה שֶׁל
אַחֲוֹתְךָ, הִיא מְאֹד מְאֹד רוֹצֵה שְׁתְּבוֹאִי, וְאִף שְׂאֵת לֹא מִסְתַּדְּרַת עִם
הַהוֹרִים שְׁלָךְ, לְמָה הִיא צְרִיכָה לְסַבֵּל, שְׂאֵת לֹא תְבוֹאִי לַחֲתָנָה? !
וְגַם אַחֲוֹתְךָ מְאַרְצוֹת־הַבְּרִית בָּאָה לַחֲתָנָה, וְאִיךָ אֵת לֹא תִהְיֶי? ! וְלִכְּנַן
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּחֲתָנָה, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁגַם אֲנִי אֶהְיֶה, אֲבָל עַל-כָּל-פָּנִים אֵת
תִּהְיֶי בְּרֻדָּאִי.

אין אַתּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַמְצִיָּה שֶׁתְּהִיָּה לָךְ אִם תְּשְׁלִימִי עִם הַהוֹרִים, וְאַף שֶׁפָּגְעוּ בְּךָ בַּפְּשִׁית מְאֹד מְאֹד כְּמוֹ שֶׁפְּתַבַּת לִי פַעַם וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְמַחֵל לָהֶם, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה הַהוֹרִים, וְיִמָּה שְׁעוֹשִׁים לַהוֹרִים מְקַבְּלִים אַחֲר־כֶּךָ חֲזָרָה מִהִילָדִים. וְאַנִּי בְּטוֹחַ, שֶׁאַתּ לֹא רוֹצֶה לְעַבֵּר מֵה שֶׁאַתּ עֲבַרְתָּ, וְלִכֵּן תְּשְׁלִימִי, וּבְזָכוֹת זֶה שֶׁתִּמְחַלִּי לָהֶם, גַּם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָךְ.

רַק תְּהִי בְּשִׂמְחָה, וְאַף פַּעַם שְׁלֹא יֵרְאוּ עַל הַפְּנִים שֶׁלָּךְ אִיזוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן — רַק חִיוֶךְ.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י' מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, כִּי שׁוֹחֵט זֶה אַחֲרֵיזוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, כִּי אִם לֹא יוֹדְעִים אֶת הַהֲלָכוֹת וְשׁוֹחֲטִים, בְּיָדָאִי זֶה טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן. וְלִכֵּן כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה לֹא תִלְמַד הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת הַהֲלָכוֹת, אֵל תִּתְחִיל לְהִיּוֹת שׁוֹחֵט, כִּי זֶה מְאֹד מְסַפֵּן לְהַאֲכִיל נְבִלוֹת וּטְרֵפוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְאַתָּה יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת הַמַּכְתָּב לְמִי שֶׁאַתָּה רוֹצֶה, כִּי אוֹי וְאַבוֹי לְמִי שֶׁמְאַכִּיל טְרֵפוֹת, שְׂאֵז אַחֲרֵי שֶׁנִּפְטַר מִזֶּה הָעוֹלָם, הַפְּלָבִים מַחֲטָטִים אֶת קַבְּרוֹ, וְאוֹכְלִים אֶת בֶּשָׂרוֹ וְכוּ' וְכוּ', כִּי הֵם יֵצְאוּ מִקְּפָחִים, כִּי טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת שֵׁיף לְפָלְבִים, וְאִם אֶחָד מְאַכִּיל טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת לְבְנֵי אָדָם — זֶה עֲנֹשׁוֹ. וְלִכֵּן תִּשְׁמַר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שעח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואני מאד מאד שמח, שאתה מחלק את המכתבים לכל אנשי שלומנו, ובזכות זה תמיד תהיה שמח, פי אין עוד דבר יותר חשוב בחיים כמו השמחה, ואני בטוח שאתה שמח ואתה משמח גם את אחרים, רק אל תהיה שבור שמסתכלים עליך כאלו אתה מי יודע מה וכו' וכו', אל תסתכל על אחרים וממילא אחרים לא יסתכלו עליך.

סגלה להנצל מבזיונות — לא להסתכל על אף אחד, אלא לדבק את עצמו בהקדוש-ברוך-הוא, ואז טוב לך כל הימים.

תדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, פי כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

ראה לחזק את עצמך בעתים הללו, שהפחדים גדולים מאד מאד, ולא יודעים מה ילד יום, ולכן תקבל על עצמך חק ולא יעבר ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, באפן

שְׁתוּזָה לְסִים בְּכַל שָׁבוּעַ 'שָׁנִים מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם'. כִּי חֻכְמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכַל הַמְשָׁלִים פְּרִשְׁיֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשִׁנוּתָיו, וְזוֹ סִגְלָה לְאַרְיֻכּוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כִּי עֲכָשׁוּ לֹא יוֹדְעִים אִיפֹה הֵטִיל הַבָּא יָגִיעַ. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶה זֶהִיר מְאֹד מְאֹד עַל דְּבַר זֶה.

וְכֵן תִּרְאֶה שְׁיִהְיֶה לְךָ קָמִיעַ, כִּי מִי שְׁיִהְיֶה לוֹ קָמִיעַ, מְבַטֵּחַ לוֹ שְׁלֵא יִקְרָה לוֹ שׁוּם דְּבַר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁמַר עַל הַשְּׁלוֹם־בַּיִת שְׁלֶךָ, וְתִכְבֵּד וְתִיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתְּךָ בְּאֲשֶׁר לְמִדַּת אֲצִלִּי, זְכוּר וְגַם זָכֹר כַּמָּה בְּקִשְׁתִּי אֶתְכֶם לְשִׁמּוֹר עַל שְׁלוֹם־בַּיִת, כִּי זֶה יְסוּד בֵּיהָדוֹת. וְרַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן רסג), שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם לְשִׁבְרֵי אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבָעוֹלָם, שְׁיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם־בַּיִת.

הַעֲקֵר הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע, שֶׁהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדַבָּר גְּדוּל וְדַבָּר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאֻצִּיל הָעֲלִיּוֹן, וְזָכוּר גַּם זָכֹר כַּמָּה דְּבַרְתֵּי עִמָּכֶם בְּהִיוֹתְכֶם אֲצִלִּי אִתָּהּ וּחְבָרְיָךְ, שְׁצָרִיכִים לְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשִׁזָּה עֲקֵר הַתְּכֵלִית וְאֵין תְּכֵלִית אַחֲרָת. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֻזַּק בְּאֻמוּנָה, כִּי כִּךָ אָמַר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כח): "אִישׁ אֻמוּנוֹת רַב בְּרֻכּוֹת". וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר־הַמִּדּוֹת, אוֹת אֻמוּנָה, סִימָן לג): עַל־יְדֵי אֻמוּנָה יִסְלַח לְךָ הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ. וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֶל הִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים בְּכָל יוֹם אֲפִלוּ קְצַת, פָּרַק מְשֻׁנוּת לְיוֹם, דָּף גְּמָרָא לְיוֹם, סִימָן שְׁלַחַן עֲרוּף

ליום, וּאֶפְלוּ בַגֶּרְסָא, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ מִכָּל הַהִבְלִים וְהִבְלֵי הַבְּלִים
שֶׁנִּדְבְּקוּ בְּאָדָם עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו.

נָא וְנָא רְאֵה לְכָתֹב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי נִפְשִׁי קָשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ.

הַמְאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' שפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, י' מִנְחָם-אָב
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּהֲיֶה רַק שְׁמִי, כִּי אֲנִי רוֹאֶה
שְׂאֵתָה מְסֻתוֹבֵב תָּמִיד בְּעֶצְבוֹת וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, מִשְׁהוּ מִפְּרִיעַ לְךָ
זְכוּ וְכוּ, וּבְאֵמַת אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה
אוֹתָךְ, שְׁנַעֲשִׂית חֲתָן, מֵה שְׁהֲרֵבָה בַּחוּרִים הָיוּ מְאַחֲלִים לְעֶצְמָם
לְהִיּוֹת כְּבָר בְּאֵרוֹסִין שֶׁל עֶצְמָם, וְלֹא זְכוּ, וְאַתָּה בֵּן זְכִיתָ, וְלָכֵן אַתָּה
צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׁמַח.

אֲנִי אֶתֵּן לְךָ עֲצָה אִיךָ תוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַכָּל — אִם מְדֵי פַעַם
תִּבְרַח לְמָקוֹם שְׂאִין שְׁמָה בֵּין אָדָם, לְחֹדֵר שְׂאִין שְׁמָה אַף אֶחָד, אוֹ
תִּצֵּא לְטִיִּל, וּתְדַבֵּר אֲזַעֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּתְסַפֵּר לוֹ אֵת כָּל מֵה
שְׁמַעִיק לְךָ, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר מֵה זֶה יִגְרַם לְךָ, בְּהִתְחַלָּה תַּחֲשֹׁב
שְׁזֶה סֵתָם דְּבוּרִים, אֲבָל בְּאֵמַת כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וּבְרַגַע שְׁתְּדַבֵּר אֵל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה יִפְתַּח לְךָ אֵת הַלֵּב שֶׁתוּכַל לְהִתְחַיֵּל לְלַמֵּד
תוֹרָה.

וְלְהִסְבִּיר לְךָ מֵה זֶה לַמּוֹד תוֹרָה — זֶה אֵין מְלִים, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: תִּלְמַד, וְיִהְיֶה לְךָ כֶּסֶף, וְאִם הַתוֹרָה
תִּרְאֶה לְךָ אֵת הַפְּנִים, לֹא תִרְצֶה כְּבָר שׁוֹם דְּבָר רַק אֵת הַתוֹרָה. וְלָכֵן
תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת בְּלַמּוֹד הַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר

שׂאָדֶם מְצַלִּיחַ כְּמוֹ הַקְּבִיעוֹת, הֵינּוּ כֹל יוֹם תִּלְמַד חֲמֵשׁ וְרִשְׁׁי עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שְׁעַד יוֹם שְׁשִׁי גְמַרְתָּ וְסִימַתָּ אֶת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבֻעַ 'שְׁנַיִם מְקַרָּא וְאַחַד תְּרַגּוּם' עִם פְּרוּשׁ רִשְׁׁי וְ"ל, אֲשֶׁר זֶה תִּקּוּן הַבְּרִית, תִּקּוּן הַמַּח, מְלַבֵּד זֹאת הֵייתִי מִזְעֵץ לָךְ, שֶׁתִּקַּח מִשְׁנִיּוֹת, וְתִגְרַס פָּרֶק אַחַר פָּרֶק, אִם אֶפְשָׁר חֲ"י פְּרָקִים — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה בְּתִקּוּן הַבְּרִית, וְאִם אַתָּה יָכוֹל יוֹתֵר — מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, כִּי לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת מִשְׁנָה אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר כֹּל פָּרֶק וּפְרָק מֵאִיר עַל הָאָדָם אוֹר נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד. מְלַבֵּד זֹאת תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ סֹדֵר בְּגַרְסָא בְּש"ס, אָף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ, אֲבָל אִם תִּהְיֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל עַל זֶה, שׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְמַנַּע אוֹתָךְ, וְכֵן הַתְּנַהֲגָתִי כְּשֶׁהֵייתִי בְּחוּר צְעִיר, יִשְׁבַּתִּי וְלִמְדָתִי גְמַרָּא שְׁעוֹת עַל גְּבִי שְׁעוֹת, וְהִיָּה לִי מֵר מְאֹד מְאֹד, אֲבָל הֵייתִי עֲקָשָׁן, וְאַמְרָתִי: יַעֲבֹר עָלַי מָה, אֲנִי מְכַרַח לְסִים אֶת הַש"ס, וְזָכַנִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהַצְּלַחְתִּי.

וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן! כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם מְקַרָּא, מִשְׁנָה, גְמַרָּא, מְרַגֵּישׁ סְפוּק בַּחַיִּים, יֵשׁ לוֹ תִּכְלִית, "אֲנִי רוֹצֶה לְסִים שְׁשָׁה סֹדְרֵי מִשְׁנָה", "אֲנִי רוֹצֶה לְסִים ש"ס", "אֲנִי רוֹצֶה לְסִים ד' חִלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף", וְאָף שְׁבִין כֶּף יֵשׁ בְּטוּלִים וְכוּ' וְכוּ', מַה בְּכֶף? אַחַר-כֵּן חוֹזְרִים אֶל הַמִּשְׁנִיּוֹת וְאֶל הַגְּמַרָּא וְאֶל הַשְּׁלַחַן עֲרוּף, וּמְמַשִּׁיכִים פְּרָק אַחַר פְּרָק, דֶּף אַחַר דֶּף, סִימָן אַחַר סִימָן, מָה אַתָּה חוֹשֵׁב, שְׁעַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לֹא עָבְרוּ הַבְּלִבּוּלִים מַה שְׁעָבַר עָלֶיךָ?! תִּאֲמִין לִי, שְׁעָבַר עֲלֵיהֶם הַרְבֵּה יוֹתֵר, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הֵם שְׁבְרוּ אֶת הַיָּצוֹר הַרַע שְׁרָצָה לְנַתֵּק אוֹתָם מִהַתּוֹרָה. וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּינְדִיךְ, וְאִם תִּתְנַהֵג כְּכֹה, אֲנִי מְבַטִּיחַ לָךְ, שֶׁתִּלְוֶךָ לַחֲפָה בְּחוּר אַחַר לְגַמְרִי, כִּי יֵשׁ לָךְ סְפוּק בַּחַיִּים, כִּי כֹל הַחֲסָרוֹן שְׁלָךְ שְׁאֵין לָךְ סְפוּק.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּינְדִיךְ, וְאִז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

כְּשֶׁאַתָּה מִתְחַתֵּן, תִּדַּע לָךְ שֶׁאַתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת וְתִרְנֵן בְּבֵית, הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת צוֹדֵקָת, כֶּף הַחַיִּים, אִם אַתָּה רוֹצֶה לְהַצְּלִיחַ

בְּחַיִּיךָ, תָּמִיד תִּדַע שֶׁהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת צוֹדֶקֶת, כַּמּוֹבֵן רַק בְּדַבְרִים גְּשָׁמִיִּים, אֲבָל בְּדַבְרִים רוּחַנִיִּים, אַתָּה צְרִיךְ לְהִיּוֹת עֶקְשׁוֹן, שְׁתַּלַּךְ בְּצַנִּיעוּת וּכְדוּמָה, אֲבָל לֹא בְּדֶרֶךְ כַּפְיָה רַק בְּדֶרֶךְ אַהֲבָה, כִּי עִם דְּבוּרֵי חֵן וְאַהֲבָה, יְכוּלִים לַפְעֵל הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר יְכוּלִים לַפְעֵל עִם תְּקִיפוֹת, כִּי אִם הוֹלְכִים בְּתַקִּיפוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָן, יְכוּלִים לְאַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ לְגַמְרֵי, כִּי הִיא תִּכְרַח לָךְ, וְאִז אַתָּה בְּצִרוּת. רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִקְפִּיד עַל שְׁלוֹם-בֵּית. וְלָכֵן תִּהְיֶה חֲזוֹק מְאֹד מְאֹד מְאֹד בְּשְׁלוֹם-בֵּית, וְזֶה עַל-יְדֵי שְׂאֵף פֶּעַם אֶל תְּצַעֵק עָלֶיךָ, תִּבִּין אוֹתָהּ, כִּי גַם עָלֶיךָ עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאַתָּה צְרִיךְ לָתֵת בְּכָל יוֹם תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזָכִיתָ לְמִצָּא כָּלָה טוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִתְּפַלֵּל עָלֶיךָ, שְׁתַּקְּיִם מֵה שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, שְׁזֶה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. וְאִם תְּצִיֵּת אוֹתִי, לֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְכַל שְׁכֵן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

מ' שפא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן (שַׁבַּת נַחֲמוּ), " מִנְחָם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "תְּסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנִּי"ה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הִנֵּה עֹבֵר יוֹם הָאָבֵל תִּשְׁעָה בָּאָב, וְעֵדִין לֹא נוֹשְׁעֵנוּ, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לָנוּ לְהִתְיַאֵשׁ כְּרַגַע, אֲלֵא לְהַחֲדִיר בְּנוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר אֵין בַּלְעֵדִיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קִטּוֹן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְכָל טִיל וְטִיל שְׁנוֹרֶק, יֵשׁ לוֹ אֶת הַפְּתִיכָת, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל טְהַרַת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וַיִּקְיָם אֲצִלָּנוּ (דְּבָרִים כג): "כִּי הַנִּי"ה אֶלְקִיךָ

מתהלך בקרב מחנה להצילך ולתת איביך לפניך, והיה מחניך קדוש, ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך"; שאנחנו צריכים לשמר שלא ימצא בינו, חס ושלו, אחד שלא מקפיד על הצניעות וכו', ואמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה כד, סימן ז): "ולא יראה בך ערות דבר" — ערות דבור, רבי שמואל בר נחמן אמר — זה נבול הפה; כי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (שבת לג): בעון נבלות פה צרות רבות, ויגזרות קשות מתחדשות, ובחורי שונאי ישראל מתים, יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין; בחורי ישראל נמצאים עכשו על הקרב, והם צריכים רחמים רבים שיחזרו בריאים ושלמים, בלי שום פגע ונגע, ומי יודע אם זה לא תלוי בקהלה שלנו, אם אנחנו נשמר את מחננו בצניעות וקדשת הדבור, נוכל להציל את כלם.

נא ונא ראו לעשות חסד אחד עם השני, כי רק בזה תלויה כל הצלחתנו, ורק זה ילך לפנינו, כמו שכתוב (ישעיה נח): "והלך לפניך צדקך"; ואמרו על זה חכמינו הקדושים (מדרש אגדה): ד' מלאכים עומדים לו לאדם בשעת פטירתו מן העולם הזה, בשתבוא הנשמה לפטר מן העולם, תזעק קול אחד ואומרת: "ארץ, ארץ, שהלכתי עליך הצילני מדין המות". ועונה המלאך ואומר: "להנ"ה הארץ ומלואה". צועקת קול שני ואומרת: "אחי, אחי, קרובי ומשפחתי החביבים עלי, באו והצילוני מדין המות". והמלאך השני עונה: "אח לא פדה יפדה איש". וצועקת קול שלישי ואומרת: "ממוני, ממוני, החביב עלי, הצילני מדין המות הזה". ועונה מלאך שלישי ואומר: "להנ"ה הארץ ומלואה". וצועקת קול רביעי ואומרת: "מעשי מעשי הטובים, באו והצילוני מדין המות". ועונה מלאך רביעי ואומר לו: "עכשו קראת אל האמת, שנאמר והלך לפניך צדקך"; הרי שלכם לפניכם — מה הולך לפני האדם? רק הצדקה וחסד שעושים.

ולכן תראו לעשות צדקה וחסד עם עם ישראל, והוא — לזכות אותם שיחתמו "הוראת קבע" ל"ישמח צדיק", פדי שנוכל לבנות בית-הכנסת ענקי, וכן להפיץ לכלל נשמות ישראל את ספרי

רַבְּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט אֶת הַקּוּנְטְרָסִים וְהַחֻבְרוֹת, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל. אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק בְּעֵתִים הַלְלוּ לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁרַק בְּזָכוֹת זֶה נִגָּאֵל. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה א'): "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה וְשָׁבִיָּה בְּצְדָקָה"; וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְרַשׁ תְּהִלִּים קִיט, סִימָן סב): כִּף אָמַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם עָשׂוּ יִשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצְדָקָה — מִיָּד נִגָּאֵלִין, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׂאֵנִי פּוֹרַע מִשׁוֹנְאֵיהֶם, לְכִף נֶאֱמַר: "צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדָּה", מַה כְּתִיב אַחֲרָיו: "וְשָׁבַר פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים יַחֲדָיו וְעוֹזְבֵי תְהוֹנָה יִכְלוּ"; כִּי הִגִּיעַ הַזְּמַן שִׁיְהִיָּה סוֹף וְנִקַּץ לְהִישָׁמְעָאֵלִים, וְשִׁיְהַרְגוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וַיְהִיו עֲסוּקִים בִּיְגִיָּהֶם, וְעַם יִשְׂרָאֵל יֵצְאוּ לַחֲרוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת מַה שְׂאֵנִי תְּמִיד מְעוֹרָר אֶתְכֶם עַל אַחֲדוֹת וְעַל אַהֲבָה, וְעַל צְדָקָה וְחֶסֶד, וְעַל צְנִיעוּת, כִּי זֶה הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, וְלִכֵּן מִי שְׂאֵינִי יְכוּל לַעֲמֹד בְּזֶה, שִׁיעֲזוֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, אֲנַחְנוּ לֹא רוֹצִים שׁוּם דְּבָר רַק לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְיוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים עַל נַעַם חֻלְקֵנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקֵנוּ וְגוֹדְלֵנוּ.

מֵאַחַר שֵׁישׁ לְכֻלָּם פְּחָדִים, אֲזַי אֲנִי מֵיעֵץ שֶׁכֵּל אֶחָד יִהְיֶה בְּכִיסוֹ קָמִיעַ, וַיְהִיָּה שְׂמור מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן תִּקְפִּידוּ מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, אֲשֶׁר רַק זֶה יֵצִיל אֶתְכֶם, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (אִשָּׁן ז): שְׁלַח לִיָּה מֵר עוֹקְבָא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, בְּנֵי אָדָם הָעוֹמְדִים עָלַי וּבְיָדֵי לְמִסְרָם לְמַלְכוּת, מַהוּ? שְׂרִטְט וְכַתֵּב לִיָּה (תְּהִלִּים לט): "אֲמַרְתִּי אֲשַׁמְרָה דְרַכֵּי מַחְטָא בְלִשׁוֹנִי, אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֶסֶם בְּעַד רִשְׁע לְנִגְדִי", אֶף-עַל-פִּי שִׁרְשַׁע לְנִגְדִי "אֲשַׁמְרָה לְפִי מִחֶסֶם". שְׁלַח לִיָּה קָא מְצַעְרֵי לִי טוֹבָא, וְלֹא מְצִינָא דְאִיקוּם בְּהוּ, שְׁלַח לִיָּה (תְּהִלִּים לו): "דוּם לְהוֹנִיָּה וְהַתְּחַלֵּל לוֹ", דוּם לְהַשָּׁם, וְהוּא יִפִּיל לָךְ חֻלְלִים חֻלְלִים", הַשָּׁכֶם וְהַעֲרַב עֲלִיָּהֵן לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְהֵן כְּלִין מֵאַלְיָהֵן; אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיקִים אֶת כָּל מַה שְׁנֹאֲמַר פֹּה, וְאֲזַי מְבַטֵּחַ לוֹ שְׂשׁוּם דְּבָר רַע לֹא יִקְרָה לוֹ.

הַמֵּאַחַל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

מ' שפב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

ראה לחזק את עצמך מאד במדת החסד שאַתָּה עוֹשֶׂה עִם בְּנֵי
אָדָם, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם דְּבַר שֶׁהוֹלֵךְ לְפָנֵי הָאָדָם כְּמוֹ הַצְּדָקָה, כְּמוֹ
שְׂפָתוֹב (ישעיה נח): "וְהֵלֵךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה", כִּי רַק זֶה מֵה שֶׁיֵּלֵךְ לְפָנֶיךָ
— הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם בְּנֵי אָדָם שֶׁזֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.
וְהִיא טוֹב מְאֹד שֶׁתִּלְמַד אֶת הַמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא שֶׁל פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ
(וְאַתְחַנֵּן), וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁמִּשָּׁה רַבְּנֵי הַתַּחֲנוּן אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁאֵינִי רוֹצֵה לְמוֹת, וּמֵה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָנָה לוֹ, עֵין שָׁם.

מָה אָמַר לָךְ! יְמֵי תַיִנוּ הֵכֵל, וּמֵה וְשָׂאֵר מֵהָאָדָם? רַק מָה
שְׂזוּכָה לַחֲטוּף בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי. וְלָכֵן הִלּוּאֵי שֶׁהֵיִיתָ עוֹזֵר
לִי לְהַדְפִּיס וְלְהַפִּיץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים שֶׁזְּכַנִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְחַבֵּר, שֶׁמִּסְבִּירִים כָּל-כֶּף אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל בְּאִפְסוֹ פְּשׁוּט, עַד שֶׁכָּל
הַרְחוּקִים יְכוּלִים גַּם-כֵּן לְטַעַם טַעַם הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁל רַבְּנֵי ו"ל, וּמִי
שֶׁרוֹצֵה לְהוֹדוֹת עַל הָאֲמֶת, רַב רַבָּם שֶׁל כָּל הַבְּעָלֵי תְּשׁוּבָה
שֶׁהִתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנֵי ו"ל, הִיא רַק עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרַסִּים וְהַסְּפָרִים
הַחֲדָשִׁים אֲשֶׁר "הַזְּקָנִים" חִלְקוּ עַל זֶה, וְעַכְשָׁו שֶׁכָּבֵר נִפְטְרוּ, הֵם
רוֹאִים אֶת הָאֲמֶת, וּבָאִים אֵלַי בְּכָל פַּעַם בְּחִלוּם לְבַקֵּשׁ מְחִילָה
וּסְלִיחָה וְכוּ' וְכוּ'.

רַק חֲזוֹק, כִּי אֵין שׁוֹם תְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְבִטָּח בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְעוֹד מְעַט יִתְקַיֵּם (ישעיה ב'): "וְנִשְׁגַּב הַנְּי"ה לְבִדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא",
אֲשֶׁרִי הַמְחַכָּה וְיִגִיעַ לַהַיּוֹם שֶׁכֻּלָּם יִזְכּוּ לְהַרְגִישׁ, שֶׁאֵין שׁוֹם מְקוּם
לְהִתְחַבֵּא, אֶלָּא אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פה תקבל מכתב עבור בנד ובתך אשר בקשת.

מ' שפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, " מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזקי, ותחזיקי מעמד, כי אין אף אחד בעולם שיבין אותך כמו שאני מבין אותך וכו' וכו', זורקים אותך כמו בדור, מפה לשם ומשם לפה וכו' וכו', ובאמת אין לאיפה לברח אלא אליו יתברך, ולכן תהיי חזקה בשני דברים, להיות רגילה באמירת תהלים, כל יום תאמרי כסדרן כמה מזמורי תהלים, אשר זה עושה רשם גדול בשמים, וכשתסימי ספר תהלים, מתחילי עוד פעם, וכן תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, מאחר שאין לך אף אחד בעולם, תזכרי שיש לך את הקדוש-ברוך-הוא שהוא אוהב אותך, ולכן תתחזקי ללכת בצניעות, אשר זה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך, ואם תציתי אותי, עוד תראי הרבה ימים טובים בחייהך.

אני מאד מבקש אותך, שתמיד כשיש לך בעיה (ומתי לא?!) שתראי לכתב לי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שפד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ואתחנן, " מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלַיָּךְ, שְׁזוֹרְקִים אוֹתָךְ מִפֶּה
 לְשֵׁם וּמִשֵּׁם לְפִה וְכוּ', וְכוּ', וְאַתָּה לֹא רוֹאֶה סוּף וְקֶץ לְהַצְרוֹת
 וְהַבְּלוּלִים שְׁלָךְ וְכוּ', וְכוּ', וְלִכֵּן אֵי־עֲצָךְ וִיהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ, רְאֵה
 לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ שְׁנֵי דְבָרִים: לְהִיּוֹת רְגִיל בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, שְׁכַל יוֹם
 תֹּאמֵר כְּסֻדְרָן כַּמָּה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים, אֲשֶׁר זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל
 בְּשָׂמִים, וּכְשֶׁתִּסְיֵם סֵפֶר תְּהִלִּים, תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת
 עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מֵאַחַר שְׂאִין לָךְ אֵף אֶחָד
 בְּעוֹלָם, תִּזְכֹּר שְׂיֵשׁ לָךְ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהוּא אוֹהֵב
 אוֹתָךְ.

תֹּאמִין לִי, שְׂאִין מִי שְׂיִכִּין אוֹתָךְ רַק אֲנִי. וְלִכֵּן רְאֵה לְכַתֵּב לִי,
 וְאֲנִי אֲדַרְיָךְ אוֹתָךְ עַל כָּל פָּרֵט וּפָרֵט אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּעוֹלָם
 הָאֲכֻזָּרִי הַזֶּה, רַק תְּחִזִּיק מֵעַמֵּד וְאַל תִּשָּׁבֵר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
 לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיף לְאָדָם דְּבִקּוֹת בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִתֵּן לָךְ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד בַּחַיִּים, כִּי כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין
 — זוֹכֵה לְחַיִּים.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּמִּיד כְּשֵׁי־שׁ לָךְ בְּעֵינָה
 (וּמִתִּי לֹא !?) שְׁתַּרְאֶה לְכַתֵּב לִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שפה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֻדְרָ וְאַתְחַנּוּ, " מְנַחֵם־אָב
 הַיְתַשְׁס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הנה מצד שֶׁנִּכְנַס הַצּוּם, הִיָּה קָשָׁה לִי לְכַתֵּב לָךְ וּלְהַשִּׁיב לָךְ עַל מַכְתָּבְךָ.

אין אֲתָה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל הַשְּׂמִימָה שֵׁישׁ לִי, שְׁסוּף כָּל סוּף הַתְּחַלְתָּ לְזוּז וּלְהִדְפִּים עוֹד חֶלֶק "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", כִּי עֶבֶר קִיץ שָׁלֵם וְלֹא יֵצֵא רַק שְׁנֵי כְּרָכִים, מֵה שְׁבָאֲמַת אֲנִי רוֹצֶה לְכָל הַפְּחוֹת שֵׁיצֵא בְּכָל חֹדֶשׁ כְּרָף, וְאֲנִי מוֹכֵן לְשָׁלֵם בְּמִזְמָן עַל כָּל הָאֶלֶף סְפָרִים, הָעֶקֶר שֵׁיצֵא לְאוֹר בְּכָל חֹדֶשׁ סֶפֶר, (בְּאֲמַת יֵשׁ לִי חֶשֶׁק שֵׁיצֵא כָּל שְׁבוּעַ כְּרָף, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ מוֹכֵן בְּכַתֵּב יָד עוֹד שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת כְּרָכִים בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כְּלָל), אִךְ מֵאַחַר שֶׁאֲנִי לֹא יְכוּל לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ לְהוֹצִיא בְּכָל שְׁבוּעַ, אֲז עַל-כָּל-פָּנִים בְּכָל חֹדֶשׁ, וְאֲנִי מוֹכֵן אִישִׁית לְשָׁלֵם לָךְ עַל כָּל הָאֶלֶף סְפָרִים שֶׁתִּדְפִּים בְּכָל חֹדֶשׁ, וְכֵן לֹא תִהְיֶה בְּעַל חוֹב, חֶכֶל שְׁלֹא יֵצֵא גַם "אוֹצֵר הַקּוֹנְטְרָסִים" חֶלֶק ל"ב, כִּי אֲנִי כְּבָר מְכִין חֶלֶק ל"ג, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אֲשֶׁר יְבוֹא הַיּוֹם, שֶׁהַבְּקוּשׁ אַחַר הַסְּפָרִים הָאֵלוּ יִהְיֶה כְּמוֹ שֶׁמְבַקְשִׁים אַחַר אוֹיֵר לְנִשְׁימָה, בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כְּלָל, כִּי עוֹבֵר עֲכָשׁוּ עַל עִם יִשְׂרָאֵל צְרוֹת וַיְסוּרִים וּמְכַאוּבִים וְכוּ' וְכוּ', פְּחָדִים גְּדוּלִים, כִּי לֹא יוֹדְעִים מֵה יֵלֵד יוֹם, וְרַק אֵלוּ הַסְּפָרִים הֵם כְּמִים קָרִים עַל גִּפְשׁ עֵינֶיךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲשַׁתֵּךְ תִּקְתָּקָה אֶת הַשְּׁעוּרִים שֶׁל כָּל הַשְּׁבוּעַ, וּלְשַׁבֵּץ אֶת זֶה בְּתוֹךְ הַמְּכַתְּבִים שֶׁל הַתְּאָרִיךְ שֶׁל הַשְּׁבוּעַ, כִּי יְבוֹא יוֹם שֶׁנִּגְיַע לְזֶה.

רַק חוֹק וְאַמֵּץ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה שֶׁתִּתְחַלְלוּ כְּבָר לְנֶגֶד אֶת סֶפֶר "רְצוּף אֶהְבָּה", פְּרוּשׁ עַל שִׁיר הַשִּׁירִים, שֶׁאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לְגַמֵּר אֶת זֶה וּלְהִדְפִּיסוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' שפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, " מִנְחַם־אָב
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי לָךְ עוֹד מִכְתָּב כְּלָלִי, וְנָא לְתַלּוֹת אֶת זֶה בְּלוּחַ
הַמוֹדְעוֹת, עֲכָשׁוּ תִשְׁאִיר אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים כְּלָלִיִּים עַל לוּחַ
הַמוֹדְעוֹת, כִּי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְנִשְׁוֹתֵיהֶם הֵם בְּפֶתַח וּבִכְהֵלָה גְדוּלָה
מְאֹד מְאֹד, וְאֵינָם יוֹדְעִים כִּדְת מַה לַעֲשׂוֹת, וְלִכֵּן כְּדֵי לְהַרְגִיעַ אוֹתָם,
צְרִיכִים לְהִשְׁאִיר אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים כְּלָלִיִּים עַל לוּחַ מוֹדְעוֹת, וְכֵן אֲנִי
שׁוֹלַח לְרַב רַבִּם שֶׁל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִכְתְּבִים, וּמְאֹד מְאֹד נַחוּץ
שֶׁתִּמְסַר לָהֶם אוֹתָם, כִּי כָּלֵם בְּפֶתַח וּבִחְרָדָה גְדוּלָה מְאֹד.

וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁלַח לִי בְּכָל פַּעַם הַיּוֹדְעָה, לְדַעַת
אִם נִתְקַבְּלוּ אֶצְלֶךָ הַמְּכַתְּבִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' שפז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְאַתְחַנֵּן, " מִנְחַם־אָב
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

אִם אַתְּ יְכוּלָה לְנַסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֵינִי לְמַעַלָּה מְזֵה, וְאֵל
תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע־עוֹלָם, אִם נִכְנָסָה בְּךָ תִּשְׁוִיקָה
לְנַסֵּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, סִימֵן שְׁרַבְּנוּ ז"ל רוּצָה אוֹתְךָ, וְתִסְעֵי וְתִגִּיעֵי
וְתִפְעֲלֵי שָׁם מַה שְּׂאֵת צְרִיכָה, וְאֵינִי אֶת צְרִיכָה לְפָחַד כְּלָל, כִּי אֵינִי

שום פחד כָּלֵל עֲכָשׁוּ, כִּי אֵין מְלַחְמוֹת בְּאוֹקְרַאֲיָנָה וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא כְמוֹ שְׂמַבְלָבְלִים אוֹתָךְ.

נָא וְנָא תְהִי שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה, וְתַתְּפַלְלִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַתְּפַלֶּה שְׂמַתְּפַלְלִים בְּשְׂמִיחָה, מְאֹד מְקַבֶּלֶת בְּשָׂמִים.

בְּעֵינַי הַדִּירָה וְכוּ', לְדַעְתִּי, עִם תְּפִלָּה אַתְּ יְכוּלָה לְפַעֵל לְמַכּוֹר אֶת הַדִּירָה וְלִקְנוֹת דִּירָה כְּפִי שְׂאֵת רוּצָה, רַק לֹא לְהַפְנוֹס בְּחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת.

בְּעֵינַי עֲבוּדָה וְכוּ', אֲנִי לֹא מִתְעַרֵּב בְּדַבָּרִים אֱלוֹהִים כָּלֵל, וְאִם קָשָׁה לָךְ מִשְׁהוּ, תְּדַבְּרִי עִם הָאֲבֵרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי הוּא מְמַנֶּה עַל זֶה, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ, וְאֵל תִּפְחָדִי לְהַגִּיד אֶת הָאֱמֶת.

הַעֲקֹר רַק תַּחֲשָׁבִי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שְׂמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמִהַיָּה וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, זֶה עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד תִּסְתַּכְּלִי עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ אֲצֶל כָּל אֶחָד, וּבִפְרָט אֲצֶל בְּעֵלְךָ, שְׂוָה הַזּוּוּג הַנִּכּוֹן שְׂלֹף מֵהַשְּׂמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹצֵה אוֹתָךְ עַל כָּל הַסִּבָּל שְׂסַבְּלָת וְכוּ' וְכוּ', וְאֵת צְרִיכָה לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר לְגַמְרִי, וְלַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִשְׂמַח עִם בְּעֵלְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם פְּרִי בָטָן, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת סְנֵדְךָ בְּבֵן שְׂיֻלְד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

מ' שפח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתְּ יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׂהִיְתָה לִי וְשִׁישׁ לִי, שְׂאֵת זוּכָה לְהַתְקַבֵּץ יַחַד עִם כָּל הַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת, "בּוֹגְרוֹת בֵּית פִּיגָא", זֶה כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי, שְׂאֵתָן מְחִזְקוֹת אֶת עֲצָמְכֵן בְּיַחַד.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, וְאִשָּׁה תִּחְזַק אֶת רַעוּתָהּ, וּבְזִכּוֹת הָאֲהָבָה וְהָאֲחָדוּת, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

רק תְּרַגְּלִי אֶת עֲצֻמָּךְ לומר בְּכָל יוֹם כַּמָּה מְזֻמְרֵי תִהְלִים כְּסֻדְרָן, וּכְשֶׁתִּסְמִי אֶת סֵפֶר תִּהְלִים, תִּתְחִילִי עוֹד פַּעַם, וְכֵן תִּתְנַהֲגִי כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כֹּל יוֹם כַּמָּה מְזֻמְרֵי תִהְלִים. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם (חַיִּי-מוֹתֵר"ן, סִימָן תִּפּה): מְזֻמֹּר תִּהְלִים אֶחָד זֶה כְּמוֹ שְׁתִּית מִשְׁקָה טוֹב; וְלִכֵּן לָמָּה לֹא תִתְחַזְּקִי לְהַגִּיד בְּכָל יוֹם רַק כַּמָּה מְזֻמְרֵי תִהְלִים, וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כֹּל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאִי יְשׁוּעוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי מִי שֶׁרְגִיל בְּאַמִּירַת תִּהְלִים, אומר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עג), זֹכָה לְתִשׁוּבָה; וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנוֹזְכָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְשְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בַּחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֵי, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי וְאֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית תִּשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְאִז הִשְׁכִּינָה תִהְיֶה בְּבֵית, וּכְשֶׁהִשְׁכִּינָה בְּבֵית — כֹּל הַבְּרָכוֹת וְהַיְשׁוּעוֹת בְּבֵית.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שפּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְרַ עֲקֵב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁמֵדַת הַשִּׁמְחָה בָּאָה לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי הַרְגַּלְתָּ אֶת עֲצֻמָּךְ כְּכֹר מִימֵי גַעְזוּרִיךְ לְדָאג, וּבְאֶמֶת הַדְּאָגוֹת הֵם אֲשֶׁר הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תְּדַאג דְּאֶגַת חֲנָם, תִּתְחִיל לְבַטֵּחַ בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְיַדָּאִי הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אִם אַתָּה תִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל

רעהו והבן אל אביו, ואל תהיה בטלן, תהיה רגיל באמירת תהלים, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מור"ן, חלק ב', סימן עג): תהלים מסגל לתשובה; תשתדל לומר בכל יום כמה מזמורי תהלים כסדרן, וכשתסיים את כל ספר תהלים תתחיל עוד פעם, כי אפלו כמה מזמורים שאומרים, זה מאד חשוב למעלה, ומכל שפן כשתזכה להתבודד אליו יתברך חמש דקות — אין למעלה מזה, והעקר מה שאתה צריך לבקש: שמחת החיים, שתמיד תהיה שמח, ותמיד יראו חיוף על הפנים שלך, וכשאתה מוצא עוד יהודי — תשמח אותו, כי אצלו יתברך נאמר: "עז וחדנה במקומו", שמה למעלה זה רק שמחה, ולכן זה סימן אם אדם חזר בתשובה אם לא, אם הוא תמיד שמח, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד מנחם אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ועקר ההתחזקות זה שמחה, תשתדל מאד מאד לשמח ולשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה ו'): אשה בעלה משמחה; ולכן תשמח את אשתך, ואם תהיה שמחה בתוך הבית, לא יחסר לך שום דבר, כי כל הצרות שיש לאדם, זה רק מחמת חסרון השמחה.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואם תהיה חזק בזה, אני מבטיח לך, שתמיד תהיה בשמחה, כי עקר התפלה צריכים להתפלל להקדוש-ברוך-הוא להיות בשמחה; ולכן אני מאד מבקש אותך, תעבד הרבה על נקדת השמחה, ואף שאני יודע שזה בא לך קשה, עם כל זאת תשמח את אחרים, ותדבר הרבה משמחה, וזה יביא אותך

לְשִׁמְחָה, וְזֶה יוֹצֵיא מִמֶּךָ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפֹאוֹן הַפְּנִימִי שְׂנֹכְנֵס בְּךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, שְׁזֶה לְמַעַלָּה בַּשָּׁמַיִם הַרְבֵּה מְאֹד, וְכֵן תִּהְיֶה רְגִיל לֹאמֹר בְּכָל יוֹם כַּמָּה מְזֻמְוֵרֵי תִּהְלִים, תִּתְחִיל אֶת סֵפֶר הַתִּהְלִים, וּבְכָל יוֹם תִּגִּיד כַּמָּה מְזֻמְוֵרִים, וּכְשֶׁתִּסֵּים סֵפֶר תִּהְלִים, תִּתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְכֵן תִּתְנַהֵג כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי לְמָה אָדָם לֹא אוֹמֵר תִּהְלִים? כִּי חוֹשֵׁב שֶׁהוּא צְרִיף לְגַמֵּר אֶת כָּל הַסֵּפֶר תִּהְלִים בְּפַעַם אַחַת, וְאִם הוּא לֹא יָכוֹל, אָז הוּא לֹא אוֹמֵר בְּכֻלּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְחַלֵּק אֶת זֶה עַל שְׂבָעָה יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, זֶה גַם-כֵּן לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, אָז מִמִּילָא הוּא לֹא אוֹמֵר תִּהְלִים, אֲבָל אִם תִּגִּיד לְעֲצֻמָּךְ: "אֲנִי אוֹמֵר עַכְשָׁו רַק חֲמֵשֶׁה מְזֻמְוֵרֵי תִּהְלִים, וְעוֹד כַּמָּה שָׁעוֹת עוֹד חֲמֵשֶׁה מְזֻמְוֵרֵי תִּהְלִים", תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁתִּזְכָּה לְסִים אֶת סֵפֶר הַתִּהְלִים פַּעַם אַחַר פַּעַם. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עג), שֶׁתִּהְלִים מְסַגֵּל לְתִּשְׁבּוּבָה, וְתִהְלִים מְסַגֵּל לְבִטּוֹל אֶת כָּל הַדֵּינָיִם מִהָאָדָם, וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזוֹק בְּזוֹה, וְאִז טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שצא.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעֵר אִיךָ שֶׁאַתָּה מִתְדַרְדֵּר מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתֵּיו וְכוּ' וְכוּ', לְמָה לֹא תִקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ?! הֲרֵי כְּשֶׁהֵייתָ אֲצִלִי לְמַדָּת בְּהַתְמַדָּה, וְהֵייתָ בְּחוּר כְּלִיל הַמַּעֲלוֹת, וְאֲנִי עוֹרְתִי לָךְ הַרְבֵּה מְאֹד, וְעַכְשָׁו הִסִּיתוּ אוֹתְךָ כֹּל-כֶּף נִגְדִי, עַד שֶׁנִּפְלַת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, בְּפָגַם הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ', וְאַתָּה הוֹלֵךְ אֶל חֵבֵר רַע שָׂרָק סוֹחֵב אוֹתְךָ אֶל גְּלוּי עֲרִיוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,

להסתפל בתמונות תועבה ערם, שקוץ, תעוב, רחמנא לישזבן, רחמנא לצלן.

אני מאד מבקש אותך, חזר בתשובה שלמה, ותקח את עצמך בידך, אל תקצץ את הפאות שלך ואת הזקן שלך, ותלך עם ציצית, ותבוא להתפלל שלש פעמים ביום שחרית, מנחה, מעריב — במנין, ואני מבטיח לך, שלא יחסר לך כסף, אם תהיה חזק בזה, כי מי שחותך את הפאות שלו ואת הזקן, רק העניות תרדף אחריו.

ראה לקחת את עצמך בידך, ותלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, באפן שתסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י, שזה סגלה ליראת שמים, וזה תקון הברית, וכן תתמיד בלמוד משניות. ותאמין לי, שאני אוהב אותך מאד מאד, כי אחרת לא הייתי כותב לך, כי נפשי קשורה בנפשך, וכל-כך חבל לי, שאתה תפרק על לגמרי, מה יהיה ממך, ולכן אני מאד מבקש אותך, תקח את עצמך בידך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר עקב, י"ד מנחם-אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, בן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שגם חכמי הרופאים אומרים, שכל הצרות וכל הבעיות וכל המחלות וחלאים רעים שבאים לאדם, זה רק מחמת חסרון השמחה. ולכן תהיה בשמחה, ותשמח את אשתך, כי מסכנה, מה יש לה? רק אותך, ולכן תראה לשמח אותה, וכן תשמח את אנשי שלומנו, ותמיד תלך עם חיוך על פניך, כי התנא הקדוש אומר: "הוי מקבל את כל אדם

אַשֶׁר מ' שצג בַּנְחַל רמג

בְּשִׁמְחָה וּבְסִבּוּר פָּנִים יָפוּת", וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! רַק תְּהִיָּה
בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּתַחֵיל לומר בְּכָל יוֹם קִצַּת תְּהִלִּים,
כַּמָּה מְזֻמָּרִים כְּסִדְרָן, וּכְשִׁתְּזַכֶּה לְסִיִּים אֶת סֵפֶר תְּהִלִּים תְּתַחֵיל עוֹד
פַּעַם, וְלָמָּה אָדָם לֹא אוֹמֵר תְּהִלִּים? כִּי רוּצָה לְסִיִּים אֶת כָּל הַתְּהִלִּים
בְּפַעַם אַחַת, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, אִז הוּא לֹא אוֹמֵר בְּכָל־ל, אֲבָל אִם
אָדָם אוֹמֵר בְּכָל יוֹם אוֹ מְדֵי פַּעַם בְּפַעַם חֲמֻשָּׁה מְזֻמָּרִים וְעוֹד
חֲמֻשָּׁה מְזֻמָּרִים לְאֵט לְאֵט, אִז הוּא מְסִיִּים אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים,
וְזֶה מְבִיא לְאָדָם בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה בְּכָל מַעֲשָׂיו.

אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תְּדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֻשׁ דְּקוֹת,
וּתְסַפֵּר לוֹ כָּל מַה שְּׁמַעִיק לָךְ, וְתַדַּע לָךְ, שְׁכָל דְּבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם
גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַ עֲקֵב, י"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי,
וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂבָא
לְאָדָם כָּל-כֶּף קָשָׁה כְּמוֹ שִׁמְחָה, כִּי טֵבַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר
הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה וְאִז תִּרְאֶה
נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׁמְחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁשִּׁמַּח תָּמִיד מְצַלִּיחַ;
וְאִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ מַה שִּׁמְחָה תְּבִיא לָךְ, אִז תָּמִיד הִיִּיתָ שִׁמַּח.

תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם
עַל-כָּל-פָּנִים חֲמֻשׁ דְּקוֹת, כִּי זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם,

ולכן אל תהיה בטלן! תספר להקדוש-ברוך-הוא את כל מה שמעיק לך וכל מה שמציק לך, כי למעלה בשמים שומעים כל דבור ודבור שיהודי מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ומכל שכן כששופך כמה דמעות.

וכן תרגיל את עצמך להגיד בכל יום כמה מזמורי תהלים, כי למה אדם לא אומר תהלים? כי הוא רוצה לסיים את כל ספר תהלים בפעם אחת וכשזה לא הולך, אז הוא לא אומר כלום, אבל אם תתחיל את ספר התהלים, ובכל יום תגיד כמה מזמורים ומדי פעם בפעם 'תגנב' עוד כמה מזמורים פסדרן, אז לבסוף תזכה לסיים את ספר התהלים, ותתחיל עוד פעם, וכך תתנהג כל ימי חייך, ומה שתהלים פועל, שום דבר בעולם אינו פועל. ולכן אני מאד מבקש אותך, אל תהיה בטלן! תקח את עצמך בידיך, ותסיים את ספר התהלים. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עג): תהלים מסגל לתשובה, וממשיך לאדם אור וזיו וחיות ודבקות באין סוף ברוך הוא.

העקר תחזק את אשתיך, ותשמח אותה, כמאמר ז"ל (ראש השנה ו): אשה בעלה משמחה; וכשתהיה שמחה בתוך הבית, לא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר עקב, ט"ו באב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסיד ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מה אמר לכם, אחי ורעי היקרים! על היום הזה אמרו חכמינו הקדושים (תענית כו): לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר

בָּאב וּכְיוֹם הַכְּפוּרִים; וְעַל זֶה שָׁאָלוּ (שם ל): בְּשִׁלְמָא יוֹם הַכְּפוּרִים — מְשׁוּם דְּאִית בֵּיה סְלִיחָה וּמְחִילָה, יוֹם שְׁנַתְנוּ בּוּ לְוַחֲת הָאֲחֵרוֹנוֹת. אֲלֵא חֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאב מְאִי הִיא? אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר שְׂמוּאֵל, יוֹם שֶׁהִתְרוּ שְׂבָטִים לְבוֹא זֶה בְּזֶה; שְׂפִיּוֹם הַזֶּה נִתְבָּטְלוּ כָּל הַמַּחְצוֹת מֵעַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא הָיוּ יוֹתֵר שְׂבָטִים שְׂבָטִים, אֲלֵא כָּלֵם הִתְחַתְּנוּ זֶה בְּזֶה, וְזוֹ הַשְּׂמִיחָה הָכִי גְדוּלָה, מִמֶּשׁ כְּשֶׁמַּחַת יוֹם הַכְּפוּרִים, שָׂאוּ נִמְחָלִים כָּל הָעוֹנוֹת. כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לְהִתְאַחַד יַחַד, וְאִין בִּינֵיהֶם שְׂבָט שְׂבָט, וְאִין בִּינֵיהֶם פְּרוּדִים וְחִלּוּקֵי דְעוֹת, אֲלֵא מִתְאַחְדִים יַחַד בְּאַחְדוֹת אַחַת, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמַעְלָה, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּשְׁטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), אֲשֶׁר אָצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁפְּעֻלוֹת מְשֻׁנוֹת מִתְאַחְדוֹת בְּאַחְדוֹת אַחַת, הֵינּוּ כָּל אֶחָד הוּא פְּעֻלָּה מְשֻׁנָּה מִחֲבֵרוֹ, אַף-עַל-פִּי-כֵן מִתְאַחְדִים יַחַד בְּאַחְדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה גוֹרֵם שֶׁעֲשׂוּעַ גְּדוּל לְמַעְלָה. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תְּחִזִּיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמַר חֲזֹק, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד שְׂלֵא יִהְיֶה בִּינֵיכֶם שׁוּם מַחְלָקַת וּמְרִיבוֹת, וְשׁוּם קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתַחְרוּת, וּכְמֵאֲמָרֵם ו"ל (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן יז): תִּנּוּ דְעַתְכֶם שְׂלֵא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִקְנְאוּ זֶה בְּזֶה, וְלֹא תִחַרְחְרוּ זֶה עִם זֶה, וְלֹא תִבְיָשׁוּ זֶה לְזֶה, שְׂלֵא יֹאמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׂרֵת לְפָנָי: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תּוֹרָה שְׁנַתַּתְּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, אִינְן עוֹסְקִין בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וְקִנְאָה וְשִׁנְאָה וְתַחְרוּת בִּינֵיהֶם.

וְהִנֵּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּעֲנִית ל): מִחֲמִשָּׁה עָשָׂר בָּאב וְאֵילָף תִּשְׁשׁ כְּחָה שֶׁל חֲמָה וְכו', מִכָּאֵן וְאֵילָף דְּמוֹסִיף יוֹסִיף, וְדִלָּא מוֹסִיף יֹאסֵף, תְּנִי רַב יוֹסֵף מְאִי יֹאסֵף? אָמַר רַב יוֹסֵף תְּקַבְּרִיהּ אֵימִיהּ. וּפְרַשׁ רַש"י: מִכָּאֵן וְאֵילָף, מִחֲמִשָּׁה-עָשָׂר בָּאב וְאֵילָף, דְּמוֹסִיף לִילוֹת עַל הַיָּמִים לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, יוֹסִיף חַיִּים עַל חַיָּיו. דִּלָּא יוֹסִיף לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה בְּלִילוֹת — תְּקַבְּרִיהּ אֵמִיהּ, כְּלוֹמַר יָמוּת בְּלֵא עֵתוֹ, וְכֵן נִפְסַק בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (יּוֹרֵה דְעָה, סִימָן רַמ"ו, סְעִיף כ"ג): מִי שְׂרוּצָה לְזַכּוֹת בְּכַתְּרָה שֶׁל תּוֹרָה יִזְהַר בְּכָל לִילוֹתָיו, וְלֹא יֵאבֵד אֶפְלוּ אַחַת מֵהֵן בְּשִׁנָּה, בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה וְשִׁיחָה וְכִיּוּצָא בְּהֵם, אֲלֵא בְּדַבְּרֵי חֲכָמָה וְתַלְמוּד תּוֹרָה; הִגָּה: כִּי אִין אָדָם לוֹמֵד רַב חֲכָמָתוֹ, כִּי אִם

בְּלִילָהּ, וַיֵּשׁ לְאָדָם לְהִתְחִיל לְלַמֵּד בְּלִילָהּ מִטּוֹ בָּאָב וְאֵילָנָה, וּמֵאֵן דְּלֵא מוֹסִיף יוֹסִיף, עַיִן שָׁם. נִמְצָא, שֶׁמֶהֲלִילָהּ הָיָה צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַלִּילוֹת, וְלִלְמַד בְּהֵן תּוֹרָה, כִּי מִחֲמַשְׁה־עֶשֶׂר בָּאָב עַד חַג הַשְּׁבוּעוֹת הֵבֵא הַלִּילָהּ מִתְאַרְךָ, וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַלִּילוֹת, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּבְלֶה אֶת הַלִּילָהּ בְּהֶבֶל וְרִיק, וּבִדְבָרִים בְּטָלִים, הֶעָקָר שְׁלֵא יִלְמַד, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת, אוֹ שֶׁהוֹלְכִים לִישָׁן מִקֵּדָם וְקָמִים כִּפְמָה שְׁעוֹת קִדָּם אוֹר הַיּוֹם, אוֹ שֶׁהוֹלְכִים לִישָׁן מֵאַחַר וַיּוֹשְׁבִים לְלַמֵּד, אֵךְ סֵתָם לְהִסְתוֹבֵב בְּטָל, זֶה עֲבוֹדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְהוּא תוֹפֵס אוֹתוֹ אַז.

וְלָכֵן חֲמָלוּ עַל נַפְשְׁכֶם, וְשָׁמְרוּ מְאֹד עַל כָּל לִילָהּ וְלִילָהּ, לֹא לְבָלוֹת אֶת הַלִּילוֹת בְּהֶבֶל וְרִיק, אֲלֵא תִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּעַ עֵתִים לְתוֹרָה, הֵן בַּיּוֹם וְהֵן בְּלִילָהּ, וְתִלְמְדוּ בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא: חֲמַשׁ וְרַש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, בְּמִשְׁנָה: פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים אוֹ יוֹתֵר כְּסִדְרָן, בְּגִמְרָא: שְׁתֵּהִיו חֲזוּקִים מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד דָּף גְּמְרָא, "דָּף הַיּוֹמִי", אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זֶה מְאִיר עַל הָאָדָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. מְלַבֵּד זֹאת תַּעֲשׂוּ לְעִצְמְכֶם שְׁעוֹר בְּגִירְסָא כְּסִדְרָן ש"ס, שְׁמַמְשִׁיף עַל הָאָדָם צָלָם אֱלָקִים. בְּהִלְכָה: שְׁתִּלְמְדוּ בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים בְּרַמְב"ם כְּסִדְרָן, וְכֵן סִימָן טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד הַלְכָה, אֲשֶׁר אָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שְׁלֵמוֹד פּוֹסְקִים מִיִּשְׂרָאֵל אֶת הַלֵּב מִכָּל מִינֵי עֲקָמְמִיּוֹת, שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרַבְּנּוּ ו"ל הַזֵּהִירְנוּ עַל לְמוֹד הַלְכָה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים, וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט), שְׁפָל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְחִיב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַלְכָה.

וְלָכֵן אַל תִּהְיוּ בְּטֹלְגִים! תִּזְכְּרוּ הַיֵּטֵב, שְׁפָל מַה שְּׁאַתֶּם לוֹמְדִים תּוֹרָה, זֶה רַק בְּשִׁבִיל גִּשְׁמַתְכֶם, וְרַק זֶה מַה שְּׁיִלְוֶה אֶתְכֶם, כְּמֵאמְרָם ו"ל (אֲבוֹת פָּרָק ו'): לְפִי שְׁבִשְׁעַת פְּטִירְתוֹ שֶׁל אָדָם, אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד. תִּאֲמִינוּ לִי, כָּל מַה שְּׁאֲנִי מְרַבֶּה לְדַבֵּר עִמְכֶם בְּעִנְיָן זֶה, זֶה רַק בְּשִׁבִיל טוֹבְתְכֶם הַנְּצַחִית, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם, וְאֵז תִּרְאוּ

מה פְּעַלְתֶּם עִם לַמּוֹד תּוֹרָה, כִּי כֹף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ויקרא
 רבה, פְּרָשָׁה כט, סִימָן י'): אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוֹאִיל וּקְבַלְתֶּם
 אֶת תּוֹרָתִי, מַעֲלָה אָנִי עֲלֵיכֶם כְּאִלוּ לֹא חֻטַּאתֶם לִפְנֵי; אָדָם, שְׂאֵפְלוּ
 חֻטֵּא בַּר מִיָּנֹן, וְעָבַר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, עִם כָּל זֹאת
 אִם מְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ לְלַמַּד תּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַפֵּר לוֹ עַל
 הַכֹּל, כֹּל-כֹּף חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבַּרֵךְ לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ וּמְתַחַנֵּן לִפְנֵיכֶם, אַל תִּהְיוּ בְּטֹלְנִים! יְמִינוּ
 כְּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, כְּמֵאמָרֵם ו"ל
 (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): "כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקַנְהָ",
 וְהַלְוֵאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֶלָּא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה
 שֶׁהוּא עָף, דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים קד): "כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקַנְהָ", וְאִין מִי
 שְׂיִקְנְהָ שְׁלֵא יָמוּת, הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מְתִים.

וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב, שְׁלֵא מְכַרְחִים לְסִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה בְּיוֹם אֶחָד,
 אֶלָּא בְּכָל יוֹם לְיוֹם לּוֹמְדִים קֶצֶת וְעוֹד קֶצֶת, עַד שְׂזוֹכִים לְסִים אֶת
 כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, כְּמֵאמָרֵם ו"ל (תְּנַחֲוּמָא פְּנֹחֵס י"א): לְמָה נִמְשְׁלָה תּוֹרָה
 לְתַאֲנָה? שֶׁרֵב הָאֵילָנוֹת: הַזֵּית וְהַגֶּפֶן וְהַתְּמָרָה גִּלְקֻטִּין בְּאֶחָד,
 וְהַתְּאֲנָה גִּלְקֻטֵּת מְעֻט מְעֻט, וְכֹךְ הַתּוֹרָה — הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעֻט וְלִמְחַר
 הַרְבֵּה, לְפִי שְׂאִינָה מִתְלַמְּדֵת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשִׁתִּים.

גַּא וְנֹא רְאוּ לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִדְבַר עֲמוֹ יִתְבַּרֵךְ
 כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
 שְׂמַדְבְּרִים עֲמוֹ יִתְבַּרֵךְ, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת,
 וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה הַתְּפִלָּה שְׁלַכְּם פּוֹעֵלֶת לְמַעֲלָה, הֵייתֶם תָּמִיד
 מִתְּחַבְּבִים אֶצְלוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְשׁוֹפְכִים אֶת נַפְשְׁכֶם לִפְנֵי יִתְבַּרֵךְ. וְרַבְּנוּ
 ו"ל הַזֵּהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה יוֹתֵר מִהַכֹּל, וּמוֹהֲרַנְיָת ו"ל סִפֵּר, שֶׁבְּכָל
 שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׂרַבְּנוּ ו"ל שֶׁח וְדַבַּר עִמָּנוּ, תָּמִיד יִצְאָה מִזֶּה שִׁיחָה
 מְעַנֵּן מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִדְבַר
 וְלִסְפֵּר לִפְנֵי יִתְבַּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר דָּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ עֲכָשׁוּ כְּמִים, וּבַחֲוָרֵי יִשְׂרָאֵל
 נִהְרָגִים בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְכֵן

להזהיר את ילדינו שישמרו לא לנבל את הפה שלהם, אשר חכמינו הקדושים אמרו (שבת לג.): בעון נבלות פה צרות רבות, וגזרות קשות מתחדשות, ובחורי ישראל מתים, יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין; כי לצערנו הרב, דבר זה נפרץ מאד בין הנער, לנבל את הפה, וזה מה שמביא את כל הצרות, ולכן עלינו לחזור בתשובה שלמה על עון נבול פה, שהוא עון חמור מאד מאד, עד כדי פך שאמרו חכמינו הקדושים (ערכין טו.): האומר בפיו חמור מן העושה מעשה.

עלינו לקחת על עצמנו להפיץ בין בחורי ישראל היוצאים לקרב קמיעות, כי כל מי שישא אצלו קמיע, לא יארע לו שום רע, ומצוה לפרסמו, כי חבל מאד שאנחנו שומעים ורואים איך שמחזירים בחורים ואברכים משדה הקרב בארונות, רחמנא לישוּבן. ולכן אשרי מי שמרחם עכשו עליהם, ומה טוב ומה נעים גם להפיץ עכשו קונטרסים שהדפסתי עכשו חצי מליון קונטרסים המדברים רק ממלחמה, ואיך שאסור להפגס בלחץ, אשר רק השמות והתמונות כבר מחזקים ומכניסים תקנה באדם, ומפיחים בו רוח חיים, כגון: "המצב יתהפך", "המצב ישתפר", "די לצרות", "לא לפחד", "אסור להתיאש", "יש על מי לסמוך", "מה נתן לעשות", "הפתרון היחידי", "מנצחים בגדול" וכדומה, עשרים וחמשה סוגים של קונטרסים, אהם לא יכולים לתאר ולשער מה זה עושה בגשמות ישראל בעתים הטורפים האלו, שיושבים רכבות במקלטים סרוחים כמעט חדש, וכן רכבות נטשו את ביתם ונכנסו למרפז, והם זרוקים ומלאים פחד ודאגות, ושבורים שצריכים להגיע לטובות בני אדם וכו' וכו', אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לכל מי שמפיץ להם עכשו את החוברות האלו, זה ממש להם כמים קרים על נפש עיפה. ולכן ראו לעשות מצוות רבות לחזק ולעודד ולשמח את גשמות ישראל, שנמצאים עכשו במצב של עלפון, ולא יודעים מה המחר יביא? ואל איזה מקום יפל הטיל הבא?!

נא ונא תתפללו בכל יום אליו יתברך, שיאמר למלאך המשחית

הָרַף, וְעַם יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ שְׂמוּרִים, וַיִּמְשֹׁךְ עֲלֵיהֶם חֲסָדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים, וְדַעַת לְנִבּוֹן, שְׂבַעַתִּים הִלְלוּ אֲסוּר לְקַטְרֵג עַל שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא לְהַשְׁתַּדֵּל לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל יְהוּדֵי, כְּדֵי לְהַצִּילוֹ מִמּוֹת בַּטּוּחַ, וּמִי שְׂאֵמֶר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֶר לְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל דֵּי, וְנִזְכָּה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ, שְׂבֵא יָבוֹא וַיִּגְאֲלֵנוּ גְאֻלַּת עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָכֶם יוֹם טוֹב שְׂמַח...

מ' שצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֲסֵד שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בַּפְּרָטִיּוֹת, כִּי לְצַעְרֵי הָרַב, מֵאֵז שְׁלֵא יִכְלַתִּי לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים, הִצְרַכְתִּי לְהִקְיֵם עֲמוּתַת "יִשְׂמַח צְדִיק" כְּדֵי שְׁלַכְל הַפְּחוֹת נוּכַל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, שְׂהִקְהֵלָה שְׁלָנוּ לֹא תִקְרַס וְכוּ', וְכֵאן הַמְּקוֹם לְהוֹדוֹת לְבְנֵי יְקִירֵי, הָרַב הַחֲסִיד ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא נִכְנָס רֵאשׁוֹ וְרַבּוֹ בַּמְּשָׁרָד, וּתְהִלָּה לְאֵל, עַל-יְדֵי כַּפָּה מַחְשׁוּבֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, אֲבָרְכִים בְּעֲלֵי מְסִירוֹת נַפְשׁ, שְׁנִטּוֹ אֶת שְׂכָמָם לְעֶזֶר בְּהוֹרָאת קִבֵּעַ, כְּדֵי לְהַרְיֵץ וּלְהַמְרִיץ אֶת כָּל הַהוֹצָאוֹת הַשׁוֹטְפוֹת שֶׁל הַקְּהֵלָה, שְׂיוֹצֵא הוֹן תּוֹעֲפּוֹת לְחֻדָּשׁ, הֵם אֲשֶׁר הַעֲמִידוֹ אֶת הַשְּׂדֵרֹת עַל הַדֶּרֶךְ הַמְּלָךְ, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָהֶם עַל זֶה.

וְהִנֵּה אֲנִי עֹבְרָתִי עַל הַחֲשָׁבוֹנוֹת, וְרֵאִיתִי דְבַר שֶׁהוּא נִגְדֵּ הַהֲלָכָה לְגַמְרֵי, כִּי אֲנִי לְמִדְתִּי אֲצֵל הַגְּאוֹן הַצְּדִיק רַבִּי מֹשֶׁה פִּינְיָשְׁטֵיין זְצוּק"ל, וְהוּא פּוֹסֵק, שְׂשֵׁד"ר אֲסוּר לוֹ לְקַחַת יוֹתֵר מֵאַרְבָּעִים וּתְשַׁעֲהָ אַחוּז, וְכֵן רֵאִיתִי שְׂמִשְׁלָמִים גַּם לְשִׁדְרֵי"ם אֶת הַנְּסִיעוֹת וְכוּ', וְכוּ', וְעֹבְרָתִי עַל הַהֲכַנְסוֹת, אֲנִי רוֹאֶה שְׁלֵא רַק שְׂאִין נִכְנָס לְהַקְהֵלָה אִיזוֹ הַכְּנָסָה, אֲלֵא הַקְהֵלָה מִפְּסֻדַת כָּל חֻדָּשׁ הַמוֹן כְּסָף בְּשִׁבְלֵי הַשְּׂדֵרֵי"ם, וְלָכֵן אֲמַרְתִּי לְעֲשׂוֹת תְּקִנּוֹן חֻדָּשׁ, וּבְנֵי ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְכֵן הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי ... גְּרוֹ יְאִיר, יִסְבִּיר לָכֶם לְמָה אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְעֲשׂוֹת אֶת

הַתְקַנּוֹן הַזֶּה, כִּי אַחֲרַת לֹא רַק שֶׁנִּקְרַס, אֲלָא שֶׁנִּפְלַ בְּחֹבוֹת עֲצוּמִים וְכוּ', וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְלִי, כְּמוֹ שֶׁמְסַרְתָּ אֶת נַפְשְׁךָ עֲבוּרֵי בַעַת שְׁהִיָּה לִי צַר וְמַר, שְׁלֹא יִכְלַתִּי לְהִפְנֹס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ שָׁנִים, שְׁגַם עֲכָשׁוּ תִקְבַּל אֶת הַתְקַנּוֹן, וְתִמְשִׁיף לְהִיּוֹת שִׁד"ר עֲבוּר עֲמוּתַת "יִשְׁמַח צְדִיק", וּבְיַדָּאֵי תִקְבַּל חֲזָרָה כְּפֹל כְּפֹלִים, כִּי פְּשׁוּט אַתָּה מִצִּיל אוֹתִי אִישִׁית, שְׁהִקְהֵלָה לֹא תִקְרַס וְכוּ', וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי צְרִיף רַחֲמִים רַבִּים לְזָפוֹת לְהִגִּיעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, (וְאִין כְּאֵן הַמְקוּם לְפָרֵט). וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתַּעֲזֹר לִי מְאֹד מְאֹד, וְתִהְיֶה שִׁד"ר בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֹז עַל-פִּי הַתְקַנּוֹן שֶׁאֲנִי רוֹאֶה לְנַחוּץ שֶׁמְכַרְחִים כְּכֹה, כִּי אַחֲרַת אֵי אֶפְשֶׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְהִיּוֹת שִׁד"ר, כְּאֲשֶׁר יִסְבִּירוּ לְךָ הַנִּלְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְתִרְאֶה שְׁלֹא תִפְסִיד — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמְכַל שֶׁפֶן לֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, כִּי רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ כְּמָה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יֵשׁ לִי לְהַחְזִיק אֶת הַקְהֵלָה בְּשָׁנִים וּבְצַפְרָנִים וְכוּ', פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקְבַּל אֶת הַתְקַנּוֹן, וְתַעֲזֹר לִי, וְלֹא תִפְסִיד, וְאֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה, וְאֲשַׁלֵּם לְךָ עוֹד עִם הַרְבֵּה שְׂמֵחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שצו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר עֲקֵב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד חֲשָׁקָה נִפְשִׁי לְדַבֵּר עִמָּךְ, אוֹ עַל-כָּל-פְּנִים לְרְאוֹת אֶת כְּתִיבַת יְדָךְ, כִּי אֵיךְ אוּכַל לְשַׁכַּח אוֹתְךָ, שֶׁעֲזַרְתָּ לִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה לְתַקַּח אֶת הַסְּפָרִים שֶׁפָּכַר הַדְּפֻסְתִּי. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעוֹד נִתְרָאֶה בְּשְׂמֵחוֹת.

הסִבֵּה שְׁאֲנִי כּוֹתֵב לָךְ הִיא, שְׁאֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁאֲכִיף, גֵּרוֹ יְאִיר, יִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ וְ"ל בְּקִבוּץ הַקְּדוֹשׁ, וַיַּעַן שְׁלֹא הָיָה יְכוּל לְהִיּוֹת בְּשָׁנָה שְׁעֵבְרָה מִפְּנֵי הַסּוּבוֹת וְכוּ', לְכֵן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מַחִיר בְּעִבּוּרוֹ, שְׂיֻכַּל לְהַגִּיעַ, וְתִהְיֶה מִשְׁפָּרְתָּךְ שְׁלֵמָה.

גַּא וְנָא הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמְיֵד רַק תַּחֲשַׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְתוֹדַע, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מִעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה שֵׁם אֱלֹהֵינוּ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְחֹזֵר תְּמִיד, וְלְכֵן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם דְּבָר, אִם תַּחֲשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי תִהְיֶה בֶּן חוֹרֵין אֲמִתִּי. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ו'), שְׁאֵין לָךְ בֶּן חוֹרֵין אֲלֵא מִי שְׁעוֹסֵק בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וְכָל מִי שְׁעוֹסֵק בְּתוֹרָה תְּדִיר הָרִי זֶה מִתְעַלֶּה; וְלְכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! אֲלֵא תַתְּמִיד בְּכָל יוֹם לְגַרְסַּת הַרְּבֵה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְדַפִּים גְּמָרָא, וְזֶה יִטְהַר אוֹתָךְ לְגַמְרֵי מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְכָךְ תִּהְיֶה בְּקִי בְּשֵׁשֶׁה סְדָרֵי מִשְׁנָה וּבְכָל הַש"ס. וְדַע לָךְ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי רַבּוּי חוֹרָה, נִדְבָק בְּאָדָם אוֹר הַתּוֹרָה, אֲדַרְבָּה תְּנַסֶּה וְתִרְאֶה, וּכְבָר אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים לד'): "טַעַמוֹ וַיֵּרְאוּ כִּי טוֹב הַנְּי"ה אֲשֶׁרֵי הַגָּבֵר יַחֲסֶה בּוֹ", וְלְכֵן הַדְּבָק אֶת עֲצָמְךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה, וְאֲזִי טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר עֲקֵב, ט"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְּתָב שֶׁתִּמְסֹר לְבִנְךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֶקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְתֻכַּל לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, אֶצֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ בְּאוֹמֵן.

רק חזק ואמץ, פי גדול אדוננו ורב להושיע, ותקבע לעצמך בכל יום שעור בחמש ורש"י עם התרגום, באופן שתוכל לסיים כל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום. ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ת.ח): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכין לו ימיו ושנותיו; ואם תוכל גם ללמד בכל יום את "הדף היומי" שלומדים בריבים, אין למעלה מזה, פי דף גמרא הוא חיות להנשמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, ומקנה לראותך בראש השנה באומן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' שצח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר עקב, י"ז אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות מי שילמד עם בנך ... גרו יאיר, לדעתי, טוב מאד שתפנה או אל הרב ... גרו יאיר, או אל הרב ... גרו יאיר, כי שניהם מסמכים בסמיכה, והם יכולים ללמד עם בנך כמובן עם תשלום, וזה משתלם.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שהיתה לי מבנך, וכמה השקעתי בו, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנה השתלם.

אודות בתך, ראה לשמר מאד מאד עליה, ואל תחשב, שאתה דברת אתה קשות שהיא תצית אותך, כי אחורי הגב שלך הילדים היום יכולים לעשות מה שהם רוצים. ולכן תעמד על המשמר, כי

זֶה לֹא צָחוּק, כִּי בֵּת מִטְמוּנֵי שׁוֹא לְאֲבִיהָ, כִּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים, וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר עַל בֵּית יוֹתֵר מִכָּלֵם, כַּמְאֲמָרִים ו'ל (בַּמִּדְבָּר
רָבָה, פָּרָשָׁה י"א, סִימָן ה'): "וַיִּשְׁמְרֵךְ" — אֵלֹהֵי הַבְּנוֹת, מְלַמֵּד שֶׁהַבְּנוֹת
צָרִיכוֹת שְׂמִירָה, וְלִכֵּן אֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת.

רֵאָה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' שצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֲקָב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי מִזֶּה
שֶׁפָּלַתְךָ עֲזָבָה אֶת בְּנֶךָ ... גְּרוּ יְאִיר, לְדַעַתִּי, הוּא צָרִיךְ לְלַמֵּד לְקַח
עַל הַדְרָךְ הַכִּי קִשָּׁה, וְלִכֵּן עַד שֶׁהוּא לֹא מְתִישֵׁר וְכוּ', וְעַד שֶׁהוּא
לֹא רוֹצֵה לְלַכֵּת בְּדְרָךְ הַנִּכּוֹנָה וְכוּ', אֵל תִּתְמַכֵּי בּוֹ וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁיִּתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה,
וְהַעֲקֹר רַק תִּפְלָה, וְעוֹד פַּעַם תִּפְלָה, וְעוֹד פַּעַם תִּפְלָה, וְתִפְלַת הָאֵם
מוֹעֵלֶת מְאֹד מְאֹד בַּשָּׁמַיִם, כִּי כָּל אִמָּא שֶׁשׁוֹפְכַת דָּמָעוֹת עֲבוּר בְּנָה,
תִּרְאֶה נִסִּים וּנְגִילִים מֵה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּה הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' ת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֲקָב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה אַבְרָהָם מִפְּקָר, הִנֵּה הִבֵּאתָ סְכוּם גְּדוּל, לְמָה אַתָּה צָרִיף לְבִזְבוֹ אֶת זֶה?! לָךְ תִּשְׁפִּיר לְעֲצָמְךָ דִּירָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַחַזֵּר לְגוּר עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם בְּנֶךָ, לְמָה אַתָּה צָרִיף לְעֹזֵב אוֹתָהּ אֶלְמָנָה חַיָּה?! אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהִכַל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב, וְתַצִּיַת אוֹתִי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אָבִיךָ סִפֵּר לִי, שְׂלִקְחָתָּ אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְאַתָּה לוֹמֵד בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד, וְאַתָּה קָם לְתַפְלָה, וְנִזְהָר לְלַכֵּת לְמַקְנָה, אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמִיחָה שְׂזָה עָשָׂה לִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂכַכָּה יְהִיָּה, וְאִז יְהִיָּה לָךְ שֵׁם טוֹב, וְאוֹכַל לְחַתֵּן אוֹתְךָ, הַעֲקֵר תִּרְאָה לְהִיּוֹת יְרֵא שְׂמַיִם אֲמַתִּי, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַהֲיָה חִזּוֹק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת", וְאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֲמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יַדֵּי אֲמוּנָה הַקְדוּשׁ-

ברוך-הוא יסלח לך על כל עוונותיך; ולכן צריכים להתחזק בְּיָתֶר שֶׁאֵת וּבְיָתֶר עַז בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלִדְעַת שְׁכַל מַה שְּׁקוֹרָה עִם הָאָדָם זֶה הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קֶטַן אֵינוֹ נֶעֱשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, וְצָרִיכִים לְהִכְנִיֵס אֶת עֲצָמוֹ הַיָּטִב הַיָּטִב בְּאֱמוּנָה, כִּי הָאֱמוּנָה זֹאת הַבְּרָכָה לְאָדָם, כִּי מִי שֵׁישׁ לוֹ אֱמוּנָה — חֲזִיוֹ חַיִּים, וְאוֹי וְאֲבוֹי לְאָדָם שְׁאִין לוֹ אֱמוּנָה, אִזּוֹ אֵין לוֹ אִיפֹה לְהִסְתַּתֵּר בְּשַׁעַר שְׁעוֹבֵר עָלָיו אִיזֵה מִשְׁבֵּר בְּחַיִּים. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חִזְק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְעַקֵּר הָאֱמוּנָה הוּא עַל-יְדֵי הַדְּבֹר, שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (תהלים פט): "אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי", עַל-יְדֵי שְׁמִדְבָרִים מְאֱמוּנָה, עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְאֱמוּנָה; וְלִכֵּן תִּהְיֶה חִזְק מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִיִם חֲמֵשׁ דְּקוֹת מְדֵי פַעַם בְּפַעַם, וְזֶה יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתַּעֲבֹר עַל כָּל בְּעִיּוֹתֶיךָ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו. וְרַבְּנוֹ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁיִכּוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר אֶפְלוּ בְּלֵי הַתְּבוּדוֹת, אֲבָל הוּא מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל מְאֹד, וְאֵין לוֹ שׁוּם יָשׁוּב הַדְּעַת, לֹא-כֵן מִי שְׁמִתְבוּדָה עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, לוֹ יֵשׁ תָּמִיד יָשׁוּב הַדְּעַת, וְהוּא נִדְמָה כְּאָדָם שֵׁישֵׁן טוֹב וְקָם אַחַר שְׁנָה טוֹבָה. וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְאֵל תּוֹלְזוֹל בְּזֶה, כִּי מִי שְׁמִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן — יֵשׁ לוֹ דְּבַר שְׁבַמְנִין.

הַמַּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' תג.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְכֵי-שְׁכַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֲקֵב, י"ז אָב ה'תשס"ו.
שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֹחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה מִפִּיץ קְמִיעוֹת בֵּין בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיּוּצָאִים לְקָרֵב, עִם כָּל זֹאת הֵייתִי מִיַּעַץ מֵהַיּוֹם לֹא לְלַכֵּת יוֹתֵר אֶל קְרִיַת שְׂמוֹנָה, שְׂשֻׁמָּה זֶה מְקוֹם מְסַפֵּן מְאֹד מְאֹד, וְהַשֵּׁם יִשְׁמֹר מֵה שְׂיִכּוֹל לְקָרוֹת. וְלִכֵּן תִּגִּיד וְתִזְהַר לְכָל אֱלוֹי שְׂהוֹלְכִים אַתָּךְ, שְׁלֹא יִלְכוּ שְׂמָה, כִּי זֶה מְאֹד מְסַפֵּן, וַיְכוּלִים לְתַפֵּס בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַדֶּרֶךְ שִׁיּוּצָאִים מִשָּׁם, אֲבָל לֹא לְהִבְנֵס לְעִיר, כִּי זֶה עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד מְסַפֵּן שְׂמָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכֶּה תָּמִיד לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתַבְּרָךְ, וְתִהְיֶה חֲזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבְּרָךְ, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֲקָב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֶךְ, וְתִמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ, שְׂבִבֵּית תִּהְיֶה שְׂמֹחָה, וְאֵל תַּכְנִיִּס אִימָה יְתִרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, הֵינּוּ שְׁלֹא תִכְבֵּד בְּבֵית, אֶלֶּא תַעֲזֹר לְאַשְׁתְּךָ בְּמָה שְׂאֵתָה בַּקּוֹל, וְהַעֲקֵר מֵה שְׂאֵתָה יְכוֹל הוּא לְהַחֲדִיר שְׂמֹחָה בְּבֵית, כִּי הַשְּׂמֹחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, כִּי אֶצְלוֹ יְתַבְּרָךְ נֹאמֵר: "עֲזֹ וְחֲדוּהָ בְּמִקְוָמוֹ", וְלִכֵּן כְּשִׁישׁ שְׂמֹחָה בְּבֵית, אִז יֵשׁ רְגִיעָה בְּבֵית, וְהַכֵּל הוֹלֵךְ עַל צֶד הַכִּי טוֹב.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּקְפִּיד עַל אֲשְׁתְּךָ, וּמְכַל שְׂפָן שְׁלֹא תוֹצִיא אֶת הַעֲצָבִים שְׁלֶךְ עַל אֲשְׁתְּךָ, תִּהְיֶה וְתִרְן בְּבֵית, וְאִז תַּצְּלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תַּחֲשַׁב

רק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל רִגַע וְרִגַע שֹׁרֵק חוֹשְׁבִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, מְקִיָּמִים מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוֵּד הַיְיָ הַבְּרוּךְ הוּא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וְכֵן דְּבָקוֹת הַבְּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

גַּא וְנָא הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו, וְאִם תּוּכַל לְדַבֵּר חֲמֵשׁ דְּבָרִים — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְכָל שְׂכָן שְׂמֵי תְּגַנְבּוּ עוֹד חֲמֵשׁ דְּבָרִים, וְכֵן בְּמָה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּכָל יוֹם 'תְּגַנְבּוּ' חֲמֵשׁ דְּבָרִים, אִז תְּהִיָּה דְּבֻקָּה תְּמִיד בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הִרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיַן שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֲרִבִית, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן — יֵשׁ לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיַן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי וּמַמַּשׁ תְּחִינִי.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבִי-שְׁבַת-קִדְשׁ לְסֹדֵר עֲקָב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֵתָה מִתְקַדֵּם בְּכַתִּיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיֵּשׁ לִי חֶשֶׁק מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל שֶׁתְּגַמֵּר אֶת זֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַזֶּה, וְנוּכַל לַעֲשׂוֹת הַכְּנָסֶת סֵפֶר תּוֹרָה בְּאוֹמֵן עַל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלָנוּ.

רק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטּוֹב,

הַעֲקֹר תְּהִיָּה חֶזֶק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים
נִגְלִים שִׁיעֵשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אִם רַק תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב
עַל-כָּל-פְּנִים שְׁנֵי עֲמוּדִים בְּיוֹם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי סוּף כָּל
סוּף הִרִי אֶתְּהָ מִקְּבֵל שְׂכָר עַל הַכְּתִיבָה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂשׂוּמֵעַ וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תו.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי אֶהְיֶה אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר בְּעֵנִין הָאֲכִסּוֹן שֶׁל הַסְּפָרִים, אֲנִי מִבְּטִיחַ
לְךָ לְשֵׁלֶם אֶת הַכֵּל, אֵל תְּדַאֵג, וְעוֹד נִדְּבֵר מְזֵה, הַעֲקֹר מֵה שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּשְׁמַר מְאֹד עַל הַבֵּן שְׁלֹךְ, כִּי תִּכָּל מְאֹד מְאֹד, אֲנִי
רוֹצֵה לְחַפֵּן אוֹתוֹ, וְכֵף יִהְיֶה לְךָ נַחַת מִמֶּנּוּ.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ תְּמִיד, וְתִתְחִיל לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ
יִתְבַּרֵּךְ, וְתִכְנִיס בְּדַעְתְּךָ רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכִפִּי
שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֲצָמְךָ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֵּן הַחַיִּים שְׁלֹךְ יִלְכוּ בְּצוּרָה
אֲחֵרֶת לְגַמְרִי. וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן! תְּהִיָּה חֶזֶק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבַּרֵּךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדְּבֵר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּאֲשֶׁר יְדְּבֵר
אִישׁ אֵל רַעְהוּ וְהַבֵּן אֵל אָבִיו. וְהַעֲקֹר תְּמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַתְּפַלֵּל
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, מְעָרִיב, כִּי זֶה יָבִיא
לְךָ הַצְּלִיחָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְגַם זֶה טוֹב לְחַנוּף הַיְלָדִים, שְׁרוּאִים
שֶׁהָאָבָא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר מִנְיָן, אִזּוֹ הַיְלָדִים יִחְקוּ אוֹתְךָ.

רֵאָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דֵּף הַיּוֹמִי, וְאֵל תְּסַתְּכַל שְׁאֲתִמּוּל לֹא

לְמִדָּתָּ, וּמָחָר מִי יוֹדֵעַ אִם תּוּכַל לְלַמֵּד, תְּלַמֵּד אֶת הַדָּף שֶׁל הַיּוֹם, וְתִחְזֹר עַל זֶה פְּעַמִּים אוֹ שְׁלוֹשׁ, וְיָמָּה טוֹב וְיָמָּה נְעִים אִם תֵּשֵׁב בְּשִׁעוֹר, כִּי לּוֹמְדִים אֶת הַשִּׁעוֹר בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת.

רק תהיה חזק באמונה, כי "איש אמונות רב ברכות".

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר עקב, י"ז אב ה'תשס"ו.

שלום רב אַל ... תְּחִיָּה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִתְפַּלֵּא, אִיךָ אַתָּה יְכוּלָה לְהִתְנַפֵּל עַל בְּעֵלְךָ, וְלִהְיוֹת כָּל־כָּף אִשָּׁה רְעָה וְקָשָׁה וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא מִתְאִים לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאִי לְשָׁנוֹת אֶת דְּרָכְךָ וְגִישָׁתְךָ אֶל בְּעֵלְךָ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִתֵּן לְךָ בַּעַל טוֹב, וְלָמָּה אַתָּה מִתְנַהֶגֶת אִתּוֹ בְּאִכְזוּרִיּוֹת כִּזֹּו?!

רְאִי לְחֹזֶר בְּתִשׁוּבָה, וְאִז לֹא תִחָסֵר לָכֶם פְּרֻנְסָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט), שֶׁהַפְּרֻנְסָה בָּאָה מֵצֵד הָאִשָּׁה וְלֹא מֵצֵד הַבַּעַל, וְלָכֵן אִם אַתָּה תִתְקַנֵּי אֶת מַעֲשֵׂיךָ תִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַע, לָמָּה אַתָּה צְרִיכָה לְהִתְנַפֵּל עַל בְּעֵלְךָ, כְּאֵלוֹ רַק הוּא חֵיב שְׂאִין פְּרֻנְסָה?! וְאִנִּי חוֹשֵׁב, שֶׁהַדָּרָךְ שֶׁאַתָּה מִתְנַהֶגֶת אִתּוֹ, זֶה מַה שְּׁגוֹרָם לָכֶם אֶת כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית. וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּחְזְרִי בְּתִשׁוּבָה, וְתִשְׁנִי אֶת מַעֲשֵׂיךָ, וְתִקְרְבִי אֶת בְּעֵלְךָ בְּכָל הַמּוֹבְנִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיָּעוֹ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה בְּכֹל יוֹם 'לְגַנְבִי' קֶצֶת מִקְרָא, קֶצֶת מִשְׁנָה, קֶצֶת גְּמֵרָא וְקֶצֶת הַלְכָה, כִּי רַק זֶה מֵה שְׁיִשְׁאֵר לְאָדָם. וְרוֹאִים, שֶׁהֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לִילָה, וּמֵאוּמָה אֵין לְאָדָם בְּיָדוֹ. וְלִכְּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ, שְׁמִתְמִיד בְּכֹל יוֹם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חֲכָמְתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם לוֹמֵד תּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזֵיו וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, פֹּה זֶה גְּדֻמָּה כְּאִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת זֶה כְּלוּם, אָבֵל לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל זוֹכֵה לְשִׁפְךָ אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כֹּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מֵה זֶה גּוֹרֵם בְּשָׁמַיִם הַדְּבוּרִים שְׁלֶךְ, הֵייתָ מִתְמִיד כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהַקְפִּיד לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן בְּכֹל יוֹם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל יוֹתֵר מִזֶּה, וּמִי שְׁמִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, יֵשׁ לוֹ דְּבַר שְׁבַמְנָן, הֵינּוּ פִּרְנִסָּה בְּנִקְל, וְתִקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

רַק תִּשְׁתַּדֵּל שְׂיִהְיֶה לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית אַמְתִּי, וְאִז טוֹב לְךָ כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתֵּר שְׂאֵת בְּיִתֵּר עֵז, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אֵל תִּדְאָג, הַכֹּל יַעֲבֹר, וְאֲנִי אֲדַבֵּר אִתְּךָ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְיִסְתַּדֵּר
הַכֹּל עַל צֵד הַכִּי טוֹב. רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

גַּא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵז לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאִתָּה צְרִיךְ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִי. וְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי כּוֹתֵב מִכְתָּב כָּלְלִי הֵן לְאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ וְהֵן לְנִשְׁוֹתֵיהֶם,
שְׁיִתְרָמוּ דָם, אֲבָל אִתָּה צְרִיךְ לְהַבִּין, שְׁהַנָּשִׁים הֵן בְּדֶרֶךְ כָּלְלִי
חִלְשׁוֹת, וְהֵן לֹא יְכוּלוֹת לְתַרֵם דָם כְּרֻצוֹנָה, וְלִכֵּן אִתָּה לֹא יְכוּל
לְדַחֵק עֲלֵיהֶן עַל זֶה.

רַק תְּהִיָּה חִזּוֹק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֲנִי

מָאד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' תיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵל תִּכְנַס בְּלִחְץ, כֹּל מַה שְּׁאַתָּה צְרִיךְ תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה תִּפְלֶה פּוֹעֵלֶת בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְלָכֵן תִּתְחַזַּק מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְךָ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב

מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֲזוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְסוּף כֹּל סוּף תִּהְיֶה לָךְ דִּירָה מְשֻׁלָּה, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִז טוֹב לָךְ כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹלַת הַשְּׂמִימָה שְׁיֵשׁ לִי, שְׂאֵתָה מִפִּיץ אֶת אֹרֹךְ רַבְּנוֹ וְ"ל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד, כִּי אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִהַפְּצָה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁלֹא רַק אַתָּה תִּפְיֵץ, אֲלֹא תַעֲזֹר עוֹד אַנְשִׁים שְׂיִפְצִיּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרַת עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן לֹא מְסַפִּים שְׂתַתְּגָרְשׁוּ, אֲדַרְבָּה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַתְּבָה, וְהַכֹּל יָבֹא עַל מִי מְנוּחֹת, רַק אֶת תַּהֲיֵי חֻזְקָה לֹא לַעֲזֹב אֶת יְבִנְאֵל, וְאִז תִּרְאֵי שְׂבַעֲלֶךָ יִתְהַפֵּף לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

חֻזְקִי וְאִמְצֵי מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא בְּנֻדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסִדְרַת עֵקֶב, י"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נֵרוֹ זְאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּשׁוּב וְתִחְזֹר לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, כִּי אֲנִי מָאד מָאד מְפַחַד שֶׁתִּדְרֹדֵר עַד הַתְּהוֹם. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיַּי מְאֻמְצִים לְחֹזֵר, וּבְקִרּוֹב אֲנִי אָבוֹא, וְאִז הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אִתָּה צָרִיךְ לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ, כִּי אֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהֵן פְּסוּלוֹת, וְלִכֵּן עוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שֶּׁעוֹבֵר.

הַמְּאֻחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' תטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קָדָשׁ לְסִדְרַת עֵקֶב, י"ז מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיזוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְיָקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְיָקָרִים, יַעַן שֶׁאֲנִי חוֹשֵׁה נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּזִמְן חֲרוּם, וְדָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם, רַחֲמָנָא לְצַלְן, לִכֵּן מִצְוָה גְּדוּלָה לְכָל אֶחָד, מִי שֶׁרַק יָכוֹל לְתַרַם דָּם, שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְנַדֵּב אֶת עֲצָמוֹ לְמַעַן הַתְּרַמֵּת דָּם, שֶׁיִּהְיֶה בְּיוֹם שְׁנֵי בְּיַבְנָאֵל, וְזוֹ זְכוּת גְּדוּלָה מָאד. וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְקַיֵּם "לֹא תַעֲמֹד עַל דָּם רֵעֶךָ", וּבְזְכוּת זֶה יִתֵּן לָכֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

הַמְּאֻחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' תיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר עֲקֵב, י"ז מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל נְשֵׁי חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, הַגְּרוֹת בֵּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אִשָּׁה בְּפִרְטוּיֹת רַק מִי שְׁיִישׁ לָהּ בְּכַח לְתָרֵם דָּם, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְנֹדֵב לְמַעַן הַתְּרַמֵּת דָּם שְׂיִהְיֶה בְּיוֹם שְׁנִי, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, רַק מִי שְׁיִישׁ לָהּ כַּח.

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, שְׂדָם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּף עֲכָשׁוּ כַּמִּים, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְלִכֵּן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂיִכּוֹל לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם עַל הַצֵּלַת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן שַׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' תיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי לְסֹדֵר עֲקֵב, י"ז מְנַחֵם־אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף שֶׁהֵם כָּל־כֶּף מִתְעַקְּשִׁים בְּעֵנִין הַגְּרָבִים וְכוּ', תִּהְיוּ מוֹכְנִים, שֶׁהֵם בּוֹדְאֵי יָרְצוּ אַחֲרֵי־כֶּף שְׁבַתְכֶם תִּלְוֶה עִם כְּסוּי עַל הַפָּאָה וְכוּ', וְזֶה אֲצִלִּי בְּרוּר, וְלִכֵּן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַחֲלִיט מֵהַ הַקּוּ שְׁלָכֶם, וְאִם בְּתֶכֶם מִסְכִּימָה.

הַעֲקָר אֵל תִּפְנְסוּ בְּלַחֲץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּמוֹ שְׂרָאִיתֶם כְּבָר נִסִּים וְנִפְלְאוֹת אֲצִל שְׂאָר הַיְלָדִים.

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן אֲנִי נוֹסֵעַ לְאוּמָן עַד יוֹם חֲמִישִׁי.

ראו להדפיס פָּרָף אחר פָּרָף "אָשֶׁר בַּנְחַל", כי זה חֶלְקִי מִפְּלֵי עֲמָלִי, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכְלוּ לְהַתְחִיל וּלְסַיֵּם אֶת הַפְּרוּשׁ "רְצוּף אֶהְבֶּה" עַל שִׁיר הַשִּׁירִים.

המאחל לְכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' תיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהַגִּיעַ עוֹד פָּרָף "אָשֶׁר בַּנְחַל", כִּי אֲנִי רוֹצֵה עֲכָשׁוּ שְׁיִדְפִּיסוּ פָּרָף אַחֵר פָּרָף.

רְאֵה לְהַתְמִיד לְסֵדֶר עוֹד פָּרָף מ"שְׁעוּרֵי אֱמוּנָה" מֵהַשְּׁעוּרִים שֶׁל לֵיל שְׁשִׁי, וְזֶה יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה, וְאֲנִי מְקַוֶּה שְׁיִצֵּא מִזֶּה כְּמֵה פְּרָכִים נִפְלְאִים.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי יֵשׁ לְךָ זְכוּת כְּזוֹ בְּזְכוּת הַרְבִּים, אָשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת.

המאחל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' תכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲכַזְבֶּת אוֹתִי, שְׁאַמְרַת שֶׁחֲלָקָה תִּהְיֶה לְזְכוּתִי, וְלֹא עֲמַדָּת בְּדַבּוּרְךָ.

רַק אֵל תִּרְיֵב עִם בְּנֵךְ וְעִם בִּתְּךָ שְׁיַחֲיוּ, כְּדֵי שֶׁלֹּא תֵאָבֵד אוֹתָם,

חס ושלום. בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת לְיִלְדִים, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר,
שְׂמִי שְׂקוּנָה לְעֶצְמוֹ מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת — הוּא הַמְצָלִיחַ.

הַמְאֲחִיל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' תכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשִׁי לְסֵדֶר עֵקֶב, י"ז מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׁעֵדִין אִתָּה מִסְתּוֹבֵב בֵּין הַחֲרָדִים דִּיקָא, וּמְפִיץ לָהֶם אֶת
הַסְּדוּרִים עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן", אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כָּל יְהוּדֵי
שְׂיִהְיֶה לוֹ סְדוּר עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן", הוּא יָבוֹא אֶל הַצִּיּוֹן עַל רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, וְזֶה בְּטוֹחַ.

אֲנִי יוֹדֵעַ מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִתָּה צְרִיךְ
מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לְהִתְחַזֵּק מִצְמַד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנָי וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְזָכוֹת הַהִפְצָה עוֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַק תִּהְיֶה חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּתְסַפֵּר אֶת כָּל לְבָבְךָ וְכָל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
כִּי יִשׁוּעַתְךָ תִּלְוֶיךָ רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתֹאמִין לִי, שְׂאֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בְּךָ,
שְׂאִתָּה עוֹסֵק בְּעֶסֶק קְדוּשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה בְּהִפְצַת מְעִינֹת הַחֲכָמָה חוּצָה,
שְׂזָכוּתְךָ גְדוֹלָה מְאֹד.

הַמְאֲחִיל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' תכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כ"ד אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת, אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁזָכִיתִי לְהִיּוֹת הַשְּׁבוּעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהַזְפַּרְתִּי אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּפִרְטִיּוֹת לְטוֹבָה, אוֹתָם וְאֶת נְשׂוֹתֵיהֶם וְאֶת יְלָדֵיהֶם, כְּפִי שֶׁרָשׁוּם בְּפִנְקָסֵי כָּל הַשְּׁמוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַתְּפִלוֹת יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהִכְנַתִּי אֶת הַכֹּל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, יִתֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, שְׁנֹזֶפֶה לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּקִבוּץ הַקְדוּשׁ שְׁלָנוּ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל אָמַר: "מָה אָמַר לָכֶם! אֵין דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, הֵינּוּ מִלֵּהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה".

מָאֵד מָאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁלַבֵּל יִטְעוּ אֶתְכֶם עִם נְסִיעוֹת שֶׁל מַה בְּכֶךָ, (הֵינּוּ שְׁבָכָל שָׁנָה רוֹצִים לְחַסֵּף מֵאָה דוֹלָר עֲבוּר כְּרִטִּים, וְקָם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמֵאָרְגָן נְסִיעָה חֲצִי עִם מְטוֹס, חֲצִי עִם אוֹטוֹבוּס, וְחֲצִי רְגֵלִי... וְאַחֲר־כֵּן מְגִיעִים לְפָנַי הַזְּמַן לַעֲת עָרְב, וְנִעְשִׂים חוֹלִים מְרַתְקִים לַמְטָה כְּחֻדְשִׁים, וְהַכֹּל בְּשָׂבִיל לְחַסֵּף מֵאָה דוֹלָר)... וְלָכֵן אָנִי מָאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד, שְׁלַבֵּל יִטְעָה אֶת עַצְמוֹ, וַיִּסַּע עִם חֲבֵרָה נוֹרְמָלִית, וְהַשָּׁנָה חֲבֵרַת ... נוֹתָנִים לָנוּ מַחִיר טוֹב, וְהַבְּטָחָה שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה מְסֻדָּר עַל צַד הַכִּי טוֹב, וְלָכֵן מַה טוֹב וּמָה נָעִים כְּבָר לְהַרְשֵׁם שָׁם, נָא לְהִיּוֹת בְּקִשׁוֹר בְּמִשְׁרָד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזֶפֶה לְפַעַל שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, לָנוּ וּלְכָל עִם יִשְׂרָאֵל, וְכֵן יַעַן שֶׁהַשָּׁנָה שְׁכַרְנוּ אֶת הַמְּקוֹם שֶׁהִיא לָנוּ בְּשָׁנָה שְׁעָבְרָה, וְלָכֵן שְׁכָל אֶחָד יִזְדַּרְזַר לְקַנּוֹת מְקוֹם יְשִׁיבָה אֶצֶל הָאֲבָרָךְ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכָל הַקּוֹדֵם זוֹכָה, כִּי הַשָּׁנָה אֲמוּרִים לְהַצְטַרֵּף אֶל הַמַּנְיָן שְׁלָנוּ עוֹד כְּמָה מֵאוֹת אֲנָשִׁים חֻדְשִׁים, כֵּן יִרְבוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, הִלְכָּה, אֲשֶׁר רַק זֶה יִשְׁאֵר מֵאַתְּנוּ, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם כָּל אֶחָד יִקְבַּע לְעַצְמוֹ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן, שְׁלֵא יַחְסֹר לוֹ יוֹם מִהַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, כִּי כָּל מַה שְּׂאָדָם זוֹכֵה לְלַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם, מְזַכְּרִים לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְטִיִּל וְלִהְיוֹת בְּכָל חִלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, וּדְעוּ לָכֶם, אֲשֶׁר שָׁם לְמַעְלָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבֵּה, פְּרָשָׁה כ"ט, סִימָן י'): אָמַר לָהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוֹאִיל וְקִבַּלְתֶּם אֶת תּוֹרָתִי, מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיכֶם כְּאֵלּוּ לֹא חֲטַאתֶם לְפָנָי; אָדָם שְׂאָפְלוּ חֲטָא בַר מִיָּנֹן, וְעֵבֵר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עִם כָּל זֹאת אִם מְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכַפֵּר לוֹ עַל הַפֶּל, כָּל-כֶּף חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְלִכֵּן אַל תִּהְיוּ בְּטֻלָּנִים! אֵלּא שְׁפַל אֶחָד יִקְבַּע לְעַצְמוֹ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם מְעַט אוֹ הַרְבֵּה, כִּי רַק זֶה מַה שְּׂיִשְׁאֵר מִמֶּנּוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, אִף הַסְּמִי"ף-מ"ם שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם כְּאֵלּוּ דְבוּרָיו לֹא שׁוּיִם וְלֹא נִשְׁמָעִים, וְלִכֵּן מִתְרַשְׁלִים מְזֵה, אֲבָל אִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה הַדְּבוּרִים שְׁלָכֶם פּוֹעֲלִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, הֵייתֶם תָּמִיד שׁוֹפְכִים אֶת לְבָבְכֶם לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיֹּת בְּקָרוֹב מְאֹד בְּמַחְנִיכֶם, רַק תִּתְחַזְּקוּ וְתִתְחַזְּקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַתֵּד, וְנִזְכָּה לְהִיֹּת תָּמִיד דְּבוֹקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלֹא לְעֹזֵב אוֹתוֹ לְרַגַע, אֵלּא תָּמִיד נִחְשָׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִהַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל רַגַע וְרַגַע שְׂאָדָם חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, מְקַיֵּם בְּזֶה מְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוֵּד הַשֵּׁם וְדְבָקוֹת הַשֵּׁם וְאַהֲבַת הַשֵּׁם, אֲשֶׁרִי לוֹ!

נָא וְנָא רְאוּ לְהַפִּיץ אֶת הַסְּדוּרִים, כִּי מִי שְׂיִהְיֶה לוֹ סְדוּר, הוּא יְבוֹא אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שְׁלָנוּ בְּאוֹמֵן עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

מ' תכג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, י"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי, לֹא כְדַאי לְסַפֵּן אֶת עֲצָמוֹ וּלְהִסְתַּוֵּב בְּקִרְיַת שְׁמוֹנָה
וּבְכָל הָאָזוֹר וְכוּ', כִּי זֶה מְאֹד מְסֻפֵּן, וְאָדָם אָסוּר לוֹ לְסַפֵּן אֶת עֲצָמוֹ
בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן.

הַעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת אָנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַיּוֹם אָנִי נוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְאָנִי לֹא אֶהְיֶה
פֹּה עַד יוֹם חֲמִישִׁי, וְאָנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת שְׁבוּעַ
הַבָּא בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תכד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאֵה, י"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ, שְׁנִכְנַסְתָּ לְגוּר בֵּיבְנָאֵל, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה לְךָ יָשׁוּב טוֹב, וְיִהְיֶה לְךָ אֵף טוֹב, וְתִצְלַח
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִהְיֶה לְךָ
בֵּית דִּירָה מְשֻׁלָּךְ, מִמֶּשׁ וּיְלֵה, שְׂתוּכַל לְהַכְנִיס אוֹרְחִים.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוּל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְשַׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בַּעֲלָה מְשַׁמְחָה;

אַשֶׁר מ' תכה — מ' תכו בְּנַחֵל רעא

וּכְשֶׁהִשְׁמַחָה בְּבֵית, אֲנִי הַשְּׂכִינָה בְּבֵית; וּכְשֶׁהִשְׂכִּינָה בְּבֵית פֶּל
הַבְּרוּכֹת מְצוּיֹת בְּבֵית.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר רְאָה, י"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאָה לְהִיּוֹת חֶזֶק וְאֵל תִּשְׁבֵּר בְּעֵינַי הַשְּׂדֵרִים, אִם תִּהְיֶה חֶזֶק
תִּרְאֶה שְׂפָלִים יִקְבְּלוּ אֶת זֶה, יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂבִיבַתְחִלָּה יְהִי כֹּה
מִתְקוּמָמִים וְכו', אֲבָל אִם תִּהְיֶה חֶזֶק, יִתְרַגְּלוּ לְזֶה, וְאִפְלוּ שְׂבִיבָה
יִפְסִיקוּ מִלְּהִיּוֹת שְׂדֵרִים — מַה בְּכָךְ.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתוּדִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִשְׁבּוּעַ אֲנִי לֹא
אֶהְיֶה בְּבֵיתִי, כִּי אֵין לָךְ יוֹם שְׁלֹא מְגִיעִים לִי בֵּין שְׂבָעִים לְמֵאָה
פְּקָסִים וּמִכְתָּבִים, וּבְכָל כֹּהֵן דְּקוֹת הַטְּלָפוֹן לֹא מִפְּסִיק לְצַלְצֵל,
שְׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְקַשְּׂרִים, וְלִכֵּן טוֹב לְהוֹדִיעַ שְׁאֲנִי אֶהְיֶה בְּצִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהִיּוֹת בְּשֶׁבֶת הַבָּאָה פְּרִשְׁת שׁוֹפְטִים בְּאַרְץ
יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שְׂבִיבַת-קִדְשׁ לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

זַפְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת הַשְּׁבוּעַ בְּאוֹמְנוֹ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְיָל, וְרַק חֲזַרְתִּי בְּיוֹם חֲמִישֵׁי בִּלְלִילָה, וְאָמַרְתִּי לְרוּץ שׁוֹרוֹתַיִם אֵלַי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם יָשׁוּב טוֹב וְתִצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וְתִתְרַמּוּ הַמּוֹן לְהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בַּשְּׁבוּעַ זֶה בִּיבְנֵינָא, וְנִתְרָאָה פָּנִים אֶל פָּנִים.

הַעֲקָר תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֵי, וְזֶה יִקְשֶׁר אֶתְכֶם יַחַד, אֲכַל אֵל תִּחְשְׁבוּ שְׂשִׂמְחָה מְגִיעָה בְּקָלוֹת, כִּי עַל שִׂמְחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי טָבַע שֶׁל אָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְאֵת הַטָּבַע הַרַע הַזֶּה צְרִיכִים לְשַׁבֵּר, רַק חֲזַקוּ וְאִמְצוּ יַחַד, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כ"ה אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שִׂמַּח עִם הַגִּישָׁה שְׁלֹכֶם, שְׂאַתֶּם מְסַתְּפִלִים עַל חֲצֵי הַפּוֹס הַמְּלֵאָה, כִּי אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂיִלְךָ לוֹ כְּמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה, רַק יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שְׂמְסַתְּפִלִים עַל חֲצֵי כּוֹס הַרִיקָה, וְתַמִּיד בּוֹכִים וּמְתוֹלֹנְגִים וְכוּ', וְכַמוֹכֵן שְׂזָה לֹא מְבִיא לְשׁוֹם תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה, וְלִהְפֹךְ יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂתַמִּיד מְסַתְּפִלִים עַל חֲצֵי כּוֹס הַמְּלֵאָה, שְׂנִתֵּן לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהֵם תַּמִּיד שְׂמַחִים בְּחֻלְקֶם, וְכַמוֹכֵן זֶה מְבִיא לְאָדָם תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה, וְהֵם שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמַּח שְׂאַתֶּם בְּחֻרְתֶּם אֶת הַדְּרָךְ הַזֶּה, שְׂזֹה הַדְּרָךְ שֶׁל רַבְּנוּ וְיָל לְהַסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹב שִׂישׁ בְּכָל דְּבָר.

הַעֲקָר תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה

לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, וזה יקשר אתכם יחד, אבל אל תחשבו ששמחה מגיעה בקלות, כי על שמחה צריכים מסירות נפש ממש, פי טבע של אדם שנמשך אחר העצבות והעצלות, ואת הטבע הרע הזה צריכים לשבר, רק חזקו ואמצו יחד, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תכח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ה אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא הייתי כל השבוע בביתי, כי הייתי באומן ובשאר קברי צדיקים, והרבה התפללתי עבורכם, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנתראה השבוע, והכל יסתדר על צד הכי טוב.

אתה מכרח לדעת, שהקהלה שלנו עוברת קשיים גדולים מאד, אבל אנחנו עם כח הרצון שלנו נעבר על הכל, רק צריכים אחדות ואהבה, ואז מצליחים בכל מה שמתחילים.

רק לחזק ולעודד ולשמח את אשתך, כי השמחה היא רפואה לכל.

אל תדאג, עוד המון משפחות יפנסו לגור אצלנו מאלו המגרשים, ופה ישקמו את עצמם בצורה בלתי רגילה, ותהיה לנו קהלה קדושה מאד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תכט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר שופטים, כ"ו אב ה'תשס"ו.

שלום רב אל נשי אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" הגרים
ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

היום זה ההולא של הצדיק הקדוש מסאטמאר, זכותו תגן
עלינו, הוא הנה מהצדיקים הבודדים, שלא פחד ולא התבייש לדבר
בפמפי משבח רבנו ז"ל, וגם בספרו הקדוש "ניואל משה", הוא
מביא, שעוד לא הנה צדיק בעולם שידע בדיוק מה יקרה לפני ביאת
המשיח כמו רבנו ז"ל. ולכן רואים מזה את האמת שהיתה בו. יש
דבור מרבנו ז"ל על כל הצדיקים כשעוברים כבר את כל הנסיונות,
דהינו הרי כל צדיק וצדיק יש לו נסיונות קשים ומרים בחיים,
אנשים חושבים שנולדים צדיק, או לא צריכים להשקיע להיות
צדיק, או על צדיק לא עובר מה שעובר, ובאמת זה לא נכון, דיקא
על גדולי מבחרי הצדיקים עובר יותר צרות ממה שעובר על כל
אדם בעולם, הם רק הנה להם שכל, וידעו איך להתגבר על מה
שצריכים להתגבר, הנה להם יותר שכל, וברחו אל הקדוש-ברוך-
הוא. אבל זה לא אומר שלא היו להם נסיונות קשים ומרים. והצדיק
הקדוש הנה גלה את הקדוש-ברוך-הוא עם אמת, הוא לא פחד
להגיד את האמת, הנה קם דור שמעבירים על הדת מליונים מאחינו
בני ישראל, הוא סכן את נפשו ממש בספנת נפשות, עם כל זאת
הוא לא התפעל מאף אחד, ולא פחד מאף אחד, ואמר שהוא מוכן
למסר את נפשו בשביל האמת, ואלמלא הוא, הנה כבר בדור הנה
נשפחת היהדות בלי שום גזמא, הוא הנה היחידי שלא התבייש
להגיד את האמת כמות שהיא, עד כדי כך, שהרב שף וצ"ל, שהוא
הנה ליטאי, הספיד אותו: אזל גברי דמסטפני מניה, הלה אדם
שפחדתי ממנו, כלם פחדו ממנו, ואפלו אלו שהלכו נגד השיטה
שלו, עם כל זאת תמיד התחשבו בדתו. ולכן היום הנה זהו יום
מאד מסגל לפעל הרבה ישועות.

הנה עבר על עם ישראל חדש קשה מאד, חדש של פחדים, חדש של שפיכות דם ופצועים, אבל דבר אחד אני חושב שאתן צריכות לשים דעתכן ולהתישב טוב טוב, אמרתי וחוזרתי ואמרתי כמה וכמה פעמים: אם תהיה אחדות בין נשות אנשי שלומנו, בין הגברים של אנשי שלומנו, אין לכן מה להתפחד, כי שום טיל לא יפל ביבנאל. ואני מכרח להגיד לכן, שגם אני מתפלל על גדל האחדות שיש ביניכם, אין עוד דבר פל-כף חשוב בעיני הקדוש-ברוך-הוא כמו האחדות והאהבה, אצלו יתברך מאד מאד מאד חשוב אחוה ורעות. 'אהבה', אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מזהרן, חלק א, סימן ד'), בגימטריה 'אחד', אהבה זה מספר שלש-עשרה, אחד זה מספר שלש-עשרה, אצל הקדוש-ברוך-הוא מאד מאד חשוב אהבה, אחדות זה י"ג מדות הרחמים. אם יהודים מחזיקים את עצמם ביחד באהבה ובאחדות, על-ידי-זה ממשיכים על עצמם את הי"ג מדות הרחמים, שהקדוש-ברוך-הוא מרחם עלינו, וממשיך עלינו ישועות, אנוחנו צריכים פל-כף הרבה ישועות, פל אחד ואחד מאתנו צריך ישועה גדולה מהשמים בכלליות ובפרטיות ובפרטיות שלום, צריכים אחדות, צריכים אהבה, אבל לא זוכים לזה, ותהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא עזר לנו, שאנוחנו פן זוכים להיות באחדות ובאהבה, זו השמחה הכי גדולה שלנו, השמחה הכי גדולה שלנו שאנוחנו פן מחזיקים את עצמנו ביחד באהבה, ואם תמשיכו בזה, תראו אילו נסים ונפלאות הקדוש-ברוך-הוא יעשה עמנו, פל אחד ואחד מאתנו צריך הרבה ישועות, הרבה נסים, הרבה נפלאות, על מי לא עובר איזה צער, איזו עגמת נפש, אבל בזכות שהקהלה הקדושה שלנו התאחדו, בזכות זה נזכה לראות נסים, פל אחד ואחד מה שהוא צריך.

מה שאני מבקש אתכן שלשה דברים, שזה היסוד ביהדות: דבר אחד — לדון אחת את השנייה לכף זכות, אני יודע שיש נשים שיש להן טענות אחת על השנייה, יש להן כעס וקפידות אחת על השנייה, רבות אחת עם השנייה, אתן צריכות או מכרחות להשלים

ביניכם, אתן צריכות ומכרחות לדון אחת את השנייה לכף זכות, זה לא תכלית להסתובב עם שנאה על הזולת, יכול להיות שהזולת עשה לכן מה שעשה, אבל אני מכרח להגיד לכן, שזה הכל דמיון, כי הסמ"ד-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם להפריד בין אנשי שלומנו, כי הוא יודע, אם תהיה ביננו אחדות ואהבה, אין לו כבר מה לעשות אצלנו, כל הכח של הטמאה ושל הסמ"ד-מ"ם, זה רק שיהיו פרוידים, כי הכח שלו זה 'הפרד ומשל', ואנחנו צריכים לראות שהסמ"ד-מ"ם והשטן לא יכנס בינו.

בכן אני מאד מבקש אתכן, תדונו אחת את השנייה לכף זכות, תמצאו רק את הטוב שיש אצל כל אחת ואחת מכן, וזה יעזר לנו להיות כלי לקבל בו כל הברכות, שהקדוש-ברוך-הוא רוצה לתת לנו, כי חכמינו הקדושים אומרים: לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי המחזיק ברכה כמו השלום.

דבר שני: הצניעות, אתן מאד צריכות להקפיד על מדת הצניעות, שזה היפי והפאר של האשה כשהיא הולכת בצניעות, צניעות הבגדים, צניעות הלשון, צניעות ההנהגה, זה בת ישראל, על בת ישראל יש חן אחר, ומהו? כשרואים שהיא הולכת בצניעות, היא לא רוצה לפתח את העינים של אחרים, שכלם יסתכלו עליה, היא הולכת רק בדרךים שאין שמה גברים, כדי לא למשך תשומת-לב, הדבור שלה זה דבור צנוע, אף פעם לא תגול את הפה, ההנהגה שלה זה עם דרך ארץ, אף שהיא סובלת מה שהיא סובלת, אבל הכל היא לוקחת את זה באהבה, זה סימן של בת ישראל צנועה, ממנה הבת תלמד. חכמינו הקדושים אומרים: כאמה בן בתה; כמו שהאמא הולכת כך הבת הולכת, האמא היא הדגמא החיה לבת.

הדבר השלישי מה שאני מבקש אתכן — אל תניחו את העצבות והעצלות שיהיה אצלכן, תמיד תסתכלו רק על הטוב שהקדוש-ברוך-הוא עושה אתנו. רואים במציאות שתמיד חסר לאדם משהו, תמיד הפוס חצי מלאה וחצי ריקה, אדם פקח מסתכל

על הכּוּס החֲצִי מְלֵאָה, וְהוּא שֶׁמֶח בְּחֻלְקוֹ, וְלִהְפֹּף הַטֶּפֶשׁ מִסְתַּכֵּל תָּמִיד עַל הַחֲצִי כּוּס הַרִיקָה, אֵין לִי, אֵין לִי, אֵין לִי, וּבּוֹכָה, בּוֹכָה, בּוֹכָה, וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְשִׁבְחָת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֲצִי הַכּוּס הַמְּלֵאָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחִים וְעֵלְיִזִים עִם הַמִּתְנָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נּוֹתֵן לָנוּ: בְּרִיאוֹת. אִם אַתָּן תִּהְיֶינָה שְׂמֵחוֹת, וְתָמִיד עִם חֵיוֹן עַל הַפָּנִים, כָּל הַבַּיִת שֶׁלָּכֵן יִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי, הַבַּעַל יֵרְאֶה אִשָּׁה מְחִיכֶת, אִשָּׁה שְׂמֵחָה, הוּא יִשְׁתַּנֶּה, כִּי לְבָבוֹת הוּא יוֹדֵעַ טוֹב, הוּא יוֹדֵעַ לְהִיּוֹת מְמַרְמֵר, אָבֵל אִם הָאִשָּׁה הוֹלֶכֶת בְּשִׂמְחָה, אִז גַּם הוּא נִכְנָס בְּשִׂמְחָה, וְאוֹתוֹ דִּבֵּר הַיְלָדִים בְּבַיִת יוֹתֵר רְגוּעִים אִם הָאִמָּא תָּמִיד שְׂמֵחָה, לֹא יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הָאִמָּא מִהַשְּׂפִיּוֹת שְׁלֶהָ, הַיְלָדִים מְנַסִּים אוֹ אֵיךְ הֵם מְנַסִּים לְעַצְבֵּן אֶת הָאִמָּא, אָבֵל הָאִמָּא חֲזָקָה כְּשֶׁהִיא שְׂמֵחָה וְעֵלְיָזָה וּמְחִיכֶת, אִפְלוּ שֶׁבֵּלֵב יֵשׁ לָהּ מַה שֵׁיִשׁ — אֵיזָה כָּאֵב, אָבֵל אִם הִיא תָּמִיד רַק מְחִיכֶת, זֶה כָּבֵד מִשְׂפִיעַ עַל הַבַּעַל, זֶה מִשְׂפִיעַ עַל הַיְלָדִים, אִשָּׁה צְרִיכָה וּמְכַרְחָה לְהִיּוֹת חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְדַעַת שֶׁכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ, זֶה רַק מְמַנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְלָכֵן מִי יְכוּל לְעֹזֵר לָנוּ? רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא בֶּשֶׁר וְדָם, צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מִבֶּשֶׁר וְדָם כְּמוֹ שְׂשׂוּמְרִים מֵאִשׁ, כְּמוֹ שְׂשׂוּמְרִים מִחַיּוֹת רְעוּת. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָנִים: פ' פ"א), שְׂבָנֵי-אָדָם הֵם יוֹתֵר גְּרוּעִים מִחַיּוֹת, יוֹתֵר גְּרוּעִים מִהַיֵּצֵר הָרַע. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז'): כְּשֶׁאָדָם לֹא דְבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְמַנּוּ צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר, הוּא יוֹתֵר גְּרוּעַ מִחַיָּה, חַיָּה לֹא תִזְיֵק לְהִשְׁנִי רַק כְּשֶׁהִיא רַעְבָּה, אָדָם שֶׁאֵין לוֹ יִרְאֵת שְׂמִים, הוּא יִזְיֵק אֶת הַזּוּלָת. וְלָכֵן עֲלֵיכֵן לְסַמֵּךְ רַק עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא עַל בֶּשֶׁר וְדָם, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוּל לְעֹזֵר לָכֵן. לָכֵן תִּרְגְּלֶנָּה אֶת עַצְמְכֵן בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהַחֲזִיק אֶת סִפּוֹר הַתְּהִלִּים, זֶה סִפּוֹר הַסִּפּוֹרִים שֶׁחִבֵּר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, אֲשֶׁר מִכָּל צָרָה וְצוּקָה שֶׁרַק עָבַר עַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ, הוּא עָשָׂה מִזֶּה מְזִמּוֹר תְּהִלִּים.

וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עַצְמֵנוּ לְהַגִּיד תְּהִלִּים, וְלִבְקֶשׁ

את הקדוש-ברוך-הוא על כל דבר בשפת האם שלכן, זה מה שיעזר לכן, זה מה שיביא אתכן אל השמחה האמתית. ולכן אני מאד מאד מבקש אתכן, תעשו כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, ואיך זוכים להיות בשמחה? רק על-ידי תפלה, לבקש: "רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה", "רבנו של עולם, עובר עלי כל-כף הרבה צרות ויסורים אל תתן שאפל בדכאון", אם תהיינה חזקות בזה, אז אני מבטיח לכן, כל החיים שלכן יהיו חיים אחרים לגמרי, הגיע הזמן שתקחו את עצמכן בידכן, בשביל זה אני מאד מקפיד, שמפעם לפעם תתאספו יחד, ותדברו יחד, ותעזרו אחת לשנייה, ובפרט לעשות ליל שמחה, כי השמחה שאתן שמחות יחד, זה עושה רשם גדול בשמים, כי זה מקרב את לבבכן אחת לשנייה, ועל זה מחכים למעלה בשמים, וכל הגאולה תלויה רק אם יהיה קבוצ אחד, קבוצה אחת, קהלה אחת, בית-המדרש אחד שיתאחדו יחד, וזה לצערנו הרב, עדין אין, יש כל-כף הרבה חלוקי דעות, יש כל-כף הרבה מחלוקות, ולכן אנחנו צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שאנחנו ודיקא אנחנו נראה דגמא חיה לכל העולם כלו, איך שקהלה אוחות את עצמה ביחד, ובזכות האחדות שתהיה בינינו, ובזכות הצניעות שתהיה בינו, בזכות צניעות הדבור שתהיה בינו, בזכות האמונה שתהיה בינו, נזכה להוריד את השכינה, שהשכינה תשרה בינו.

חסדי השם יתברך, השקענו כל-כף הרבה בחנוף, ואנחנו נלחמים יום יום בשביל החנוף של הבנות שלנו, הקדוש-ברוך-הוא עזר לנו השנה, שיש לנו מנהלת חדשה, יש לנו מורות חדשות, בפרט בתיכון, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שנתחיל את השנה עם רגל ימין, ונרוה הרבה נחת מהבנות, שאם הבנות תלכנה בצניעות, אם לבנות תהיינה מדות טובות, תאמינו לי שגם הבנים יצליחו, וכך נוכל להתגבר על כל המניעות, ונזכה לראות נחת מהילדים ולחתן אותם, ושהקהלה שלנו תהיה קהלה קדושה, קהלה שמחה, קהלה שעוזרת אחת לשנייה, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא להיות השבוע בארץ ישראל, ותתפללו עלי, שאזכה להוציא

אֵת זֶה מֵהִכַּח אֶל הַפְּעַל, שְׂבוּעַ שְׁעֵבֶר הֵייתִי בְּצִיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, וְהִתְפַּלֵּלְתִּי עַל כָּלְכֶם, יֵשׁ לִי פְּנֻקָּס, וּבּו כְּתוּבִים כָּל הַשְּׁמוֹת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהִילָדִים, וְכֻלָּם הִזְפַּרְתִּי אוֹתָם אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע לְתַפְּלָתִי, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל, וְשִׁנּוּכָה לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת אֶצְלָכֶן תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶן בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, כ"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי שֶׁהֵייתִ בְּאֵילַת, וְהִפְצַת חֲמֶשֶׁת אֲלֵפִים קוּנְטֵרְסִים, מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזָה — מְלֻזְכוֹת אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיֶה דִּיר בְּהֵם אֲמוּנָה, וְרַבְּנוּ ו'ל רָצָה שְׁנִסַּע נְסִיעוֹת לְמַרְחָקִים, כְּדֵי לְקַרֵּב בְּנֵי-אָדָם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ. וְלָכֶן אֲשַׁרְיֶכֶם וְאֲשַׁרִּי חֲלָקְכֶם, וְיִהִי חֲלָקֵי עִמָּכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חֲשׁוֹב מְזָה.

הַעֲקָר תִּקַּח אֵת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִתְבַּוֵּד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, כִּי הַדְּבוּר אֲשֶׁר מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה גְּצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְאִיפֹה שָׂרָק תִּהְיֶה, תִּשְׁאִיר שְׁמָה כְּמָה דְּבוּרִים אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאָה, כ"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

באתי לאחל לְכֶם בְּרֵכֶת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדֹת
נְכַדְכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת דְּקַדְשָׁה
מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרֵכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאָה, כ"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֵכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

באתי לאחל לְךָ בְּרֵכֶת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלְדֹת בְּנֶךָ,
יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְהַכְנִיסוֹ בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ
בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ וּמִכָּל
יוֹצְאֵי חַלְצֵיךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֵכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רְאָה, כ"ז אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֵכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים
שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי אַחַר הַחֲתֻנָּה מִתְחִיל אָדָם עֵינָיו אַחַר לְגַמְרֵי, וּמִכָּל שֶׁפֶן
כְּשֵׁישׁ לוֹ כָּבֵד יְלָדִים, כִּי אִזּוֹ הוּא נַעֲשֶׂה טְרוֹד, וְצָרִיךְ רַחֲמִים רַבִּים
שְׁיִזְכֶּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

זְכוּר גַּם זְכוּר אֶת הַשָּׁנִים שְׁבִלִית אֲצִלִי, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי אִזּוֹ לֹא הָיָה
חֶסֶד לְךָ שׁוֹם דְּבָר, וְהָיִיתׁ בְּצֵל קוֹרְתִי, וְאִף שֶׁלִּפְעָמִים צַעֲקָתִי עָלֶיךָ
וְכוֹי, אֲבָל כָּל כּוֹנֵנִי הָיְתָה לְהַחֲדִיר בְּךָ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְכֵן
לְהַכְנִיס בְּךָ חֲמִידוֹ דְּאוֹרֵתָא, חֲשֵׁק הַתּוֹרָה, וְתִהְיֶה לְאֵל, כְּשֶׁהָיִיתׁ

אָצְלִי, הָיִיתָ מְסִים בְּכֹל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, (בְּאִפְּן שֶׁכָּל חֹדֶשׁ סִימַתְּ שֵׁשׁ סֹדְרֵי מְשֻׁנָּה).

וְהִנֵּה בְּיָדַי עוֹבֵר עָלֶיךָ כְּבָר עֲכָשׁוּ מֵה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְהִזְכִּיר לְעֲצֻמָּךְ אֵת כָּל הַטּוֹב שֶׁקִּבַּלְתָּ אָצְלִי, וּתְקִים מֵה שֶׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ו"ל (לְקוֹטִי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפח), עַל הַפְּסוּק (מְשָׁלִי לֹא): "טַעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָה", אִם טוֹעֲמִים אֵת הַטַּעַם הַטּוֹב שֶׁל הַצְּדִיק, אֲזִי "לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גֵרָה", אֲפֹלוּ בַּעַת חֲשֵׁף לֹא שׁוֹכְחִים מֵה שֶׁקִּבְּלוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעֵדִין אֶתְּהָ מִחֲזִיק בְּתַמָּךְ, וְלֹא שִׁכַּחְתָּ אֵת הַטּוֹב שֶׁקִּבַּלְתָּ וְכוּ', וְכֵן מֵה סְבִלְתִּי וְאִיזָה סֶבֶל וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עוֹז, לְהִתְאַחַד עִם כָּלֵל הָאֲבָרְכִים שֶׁלְּמִדּוֹ אָצְלִי, וְתִהְיֶה מְאֻחָד אִתָּם "בְּהִתְאַחָדוֹת הָאֲבָרְכִים", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁתִּתְפַּלֵּל עִמָּהֶם יַחַד בְּשִׁבְתְּ-קֹדֶשׁ. וּבְכָלֵל רְאֵה לְמַסֵּר אֵת נַפְשְׁךָ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם בְּמִנְיַן דִּיקָא: שְׁחֲרִית, מִנְחָה, עֶרְבִית, כִּי כֹף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): מֵאִי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים טו): "וְאֲנִי תִפְלַתִּי לָךְ הַיְיָ"ה עֵת רְצוֹן", אִימְתִּי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲהָ שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְּלִין; וְלִכֵּן הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, שְׂאֵז הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וְכֵן אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת ו.): מִנְיַן לְעֲשֶׂרָה שֶׁמִּתְפַּלְּלִים בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שֶׁשְׂכִינָה עִמָּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר (תְּהִלִּים פב): "אֱלֹקִים נִצַּב בַּעֲדַת אֵל"; וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצְאָת, אֵז כָּל הַבְּרֻכּוֹת נִמְצְאוֹת; וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּזְלַזַּל בְּתַפְּלָה בְּצְבוּר, שְׂזִה יִסוּד גְּדוֹל בְּיַהֲדוּת, וְתִכְף-וּמִיד כְּשֶׁמִּתְחִילִים לְהִתְרַשֵּׁל מִתְפַּלָּה בְּצְבוּר, וְלֹא מִתְפַּלְּלִים בְּמִנְיַן, לֹאט לֹאט שׁוֹכְחִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מִמְּנוּ יִתְבַּרַךְ, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה, וְלִכֵּן רְאֵה לְעֲשׂוֹת לְעֲצֻמָּךְ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, וְאֲפֹלוּ שְׂאֵתָה קָם מְאַחֵר, תְּבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וְתַעֲשֶׂה מִנְיַן.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזֵק לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, שְׂזִה מְסַגֵּל לְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמִאֲמָרָם ו"ל (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרָשִׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מְקַרָּא וְאֻחָד תְּרַגּוּם,

שְׁכַל הַמְשָׁלִים פְּרָשִׁיּוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו. וְלַצֶּעֲרָנוּ הֶרֶב, שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם מִמֶּשׁ מְקָרִים מְזַעְזָעִים אֵיךְ שְׁבָנֵי אָדָם צִעִירִים נִפְטָרִים בְּקִצּוֹר יָמִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וּפְהַ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים נוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה כָּל-כָּף קָלָה, שְׁלֵא לֹקַח יוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְלָמָּה לֹא תוּכַל לִקְיָם אֶת זֶה!?

זְכוֹר וְגַם תִּזְכֹּר אֶת גְּדֻלַּת הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֶיךָ, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְרַגֵּשׁ מִחֲבִיבוֹת לְרוּץ אֵלֶיךָ בְּשׁוֹרוֹתַיִם אֱלוֹהִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי בְּזֶה, וְאֲזוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תלד.

בְּצִוְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ח אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּדְאָגִי מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כָּבֹד אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם (מִשְׁלֵי כו): "כִּצְפוֹר לְנוֹד כְּדִרְוֹר לְעוֹף, כֵּן קָלַלְתָּ חֲנָם לֹא תָבוֹא", וְלָכֵן אֵין לָךְ מַה לְפַחֵד, הֵן אֲמַת שְׂרַחֲמָנוֹת גְּדוּלָה עַל אַחוֹתָךְ, הִיא צְרִיכָה לְהַתְחַתֵּן וְכוּ', אֲבָל אֶת לֹא חִיָּבֶת לָהּ שׁוּם דְּבָר, (וּבְיָדָאֵי אִם הִיא תָבוֹא לִיבְנָאֵל אֲזַכֶּה לְחַתֵּן אוֹתָהּ).

אוֹדוֹת הַבְּדִיקוֹת וְכוּ' לֹא כְּדָאֵי לְהַתְבַּלְבֵּל מְזֵה, אֶת תְּרַגְלֵי אֶת עֲצָמֶךָ לֹאמַר בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, שְׂזֵה מְשַׁנָּה אֶת הַטָּבַע, כְּמוֹבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, חֶלֶק שְׁנֵי, סִימָן כ'): עַל-יְדֵי הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהֵבִיא שְׁנוּי בְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, כְּלוֹמַר לְשָׁנוֹת הַטָּבַע; וְכֵן תִּקְרָאֵי בְּכָל יוֹם כְּמָה דְּפִים שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים כְּסִדְרָן, וְאַחֲרֵי-כֵן תִּאמְרֵי תְּפִלָּה "יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, אָבִי שְׁבַשְׁמַיִם, שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁהַזְּכָרְתִּי לְפָנֶיךָ, בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמְסִירוֹת נַפְשָׁם שֶׁהִיָּתָה לָהֶם בְּשִׁבְלֶךָ,

שְׁתַּעֲזוֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקִלּוֹת וְלֹד בְּרִיא בְּחוֹשֵׁיו וּבְאֵיבָרָיו, וְאֲזַכֶּה לְעֹבֵר
 אֶת הַהַרְיוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִסִּיר מִמֶּנִּי כָּל מִינֵי עֵינַי הָרַע, שְׁלֹא יִפְגַּע בִּי
 מִשׁוּם אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזַכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים,
 שְׂיַעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, וְלַעֲשׂוֹת נַחַת
 רוּחַ לְפָנַי. יִהְיוּ לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי,
 אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹנְךָ."

הַעֲקָר אֶל תְּפֻחַדֵּי מִשׁוּם דְּבָר, רַק תִּשְׁתַּדְּלֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי
 הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר רְאָה, כ"ח אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאָה לְחֻזַק אֶת עֲצָמֶךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת
 הוּא עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, וְעֲלֶיךָ לְדַעַת כִּי לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה, זֶה הַדְּבָר הַכִּי
 קָשֶׁה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּלְבַקֵּשׁ
 בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכֵּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
 וְאֲזַכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשְּׂמִיחָה בְּרַמ"ח אֵיבָרֵי וְשִׁס"ה גִּידֵי, עַד
 שֶׁהַשְּׂמִיחָה תַּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאֲזַכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שִׂמְחָה, עַל גְּדֵל
 הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוֹל לְקַיֵּם אֶת
 מִצְוֹתֶיךָ, אֲנִי רַחֵם עָלַי, וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וְזַכֵּנִי
 לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשְׂמִיחָה, וְאֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה אֶת אַחֵרִים,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה, וּבִזְכוּת הַשְּׂמִיחָה אֲזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ
 לְגַמְרֵי, עַד שְׁלֹא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 אִיךְ שְׂאִתָּה מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקַיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכֵּנִי לְאִמּוּנָה
 בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שְׂאֲזַכֶּה לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה שְׂאִתָּה נִמְצָא וְאִין

בְּלַעַדְיָךְ נִמְצָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאֶזְכָּה לְהַכְלִיל
בְּךָ מַעֲטָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה."

תִּאֲמִין לִי, אִם תִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם רַק עַל שְׂמֵחָה, תִּרְאֶה אֵיךְ שָׁכַל
חַיִּיךָ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה, כִּי הַשְׂמֵחָה מֵרַחֲבַת אֶת הַדַּעַת, כַּמּוֹכָא בְּדַבְרֵי
רַבְנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'): מֵה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂאִין לָהֶם יִשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵי אֶפְשֶׁר
לְהַגִּיעַ לְיִשׁוּב הַדַּעַת, אֶלָּא עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, וְלִזְכוּת לְהַגִּיעַ לְשְׂמֵחָה,
הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׂמוּצָאִים בְּעֵצָמָם נִקְדוּת טוֹבוֹת שְׂדָנִים אֶת עֵצָמָם
לְכַף זְכוּת, כִּי בְּאֵמֶת יֵשׁ בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַרְבֵּה נִקְדוּת טוֹבוֹת,
כַּמֵּאֲמָרָם ו"ל (בְּרֻכּוֹת נו.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד'): "כִּפְּלַח הָרִמּוֹן
רִקְתָּךְ", מֵאֵי רִקְתָּךְ? אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרִמּוֹן.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂיִבְנָאֵל עוֹד תִּהְיֶה עִיר גְּדוֹלָה, וּמֵי
שְׂיִקְנֶה דִּירָה אוֹ שְׂטַח וְכוּ', זֶה רַק יַעֲלֶה וְיַעֲלֶה הַמַּחֲיירִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ח אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְׂמֵחָה, שְׂיֵשׁ לִי שְׂאֵתָה
זוֹכָה, לְזְכוּת אֶת הַרְבִּים בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכֵמָה חוּצָה, אֶשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְעַל זֶה אַתָּה צָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׂמַּח, הָעֶקֶר תִּהְיֶה
חֶכֶם, 'וְתִגְנֹב' בְּכָל יוֹם קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנֶה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת
הַלְכָה, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, וְתִרְאֶה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֹךְ אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֵא מַצִּיעָא נט.): לְעוֹלָם יֵהָא אָדָם זְהִיר בְּכַבּוּד
אֲשֶׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרֻכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, אֶלָּא בְּשָׁכִיל אֲשֶׁתּוֹ,
שְׂנֵאָמֵר (בְּרֵאשִׁית יב): "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעַבְדוּרָה", וְהֵינּוּ דְאָמֵר לְהוּ

אָשֶׁר מ' תּלוּ בַּנַּחַל רַפָּה

רְבֵא לְבָנֵי מַחֲזָא, אוֹקִירוּ לְנַשְׂיִכּוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ [תִּכְבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדֵי שְׁתַּעֲשְׂרוּ], וְאָמַר רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׁעָקַר הָעֲשִׂירֹת בָּאָה בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

הַעֲקַר רָאָה לְשִׁמְחָה עַל נַעַם חֶלְקָךְ, וְתִהְיֶה רְגִיל בְּכָל יוֹם בְּתַפְלָה זוֹ, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

"רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, זַכְּנֵי לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשִּׁמְחָה בְּרַמ"ח אֵיבְרֵי וְשֵׁס"ה גֵּידֵי, עַד שֶׁהַשִּׁמְחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלֵי, שְׂאִזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שִׁמְחָה עַל גְּדֹל הַחֹסֵד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁנִבְרָאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יָכוֹל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנֵא רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשִּׁמְחָה, וְאִזְכֶּה לְשִׁמְחָה אֶת אַחֵרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אֲנִי אִזְכֶּה לְשִׁמְחָה, וּבְזִכּוֹת הַשִּׁמְחָה אִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, אֵיךְ שְׂאִתָּה מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכְּנֵי לְאַמּוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שְׂאִזְכֶּה לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה שְׂאִתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאִזְכֶּה לְהַפְּלֵל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, אָמֵן סְלָה".

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תּלוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רָאָה, כ"ח אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר, תְּלַמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רָאָה לְחִזֹּק אֶת עֲצֻמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה יִסּוּד בְּקִדְשָׁה, וְרַבְּנּוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט): כְּשֶׁאָדָם בְּשִׁמְחָה, אִזִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית, וְאֲנִי מְקוּוֶה, שְׁבִקְרוּב מְאֹד תּוּכַל לְהַתְּחַתֵּן, וְהֵכִי יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, רַק

אל תפנס ביאוש ובמרה שחורה, שזה הורס את האדם לגמרי, תרגיל את עצמך לדבר בכל יום עמו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — זו הצלחה כזו, אשר אין לתאר ולשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תלח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ח אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בעוד יומים בארץ ישראל, ואז נדבר על הכל, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהשנה נצליח ביותר עם חנוך הבנות, העקר צריכים להחדיר שמחה ביניהן, כי השמחה מרחבת את הדעת, ועל-ידי-זה יכולים לגעת אל לבן.

רק תראי להיות חזקה, ולשמח על נעם חלקך, שאת זוכה ומזכה את הרבים, כי חנוך הבנות על טהרת הקדש בעתים הללו זה עולה על הכל, והקדוש-ברוך-הוא מאד מתפאר ממי שמחנך את הבנות ביראת שמים שלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תלט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ח אב ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, כי השמחה היא רפואה בין בגשמי ובין ברוחני, ורבנו ו"ל אמר (לקויט-מוזרין, חלק א', סימן קסט): כשאדם בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו שומר אותו מפגם הברית. ולכן תשתדל מאד מאד להיות בשמחה, ולומר בכל יום ובכל עת את התפלה הזו.

"רבנו של עולם לפני להיות בשמחה תמיד, ואזכה להרגיש את השמחה ברמ"ח איברי ושס"ה גידי, עד שהשמחה תגיע לרגלי, שאזכה לרקוד בכל יום מרב שמחה על גדל החסד שעשית עמדי, שנבראתי מזרע ישראל, ואני יכול לקיים את מצוותיך, אנא רחם עלי, והרחק ממני את העצבות והעצלות, ופני לדבר בכל יום עם אחרים משמחה, ואזכה לשמח את אחרים, ועל-ידי-זה גם אני אזכה לשמח, ובזכות השמחה אזכה להכליל בך לגמרי, עד שלא אראה לפני עיני רק את אמתת מציאותו יתברך, אידך שאתה מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ופני לאמונה ברוךה ומזככת, שאזכה לדעת בידיעה ברוךה, שאתה נמצא ואין בלעדריך נמצא, ועל-ידי-זה תמחל לי על כל עוונותי, ואזכה להכליל בך מעתה ועד עולם אמן סלה".

תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך אשה טובה, ובזכותה תנצל מכל מיני רע שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ח אב ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

ראי לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, כי השמחה מרחבת את הדעת בין בגשמי ובין ברוחני, ודעי לך, שתכף-ומיד כשאשה

בְּשִׁמְחָה הַכֹּל מִתְהַפֵּף מִהַפּוֹף אֶל הַהַפּוֹף, הֵינּוּ כִּי טֹבֵעַ שֶׁל הָאִשָּׁה
 לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּעֵצְבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַכְאֹן וְכוּ' וְכוּ', כִּי הִיא צְרִיכָה
 לְהִשָּׂאֵר בְּבֵית וּלְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים, וַיֵּשׁ לָהּ צֶעַר עֲבוּר וְלִדְהָ וּגְדוּל
 הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה מְכַנֵּס אוֹתָהּ בְּדַכְאֹן פְּנִימִי, וּמִזֶּה בָּא כָּל
 הַמְרִיבוֹת בְּבֵית וְכוּ', וְכָל הַתְּסֻכּוֹלִים שֶׁרַק יֵשׁ, אֲבָל תִּכְף-וּמִיד
 כְּשֶׁמְכַנִּיסִים בְּעֵצְמוֹ שִׁמְחָה, אֲזִי הַכֹּל מִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי הַבְּעַל
 אוֹהֵב אִשָּׁה שֶׁתָּמִיד מְחִיכֶת, וְכֵן גַּשְׁמִים רוֹצוֹת לְהִתְחַבֵּר עִם אִשָּׁה
 שִׁמְחָה, וְלָכֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
 וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה בָּא לָךְ מְאֹד קָשָׁה מִהַעֲבֹר שֶׁלְךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
 צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת הַנֶּפֶשׁ עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׁאֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תמא

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ח אָב ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁבַּנְּכֶם מְאֹד מְאֹד מְצָלִיחַ פֶּה, וְלוֹמֵד
 בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, וּמִתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְץ גְּדוּל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה,
 שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִמֶּנּוּ, רַק תִּרְאִי לְחֹזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אוֹתוֹ,
 וּלְדַעֲתִי, כְּדַאי שְׁיִשָּׂאֵר כָּאֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי תִכְף-וּמִיד כְּשֶׁיֵּצֵא
 מִכָּאֵן, לֹא יוּכַל לְחֹזֵר, מִחֲמַת חֲקֵי הַמְדִינָה, שֶׁהֵם מְאֹד מְקַפְּיִדִים
 עֲכָשׁוּ לֹא לְהַכְנִיס מִהַגְרִים חֲדָשִׁים. וּלְדַעֲתִי, כְּדַאי שְׁיִחֹזֵר הַיִּשְׂרָאֵל
 הַחֲפָה, רַק תִּשְׁמַחוּ עַל הַמְּתַנֶּה שֶׁנָּתַן לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בֵּן
 מְצָלַח בְּזֶה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תמב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ערב ראש חודש אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתבך.

מרב טרדותי המרבים בעתים הללו לא יכלתי להשיב לך, ואקנה לדבר עמך כשאגיע ליבנאל.

בענין האברכים וכו', זה מה שפואב לי, שהם מתקררים כמו הבן שלך וכו', ובודאי אשתדל להוציא מביתם את הפלי הטמא, אבי אבות הטמאה, שיכול להרס להם את המשפחה, ובכלל זה לא בריא שחמותו תתערב להם בהחיים הפרטיים שלהם, אני מקנה לדבר עמכם ועמך, ונשית עצה איך להפך הכל לטובה, רק לך בסבלנות, אבל לא בדינים, חס ושלום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ערב ראש חודש אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנה אשתך תחיה כתבה לי, שהפעם אינך מרשה לה לעשות ראש חודש, ולכן באתי לבקש אותך, היות שאשתך תחיה יש לה כבר חזקה לזה כמה שנים, ולכן דוקא הפעם תרשה לה, כי זה חודש האחרון של השנה, ומי יודע, אם לא בזה תלויה ישועתכם.

והפעם אני אשתתף ביחד בסעדת ראש חודש, אם תעשו את זה בליל ששי אז בעזרתו יתברך אהיה כבר ביבנאל.

רק חזק ואמץ בלשמת את אשתך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

נא לפרסם לנשי אנשי שלומנו שאהיה בסעדה.

מ' תמד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי פי תצא למלחמה, ה' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה לכלל אנשי שלומנו היקרים.

היות שמסתובב כאן מדי פעם אחד בשם ... שמוכר ... רחמנא לצלן, לזאת אני מבקש שלא יתנו לו דריסת רגל בבית מדרשנו, וכן כל מי שיודע מאחד שמתעסק בנגע הזה, רחמנא לצלן, כבר להודיע למשטרה, ואין זו מסירה אלא הצלת נפשות, פי מי שמתעסק בזה, הוא בכלל רוצח, וצריך לשבת תחת סורג ובריח, ואני מזהיר, כל מי שיש לו רק שיכות לזה, שלא ימצא בכלל בקהלה שבגיתי ביזע ובדם.

הפותב וחותם בצער גדול...

מ' תמה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי פי תצא למלחמה, ה' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

באתי לבקש אותך מאד, יען שנפלת בחובות עצומים, וגם הקהלה נמצאת במצב קטסטרופה, הצרכנו עכשו להחליף את כל מערכת החשמל, וכן צריכים להכניס עוד כמה מזגנים לטובת כלל

אנשי שלומנו, ויש עלי משפטים שאני צריך לשלם לעורכי דין, ולכן אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשה את רצוני מה שבקשתי בשבת מכל אנשי שלומנו, שכל אחד ישתדל להחתים את אחרים בהוראת קבע, לכל הפחות חמשה אנשים, על סך מאה ש"ח כל אחד, ובאפן הזה פשוט יציל אותי לצאת מהמצב שבו נקלעתי, אני יודע שהמצב שלך מאד מאד קשה בפרנסה וכו', ולכן אני לא מבקש ממך אישית, אלא רק תתרים אחרים, שזה בעצמו מצוה גדולה מאד לזכות את נשמות ישראל עם צדקה אמיתית, שרבונו ז"ל אמר (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן ע'), שאם נותנים צדקה למקום הנכון, אז תכף-ומיד מצמיח כפל כפלים, ולכן אני מבקש אותך שתעשה את רצוני ותעזר לי, זכר כמה טובות קבלת ממני, ועכשו הגיע הזמן שלך להפחות תשלם לי חזרה על-כל-פנים אחוז אחד ממה שעזרתי לך במשך השנים, אין דרכי לבקש מאך אחד, אבל עכשו באו מים עד נפש, ופשוט אני קורס, ולכן חוס ורחם עלי, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יתן לך ברכה והצלחה בכל מעשי ידיך, ותהיה לך שנה טובה ומתוקה, ובודאי הזכות הזו שעזרת לי, תכריע את כף המאזנים בראש השנה ביום הדין לטובה.

אני מאד מקנה לראות את שמך ברשימת אלו שעזרו לי בעת צרה, ואשלים לך חזרה בזה ובכא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תמו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי כי תצא למלחמה, ה' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיע וירדפו אל כל אנשי שלומנו היקרים "חסידים ברוסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברוסלב", הו"ה ישרה עליהם שכינתו תמיד.

אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו היקרים, היות שאנחנו עכשו בונים מחדש את הקהלה, ושיהיה שרות לכל משפחה מאנשי

שְׁלוֹמֵנוּ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלִכְּנֹן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ
אֲתָכֶם, תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוֵה וְרַעוּת, כִּי זֶה
הִיסוּד שֶׁל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ.

בְּעֵינַי קִפְתָּ חוֹלִים ... לָעֵת עֵתָהּ, כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים
יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם שְׂרוּתֵי הַקֶּפֶה, אִךְ בְּעֵינַי אֲשַׁפּוּז
בְּבֵית־הַחוֹלִים, נָא לְבַדֵּק עִם עוֹד רוֹפֵא.

נָא וְנָא חֲמְלוּ וְרַחֲמוּ עָלַי, כִּי נִפְלְתִי בְּפַח יְקוּשׁ, שְׁזָה שְׁלִשׁ
שָׁנִים לֹא יָכַלְתִּי לְהַכְנִס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד,
וְצָרִיךְ לְשַׁלֵּם לְעוֹרְכֵי דֵינִי, שְׁעִזְרוּ לְבִיאָתִי לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֹן מִי
שְׁיַעֲזֹר לִי לֹא יִפְסִיד — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַכֶּפֶל הַדָּבָר, אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב אֶת מִצַּב הַפְּרֻנְסָה שְׁלָכֶם, אִיךְ
שְׂאֵתֶם סוּבְלִים דְּחֻקוֹת עֲצוּמָה, וְאֲנִי לֹא מִבְּקֶשׁ מִכֶּם, אֲלֹא שְׂתַתְּרִימוּ
חֲמֵשׁ־מֵאוֹת ש"ח אֲצֵל אַחֲרֵיכֶם, וּבְקֶשְׁתִּי מְאֹד מְאֹד חֲזָקָה, שְׂאֵף אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא יִתְחַמֵּק מִזֶּה.

זָכְרוּ הֵיטֵב אֶת הַטּוֹבוֹת שֶׁקִּבַּלְתֶּם מִמֶּנִּי, וְאֶת הַצַּעַר וְהִיסוּרִים
וְהַמְּרִירוֹת וְהַרְפָּתָקָאוֹת שֶׁסִּבְּלְתִי מִרַבִּים מִכֶּם, לְכֹל הַפְּחוֹת עֲכָשׁוּ
בְּעֵת צָרָה תַּעֲזְרוּ לִי, וּבְזָכוֹת הַצְּדָקָה שֶׁתַּעֲשׂוּ אֵתִי, יַעֲזֹר לָכֶם
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שֶׁתִּפְתְּבוּ בְּסִפּוֹר הַחַיִּים,
וְנִזְכֶּה בְּיַחַד לְקַבֵּל פְּנֵי הַשְּׂכִינָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תמוז.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֶב־שַׁבְּת־קִדְשׁ לְסֻדָּר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, ח' אָלוּל
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלְתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי, אִם הֵייתָ יוֹצֵא בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, לֹא הָיָה חֹסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר, כִּי מִי שִׁיוֹצֵא לְהַפְצָה, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה אֲנִי נוֹתֵן הַבְּטָחָה אִישִׁית. וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ בְּפִרוּשׁ: "מָה יֵשׁ לָכֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ", וְלָכֵן תֵּצֵא בְּכָל יוֹם לְהַפְצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֶיךָ שְׁפָע.

הַעֲקֵר רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם קִצָּת מִקְרָא, קִצָּת מִשְׁנָה, קִצָּת גְּמָרָא וְקִצָּת הַלְכָה, וְזֶה יִשְׁאֵר לְךָ לְנִצָּח.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

מ' תמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרָא כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, ח' אָלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, עַל אֵף כָּל הַחֲלוּקֵי דַעוֹת שֵׁישׁ לְךָ בֵּין הַבַּן ... גֵּרוּ יְאִיר, עִם כָּל זֹאת עֲכָשׁוּ זֶה מַצְוָה לְהַצִּיל עֲשׂוֹק מִיַּד עוֹשֵׁקוֹ, כִּי הֲרָשַׁע הַזֶּה שְׁסוּחַט אֶת בְּגָד בְּכֶסֶפִים וּבְאִיוּמִים, וּמוֹכֵר לוֹ מָה שְׁמוּכָר, הוּא רוֹצֵה עֲכָשׁוּ לְהַפְּךָ הַפּוֹדֵעַ עַל הַפּוֹדֵעַ, וְלָכֵן הֵייתִי מֵיַעַץ לְךָ מְאֹד מְאֹד לְהַצִּיל אֶת הַבַּן שְׁלֹךְ, כִּי בֶּן דִּרְךָ הֲרָשַׁעִים הָאֲרוּרִים, יִמַּח שְׁמֵם וְזָכָרָם, שֶׁהֵם עוֹשִׂים כָּל מִיּוֹנֵי דְבָרִים פְּלִילִיִּים, וּמְהַפְּכִים אֶת זֶה אַחֲר־כֶּף עַל אַחֲרִים, וְלִצְעָרְנוּ הָרַב, אֵלוּ אֲשֶׁר לֹא חִיבִים בְּדָבָר, הֵם אֲשֶׁר סוֹבְלִים.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, הַבַּן שְׁלֹךְ חָף מִפְּשַׁע, עַל אֵף שְׁלוֹקָח ... אָבֵל הוּא עֲדִין צָעִיר מְדִי, סוּחָטִים מִמֶּנּוּ כֶּסֶף וּמֵאֲכִילִים אוֹתוֹ עִם זֶה, וְלָכֵן אַתָּה צְרִיכָה לְרְאוֹת לְהִיּוֹת בְּתַאוּם עִם הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, וְלְהַפְּלִיל אֶת הֲרָשַׁע הַזֶּה, וְאִין זֶה מְסִירָה, אֵלֹא הַצְּלַת נַפְשׁוֹת, כִּי מְדַבֵּר פֶּה בְּנֹגַע צָרַעַת, נֹגַע, שְׂרַחֲמָנָא לְצִלָּן, יָכוֹל לְהִתְפַּשֵּׁט, וְאֲנִי

אָעקד את זה מהשרש, שלא ימצא ולא יראה אצלנו דבר פֿוזה, ולכן
אני מאד מאד רוצה שתעזרי לי להפיל את הרשע שרודף את הבן
שֶׁלךְ, ורוצה להפיל את הכל עליו.

מה אמר לך, כִּלְכֶךָ אני סובל בחיים, וְזֶה מֵה שְׁחָסַר לִי עוֹד,
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאֵמַר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֶר לְצָרוֹתַי דֵּי.

המאחל לך שבת שלום...

מ' תמט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר כי תצא למלחמה, ח' אלול
ה'תשס"ו.

שלום ובִּרְכָה אֶל ... גרו יאיר.

בענין ששאלת וכו', שהבת מוזהר מאד וכו', צריכים לבדק
אותה אצל רופא, כי זה, רחמנא לצלן, מחלה של שגעון וטרור,
וצריכים להגיד את זה לבחור, כדי שלא יפל בפח.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו הכל יעלה על
מסלול חדש, והקהלה תבנה בִּיתָר שאת ובִּיתָר עז, אבל אני רוצה
לקחת את עצמי לנקות את הקהלה משנים או שלשה נוכלים, ואני
אעשה כל מה שביכולתי להוציא אותם ולהקיעם מהקהלה, ואם
אתה שומע ממישהו שמתעסק עמם וכדומה, תכף-ומיד תכתב לי,
כי אני רוצה לטפל בזה.

נא לכתב לי אם נכנסו הוראת קבע חדשים, והקדוש-ברוך-הוא
יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

רציתי לשאל אותך מה קורה בין האח שלך ... גרו יאיר, לבין
חמותו, שהוא מלא טענות על שהבטיחו כספים לשלם לצלם
ולדברים אחרים, ולא דבים ולא יער, אני לא רוצה להתערב בזה,
אבל אם אתה יכול לגשר משהו, מה טוב ומה נעים.

אֲשֶׁר מ' תנ בְּנַחֵל רצה
וְכֵן אִם אַתָּה יְכוּל לַעְזוֹר לִי בְּעִנְיִן ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִכְנֹס לְצִיּוּרִים,
וְזֶה יִהְיֶה טוֹבָה גְדוֹלָה לְבְנֵי גֵרוֹ יְאִיר, שְׁנִמְצָא בְּמִצְבַּ כְּסָפֵי מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

מ' תנ.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא לְמַלְחָמָה, ח' אֱלוֹל
ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂשֵׁי
לִי שֶׁתִּפְסְתִּי אוֹתָךְ מִתְעַסֵּק בְּ... וּבִפְרֹט שְׁלִמְחֻרְתוֹ עֲשִׂית בְּרִית,
שֶׁהַכְּנֻסָּת אֶת בְּנֵךְ לְבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אֲבִינוּ, לֹא יְכַלְתִּי לְהִתְאַפֵּק
מִלְּבָכוֹת, אֵיךְ נִפְלֵת וְנִדְרָדְרַת בִּירִידוֹת כְּאֵלוֹ? ! וּבִפְרֹט שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ
שְׁלִמְחֻרְתוֹ תִּצְטָרֵךְ לַעֲמֹד לְפָנָי אֱלֹהֵי הַנְּבִיא, אֵיךְ לֹא הִתְבַּיֶּשְׁתָּ? !
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה לֹא יְכוּל לְהַפְסִיק עִם זֶה פַּעַם
וּלְתַמִּיד, תַּעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ מֵהַ שְׂיֹחֵר מֵהַר, כִּי אֲנִי לֹא אֶתֵּן
לָךְ דְּרִיסַת הַרְגֵּל בְּתוֹךְ הַקְּהֵלָה, וּמִכָּל שָׁפָן שְׁלֹא תַעֲבֹד אֲצִלְנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּקְבַּל אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹ,
וְתִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, רְאֵה לְהַרְגִיל
אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה, כִּי
כָּל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ
יוֹדְעִים מֵהַ זֶה לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ תְּמִיד מְדַבְּרִים עִמּוֹ
יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדַּבּוּר שְׁמִדְבָרִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל לְמַעֲלָה
בְּשָׂמַיִם, כִּי לֹא נִשְׁאַר לָנוּ מִזֶּה הָעוֹלָם רַק תְּפִלָּה, כְּמֵאמָרָם ז"ל

(ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ד'): בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא, לא כהן ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא, רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם. ואני רואה ששום דבר לא יכול לנקות את האדם מכל מיני זממה בגשמיות וברוחניות כמו תפלה, כי התפלה היא מים, כמאמרם ו"ל (מדרש אגדה) על הפסוק (שמואל א' ז') "ויקבצו המצפתה, וישאבו מים וישפכו לפני הוי"ה", ואילו מים היו שואבים ושופכים? אלא שעשו תשובה ושפכו לבם בתפלה פמים לפני הקדוש-ברוך-הוא, ושבו בתשובה שלמה; וכן ירמיה אומר (איכה ב'): "שפכי פמים לבך נכח פני הוי"ה" וגו', לכה נאמר "וישאבו מים", ולכה נאמר (תהלים קיט): "קראתי בכל לב" וגו'. וכן אמרו (מדרש שמואל, פרשה י"ג, סימן א') על הפסוק (שמואל א' ז'): "וישאבו מים וישפכו לפני הוי"ה", וכי מים שאבו? אלא מלמד ששאבו דברי תורה פמים, וישפכו לפני הוי"ה: וכי לפני הוי"ה שפכו? אלא מלמד ששפכו לבן בתשובה פמים. ויאמרו שם חטאנו להוי"ה.

ולכן אני מאד מבקש אותך, ראה לקיים דבר זה, ולשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ובפרט עכשו בימי אלול הקדושים, ולהרבות בתפלה ותחנון ובקשה, ולהתרחק מכל אלו הרשעים הרוצים להכשיל בני אדם.

המאחל לך שבת שלום...

מ' תנא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא למלחמה, ח' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אני רואה שגיסו של ... גרו יאיר, הוא שקרן גדול, ומה גם רשע מרשע, שרוצה להפיל את הכל על הזולת, ובפרט על ... גרו

יָאִיר, שֶׁהוּא יֵלֵד עִם שְׁכָל קֶטֶן, וְסוֹחֵט מִמֶּנּוּ כְּסָפִים עַל יְמִין וְעַל שְׂמָאל... וְלִרְשָׁע הַזֶּה יֵשׁ לוֹ עוֹד חֲצֵפָה לְתַבְעֵ אוֹתִי עַל הוֹצָאת דְּבָה, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא רוֹצֶה בְּכֻלּוֹ שְׂיִכְנַס בְּקַהְלָתֵנוּ, כִּי אֲנִי אוֹצִיא אוֹתוֹ בְּבִיוֹנוֹת גְּדוּלִים, וּבְכֻלּוֹ רְצִיתִי שְׁתּוֹהִיר חֵד מִשְׁמַעִית אֶת ... גֵּרוֹ יָאִיר, שָׂאם אֲנַחֲנוּ נִתְפַס אוֹתוֹ עוֹד פֶּעַם אַחַת, אַתָּה תִּסְלַק אוֹתוֹ מִעֲבוֹדָתוֹ, אֲנִי רוֹצֶה לְנַקוֹת אֶת הַקְּהֵלָה לְגַמְרִי מִחֲשֵׁשׁ דַּחֲשֵׁשׁ שֶׁל ... וְרְצִיתִי מְאֹד מְאֹד שְׁתַּהֲיֶה בְּקֶשֶׁר רְצוּף עִם ... גֵּרוֹ יָאִיר, הַבְּלֵשׁ.

אֲסוּר לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, אִם נִהְיֶה חֲזָקִים, נוֹכַל לְהַתְּפֹטֵר מִהַרְשָׁעִים הָאֵלֵּוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שִׁבַּת שְׁלוֹם...

מ' תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אוֹדוֹת לְחִזּוֹק אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁעֵדִין רְחוּקִים מִהַיְהוּדוֹת בְּיַבְנָאֵל וְכוּ' וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאִם אַתָּה יְכוּל לְקַחַת אֶת חֶבְרֹן ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְלִשִׁיר לַפְּנִיָּהֶם, וְלִדְבַר אַתָּם אַחֲרֶיךָ דְּבוּרֵי אַמוּנָה — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל מְאֹד מִשְׁתַּוְּקָקוֹת לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר בְּרִמָּה שְׁלֵהֶם, וְאִף שִׁישׁ לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, שְׁנֵי בַּחוּרִים שֶׁהֶם עֵדִין מְקַלְקְלִים, וְיִכְשְׂאֵתֶם בָּאִים הֵם מִתְּבִישִׁים וְכוּ' וְכוּ', מַה בְּכֶךָ? עַקֵּר הַתִּשׁוּבָה זֶה לְהַתְּבִישׁ, וְכֶךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַעוֹבֵר עֲבָרָה וּמִתְּבִישׁ בָּהּ, מוֹחֲלִין לוֹ עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, וְאוּלַי גַּם הֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל אַתָּם צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה עִם חֲכָמָה גְּדוּלָה מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה הַבַּעַל תְּפִלָּה, כְּשֶׁהֵלֵךְ לְמַדִּינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת, הֵלֵךְ אַתָּם בְּחֲכָמָה גְּדוּלָה, כְּאֵלֵּוּ הוּא לֹא רוֹצֶה שׁוּם דְּבַר וְכֶךָ בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ טַפְטֵף לָהֶם דְּבָרֵי אַמוּנָה,

וְכַף תַּעֲשֶׂה אִתָּם, רַק אַתֶּם צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁחַס וְשָׁלוֹם, הֵם לֹא יִסְחָבוּ אִתְּכֶם לְמִטָּה וְכוּ' וְכוּ', כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנֵי נ"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט): כְּשֶׁמְקַרְבִּים רְחוּקִים, צְרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר שְׁהִרַע שֶׁל הָרְחוּקִים לֹא יִכְנַס בּוֹ; אָבֵל אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאִתָּם יֵשׁ לָכֶם נִסְיוֹן גָּדוֹל לָזֶה אִיךָ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׂאֵלּוּ הַנְּשֻׁמוֹת הֵם נְשֻׁמוֹת קְדוּשׁוֹת מְאֹד מְאֹד, וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כָּל-כָּף מִפְּחַד שְׂאֲנַחְנוּ נִחְזִיר אוֹתָם בְּתִשׁוּבָה, אוֹי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֶרְפָּה, שְׂאֶחָד שְׂנֵקְרָא "הֶרֶב הַמְּקוּמִי", שֶׁהוּא יִמְנַע מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים שִׁיחְזִרוּ בְּתִשׁוּבָה... וְכַף עוֹשֶׂה גַם הֶרֶב הַחֲסִיד ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁבִשְׁקֻט וּבְחֻשָׁאֵי הוּא לּוֹמֵד בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כִּי מִפְּחַד "מִהִרַע הַמְּקוּמִי", שְׂלֹא יֵדַע מְזֵה, שְׂמָא בְּהִנְדַע לוֹ, הוּא יִחְזִיר אוֹתָם חֲזָרָה לְסוּרָם, רְחֻמְנָא לִישׁוּבָן, אוֹי לְעֵינֵינוּ שְׂכָף רִוְאוֹת וְאוֹי לְאֲזַנֵּינוּ שְׂכָף שׁוּמְעוֹת, שְׂיִמְצָא הַיּוֹם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל רַע כְּזֶה. אָבֵל מֶה לַעֲשׂוֹת? זֶה מִהַנְּסִיוֹנוֹת הַקְּשִׁים שְׂצְרִיכִים לְהִיּוֹת לְפָנָי בֵּיאת הַמְּשִׁיחַ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תְּתַחַזֵּק וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, הַעֲקֹר רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמִיחָה נִתְרַחַב הַדַּעַת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת, וְיִכּוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא הַגְּאֻלָּה. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכֶּה לְהַכְּלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִמִּיד תִּחְשַׁב מִמֶּנּוּ יְתַבְּרָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תנג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְּרָךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קֹדֶשׁ לְסַדֵּר כִּי תַצֵּא, ט' אֱלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

אַני מאד מאד מבקש אותך, שתהיה תמיד בשמחה, ותשמח את אשתך, ובפרט להבטיח לה שלא תפחד מהקללות וכו' וכו', כי כבר אמר החכם מפל האדם: קללת חנם לא תבא וגו', ולכן אין לה מה לפחד כלל, העקר רק תחזק אותה, כי מסכנה עובר עליה מה שעובר מרירות דמרירות וכו' וכו', פחדים גדולים וכו' וכו', אני אומר לה שאין לה מה לפחד כלל, כי סתם מקנאים בה וכו' וכו', ולא יקרה לה שום דבר, ותכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו:): אשה בעלה משמחה, ולכן תראה לשמח את אשתך.

חברך וידיך הטוב ... גרו יאיר, אמר לי, שהלכתם אל תחנת דלק ששם מתקבצים כל הבנים שעדין רחוקים מהיהדות, ושרתם לפניהם, והם בקשו שתשארו שמה ותדברו אתם, לדעתך, זה דבר גדול מאד מאד לדבר בגובה הרמה שלהם, ולקרובם אליו יתברך, ומי יודע אם לא באתם רק בעבור זה, כדי להחזיר את כלם בתשובה, כי הרי הרשעים האוירים ובפרט הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, ונמח זכרו מלהזכירו, הבטיח שהוא יקלקל לנו את כל הנער, ולצערנו הרב, שנים או שלשה בני הנעורים אצלנו כבר הלכו לאבוד, ולכן במקום זה מדה טובה מרבה, אולי נזכה להחזיר את כל הנער ביבנאל בתשובה, ואז גם אלו שנפלו ונשרו מאתנו יחזרו אל הקדשה.

ולכן תלך אתו, ותדבר אתם ברמה שלהם, תספר להם ספורים כפי שאתם יודעים איך לדבר עם בני הנעורים האלו, העקר לשמח אותם, ואל תסתכלו מה שהם יגיבו, אתם צריכים רק לדבר, והדבור ודאי יעשה רשם.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד רק תחשב ממנו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תנר.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, ט' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שנעשית מלמד לבני הנעורים, זה אצלי הדבר הכי קדוש, פי חכמינו הקדושים אמרו על הפסוק (דניאל): "ומצדיקי הרבים ככוכבים" — אלו מלמדי תינוקות; ואמרתי למה דמו מלמד תינוקות לכוכבים? אלא כמו שאין ספר לכוכבים, כך אין ספר למעלות שיש למלמד, שמחדיר בילדים יראת שמים ואמונה פשוטה, ובפרט שאתה התחלת ללמד אתם סדר ויקרא, אשר חכמינו הקדושים אמרו (ויקרא רבה, פרשה ז', סימן ג'): יבואו טהורים ויתעסקו בטהרה, וזה דבר גדול מאד להמחיש להם את כל הקרבנות, והיום יש כל מיני ספרים עם תמונות מרהיבי עין, שיכולים להמחיש את זה בפעל לילדים, ולדבר אתם מענין בית-המקדש, בענין הקרבנות, ולהחדיר בהם אמונה ואמונת חכמים, אשר זה היסוד, באפן שאף פעם לא יצאו מדרך השם, וצריכים הרבה רחמים לבקש על כל תלמיד ותלמיד, ותקח אותם גם על ההר להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, ואל תפחד משום דבר שבעולם.

אודות אשתך וכו', בודאי צריכים לדבר אתה אבל רק בעדינות, ולהסביר לה, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ג'), שלשמע כלי זמר ממנגן רשע, זה מפיל את האדם לשאול תחתית ומתחתיו, אני מקווה גם לכתב לה ואפעל אצלה, העקר אל תצא לריב אתה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּקְבֹּץ
מִנֵּין מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתֹאכְלוּ בִּיחַד סְעֻדַת מְלוּוֹת מְלָכָה, כִּי בְּאַמַּת
הַסֵּמ"ך-מ"ם מְאֹד מְפַחַד מְסַעְדָה זֹו. וְלִכֵּן דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ,
אֲשֶׁר שְׁמוֹ הַסֵּמָא הוּא רְאִשֵׁי תְבוּת: סְעֻדַת מְלוּוֹת מְלָכָה אֵין
לְעִשׂוֹת, כִּי הוּא מְאֹד מְפַחַד מְסַעְדַת מְלוּוֹת מְלָכָה, וְנִכּוֹן מְאֹד לְסַפֵּר
סְפוּרִים וּבִפְרָט מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, שְׁזֵה מְאֹד מְסַגֵּל לְהַצְלִיחָה.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד רַק תִּחַשֵׁב מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

מ' תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֲתָה מְחַלֵּק
אֶת הַמִּכְתָּבִים לְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁזֵו זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה שְׂאֲתָה מְעוֹרֵר
אוֹתָם, כִּי לוֹלֵא הַמִּכְתָּבִים, מִי הָיָה יוֹדֵעַ מָה הָיָה קוֹרָה אֲתָם, וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ.

תִּרְאֶה לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל דְבוּר וְדַבּוּר

שְׁמֵדְבָרִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זוֹ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה פְּזוּ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֵת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֶלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁכָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב שֶׁאֶת פּוֹתַבֶּת לִי וּמִטְפֹּטְפֹת לִי — לְמָה הִרְחִיקוּ אוֹתָךְ מִלְהִיּוֹת מוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', אֶת הַפְּרִטִים אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ, אֲבָל דְּבָר אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁהֵבַת הַקְּטָנָה שְׁלֹךְ מְאֹד מְקַלְקֶלֶת, וְאֵל תְּנַסִּי לְעֶבֶד עָלַי, כִּי הִיא מִתְרוֹעֶעֶת עִם כָּל מִינֵי, וְעוֹשָׂה מַעֲשִׂים מְגַנִּים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן בְּמָקוֹם שֶׁתְּטַפְּטִי לִי כָּל יוֹם מוֹסֵר שֶׁהַמּוֹרוֹת לֹא מִתְנַהֲגוֹת יָפָה כְּלַפֵּי הַבְּנוֹת, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁאֶת צְרִיכָה לְדַאֵג קֹדֶם כָּל עַל הַבְּנוֹת שְׁלֹךְ, תְּכַל לִי מְאֹד, שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְכַתֵּב לָךְ כָּל-כּוֹן חֲרִיף, אֲבָל אִין מִכְתָּב שֶׁלֹּא תִכְתְּבִי לִי שֶׁהִרְחִיקוּ אוֹתָךְ מִבֵּית-סֵפֶר, כְּשֶׁאֲנִי אִין לִי עֶסֶק עִם זֶה, כִּי אֲנִי לֹא מְעַרְבַּב בְּזֶה, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה הַסִּפָּה, אֲבָל אֶת זֶה אֲנִי כֵּן יָכוֹל לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁאֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל הַבַּת שְׁלֹךְ, כִּי אוֹי וְאֲבוֹי אִם זֶה יִתְגַּלֶּה בְּרַבִּים, וְהוֹדָאֵת בְּעַל דִּין כְּמֵאָה עֲדִים דְּמִי, שֶׁזֶה הוֹדָה לִי הַיְלָד בְּעֶצְמוֹ, וְלִכֵּן תַּחֲזִירִי בְּתִשׁוּבָה וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם הַיְלָדִים יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תנח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר כי תצא, ט' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אף שפתיבתי לך בערב שבת מכתב, אני מכרח לכתב לך עוד פעם, מאד מאד כואב לי שחזרת לסורף וכו' וכו', צר לי מאד מאד, מאחר שהבטחת לי שפבר עזבת את זה, והנה אתה חוזר לסורף, אל הזבל והטנוף שהורס את האדם לגמרי, ולכן אני מזהיר אותך בזאת — להפסיק עם זה חד משמעית! ואם לא תעשה כן, אז אני מצטער להגיד לך לעזוב את הקהלה שלנו על אתר, אני לא אמן שבקהלה שלנו יהיה אחד שמתעסק בזה בשום פנים ואופן, ואני מכרח להגיד לך, שסוף גנב לתפיסה, סופו של מי שתופסים אותו, שיצטרף לשלם על זה מחיר כבד מאד, ולמה אתה צריך את זה?! ולכן אני מאד מבקש אותך, תחזר בתשובה שלמה, ותפסיק כבר עם כל הטנפת הזו, כי מה אנו ומה חיינו, עוד מעט אנחנו יוצאים מזה העולם, ובאילו פנים תעלה לכסא הכבוד ותתראה לפני הקדוש־ברוך־הוא?!

אני מאד מקנה להקדוש־ברוך־הוא, שהדברים האלה תקח היטב היטב בתוך לבך, ושוב פעם אני מזהירך, אם אתה לא תפסיק עם זה, אני מבקש אותך שתעזוב את הקהלה שלנו, כי אני לא אמן שמסממים יסתובבו בתוך הקהלה שלנו, אף שאני אוהב אותך מאד מאד, אבל אני מצטער, איני יכול להחזיקך בתוך הקהלה שלנו.

המצפה לתשובה מך...

מ' תנט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, ט' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת
הַשְּׂמִימָה שֵׁישׁ לִי, שְׁמִסְרָתְךָ אֶת נִפְשִׁי לְחֵלֶק לְבַנְי הַכוֹלֵל אֶת הַשְּׁפַע
שֶׁהֵבִיאוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְיָא לָהֶם שְׁפַע, כִּי מְאֹד
מְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל הָעֲנִיּוֹת וְהַדְחָקוֹת שְׁעוֹבְרֵת עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, שְׁתַּחֲיָה אֶת עֲצֻמְךָ עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בְּךָ, כִּי אֵין
עוֹד מַעֲלָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו מְלַחְחֵיּוֹת עֲנִיִּים, וּבִפְרָט הָעֲנִיּוֹת
שְׁעוֹבְרֵת עַל אֲבָרְכֵי הַכוֹלֵל, זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְלִכֵּן
אֲשַׁרִּיךְ שֵׁישׁ לְךָ חֵלֶק בְּזֶה.

הַדְּבַק אֶת עֲצֻמְךָ בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא מְנַהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְכַמְשָׁפֹט, וְדַבָּר גְּדוֹל
וְדַבָּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲסֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּו, וְנִזְכָּה
וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תַּמִּיד.

הַמַּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, ט' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְּלִיחֵי בְּכֵל מַה שְׁתַּעֲשִׂי, רַק תַּחֲיָה
חִזְקָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׁמְחֵי אֶת בְּעַלְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר

אֲשֶׁר מ' תסא בנחל שה

לכם, שאזכה להיות בתוך השמחה שלכם, רק לא להשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובזה העולם צריכים הרבה הרבה ישועות, ולא להשבר משום דבר.

נא ונא ראי להיות חזקה באמונה פשוטה בו יתברך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, והוא יתברך שומע תפלת כל פה, ואשרי מי שזוכה להיות חזק באמונה, ואז טוב לו כל הימים, כי "איש אמונות רב ברכות".

המאחל לך שבוע טוב...

מ' תסא.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, ט' אלול ה'תשס"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, אני מאד מאד מבקש אותך, שתשמרי על הילדים, ואל תבואי בטענות, לא ידעתי שהבנות שלך צריכות רחמים רבים וכו' וכו', לא האמנתי שהן יכולות להיות חצופות כאלו, ובפרט הבת השניה, שעושה מרור ומרירות למורה, ולכן תקחי את זה בידים, כי אחרת אני אסלק אותה מבית-הספר, אנחנו לא מעניינים בפראי אדם, יש לנו מספיק דאגות וצרות.

מה שהבטיחו לחתונה, אני מקנה שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, רק לא להתקוף ולבקש יפה, והכל יסתדר, כי עם מריבות לא מגיעים אל שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ
נִצַּח.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּלְמְדוּ אֶת הַהִלְכוֹת, וּבְפֶרֶט
שְׁעַכְשׁוּ הַתַּחֲתָנְתָּם, אַתֶּם מְכַרְחִים לְלַמֵּד הַלְכוֹת טְהוֹרָה, וּבְפֶרֶט
בְּעֵינַי הַרְחָקוֹת, כִּי זֶה לֹא צָחוּק, כִּי רַחֲמָנָא לְצִלָּן, זֶה יָכוֹל לְהֵבִיא
לְעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת, שְׁעוֹן זֶה הוּא בְכֹרֶת, וְרַחֲמָנָא לְצִלָּן, וּבְכֹרֶתִים מִן
הָעוֹלָם בְּגִיל צָעִיר, וְלָכֵן אֲנִי מָאד מָאד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׁתִּלְמְדוּ
הַלְכוֹת טְהוֹרָה, שְׁזֶה מָאד מָאד נְחוּץ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לְכֶם
חַיִּים טוֹבִים וְנֹעִימִים, בְּזִכְרוֹת שְׁתִּלְמְדוּ הַלְכוֹת טְהוֹרָה, וְתִשְׁמְרוּ מָאד
מָאד עַל אִסּוּרֵי נִדָּה, וּבְפֶרֶט הַרְחָקוֹת, וְדִי לְחַכְיָמָא.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ לֹא לְרִיב, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה כְּמוֹ שְׁלַמְדֵּתִי אֶתְכֶם, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְתִבּוֹא לְהַתְפַּלֵּל
בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן שְׁחָרִית, מְנַחֶה, עֶרְבִית, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ
לְהַתְּבוּדָד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׂאֵתָה רוּצָה
לְהַתְּחַתֵּן, וְאֵתָה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה שְׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת, כִּי מַה
שְׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לְפַעֵל, וְאֲנִי בְּטוֹחַ

אָשֶׁר מ' תסד — מ' תסה בנחל שז

שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְעוֹד תִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן, וְאִזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׁלֵךְ, רַק תִּהְיֶה חֲזַק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹרְךָ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

עֲכָשׁוּ שְׂמֵעַתִּי אֶת הַשְּׂמוּעָה הַלֹּא טוֹבָה בְּהַסְתַּלְקוֹת אָבִיךָ, זְכוּרֹנוּ לְבְרָכָה, זֶה הַפֶּסֶד גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אֲנִי מְכִיר אֶת הָאָדָם הַזֶּה לְמַעַלְה מַחֲמָשִׁים שָׁנָה בְּעוֹד הֵיּוֹתוֹ בַּחֹר, וְהֵייתִי קוֹנָה בְּבֵית מְסַחְרוֹ הַרְבֵּה סְפָרִים, וְלִכֵּן בָּאתִי בְּשׁוּרוֹתַיִם אֵלָיו לְנַחֵם אוֹתְךָ: "הַמְקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תִדְעוּ כְּכָר מִשׁוֹם צַעַר וַיְגוֹן כָּלֵל".

עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל הַיְלָדִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁפָלָם יִהְיוּ צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

מ' תסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמְרֵי לֹא לְקַצֵּר אֶת הַבְּגָדִים שֶׁל הַבְּנוֹת, כִּי זֶה עוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד, וְאֶסוּר לְהַכְשִׁיל אֶת הַרְבִּיִם, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אָלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַיּוֹם זֶה יוֹם הַהִלָּדוֹת שְׁלֹךְ, אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ שְׁתִּזְכֶּה עוֹד רַבּוֹת
בְּשָׁנִים לְהַחְדִּיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּבַחֲוֵרִים, וְיִתְרַבּוּ תַלְמִידִים בְּיֹשִׁיבָה,
וְנִזְכֶּה לְחַנּוּךְ אוֹתָם עַל דְּרָךְ הַמְּסוּרָה לְנוּ מְדוּר דוֹר בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה,
וְלֹא לְזוּז כִּהוּא זֶה מְהַשְׁלִיחַן עֲרוּךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִתֵּן לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ, וְכָל מַה שְׁתַּעֲשֶׂה —
תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ, וְיִפְגַּס לָךְ שְׁפַע כְּזֶה, שְׁעוֹד תּוּכַל לְחַלֵּק לְאַחֲרִים,
וְלֹא תִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאַף בֶּן אָדָם, הַעֲקֹר תִּדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע, שְׂרַבְנוּ וְ"ל אָמַר (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א):
בְּמָקוֹם שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֵׁם כָּל הָאָדָם, וְלִכֵּן תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְאֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ נֹאמַר: "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נֹאם הַרְ"ה צְבֹאוֹת", וְלִכֵּן
אִם תִּהְיֶה דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא יִחַסֵּר לָךְ כֶּסֶף, וְלֹא תִצְטָרֵךְ
לְהִתְבַּלְּבֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם. אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל צֵד הַכִּי טוֹב, רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאִז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תסז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, ט' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

בענין המכות שקבלת וכו', אני מטפל בזה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזה לא יקרה יותר, פי אנחנו נעמד על זה חזק מאד מאד, שלא נותנים מכות לזולת.

העקר תתמיד בלמוד משניות שמזכך את הנפש מכל מיני חלדה, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, ט' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד פואב לי כל מה שאתה פותב, שנכנסת בחובות למעלה ממאתים אלף דולר וכו' וכו', תאמין לי, אני לא מבין ולא יודע איך באת לחובות פאלו?! ואני מברך אותך, שתזכה לצאת מכל החובות שלך.

מה אמר לך, ידידי! בחמש השנים האחרונות אני סובל יסורי תפת, ועוברים עלי משברים וגלים, עליות וירידות, אף-על-פי-כן אני מחזיק מעמד, ובפרט באלו השלש שנים, שלא כלתי לבוא לארץ ישראל, נעשה חרפן גדול בקהלה שלנו, וכן בעניני הדפסה ירד מאד מאד וכו' וכו', ומאד מאד פואב לי, ולכן אני מבקש אותך, שתחזק ביתר שאת וביתר עז, הנה נתתי עכשו מאתים אלף

קונטרסים ל... עבורך, שימכר את זה, ואת הפסך יעביר אליך, ולכן אני לא יודע מה אתה כל-כך מתלונן, יכולים להדפיס מליוני ספרים ולחלקם ביעקב ולהפיצם בישראל.

נא ונא תחזיק מעמד, אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, כי סוף כל סוף ימי חיינו הבל וריק, והנה אנחנו כאן, והנה אנחנו יוצאים מכאן וכו' וכו', בכל יום שומעים ספורים מזעזעים איך שאברכים נקטפו מזה העולם, ומי יודע אם לא הצער והעגמת נפש שעובר עלינו, זה מה שמציל אותנו מלפל בידיו של הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, ולכן תחזיק מעמד, והקדוש-ברוך הוא יעזר לך, שתצליח בדרךך, ותמשיך להדפיס את הפרוש על שיר השירים "רצוף אהבה", שאני מאד מאד רוצה לגמר את זה, וכן את הפרוש על אבות "ברית אבות", שגם זה כמעט גמור, ועוד ספרים רבים, ובפרט שרציתי שתכין לי עוד פרכים של שאלות ותשובות "אשר בנחל", ואם קשה לך להדפיס, אני אדפיס את זה, רק תסדר את זה, כי חבל מאד מאד שתפסיק, אחרי שכבר זכית להדפיס עד עכשו נ"ד חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל", אשר אין לתאר ואין לשער מה זה יעשה עוד בימים הבאים, מי שרק יסתכל בעין האמת בשאלות ותשובות "אשר בנחל" — יחזר בתשובה. ומי שרק יעזר להדפיסו — תהיה לו ישועה. ואני חזק בהבטחה זו!

ומכל שכן שאתה ואשתך זוכים ומזכים את הרבים לתקתק את זה, אין לכם מה לפחד כלל, אני בטוח שבזכות שהדפסתם כל-כך הרבה פרכים, זכיתם לחתן את הילדים, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ויהיה לכם שפע גדול מאד מאד לצאת מכל החובות.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהרשע מרשע הצורך מעיר העתיקה וכו' לא יוציא מכם כספים בערמה, כאשר הוציא ממני, ואף שאתם מבטיחים לי בכל זמן שאין לכם שיכות עמו,

אָנִי מְאֹד מִפְּחַד פֶּן וְאוֹלֵי הוּא מְכַנִּיס בְּכֶם מִרְךָ וּפְחַד וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמֵר לְצְרוּתֵינוּ דִּי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תסט.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּי תְּבֵא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵה מְאֹד מִתְנַעֲנַעַת נַפְשִׁי אֵלֶיךָ, וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לְרְאוֹתְךָ
אוּ עַל-כָּל-פְּנִיִם כְּתִיבַת יְדֶךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים, בְּצֶדֶק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינּוּ נַעֲשֶׂה
מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל
מִיַּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לִתֵּן שֶׁהַסְמ"ך-מ"ם יִשְׁבֵּר אוֹתָנוּ, כִּי
בְּאֶמֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּוְּקֵק מִפְּנִימִיּוֹת לְכַבּוֹ לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
אֲלֵא מִחֲמַת הַטְּמֵאָה וְהַזְהֵמָה שֶׁל הַסְמ"ך-מ"ם רְצִים אַחֲרָיו וְכוּ'
וְכוּ', וְצְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְהִתְחַזֵּק מִעֲמֵד, לֹא לִפְלַל בְּנוֹקְבָא
דְּתַהוּמָא רַבָּה, וְלִכֵּן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ,
וְתַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִינְדִיךָ לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמְךָ וּלְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה שְׂמַח, וְלֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם
דְּבָר.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר
שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְּלִיחָה נְצִיחִית, הַצְּלִיחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין
לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִשְׁרֵי מִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם קִצַּת מְקַרָּא, קִצַּת מְשֻׁנָּה, קִצַּת
גְּמָרָא, קִצַּת הַלְכָּה, כִּי רַק זֶה מַה שְׁיִלְוֶה אוֹתְךָ תַּמִּיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שיהיה לך אף טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תע.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבא, " אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא חושד בך שום דבר, אדרבה אני אוהב אותך מאד, ואני רוצה לראות בטובתך, אלא אני מעורר אותך, שתעזוב כבר את כל השטיות, ותקח את עצמך בתוך התורה הקדושה. והיה טוב מאד, שתפנס לשמע שעור בדרך היומי, כי מחר מתחילים כבר מסכת סנה, וחבל שלא תלמד דף היומי בצותא, שיש לנו מגידי שעור נפלאים.

מלבד זאת תלמד חמש ורש"י עם התרגום וחי" פ"קיים משניות, ותגרס הרבה דפים גמרא, שזה יציל אותך מכל מיני חטאים ועוונות.

אני יודע שיצרך בוער בך מאד מאד, ואני מצטער בצערך הקשה, ואני רוצה מאד מאד לחתן אותך, אבל לעת עתה צריכים עוד לחכות, כדי שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו ונזכרו, לא יעורר עוד פעם עלילות דם ורשע.

נא ונא תחזיק מעמד, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ונזכור תזכר פי אני אוהב אותך, ואני רוצה לראות רק

אָשֶׁר מ' תעא בנחל שיג
בטובתך, רק שתהיה לך סבלנות, ואז תראה שהכל יתהפך לטובה.

אני מאד מבקש אותך, שלא תתחבר עם חברים רעים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבא, י' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עדין אני לא יכול לקרר את עצמי, שראיתי אצלך מה שראיתי וכי וכי, וזה מאד מאד כואב לי, ואני מאד מבקש אותך, אם אתה רוצה להשאיר בקהלה שלנו, תקבל על עצמך בנדר ובשבועה, שאתה לא מתעסק בזה יותר. כי אחרת נצטרך להוציא אותך מהקהלה בלי שום טענה ומענה, רק חזק ואמץ, ותעזב כבר את השטיות, ותהיה דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, כי באמת אין עוד דבר יותר חשוב כמו הדבקות באין סוף ברוך הוא.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, כי גדול אדונו ורב להושיע, ואני מאד מבקש אותך, תעזב כבר את כל השטיות שלך, תראה אל מה באת ואיפה נפלת, ולכן חזק ואמץ, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצא מהשטיות האלו, ותהיה איש פשוט וירא אלקים.

זכור תזכור, שהקדוש-ברוך-הוא מסתפל עליך, וכל מה שאתה עושה, הכל נכתב בספר העליון, ואוי לאותה בושה אוי לאותה חרפה, שיכתב למעלה, שאתה מתעסק ב... ולכן אני מאד מבקש אותך, שתתחזק ותחזר בתשובה שלמה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תעב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תבוא, י' אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע שהקדוש-ברוך-
הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול
ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, וכפי
שאדם מחזיר בעצמו ידיעות אלו, על-ידי-זה הוא מצליח בחייו.
ולכן אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, כי גדול אדונינו
ורב להושיע, ואני מאמין באמונה שלמה, שהכל יתהפך לטובה,
ותהיה לה דירה משלך, ואתה לא צריך לדאג.

הרגל את עצמך ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש,
אשר ד' למודים האלו הם כנגד ד' עולמות: אצילות, בריאה,
יצירה, עשיה, ואם בני אדם היו יודעים אל מה יכולים לזכות
על-ידי שלומדים את הלמודים האלו, אז תמיד היו לומדים את
הלמודים האלה, כי אין מלויים לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא
אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד.
ולכן תתחזק מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזקה לראות רק את
הטוב אצלך.

אל תדאג, כי בודאי יהיה לה בית משלך.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור
ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין
לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שחזק בזה, וטוב לו כל הימים.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבא, "י אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תְּלִמִידֵי כְּתָה ד' שֶׁבְתִלְמוּד תוֹרָה "יְלִדֵי חַן", שְׁלוֹמִידִים אֶצֶל הַרְבּ ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁאַתֶּם מִתְמִידִים בְּלְמוּד הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְכֵן אַתֶּם מִתְנַהֲגִים בְּדַרְךְ אַרְץ, זוֹ לִי שְׁמַחָה גְדוֹלָה מָאד מָאד, וְלָכֵן תִּרְאוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לִי נַחַת גְּדוֹל מְכֹס, וּמָאד מָאד רְצִיתִי שֶׁתִּלְמְדוּ הַרְבֵּה אֶת "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" בְּאַפֵּן שֶׁתּוֹכּוּ לְמִדּוֹת טוֹבוֹת, גַּם תִּרְגְּלוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל הַכְּתָה שְׁלָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ מָאד מָאד, וְתִתְפַּלְלוּ בְּקוֹל רֹם, וְתַעֲנוּ: "אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא", אֲשֶׁר בּוֹכוֹת זֶה מוֹחֲלִין לְאָדָם אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָיו (עֵינִ שְׁבַת קִיט:).

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבא, "י אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַתְקַנּוּן, וְאֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שְׁאַתָּ עוֹשֶׂה עִמִּי, שְׁאַתָּ מַחְדִּירָה בְּבִנּוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, תִּהְיִי חֲזָקָה, וְאַנִּי נוֹתֵן לָךְ גַּב חֲזָק, וְאַנִּי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּצַלִּיחִי, אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁעוֹשִׂים עֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵין מֶה לְפַחַד מֵאַךְ אֶחָד בְּעוֹלָם, הָעֶקֶר צְרִיךְ לְהִיּוֹת לְשִׁמָּה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם, וְאַנִּי מְאַמֵּן

בְּאִמּוֹנָה אֲמִתִּית, שְׁתֵּהִי שְׁלִיחָה טוֹבָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת
הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל הַרְבֵּה דְבָרִים, הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

מ' תעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבוא, י' אָלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַמּוֹרֹת הַיְקָרוֹת שֶׁל בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּיגָא"
בִּיבְנָאֵל.

אֵין אַתָּן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת רִיחַ שְׁאֲתָן
גוֹרְמוֹת לִי, שְׁאֲתָן מַחְנֹכוֹת אֶת הַבְּנוֹת בְּיִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֹמָה,
וּלְהַחְדִּיר בָּהֶן אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְכֵן
מְלַמְדוֹת אוֹתָן הַלְכוֹת אֵיךְ לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם עַל-פִּי הַתּוֹרָה
הַקְּדוּשָׁה, זֶה הַזְכוּת הַכִּי גְדוּלָה, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁאֲתָן
צָרִיכוֹת לְהִיּוֹת דְּגָמָא אִישִׁית לְהַבְּנוֹת, כִּי לֹא יִתְכַן שְׁמוּרָה תִּלְךְ אַחַר
הַלְמוּדִים עִם חִלְצַת טְרִיקוֹ וְכוּ', (אֲפֹלוֹ שְׁאוּמְרַת שְׁזָה לֹא צְמוּד,
טְרִיקוֹ נִשְׁאָר טְרִיקוֹ וְכוּ'), וְאִם מוֹרָה הוֹלְכַת כְּכָה אַחַר הַצְּהָרִים,
אֵיךְ יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ אַחֲרֵי-כֵן מֵהַתְּלִמִּידוֹת שֶׁלֹּא יִלְכוּ בְּכַגְד פְּרוּץ
זֶה?! וְכֵן שְׁאָר בְּגָדִים אוֹ נַעֲלִים לֹא רְאוּיֹת וְכוּ', אִם הַמוֹרָה הוֹלְכַת
כְּכָה, אֵיךְ יְכוּלִים אַחֲרֵי-כֵן לְהַשְׁפִּיעַ עַל הַבְּנוֹת, שֶׁהֵן תְּהִינָה
צְנוּעוֹת?! וְכֵן בְּסַגְנוֹן הַדְּבוּר וְהַלְבוּשׁ וְהַהֲנַהֲגָה, הַמוֹרָה צָרִיכָה
לְהִיּוֹת דְּגָמָא חִיָּה לְתִלְמִידָה, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
שְׁתַּקְחוּ אֶת זֶה לְתַשׁוּמַת לְבָבְכֶן. וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתִּהְיֶה בִּינֵיכֶן הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְכֵן שְׁתִּהְיֶה אַחֲדוּת בֵּין הַמּוֹרֹת,
וּיִקְבְּלוּ אֶת מְרוֹת הַמְּנַהֲלַת, וְכֵן גַּם הַבְּנוֹת תִּשְׁפַע עֲלֵיהֶן יִרְאַת
שָׁמַיִם.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן שְׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצֻמְכֶן בְּיַחַד, וְשֶׁלֹּא
יְהִי בִּינֵיכֶן אֵי הַבְּנוֹת, אוֹ שְׁתַּפְּרוּ מֵה שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּן, כִּי זֶה

יִשְׁפִיעַ לְרַעַה עַל הַתְּלַמִּידוֹת, כִּי הַתְּלַמִּידוֹת מְסַתְּפֹלוֹת עַל הַמּוֹרוֹת שְׁלֶהֶן, וְ"אִם לְמוֹרָה מֵתָר, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה לָנוּ מֵתָר" — אוֹמְרוֹת הַתְּלַמִּידוֹת, תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹתֵינוּ עַל טְהַרַת הַקְּדוּשׁ, וְנִהְיֶה כְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יְתֻבְרָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתֻבְרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדֵּר כִּי תְבוּא, י' אֱלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים אֲשֶׁר לֹא שְׂיָכִים אֵלֶיךָ, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׂיֵשׁ לְךָ מְסַפִּיק צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, שְׂאִתָּה צְרִיף לְעֶסֶק בָּהֶם, לְפָנַי שְׂאִתָּה צְרִיף לְדָאֵג לְאַחֲרִים, וְכֹל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ בְּעֵינֵי הַבְּחוּר ... גְּרוֹ יְאִיר, יֵשׁ לִי שְׂדוּף בְּעֵבוּרוֹ, בְּחוּרָה בְּשֵׁם ... תִּחְיֶה מִהַמְדַּרְשָׁה, אִם זֶה יִלְךְ — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְשִׁיגְמְרוּ הַכֹּל בְּטוֹב, אֲבָל אִם זֶה לֹא הוֹלֵךְ, אֵין לְבַחוּר הַזֶּה מֵה לְעִשׂוֹת פֶּה בִּיבְנָאֵל, כִּי בִישִׁיבָה אֲנִי לֹא מְרַשָּׁה לְהַכְנִס, אֲלֵא עַד גִּיל עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע לְכֹל הַיּוֹתֵר, בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן לֹא לְמַעַלָּה מִהַגִּיל הַזֶּה, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר שְׂיבְנָאֵל זֶה לֹא עָרִי מְקַלֵּט, אֲנִי לֹא אֶתֵּן שְׂיִסְתּוֹכְבוּ פֶה בְּחוּרִים רְנָקִים אוֹ גְרוּשִׁים אוֹ גְרוּשׁוֹת וְכוּ', וְאֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה מְאֹד חָזָק, כִּי הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ בְּנִיתִי עִם דָּם וְעִם מְסִירוֹת נַפְשׁ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים שְׂלֵא שְׂיָכִים אֵלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִּי תבא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מִצְטַעַר שְׁלֹא בָאתְ אֵלַי, כִּי יֵשׁ לִי שְׂדוּף טוֹב בְּשָׁבִילְךָ, הֵן אָמַת שְׁעָשׂוֹ אֶת זֶה בְּפִזְיוֹת וְקָרָאוּ אוֹתָךְ בְּשִׁמִּי מֵהַר וְכו', אָבֵל זֶה לֹא הִיְתָה כְּנִגְתִּי, כִּי כְּנִגְתִּי הִיְתָה לְשָׂאֵל אוֹתָךְ אִם אַתָּה מְסֻכָּים, וְאַחֲרֵי-כֵן הָיוּ מְפֻגְּשִׁים בֵּינֵינוּ, וְעַדִּין אָנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶה שְׂדוּף טוֹב בְּשָׁבִילְךָ, וְחָבֵל שֶׁתִּהְיֶה רוֹק, שֶׁזֶה לֹא כְּרִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת וּכְרוֹחַנִיּוֹת, לְדַעְתִּי לָךְ עַל זֶה, וְתִהְיֶה בְּקִשָּׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִּי תבא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְדַעְתִּי, עַדִּין יְכוּלִים לְהִמָּשִׁיךְ אֶת הַשְּׂדוּף עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְדַעְתִּי, זֶה שְׂדוּף מְצִין מָאד, וְחָבֵל עַל שְׁנִיָּהֶם, הֵן עַל הַבְּחוּר, וְהֵן עַל הַבְּחוּרָה, וְעַלִּי לֹמַר לָכֵם, שְׂאִין עוֹד מְצוּה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּה מִלְשָׁדוֹךְ בֵּין רוֹק וְרוֹקָה, וְלָכֵן רְצִיתִי מָאד שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ בְּכֹל מִיְּנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִמָּשִׁיךְ אֶת הַשְּׂדוּף, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיֵצֵא מִכָּח אֵל הַפַּעַל.

הַמֵּאחַל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגֻמַת גִּפְשׁ שְׂיִישׁ לִי, שְׂרָאִיתִי אוֹתָךְ בְּמַצָּב כְּזוֹה, כְּלִי פְּאוֹת וְכוּ', מִמֶּשׁ נִרְאִיתָ כְּמוֹ גּוֹי רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְזוֹה כּוֹאֵב לִי מְאֹד, וְתִדַּע, שֶׁהַשְּׂכִינָה בּוֹכָה, כְּשֶׁצָּרִיכָה לְרֵאוֹת שְׂבַחֲוֹר שְׁלֹמֵד תּוֹרָה, שְׂיִדְרָדֵר לְשֵׁאוֹל תַּחֲתִית, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, חֲזוֹר בָּךְ, כִּי חָבַל מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא תִפֹּל יוֹתֵר, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה יג:), שְׂכָף אֲמָנוֹתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע, הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כִּף, וּלְמַחֵר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כִּף, וּלְמַחֵר אוֹמֵר לוֹ: לֵךְ עֲבֹד עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים, וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּחְזוֹר חֲזָרָה וְלֵא תִתְחַרֵּט — לֵא בְּעוֹלָם הִנֵּה וּמִכָּל שְׂכָן לֵא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כֹּל-כִּף אֲנִי מִצְטַעַר שֶׁהֵייתִי בְּיִכְנָאֵל וְקָרָאתִי אוֹתָךְ וְלֵא בָּאתִי, מִדּוּעַ כִּכֵּר לֵא תִתְיַשֵּׁב בִּישׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי — מְתִי תִחְזוֹר אֶל הַקְּדוּשָׁה, הַרִי הִנֵּה לְךָ חֵן יְהוּדִי כְּשֶׁהָיוּ לְךָ פְּאוֹת, וְהִלַּכְתָּ עִם לְבוּשׁ חֲסִידִי, מִמֶּשׁ הַשְּׂכִינָה שָׁרְתָה עַל פִּנְיָךְ, וְעַכְשָׁו הוֹרְדָת מִמָּךְ אֶת הַצָּלָם אֱלֹקִים. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ — חֲזוֹר בָּךְ, חֲזוֹר בָּךְ, כִּי כֹל-כִּף חָבַל שְׂאֵתָה מִדְּרָדֵר מִיּוֹם לְיוֹם, וְכִכֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה יג:), שְׂכָף אֲמָנוֹתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע, הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה

כָּף, וּלְמַחַר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כָּף, וּלְמַחַר אוֹמֵר לוֹ לָךְ עֶבֶד עֲבוֹדָת
כּוֹכְבִים וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵת
מְחַנְּכֵת אֶת הַבָּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וּמְחַדְרֵת בָּהֶם אֲמוּנָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם,
אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשִׂמְחַדְרִים
בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְקִיּוֹם מַצּוֹת מַעֲשִׂיּוֹת,
וּבִפְרָט כְּשִׂמְחַדְרִים בְּבָנוֹת עֲנִין צְנִיעוּת, שְׂזָה הֵיפִי שֶׁל בָּנוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן רְאִי לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לָךְ, שְׂתַצְלִיחִי הַשָּׁנָה בְּגִדּוּל, רַק תַּהְיִי חֲזָקָה, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדֶךָ תְּמִיד, שְׂתַצְלִיחִי בְּמִשְׁמֵתְךָ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבא, י' אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֵת
מְחַדְרֵת לִי אֶת הַתִּיכּוֹן, שֶׁהֵן הַבָּנוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וּמְחַדְרֵת בָּהֶן יִרְאֵת
שָׁמַיִם וְאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל צְנִיעוּת, שְׂזָה
חַזֵּן וְהַפָּאֵר שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

מָה אָמַר לָךְ! בְּעֵתִים הִלְלוּ כְּשֶׁהִזְהֵמָה וְהִטְנוּף וְהִשְׁקוּץ וְהִעִירִם וְכוּ' וְכוּ', מִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (קדוּשִׁין פ:):
 נָשִׁים דַּעֲתָן קָלוֹת עֲלֵיהֶן; וּבִפְרָט בְּנוֹת צְעִירוֹת, וְלִכְן אָנִי מְאֹד
 מְעִרִיךְ אֶת הַעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה שְׂאֵת עוֹשָׂה, אִף שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה בָּא
 לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת אֵת הַשֶּׁכֶר שֶׁתִּקְבְּלִי עַל זֶה, אֵין
 לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
 כְּשֶׁמְחַדִּירִים אָמוּנָה בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן לְכִי בְּכַח זֶה, וְתִצְלִי אֶת
 הַבְּנוֹת, בְּיָדַי כּוֹאֵב לִי שֶׁעֲכָשׁוּ צְרִיכִים לְהִתְחִיל אֶתְּךָ לְלַמֵּד מִמֶּשׁ
 א' ב' מִיְהוּדוֹת, אֲבָל מָה נַעֲשֶׂה, זֶה אִף פֶּעַם לֹא מֵאָחֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלִתִי
 שְׂאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שֶׁתִּצְלִיחִי בְּמִשְׁמַתְךָ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבֹא, 'י אֵלּוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׂאֵתָה עוֹשָׂה עִמִּי,
 שְׂאֵתָה מְחַלֵּק אֶת הַמִּכְתָּבִים לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ
 אוֹתְךָ, אִם קוֹרָה שְׂאֵחָד מֵאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֵינוּ בְּנִמְצָא, תִּחְבִּיא אֶת
 הַמִּכְתָּב שְׁלוֹ עַד שְׁיָבוֹא, כִּי כָּל מִכְתָּב שְׂאִנִּי כּוֹתֵב לְאֵחָד מֵאִנְשֵׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה מְאֹד נְחוּץ, וְזֶה מִמֶּשׁ פְּקוּחַ גַּפְּשׁ, וְלִכְן תִּשְׁמַר אֶת
 הַמִּכְתָּבִים אֲצִלְךָ, עַד שֶׁתִּמְצָא אֶת מִי שְׂאֵלִיו נִכְתַּב הַמִּכְתָּב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תְּבֹא, " אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

תֵּאמְרֵנִי לִי, שֶׁרַק אֲנִי מֵבִין אוֹתְךָ וְכוּ', רְאֵי לַחֲפוֹת בְּסִבְלָנוֹת, וְתִרְאֵי שְׁלִבְסוּף יִהְיֶה לָּךְ טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, פִּי אֲנִי אֶדְאָג שְׂיִהְיֶה לָּךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, רַק תִּמְשִׁיכִי לְכַתֵּב לִי, וְאַל תִּנְתְּקִי אֶת הַקָּשֶׁר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲזַכֶּה לְרִאוֹת מִמֶּךָ נַחַת גְּדוֹל.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תְּבֹא, " אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַרֵב הַחֲסִיד אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, מִנְפִ"ל דְּקִהְלָה הַקְדוּשָׁה בְּעֶלְזָא ר' ... גִּירוּ יְאִיר.

מֵעֵמֶק לֵב אֲנִי מוֹדֶה לָּךְ עַל שְׂתַרְמַת שְׁפַע שֶׁל מְזוֹן עֲבוּר הַפּוֹלֵל "אוֹר הַמֵּאִיר" בְּיַבְנָאֵל, שָׁבוּ לוֹמְדִים לְמַעְלָה מִשָּׁשִׁים אֲבָרְכִים בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְכֻלָּם עֲנִיִּים מְרוּדִים, אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת וְהַמְצָוָה שְׁעִשִׁית, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, אֲבָרְכִים הָאֵלוּ הֵם מִשְׁפָּחוֹת מְרֻבּוֹת יְלָדִים, וּפְשוּט הֵם חַיִּים חַיֵּי דַחְקוֹת וְעֲנִיּוֹת, וּמִמֶּשׁ הַצְּלָתָה אוֹתָם, וְלִכֵּן זְכוּת הַמְצָוָה הַזֶּה תִּגַּן עֲלֶיךָ בְּזָה וּבְבֹא.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבא, י"א אָלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲחֵר שְׁדַבְּרַתְ עִמִּי אֵיךְ שָׁבַנְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כָּל-כֶּף מְסַכֵּן שְׁלֵא יִדְרָדֵר וְכוּ', הֶחֱלַטְתִּי לְהֵבִיא אוֹתוֹ לְפִה, וְאֵף שְׁלִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי כָּבֵד אֶזְלוּ מִמֶּנִּי הַכַּחוֹת וְכוּ', וּבְכֹרֵט מֵה שְׁעֵבֵר עָלֵי בְּשֵׁלֶשׁ הַשָּׁנִים הָאֵלוּ, שְׁלֵא יִכְלַתִּי לְהִכָּנֵס לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל הַנִּינֵר וְהִדְיוֹ בְּעוֹלָם אֵינִי מְסַפִּיק לְרִשָּׁם עָלָיו מֵה שְׁעֵבֵר עָלֵי, וְלִכֵּן יִפֶּה שְׁעָה אַחַת קָדָם, רְאֵה לַעֲשׂוֹת לְבֵן שְׁלֶךְ וַיִּזְהָ, וְשִׁיבֹא לְפִה מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כִּי תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לִי עֲכָשׁוֹ קְבוּצָה שֶׁל בַּחוּרִים מְאֹד רְצִינָיִים, וְרוֹצִים לְלַמֵּד, וְלוֹמְדִים בְּהַתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תבא, י"א אָלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל תְּלַמִּידֵי כּוֹלֵל "אוֹר הַמַּאִיר" בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַגּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד בְּסֵדֶר "דֶּף הַיּוֹמִי" מְסַכֵּת סִכָּה, וְרְצִינָתִי שְׁכָל אֲבָרְךָ שְׁלוֹמֵךְ בְּכוֹלֵל יִצְטַרֵּךְ אֶל הַשְּׁעוֹר "דֶּף הַיּוֹמִי", כִּי אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר מֵה זֶה לְלַמֵּד דֶּף גְּמָרָא, וְיִדוּעַ מֵה שְׁמוּבָא בְּסִפְר "יֵשׁ נוֹחֲלִין" (מִבְּנֵי שֶׁל הַשָּׁל"ה הַקְּדוֹשׁ), "לְמוֹד גְּמָרָא וּפְרוּשׁ תּוֹסְפוֹת חַיּוֹב כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין". הַיְנוּ שְׁיִקְבַּע לַעֲצָמוֹ אָדָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא רַש"י עִם תּוֹסְפוֹת, צְרִיךְ לְהִיּוֹת אֲצֵלוֹ חַיּוֹב כְּמוֹ הַנְּחַת תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם, וְהִלּוֹאֵי שְׁנוּכַל לְלַמֵּד עַל-כָּל-פָּנִים דֶּף גְּמָרָא עִם פְּרוּשׁ רַש"י בְּכָל יוֹם.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂכַלְכֶם תִּצְטַרְפוּ אֶל הַלְמוּד "דף היומי", שֶׁהַיּוֹם מִתְחִילִים מִסְּכַת סְפָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְבֶּף אוֹתָנוּ מִכָּל מִיָּנִי מִרְעִין בִּישׁוּן, וְסִכָּה תִהְיֶה לְצַל, שְׁנוּכַל לְהִסְתִּיר אֶת עֲצָמָנוּ בְּסִתָּר צַל כְּנָפָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנֵא תִחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְשֵׁלֵא יִמָּצֵא אֶחָד שִׁיִּפְרִיעַ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן, שְׁחַס וְשָׁלוֹם, יִתְחַצֵּף מוּל רֹאשׁ הַכּוֹלָל, הַרְבֵּ ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי אֵינִי סוֹלֵחַ לוֹ, הַכּוֹלָל הַזֶּה, בְּנִיתִי עִם דָּם לְכָבִי, וְלָכֵן אִם תִּחְזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אָנִי מִבְטִיחַ לָכֶם, שֶׁבְּכָל שָׁבוּעַ יָבוֹא לָכֶם שִׁפְעַ שֶׁל אֶכֶל וּמְזוֹן וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנֵא רְאוּ לְהַתְפַּלֵּל עֲבוּרֵי, כִּי עֲדִין אָנִי צָרִיךְ לְרַחֲמִים מְרַבִּים.
הַמְאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדָּר כִּי תבא, י"א אֱלוּל ה'תשס"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, שֶׁרְאִיתִי בְּמוֹ עֵינֵי אֵיךְ שָׁאַתָּה מְסִבִּיר דֵּף גְּמָרָא לְתַלְמִידִים שֶׁל יְשִׁיבַת "בֵּית מִנְחָם", מִמָּשׁ הָיָה לִי נַחַת גְּדוֹל מְאֹד, לְרֵאוֹת וּלְשִׁמְעַ אֵיךְ שָׁאַתָּה מְסִבִּיר לָהֶם אֶת הַדֵּף הַיּוֹמִי, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, הַיּוֹת שֶׁהַיּוֹם מִתְחִילִים לְלַמֵּד מִסְּכַת סְפָה, שֶׁתִּמְשִׁיךְ בְּעֶבְרֵית הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, וְשֶׁכֵּרָךְ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שִׁישׁ לָךְ, וְאָנִי מְאֹד מְקַנָּא בָּךְ, עַל הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה שִׁישׁ לָךְ.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּכְתַּב לִי, אִם כָּל הַתְּלִמִּידִים קָנוּ מִסְּכַת סְפָה אַחֲרֵיהֶם, וּמִי שֵׁלֵא קָנָה, תִּכְתַּב לִי תִכְף-וּמִידָה, כִּי אָנִי רוֹצֵה לְעוֹרֵר אֶת אָבוֹי שִׁיקְנָה לוֹ גְּמָרָא.

הַמְאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תפט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תבא, י"א אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי ממך, שאתה רשע מרשע רודף את אשתך, ונותן לה מכות רצח, ואתה שותה כל היום בירה וערק וכוי', אשר לדעתך, אתה לא שנה את אשתך, שהיא צדקת גדולה מאד, אני לא מבין איך בעל יכול להתעלל כל-כך באשתו, שאתה מסתובב עם פרחים בטלית בפגרת, והיא מספנה צריכה לסחב את עצמה עם שלשה ילדים קטנים באוטובוס ביום הכבוד וכוי', אני מאד מפתח שיום אחד יהיה סוף לנשואין שלך, פי היא תברח לך ובצדק.

ולכן ראה לחזור בתשובה שלמה, כמה פעמים בקשתי ממך בכל מיני לשונות, חוס וחמל על אשתך, ואל תתעלל בה, וכבראה שאני מדבר אל הקיר, אני מאד מקנה אל הקדוש-ברוך-הוא שזו הפעם האחרונה, כי אחרת אני אפן לה התר לפנות אל הגורמים של נשים מפות, ואז תהיה בכעיה רצינית.

ידוע, שרבענו ז"ל הזהיר אזהרה תמונה לא לשנות שום משקה המשכר, ואיך אתה מתחצף נגד רבענו ז"ל?!

המאחל לך תשובה שלמה...

מ' תצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תבא, י"א אלול ה'תשס"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּכוֹלֵל, אָנִי רוֹצֵה לְכַבּוֹד הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, שֶׁהַכוֹלֵל יַעֲמֵד עַל בְּסִיס יוֹתֵר חֲזָק, הֵן בְּגִשְׁמִי שִׁיְהִיָּה שְׁפַע לְאַבְרָכֵי הַכוֹלֵל, וּמִלְבָּד שְׂנוּכַל לְהוֹסִיף לָהֶם אֶת הַמְּשַׁכְּרֵת, גַּם נַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהֵבִיא לָהֶם שְׁפַע שֶׁל אֶכֶל, וְכֵן בְּרוּחַנִיּוֹת, אָנִי רוֹצֵה שְׁמִלְבָּד הַשְּׁעוּרִים שְׂאֵתָה נוֹתֵן בְּטוֹר וְשִׁלְחַן עָרוּף בְּעֵינַי, וְכֵן אֶת הַשְּׁעוּר שֶׁל "הַדָּף הַיּוֹמִי", שְׁכָּל אַבְרָךְ יִלְמַד אֶת הַשְּׁעוּרִים שְׁלוֹ בְּמִקְרָא: חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ. מְשָׁנָה: פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים בְּכָל יוֹם, וְכֵן שְׁעוּר פְּסֻדָּן בְּש"ס לְבִקְיָאוֹת וְכוּ', וְכוּ', כָּל אֶחָד מֵה שְׁבוּחֵר לְעֲצֻמוֹ, זֶה זֶה־וְתִקּוּנִים, וְזֶה מְדַרְשִׁים וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקָר שְׂנֹשְׁמַע תְּמִיד קוֹל תּוֹרָה, רַק חֲזָק וְאַמֶּץ וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אָנִי מֵאֵד מֵאֵד שְׂמַח, שְׁעוּרָתְ לִי לְדַבֵּר בְּרַבִּים, וְאֵל תִּתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר.

בְּעֵינַי הַנִּגַּע הַצְּרֻעַת שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹצִיא מִהֶקְהֵלָה שְׁלָנוּ, שְׂהוּא ... רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׂזֵה רַק שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה אַבְרָכִים, עֲדִיף לִי לְהוֹצִיא אוֹתָם וְלְהוֹקִיעֵם מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהַר, כְּדִי שֶׁהֶקְהֵלָה שְׁלָנוּ תִּהְיֶה קְהֵלָה קְדוּשָׁה.

חֲזָק וְאַמֶּץ לְבוֹא לְבֵית־הַכְּנֶסֶת לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (תְּנַחֲמָא כִּי תְבֵא): צְפָה מִשָּׁה, שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ עֲתִיד לְחַרֵּב, וּבְכַפּוּרִים עֲתִידִין לְפַסֵּק, עֲמַד וְהַתְּקִין לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל שִׁיְהִיו מִתְּפַלְּלִין שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם, שְׁחַבִּיבָה תְּפִלָּה לְפָנֵי הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא מִמָּאָה מְעַשִׂים טוֹבִים; וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מֵאֵד, לְבוֹא בְּכָל יוֹם לְבֵית הַכְּנֶסֶת, עַד שְׂאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יִלְקוּט בְּלָק, רַמְזוֹ תִשְׁעֵא): מַה נִּחְלִים הִלְלוּ, בְּגִי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם טְמֵאִין, וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּף בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת, בְּגִי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצֵאִין מְלֵאִין מְצוּוֹת; וְאֵתָה תִּהְיֶה דְּגָמָא חִיָּה לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְצְרִיכִים לְהַכְּנִיס אֶת זֶה לְכָלֶם, שְׂאֲפִלוּ שְׁקָמִים מֵאַחַר, שְׂיָבוֹאוּ לְבֵית־הַכְּנֶסֶת וַיַּעֲשׂוּ מִנְיַן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵבֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם יש משיכה בין שניהם וכו', שִׁיגְמְרוּ אֶת הַשְּׂדוּף מֵה שְׂיֹתֵר

מֵהָר.

בְּעֵינַי הֵבֵן שְׁלֹךְ וְכוּ', בְּנֻדְאֵי כְּבֹר מְסֻרָה לָךְ אֲשַׁתָּךְ מֵה
שְׂדֵבְרָתִי, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת חֲתֻנָּה בְּלֵי עוֹרְךָ דִּין, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעַל
הַשְּׂדוּף הַזֶּה יֵשׁ קִנְיָה מְאֹד גְּדוֹלָה וְאַחַד מוֹכֵן לְמִסֵּר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.
וְאֲנִי יוֹדֵעַ אֶפְלוּ מִי זֶה, וְלִכֵּן לָמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת הַצְּרוּת, בֵּא
וְנַעֲשֶׂה אֶת זֶה חֲקִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תֵבֵא, י"א אֱלוֹל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד הַתְּפַלְאָתִי לָמָּה לֹא בָאתְ אֵלַי כָּל הַזְּמַן שְׁהֵייתִי
בִּיבְנֵי אֵל, אֲבָל אֲנִי דָן אוֹתְךָ לְכַף זְכוּת.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְמִסֵּר אֶת עַצְמָנוּ לְגַמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹתֵנוּ בְּדַעַתְנוּ, שְׂדֵבֵר גְּדוֹל
וְדָבָר קָטָן אֵינוּ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, כִּי
כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִיז' ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמֻטָּה,
אֲלֵא אִם-כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה; וְאָמְרוּ (יֹמָא לַח.): "בְּשִׁמְךָ
יִקְרְאוּךָ וּבְמִקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ", אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוֹכֵן לְחִבְרוֹ,

ואין מלכות נוגעת במלכות חֲבֵרְתָהּ, וזו ידועה מאד מאד נחוצה, כי רב בני אדם נשפּרים פּשְׁרוּאִים שָׁזָה לֹא הוֹלֵךְ לָהֶם כְּמוֹ שֶׁהֵם רוֹצִים, וְכִשְׁאֲדָם מְכַנְּסִים בְּעֵצְמוֹ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲזַי הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, וְאִינוּ מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי כִי תְבֵא, י"א אֱלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

אַחַר בְּרוּר מְקִיף וְכוּ', אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתָה מְלֵא ... וְכוּ', וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָךְ, אִם אֵתָה לֹא מְשַׁנֶּה אֶת הַנְּהַגְתְּךָ, אֵין לָךְ מֵה לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי אֶעְרַב אֶת הַמְּשַׁטְרָה, כִּי מִי שְׂמַתְעֵסֵק בְּזָה, הוּא פְּשׁוּט רוֹצֵחַ, הֵן שְׂרוּצַח אֶת עֵצְמוֹ, וְהֵן שְׂרוּצַח אֶת אַחֵרִים, וְלִכֵּן רֹאֶה שְׂחֻזְרָתָ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹכָב מִמֶּךָ, בְּשִׁבִיל זֶה חִתְנָתִי אוֹתָךְ! בְּשִׁבִיל זֶה נָתַן לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְלֵד חֲמוּד? כִּדִּי שְׂתַגְדֵּל גִּבֹּב וּפּוֹשֵׁעַ וְכוּ' וְכוּ'? אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׂתַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה לְפָנַי שְׂיִהְיֶה מְאַחֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מ' תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי כִי תְבֵא, י"א אֱלוּל ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרֵי יֵאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַתְּרַחֵק מִחֻבְרִים רְעִים, מְאֵלוּ

אָשֶׁר מ' תצד בְּנַחֵל שִׁכַּט
שְׁלוֹקָהִים סְמִים, כִּי לְבִסוּף הֵם יִפְלוּ בְּפֶח כְּזֶה שְׁלֹא יוּכְלוּ לְצֵאת
מִמֶּנּוּ, וְאוֹי לוֹ מִי שִׁיתַּפֵּס עִמָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׁזַכֵּנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִף
קִנְיָה יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדַפּוּס אֶת כְּרִף קִנְיָה לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וְלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְלִיחָה נָא.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואת

מרדכי זיידל בן חנה

הקב"ה ישלח לו רפואה
שלימה ברמ"ח אבריו ושס"ה
גידיו ויאריך ימים ושנים מתוך
בריאות השלימה, אמן.

תִּכּוֹן הָעֲנִיּוֹנִים

חֵלֶק קִנָּה

- ג פֶּתַח דְּבַר
- ה הַקְדָּמָה
- יא מ' קט
יעוּרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל שִׂיחָה וְהַתְּבוּדוֹת.
- יב מ' קי
יֵאָחַל הַצְּלָחָה עִם הַיְלָדִים, וּבִזְכוּת הַהֶפְצָה יִזְכֶּה לְכָל טוֹב.
- יב מ' קיא
יֵאָחַל הַרְחֵבָה בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחָנֵי, וְרַב נַחַת, וַיּוֹרֶה בְּשִׂדּוּכִים הַעֲקָר לֹא לֵהִיּוֹת בְּרֵרֵן, וְאִזּוּ מוֹצְאִים שְׂדוּף טוֹב.
- יג מ' קיב
יִחֲזַק עַל שְׂמִמָּה, אֲשֶׁר הִיא סוּד הַהַצְּלָחָה בְּגִשְׁמֵי וּבְרוּחָנֵי, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב הַלֵּב לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.
- יד מ' קיג
יעוּרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לִיְדַע שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבַּרֵךְ הַפְּרָטִית, וַיּוֹרֶה שֶׁלֹּא לְקַחַת דְּבַר לְמַעַלָּה מִן הַכּוֹחַ, וְהַעֲקָר לְחֲזֹק עֲצָמוֹ וְאַחֲרֵים, וּלְשַׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה.
- טו מ' קיד
יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיּוֹרֶה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.
- טז מ' קטו
יּוֹרֶה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ עַל הַנֶּס הַגָּדוֹל שֶׁעָשָׂה לָהֶם, שֶׁהֲצִילָם מִתְּאֵנָה קַטְלָנִית, וַיִּזְהֵר מֵהֵיוֹם שֶׁלֹּא לְקַלֵּל זֶה אֶת זֶה, וְלַהֲרִיגֵל עֲצָמָם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְצַאת לְהֶפְצָה.
- יז מ' קטז
יעוּרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְעַל הַשְׂמִמָּה, וְלִקְנִים עָשָׂה שֶׁל "נִשְׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ".
- יז מ' קיז
יּוֹרֶה עַל נְקוּדַת הַשְׂמִמָּה, אֲשֶׁר הִיא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלַהֲקַפִּיד עַל

תִּכְן הָעֲנִינִים

הַשְּׁלֵשׁ תַּפְלוֹת בְּמִנְיַן הַיָּקָא, וַיִּרְגֵּיל עַל לְמוֹד מְשַׁנּוֹת, שְׁזָה תִּקּוֹן
הַנְּשֻׁמָּה.

- מ' קיח יוֹרָה לְהַסְתֵּדֵר עִם הַסּוֹפֵר, וּלְשַׁלֵּם לוֹ מַה שְּׁצָרִיךְ, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה.
- מ' קיט יוֹרָה לְלַמֵּד בְּ"סִפְרֵי הַמִּדּוֹת, אוֹת גְּנֻבָה וַיְגַזְלָהּ, וּלְקַיֵּם הַנְּאָמֵר, וְזוֹ סִגְלָה לְהַנְצִיל מִגְּנֻבִים, וַיּוֹרָה שְׁלֵא לְגַדֵּל כָּלֵב בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ. וְלִכְדֹּק אֶת מְזוֹזוֹת בֵּיתוֹ.
- מ' קכ יִבְהִיר, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצָדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַפֵּל נַעֲשֶׂה בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן. וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם־בַּיִת.
- מ' קכא יַעֲזֹר עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, שֶׁהִיא יְסוֹד הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- מ' קכב יִחְזַק עַל שְׁלוֹם־בַּיִת וְשְׂמֻחָה.
- מ' קכג יַעֲזֹר עַל שְׂמֻחָה שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל.
- מ' קכד מִכְתָּב הַמְּלָצָה לְחַתֵּן לְעִזְרוֹ לְרַגֵּל חַתֻּנָּתוֹ, וּבִזְכוּת הַמְצִינָה יִתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.
- מ' קכה יִדְעוּעַז מֵהַתְּנַהֲגוֹת שֶׁל אֶחָד בְּתוֹךְ אֵיזָה בֵּית־הַכִּנְסֵת, וַיּוֹקִיעַ אֶת הַדְּבָר מֵאֵד.
- מ' קכו יִשְׁבַּח הַנְּמַצֵּן, שֶׁתָּרַם בְּעִבוּר הַדְּפָסָה, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלָתוֹ.
- מ' קכז מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקֵם לְמַסֵּר הַנֶּפֶשׁ עַל מַדַּת הַשְּׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא הַגְּאֻלָּה, וְלִרְחֹק מִן הַכַּעַס, וְלָדֵם וְלִשְׂתֵּק עַל מַחְרָפֵי נַפְשׁוֹ, וְלִהְתַּמִּיד בְּתוֹרַת הַקְּדוּשָׁה, שְׁעַל־יָדָה נַעֲשִׂים בֶּן חוֹרֵין.

- מ' קכח** כה
 יִשְׁבַּח הַנִּמְצָן, שְׁמַחֲזֵק בַּחַיִּים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, וּבְלִמּוּד "אֲשֶׁר
 בְּנַחֲלִי", שְׁנֵה יַחֲדִיר בְּהֵם לִמּוּד מִשְׁנֵה, מִקְרָא וּגְמָרָא וְכוּ', וַיּוֹרֵה לְדַבֵּר
 עִם כָּל בַּחוּר בְּנִפְרָד, כְּדִי לְהַכְנִיס בְּהֵם תְּשׁוּקָה בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ.
- מ' קכט** כט
 יוֹרֵה לְמַחֵל לְהוֹרֵי הָאִשָּׁה, וּבְזֵה יִמְחַל לוֹ הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ עַל כָּל עֲבֹרוֹ,
 וַיַּחֲזֵק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.
- מ' קל** כא
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׂמִיחָה, שְׁעַל יְדֵה יוֹצְאוֹת כָּל הַקְּשׁוּיּוֹת, וּמְכִיאוֹה לְשִׁלּוֹת
 הַנֶּפֶשׁ.
- מ' קלא** ל
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת כְּבוֹד אָב וְאָם, וַיִּרְגִּיל עַל הַדְּבֹר אֱלֹו יִתְפָּרֵךְ וְעַל לִמּוּד
 מִשְׁנֵיּוֹת.
- מ' קלב** לב
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם, וְזֵה עֵקֶר תְּקוּנָנוּ, לְקַרֵּב
 וּלְחַזֵּק יְהוּדִים וּלְשַׂמַּח אֶת לְבָבָם הַשְּׂבוּר.
- מ' קלג** לא
 יִבְהִיר שְׁהַעֲקֵר לְהַכְנִיס אֶת הָרֹאשׁ בְּתוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּתְּנָה צַעֲרוֹ, שְׁנֹסָה
 לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם-בַּיִת, אֲךָ הִיא מִתְעַקֶּשֶׁת וְלֹא רוֹצֵה לְצִיַּת.
- מ' קלד** לא
 יִדְעוּעַ עַל הַתְּחַצְפוֹת כְּנֶגֶד רֹאשׁ הַכּוֹלֵל, וַיִּזְהִיר עַל כֶּף, שְׁיִוְצִיא
 מִהַמְּקוֹם אֶת מִי שְׁאִינוּ רְאוּי.
- מ' קלה** לג
 מְכַתֵּב פְּלִי לְמַלְמִדִּים שֶׁל תְּלִמּוּד תּוֹרַה "יְלָדֵי חַן", בּוֹ יַחֲזֵקֵם לְדַבֵּר עִם
 הַתְּלִמִּידִים מִמַּעֲלַת לִמּוּד הַתּוֹרַה וְדַרְךְ אֲרָץ, וְלִשְׁמֹר עַל הַקְּדוּשָׁה, שְׁנֵה
 צָרְכֵי רַבִּים, וְלֹא לְגַרֵם גִּזֵּק לְרִכּוּשׁ בֵּית-הַמְּדַרְשׁ וְכוּ'.
- מ' קלו** לד
 יוֹדֵה לְנִמְצָן עַל הַעֲזָרָה שְׁעִזְרוּ, וַיֹּאחֲלוּ בְּזִכּוֹת זֶה שְׁלוֹם-בַּיִת.
- מ' קלז** לד
 מְכַתֵּב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַחֲזֵקֵם עַל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת

הַחֲכָמָה חוֹצָה, וּבִפְרֻט שְׁעֵתָה יִשְׁנוּ סִפְסוּד עַל כָּל הַסְּפָרִים וְהַסְּדוּרִים,
וּמִי שִׁיזְכָּה לְהַפִּיצֵם יֵצֵא נֶשְׁכָּר גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת.

מ' קלח לה
יִזְהִיר אִם, שְׁבֵתָה מִתְרוֹעַעַת עִם כָּל מִינֵי אֲרָחֵי פְּרָחֵי, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאוֹי
וְאֲבוֹי אִם יִהְיֶה מֵאַחַר מִדֵּי.

מ' קלט לו
יַעֲזוּר לְנִמְעָנִים לְקַחַת עֲצָמָם בִּיַּדֵיהֶם, וְלַחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, בְּדַבּוּר
וּבְמַעֲשֵׂה, וְלֹא לְצַעַר אֶת הַשָּׁנִי, וְלִשְׁמֹר עַל אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, וְלֹא לְעַרְף
בְּקֶרֶת מִזֶּה עַל זֶה, וְיִזְרֶה לְמִי שֶׁחֵיב חוֹבוֹת לְקַרְן הַדְּפָסָה שִׁירָאָה לְשֵׁלֶם,
וְאֵל יִהְיֶה בְּבַחֲיִנַת 'צָנֹב', וּבִפְרֻט שְׁזֶה צָרְכֵי רַבִּים, וְיַעֲזוּר עַל לְמוּד
מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וּתְפִלָּה בְּצַבּוּר, שְׂאֻז יִזְכוּ לְכָל טוֹב.

מ' קמ לט
יִזְכִּיחַ אַחַד הַחֵיב פְּסוּף לְקַרְן הַדְּפָסָה, וְיִזְהִירוּ לְשֵׁלֶם אֶת הַחוּב, אֲשֶׁר
הוּא חוּב לְרַבְּנוּ ז"ל.

מ' קמא לט
מִכְתָּב לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּו יִתְאַכְנֹב שְׁלֵא לְקַחוּ תַּכְף-וּמִיד סְפָרִים לְהַפִּיץ,
וּבִפְרֻט שְׁהוֹרִיד אֶת הַמַּחֲרִיר.

מ' קמב מ
יִזְהִיר בְּעַל שְׁיַחְדָּל מִהַתְּנַהֲגוֹתוֹ הַנְּלוּזָה כְּלָפֵי אִשְׁתּוֹ, וְאִם יִמְשִׁיף לְנַהֲג
בָּהּ בְּאַכְזָרִיּוֹת, יֵאָבֵד אוֹתָהּ לְבִסוּף.

מ' קמג מ
יִבְקֹשׁ מִהַנְּמַעֲנֹת לְמַחֵל לְבַעֲלָהּ, שְׁבִנְדָאֵי יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

מ' קמד מא
יִזְרֶה לֹא לְפַחַד, כִּי תְלוּמוֹת שָׂוָא יִדְבְּרוּ, וְלֹא לְקַחַת לְלֵב שְׁעוֹשִׁים לְזוּלַת
טוֹב, וְלְבִסוּף מִקְבָּלִים תַּחַת זֹאת רַעָה.

מ' קמה מא
יַעֲזוּר עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזָה תְלוּיָהּ הַצְּלַחַת הָאָדָם.

מ' קמו מב
יִשְׁבַּח הַנְּמַעֵן בְּהַתְּמַדְתּוֹ בְּלְמוּד, וּבִפְרֻט שְׁמַחֲזֵק בַּחֲזוּרִים תְּלָשִׁים, אֲשֶׁר
אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

5

- מ' קמז** מג
 ימליץ לקחת מישהי למורה בבית-ספר.
- מ' קמח** מג
 יעורר על שמחה, ולספר לילדים ספורי צדיקים, ועל-ידי שמחה שורה
 שכינה, וזו הגאולה והישועה לאדם.
- מ' קמט** מד
 יזהיר הנמען שלא לקצץ פאותיו, ויעורר על למוד משניות שמטהר את
 הנפש.
- מ' קנ** מד
 יזהיר הנמען שיחדל מהרגלו הרע, אחרת יאבד את אשתו ובנו.
- מ' קנא** מה
 יזהיר הנמען שיברח מחברת נוכלים ופוחזים, ויעורר לגרס משניות,
 שזה זכוף הנפש.
- מ' קנב** מה
 יזהיר אחד ששותה לשכרה ואלים כלפי אשתו, אשר בודאי אם לא
 ישתנה יאבד אותה.
- מ' קנג** מו
 יחזק שלא להשבר, ולילף להפצה, ובזה יצא מחובותיו, והעקר לברח
 מרשעים הלוקחים סמים, שלבסוף יפלו בפח יקוש.
- מ' קנד** מו
 יוכיח הנמען לשלם מיד חוב שחייב כסף לקרן הדפסה, פי זהו חוב של
 רבנו ז"ל ואוי לו למי שנוגע בכסף של רבנו ז"ל.
- מ' קנה** מז
 יוכיח הנמען שחייב שכר למוד, ויורהו לפרע החוב תכף-ומיד, אשר זה
 חמור מאד.
- מ' קנו** מח
 יורה לנמען שלא להיות מלמד במקום שהסמ"ך-מ"ם יש לו יד בזה,
 אשר כל מגמתו רשעות לשם רשעות פדגמת סדום ועמורה.
- מ' קנז** מט
 ישבח הנמען שעוסק בלחזק אחרים ולזכותם שיהיה להם חלק בהדפסת
 ספריו הקדושים, ויספרו שמתפלל עליו בכל יום.

- מ' קנח נא
 ישבח הנמנען, שלקח על עצמו לחזק בחורים ולהצילם מרדת שחת,
 וישבחו על התמדתו בשו"ת "אשר בנחל" ולמוד משניות.
- מ' קנט נב
 מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יחזקם על אחדות ושלום, ולא
 להסתובב בטל, ולגרס משניות וגמרא, ויחזק על כבוד האשה.
- מ' קס נד
 יחזק נערה על צניעות ואמונה פשוטה.
- מ' קסא נה
 יורה לבת להשתתף בקיטנה, ויחזקה על אמונה וצניעות.
- מ' קסב נה
 יחזק על צניעות הדבור והלבוש.
- מ' קסג נו
 יפליג במעלת מחנכת על עבודתה הנעלה בחנוף הפנות ובהצלחתן,
 אשר שכרה גדול בשמים.
- מ' קסד נז
 ישמח לשמע על למוד הלכות השיכות לפקות נפש בשבת, אשר זה
 מאד נחוי, והעקר שירבו שמחות בישראל.
- מ' קסה נז
 יורה על חנוף הבת, לילף עמה בחכמה עצומה, לרדת אליה ולהבין
 אותה, וכמוכן להרבות בתפלה, שחס ושלום, לא תחליק.
- מ' קסו נח
 ישמח על בשורה מהנמנען, על הצלחת הפולל, שמשגשג עם אברכים
 יראים ושלמים.
- מ' קסז נט
 יורה לכבוד וליקר את האשה, והעקר תמיד לבקש ולהתפלל, ואז רואים
 ישועות.
- מ' קסח ס
 יחזק על שלום-בית ואמונה, ויאחל הרחבה בגשמי וברוחני.

- מ' קסט יחזק על שמחה ולצאת מהדפאון ולעין בכל יום בשו"ת "אשר בנחל" ובמשניות.
- מ' קע יחזק על אמונה פשוטה, לידע שהכל נעשה בהשגחת המאציל העליון, וינגיל על הדבור אליו יתברך.
- מ' קעא יזהיר על אסור יחוד, ויעורר על התבודדות בינו לבין קונו, ועל למוד חמש ורש"י ומשניות, גמרא ומדרש.
- מ' קעב יורה לשכנים שלא לריב ביניהם, כי אין זה יאה כלל, ובמקום מריבה שם השטן — כדברי רבנו ז"ל ב"ספר המדות".
- מ' קעג יאחל רפואה שלמה בגשמי וברוחני, ויעורר לשמר להתפלל השלש תפלות עד כדי מסירות נפש.
- מ' קעד יורה על שמחה ולצאת מן העצבות, ולכבד את הבעל ולדונו לכף זכות.
- מ' קעה יעורר על הפצת אור רבנו ז"ל.
- מ' קעו יורה על הדבקות בו יתברך, לידע שהשם יתברך מחיה את כל הבריאָה בלה, והעקר להיות בשמחה, שזה סוד ההצלחה.
- מ' קעז ירחיק מן הפעם, אשר בא על ידי פגם הברית, ובפרט הכוּעס על אשתו, זה גרוע מהכל.
- מ' קעח יורה לנמֶען לשמח שזכה לשדך את בנו, והעקר לא להכנס בלחץ, כי גדול אדונו ורב להושיע.
- מ' קעט יבהיר, אשר עקר ההצלחה בחיים תלויה בפני מדת השמחה, שעל-ידיה רואים ישועה.

- מ' קפ סח
 יתְנַצֵּל שְׁמִפְּאֵת טְרוֹדוֹתָיו לֹא יִהְיֶה שְׁעוֹר הַיּוֹם רַק מִחַר בְּלִיל שְׁמִחָה.
- מ' קפא סט
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת אוֹר רַבְּנוּ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- מ' קפב סט
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּחְזַק עַל שְׁמִחָה, שְׁעַל יָדָה עֶקֶר הַרְפוּאָה.
- מ' קפג ע
 יִחְזַק עַל שְׁמִחָה, וְעַל שְׁלוֹם-בֵּית.
- מ' קפד ע
 יַעֲזֹר עַל לְמוֹד "סִפְר־הַמְּדוֹת", כִּי הַמְּדוֹת הֵן יְסוֹד הָאֲדָם, וּבִפְרָט
 בְּשְׁלוֹם-בֵּית, צְרִיכִים לְקַנּוֹת אֶת מַדַּת הַסְּבִלְנוּת.
- מ' קפה עא
 יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין תַּעֲנוּג יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה.
- מ' קפו עא
 יוֹדָה לְנִמְעַן שְׁמִשְׁיִג בְּעִבּוּרוֹ אֶת כָּל הַסְּפָרִים, וַיִּחְזְקוּ לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ
 יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית שְׁאֵין כְּמוֹתָהּ, וְלִהְתַּמִּיד בְּכָל חֲלָקֵי
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- מ' קפז עג
 יִרְגִיל בְּחֹר לֹמֵר אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּקוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת הַזְּיוּג", שְׁעַל-יְדֵי-זֶה
 יִזְכֶּה לְהוֹשֵׁעַ.
- מ' קפח עג
 יִבְהִיר, שֶׁכָּל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת זֶה רַק מִחֲמַת עֲצוּבוֹת וְעֲצֻלוֹת, וְלִכֵּן עֶקֶר
 הַתְּקוּן לָזֶה רַק שְׁמִחָה. וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלִהְעֲרִיף וּלְיַקֵּר אֶת
 הָאִשָּׁה, שְׁעַל-יָדָה כָּל הַשְּׁפַע.
- מ' קפט עד
 יִחְזַק שְׁלֵא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם אִפֶּן.
- מ' קצ עד
 יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת חֲתָן שְׁעוֹמֵד לְהַנְשֵׂא, וַיֵּאָחַל בְּנִין עֲדֵי עַד דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל
 מְבָרְכִים, וַיִּיעֵץ אֹדוֹת עֲבוּרָה.

- מ' קצא עה
 יורה לסופר להזדרז בכתיבת הספר תורה, שיגמר עד ראש השנה.
- מ' קצב עה
 יאחל גדול קל, ושמחה עצומה בבית.
- מ' קצג עו
 יחזק על מדת השמחה, ויעורר להמשיך להתפלל בעבורו, שיזכה לבוא
 לארץ ישראל.
- מ' קצד עו
 יורה לחזק את התלמידים עם ספורי צדיקים, שמושכים את הלב אליו
 תברך.
- מ' קצה עז
 יורה למורה שלא להכנס בלחץ, ושלא תפל בחלישות הדעת, כי עם
 בנות צריכים הרבה סבלנות.
- מ' קצו עז
 יעורר להסתכל תמיד על נפלאותיו תברך וחסדיו שעשה עמו, שיזכה
 לחתן כמה מילדיו וכו', ועל ידי זה מתרחב הלאה.
- מ' קצז עח
 ידביק עצמו בו תברך, ולידע שהשם תברך מנהיג עולמו בחסד
 וברחמים, והכל נעשה מאתו. ועל ידי אמונה חזקה זוכים לרב ברכות.
- מ' קצח עח
 ישבח הנמצא על החדושי תורה שלו, ויורהו להמשיך הלאה, שזה תקון
 הברית.
- מ' קצט עט
 יחזק על מדת השמחה, שעל ידה נתרחב המת, ויחדיר אמונה פשוטה
 בו תברך, ולדבר אליו תברך את כל לבו.
- מ' ר פ
 יבהיר, אשר כל הצרות שעוברות זה מחמת עצבות ועצלות, ולכן עקר
 התקון זה רק שמחה, ויעורר על כבוד האשה.
- מ' רא פא
 יאחל גדול קל, ושמחה עצומה בבית.

- מ' רב** פא
 יַעֲזֹר לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיךְ יִשׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁרִי
 מִי שֶׁמִּשְׁתַּוְּקֵק תָּמִיד אַחֲרָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ כָּרֻגַע.
- מ' רג** פב
 יַעֲזֹר עַל הַפְּצָה, וַיִּקְוֶה שֶׁהַבַּעַל יִהְיֶה עֲסוּק הֵן בַּעֲבוּדָה וְהֵן בְּלַמּוּד
 הַתּוֹרָה.
- מ' רד** פג
 יִרְחִיק מִמֶּדַת הַפְּעֵס שְׂבָא מִפְּגַם הַבְּרִית, וַיַּעֲזֹר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" לְקִנּוּת מִדּוֹת טוֹבוֹת.
- מ' רה** פג
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר זְכוּת הַרְבֵּי תְלוּיָה בּוֹ.
- מ' רו** פג
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנֶת שְׁסִימָה סֵפֶר הַתְּהִלִּים לְכַבוֹד יוֹם הַלְדָּתָהּ, וַיִּזְהֶירָה
 מֵהַשְּׁפַעַת חֲבֵרוֹת רַעוֹת.
- מ' רז** פד
 יֵאָחַל לְבַת לְכַבוֹד יוֹם הַהֲלָדָת, שֶׁתְּהִיָּה צְדָקַת גְּדוּלָּה, וַיִּזְהֶירָה מִחֲבֵרוֹת
 רַעוֹת.
- מ' רח** פד
 יֵאָחַל רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, וְהַחֲלָמָה מֵהִיָּדָה.
- מ' רט** פה
 יִבְהִיר, שְׂאִין דָּבָר חָשׁוּב יוֹתֵר מִהַפְּצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וַיְכַרְגַע
 שְׂמֻקְבָּלִים עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דְּרֹךְ אֶרֶץ.
- מ' רי** פה
 יוֹרָה לְהַמְנַע מִמַּחֲלָקָת, וְלִהְיוֹת וַתְּרַנְּנִים.
- מ' ריא** פו
 יוֹרָה שְׁלֵא לְלַחֵץ עַל הָאֵב לַעֲשׂוֹת טְפוּלִים וְכוּ', כִּי אָדָם יוֹדֵעַ מֵרַת
 נִפְשׁוֹ, וַיֵּאָחַל בְּרִיאוֹת וְאַרְיִכוֹת יָמִים.
- מ' רבי** פו
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר לְדַעַת לְהִנְהִיג בֵּית, צְרִיף לְהִיוֹת חֲכָם כְּמוֹ שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ,
 וְהַעֲקָר לְהִיוֹת וַתְּרַן.

- מ' ריג פז
 יֵאָחַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְהֶעֱקַר לִקְנוֹת מִדַּת הַיְתָרְנוֹת.
- מ' ריד פח
 יִשְׁמַח שְׁיִשְׁנָה הַתְּקַדְמוֹת בְּבִנְיַת בֵּית הַנִּמְצֵן, וְהֶעֱקַר לִהְיוֹת שְׂמֵחִים
 וְעֲלִיזִים וְלִהְבִּין זֶה אֶת זֶה וְלִשְׂמַח זֶה אֶת זֶה.
- מ' רטו פט
 יִסִּיר סִפְקוֹת מִלֵּב הַנִּמְצֵן, כִּי סִפְ"ק בְּגִימְטְרִיָּה עֲמַל"ק, וַיַּעֲזְרוּ לְבוֹא
 עִם כָּל חִבְרֹתוֹ לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וַיִּמְצְאוּ פְּרִנְסָתָם בְּגוֹנוֹן בְּשִׂמְחוֹת.
- מ' רטז פט
 יִשְׂמַח לְשִׂמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת, וְהֶעֱקַר שְׂלֵא לְרִיב עִם הָאִשָּׁה.
- מ' ריז צ
 יוֹרֵה לְסֹדֵר תְּכָף-וּמִיד אֶת רְשׁוּם הַיְלָדִים לְמוֹסְדוֹת הַלְמוּד, כִּי אַחֲר־כֵּן
 לֹא יוּכְלוּ לְקַבְּלָם.
- מ' ריח צ
 יִבְהִיר, שְׂלֵא לְדַאֵג אוֹדוֹת פְּרִנְסָה, כִּי הִיא בְּיַד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְגָדוֹל
 אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- מ' ריט צא
 יוֹרֵה עַל כָּל הַעֲזָרָה שְׁעוֹשִׂים בְּעִבּוּרוֹ.
- מ' רכ צא
 יִשְׂמַח שֶׁהַנִּמְצֵן הַסִּיר מֵעָלָיו עַל, וַעֲתָה הוּא פְּנוּי לְלַמַּד תּוֹרָה וְסִפְרֵי
 הַזֵּהָר הַמְזוּכָּכִים אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן יֵשׁ לוֹ זְמַן בְּעִבּוּר אִשְׁתּוֹ.
- מ' רכא צב
 יַעֲרִיף הַנִּמְצֵן עַל הַפְּצָתוֹ אֶת הַסְּדוּרִים, אֲשֶׁר מַעֲלָתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד,
 וַיַּעֲזְרוּ עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- מ' רכב צג
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִחְזָקֻם לְהַחֲזִיק מֵעַמְד עַל אֶף
 כָּל הַבְּזִיוֹנוֹת, וַיִּסְפֵּר מִה"אֹר הַחַיִּים" הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהֶעֱקַר מֵה שְׂזָכָה לְהַגִּיעַ
 לְמַדְרַגוֹתָיו, הָיָה עַל-יְדֵי תְּקֵף הַעֲלֵבוֹנוֹת שֶׁסָּבַל כָּל יְמֵי חַיָּיו, וַיִּסְפֵּר עַל
 עֲצָמוֹ מִרְבוּי הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁסּוּבַל כָּל יְמֵי חַיָּיו, שֶׁיְלֹד אִשָּׁה לֹא הָיָה יְכוֹל
 לְהַחֲזִיק מֵעַמְד כָּלְלִי, וַיַּעֲזְרוּ לְדוֹר יַחֲדוֹ בְּשְׁלוֹם וְאַחְנֵה, וְלִהְיֵמְנַע
 מִמְּרִיבוֹת בֵּין שְׂכָנִים, וְכֵן לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל חַנוּף הַיְלָדִים, וּבִפְרָט הַבְּנוֹת,

תִּכְן הָעֲנִינִים

שְׁצַרִיכוֹת יוֹתֵר שְׁמִירָה, וּיִחְזַק עַל אַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּלְקַרֵב
אֲחֵרִים בְּדַבּוּרֵי אַמוּנָה, שְׁנֵה קְרוֹב הַגְּאֻלָּה.

מ' רכג צה

יִשְׂבַּח מְחַנְכֵת הַמוֹסֵרֶת נְפִשָּׁה לְחַנוּךְ הַבְּנוֹת, וּבִפְרָט שֶׁהַדוֹר הַיּוֹם מְסַפֵּן
מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹסֵק בְּשִׁמְרֵת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁתִּגְדְּלֶנָּה לְתַפְאֲרָה,
וַיֵּאחֲל בְּזִכּוֹת זֶה נַחַת מֵהִילָדִים שְׁלוֹם-בֵּית, וְכֹל טוֹב.

מ' רכד צז

יִוְדָה לְמוֹרָה שֶׁמְשַׁקֵּיעָה בַּבְּנוֹת שֶׁתִּהְיֶינָה יְרֵאוֹת שָׁמַיִם וְצַנוּעוֹת, וּבִפְרָט
בְּדוֹר פְּרוּץ כְּזֶה, כִּמְהָ צְרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַבְּנוֹת שֶׁתִּלְכְּנָה בְּתֵלֶם וְכוּ',
וְתִקְמָנָה בְּתִים נְפִלְאִים לְתַפְאֲרַת עַם יִשְׂרָאֵל.

מ' רכה צז

יִשְׂבַּח מְלַמֵּד שֶׁמְשַׁקֵּיעַ בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂמַח עַל הַתְּקַדְמוֹתָם בְּלִמּוּד,
אֲשֶׁר אֵין נַחַת רוּחַ יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, שֶׁקּוֹצְרִים אֶת הַפְּרוֹת, אַחֵר כֹּל
הַקּוֹצִים שֶׁהַיְנִיחַ הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְחַבֵּל בַּכָּרֶם, וּלְבַסּוֹף בְּעִזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ, צִץ
צִיץ וַיִּגְמַר פְּרִי, אֵין תַּעֲנוּג גְּדוֹל מְזֵה.

מ' רכו צח

יִוְרָה לְחִזּוֹק אֶת הַקָּשֶׁר עִם אֵיזֶה רַב שֵׁיֵשׁ לוֹ הַשְּׁפָעָה עַל בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַשִּׁיבָם בְּתִשׁוּבָה, וַיִּשְׂבַּח הַנִּמְעָן שֶׁמְכַבֵּד אֶת הוֹרֵי אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר יֵשׁ
לָהֶם דִּין אָבָא וְאָמָא, וַיִּוְרָהוּ לְהַפִּיץ סְדוּרִים וְקוֹנְטְרָסִים אֲשֶׁר מַחֲלִילִים
מִהַפְּדָה בְּקִרְבַּי נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

מ' רכז ק

יִוְרָה לְשֹׁמֵר עַל הַבַּת שְׁלֵא תִתְקַלְקַל, חֲלִילָה, וְהַעֲקֹר לְהַחְדִּיר בָּהּ אַמוּנָה
וְאַמוּנַת חֲכָמִים.

מ' רכח קא

יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל לְעֵלוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלוֹמַר בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים, וְלִהְתַּרְחֵק
מִמְחַבְרָה רָעָה, וּבְיָדָאֵי כֹף תִּצְלִיחַ לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה.

מ' רכט קא

יִוְדָה לְנִמְעָן עַל כְּתִיבַת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וּיִחְזְקוּ עַל הַתְּמִדָּה בְּלִמּוּד וְאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ וְעַל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.

מ' רל קב

יִבְהִיר אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כֹּל אֶחָד צְרוֹת וַיִּסּוּרִים, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה

להיות מקרב אל הצדיק האמת, שמחזיר אמונה פשוטה בו יתברך, ומזכהו להיות בשמחה.

מ' רלא קג

מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו ישדלם להיות שדרים בעבור בנין בית-המדרש הגדול, אשר אין זכות גדולה מזו.

מ' רלב קד

זיהיר אחד שמתעסק בשטיות, שיחדל מזה תכף-ומיד, כי זו סכנה גדולה מאד, ואוי לו ואוי לנפשו.

מ' רלג קה

יבהיר, אשר מצות כבוד אב ואם היא מהחמורה שבחמורות, ואין לילדים להתערב מה שקורה ביניהם. ועורר על שמחה ועל שלום-בית.

מ' רלד קה

יוכיח בת שמתחצפת נגד המורה, ומדברת נבול פה, ויזהירה לחזור בה מדרך, אחרת רע וקר יהיה סופה.

מ' רלה קו

יזהיר אם לשמר על בתי שלא תלך בדרך עקלקלות.

מ' רלו קו

יחזק בת שהחלה לקחת עצמה בידיים, ולהתנהג פראי, ויבטיחה שאם תציתו תרויח בזה ובבא.

מ' רלז קז

ישבח תלמידה שמשתפרת במדות ובצניעות, ויברכה להמשך טוב.

מ' רלח קז

יודה למורה ששומע ממנה דו"ח טוב מהבנות, ויבהירה גדל חשיבות החנוף דיקא בזמנים כהיום, שהדור פרוץ פל-כף, ולכן צריכים לשמר על הכרם שלנו מכל משמר, וכן לעשות חוגים אחר הצהרנים שתהיה תעסוקה טובה.

מ' רלט קט

יודה לנמען שמאפשר לאשתו לעזר בחנוף הבנות, אשר אין זכות גדולה מזו, ויורהו על הדבקות בו יתברך, ויאחל כל טוב ודירה משלהם.

- מ' רמ קי
 יאחל זרע של קנימא העקר לא להיות שבוּרִים, כי גדול אֲדוֹנָנוּ וְרַב
 להוֹשִׁיעַ, וְיִזְרֶה לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּדִיקוֹת שֶׁבִקֵּשׁ הַרוֹפֵא.
- מ' רמא קי
 ישבח הנמֵעַן שְׁמוֹזֶה אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, אֲשֶׁר
 זְהוּ תַקּוּן לַפָּנִים הַבְּרִית.
- מ' רמב קיא
 ישכנע אשה לא להתגרש מבעלה, ובפרט שבעלה משתדל לרצותה
 ולעזרה ועוד ישנם גם ילדים, אז למה להיות פעוסה ועצבנית עליו?!
- מ' רמג קיב
 יחזק על שלום-בית, שזה משרה את השכינה בבית, ויפליג במעלת
 הפצה.
- מ' רמד קיג
 יחזק על מדת השמחה שהיא העבודה הכי קשה, כי הסמ"ך-מ"ם סוחב
 את האדם לעצבות, ולכן צריכים למסור נפשו על שמחה. ולשמע פלי
 זמר, ולבקש על זה הרבה את הקדוש-ברוך-הוא.
- מ' רמה קיד
 יבהיר לאשה, שכל זמן שיהיה לבעלה קשר עם איזה שכור, אז זו סכנה
 לשלום-בית שלהם, ולכן יזהירה שתרחיק את בעלה מאותו פרנש חוטא
 ומחטיא את הרבים.
- מ' רמו קטו
 יחזק על מדת השמחה, ולא להיות בכעס פלל, אשר זה הורס את הבית.
- מ' רמז קטז
 יזהיר לשמר על הבן, שלא ידרדר, כי הוא עושה שטיות והבלים.
- מ' רמח קטז
 יורה לאשה להמשיך עם הגלגלות, ויעזר על מדת השמחה ועל כבוד
 האשה.
- מ' רמט קיז
 יזהיר נערה מאיזה נוכל שאמלל אותה, שתברח ממנו ותנתק את הקשר,
 כי אחרת יאמלל אותה לכל החיים.

- מ' רנ.** קיט
 יִבְהִיר לְאֵם אֶת מַצְבֵּה הַחֲמוֹר שֶׁל בְּתָהּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וַיֹּרֶה לָּהּ
 לְנִסּוֹת לְהַשְׁפִּיעַ עַל הַבַּת לְטוֹבָהּ, אֲף שְׁנֵה קָשָׁה, אֲף כָּל הַחַיִּים הֵם
 נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים.
- מ' רנא.** קיט
 יוֹרֶה לְבַחֲוֶרָה לְקַחַת עֲצָמָה בְּיַדֶּיהָ, וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הַפְּקָרוֹת, אֲשֶׁר
 יוֹרִידוּהָ לְבֹאֵר שַׁחַת.
- מ' רנב.** קכ
 יוֹרֶה לְבַעַל לֹא לְהִתְעַרֵּב בְּעֲנִינֵי הַבַּיִת וְהַמְטַבֵּחַ, כְּדֵי שְׁלֹא יִגִּיעַ לְחַכּוּכִים
 עִם אִשְׁתּוֹ, וַיַּעֲזְרוּ עַל לְמוֹד מְקַרָּא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ. שְׁנֵה יִתֵּן לוֹ
 טַעַם נִפְלֵא וְעֲנֵג בְּחַיִּים חַיּוּתוֹ.
- מ' רנג.** קכ
 יוֹרֶה לְאִשָּׁה לְהַשְׁלִים עִם בַּעְלָהּ, וּבְפָרֵט שֶׁכָּבֵר אָרְסוֹ אֶת הַבֶּן, אֲזִי לֹא
 יָאֵה לְהוֹרִי הַחֲתָן לְהִתְקוּטֵט בְּיַנְיָהֶם.
- מ' רנד.** קכא
 יוֹרֶה לְבַחֲוֹר לְחַדֵּל לְרוּץ אַחַר שְׂדֻכְנִים וְשְׂדֻכְנִיּוֹת, וְהַעֲקֹר שִׁישְׁקִיעַ רֹאשׁוֹ
 בְּלְמוֹד הַתּוֹרָה וְאִמִּירַת הַתְּפִלוֹת בְּקוֹנְטְרַס "מְצִיאַת הַזּוּוּג", וְשִׁיתְּבוֹדֵד
 אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְכֵן יִמְצֵא זּוּוּגוֹ.
- מ' רנה.** קכב
 יוֹרֶה לְשֹׂאֵל שְׂאֵלַת רַב, כִּי הֵן הַלְכוֹת שְׂגוּבָלוֹת בְּכִרְיֻתוֹת, וְהַעֲקֹר שְׁלֹא
 לְהַפְגִּס בְּלַחֲץ, כִּי גְדוֹל אֲדוּגָנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.
- מ' רנו.** קכב
 יִחְזַק לִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדִּיק
 וּבְמִשְׁפָּט, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּאִמּוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- מ' רנז.** קכג
 יִחְזַק עַל שְׂמִחָה שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחַנִי, וּבְנוֹדָאֵי
 אַחַר הָרַע יָבּוֹא הַטּוֹב.
- מ' רנח.** קכג
 יוֹרֶה לְנִמְעֵן לְהַשְׁאֵר בְּמִשְׁרָה שְׁנִמְצָא עִתָּהּ, כִּי תְלוּיִים בּוֹ כְּמָה מְאוֹת
 נְשִׁמוֹת, וַיֵּאחַל הַרְחָבָה בְּפִרְנָסָה.

- מ' רנט** קכד
 יחזק שלא להשבר משום דבר, ולדבק עצמו בו יתברך, ולהתמיד
 בתורה הקדושה, שנים מקרא ואחד תרגום, שזה סגולה להנצל מפל
 הצרות.
- מ' רס** קכה
 יעורר על השיחה בינו לבין קונו, שזו העצה לכל הישועות, ועל ידי זה
 רואים נסים נגלים.
- מ' רסא** קכח
 יעודד אשה שידיבר עם בעלה, ובנדאי יסתדרו הענינים על הצד הכי
 טוב, העקר להיות בשמחה.
- מ' רסב** קכו
 יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, פי מפל הדברים צועק פבוד השם
 יתברך, ואדם צריך להרגיל עצמו לחיות רק עם הקדוש-ברוך-הוא.
- מ' רסג** קכז
 יענה אודות הכשר של העדה התרדית, שהוא הכשר מצין, ויכולים
 לסמך עליו.
- מ' רסד** קכז
 יחזק על אמונה פשוטה בו יתברך, ויבהיר, שיש הרבה דברים שאיננו
 יכולים להבין, והכל מנסתרות תמים דעים.
- מ' רסה** קכח
 יורה על הדבקות בו יתברך, ויפליג במעלת למוד זהר, שמנקה את
 האדם, וכמו שנתן הארז"ל תקוין על כך.
- מ' רסו** קכט
 יאחל רכב חדש, שלא יצטרכו להטלטל בדרכים, ויחזק על אמונה
 פשוטה וכל מה שצריך לבקש רק ממנו יתברך, פי הוא יתברך טוב
 ומיטיב לכל.
- מ' רסז** קל
 יחזק על אמונה פשוטה ולהיות בשמחה. ויבקש לכתב לו איך מתנהל
 הכלל, פי זו הפננה שלו.
- מ' רסח** קל
 יחזק על שמחה ולשמח את נשמות ישראל שעובר עליהם פחדים
 ויראות, ויורה על הדבקות בו יתברך.

- מ' רסט** קלב
מכתב פללי לאנשי שלומנו, בו יעוררם שהיות ששרו של ישמעאל משתולל, אזי לא פדאי לצאת לעירות הגדולות, ואלו שיוצאים להפצה שילכו במושבים הקטנים, ושלוחי מצוה אינם נזוקים. ויעורר על אחדות ושלום בין אנשי שלומנו.
- מ' ער** קלג
יחזק על אמונה פשוטה, ועל תפלה והתבודדות, ועל שמחה ולשמח את אשתו, ועל למוד חמש ורש"י עם התרגום בכל שבוע.
- מ' רעא** קלד
יתנה צערו מאיזה שכור חוטה, שמחטיא את הרבים והורס משפחות, ויקנה שסופו יבוא במהרה, ויבקש את הנמצן להמשיך לעסק בעבודת הקדש לקרב את בני ישראל אליו ותברך, וירגיל על השיחה בינו לבין קונו.
- מ' ערב** קלו
יורה לנמצן שלא לעבור לגור בבתים, ששם עלול להתקלקל, ועדיף שישאיר ביבנאל.
- מ' רעג** קלז
ישבח הנמצן שזוכה לסיים בכל יום ח"י פרקים משניות, וכן שלומד את הדף היומי, ויאחלו בזכות ששם הקדשה ב"אשר בנחל", שאשתו תעבר את הכל בנקל.
- מ' רעד** קלז
יורה שלא להיות עצבני, ולא לפגע בפלה, אשר היא רגישה מאד, והעקר להיות חזק באמונה פשוטה בו ותברך, ולהתפלל התפללות במנין, וללמד בכל שבוע שנים מקרא ואחד תרגום, שזה מזכר את הנפש.
- מ' ערה** קלח
ירחיק מן העצבות, ויאחל מציאת הזיוג, והעקר להיות חזקים באמונה, ואז רואים נסים נגלים.
- מ' רעו** קלח
ירגיל על הדבור אליו ותברך, שעל ידי זה זוכים לראות נסים נגלים, ומה שתפלה פועלת, שום דבר אינו פועל.

מ' רעז קלט
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּרַגַע שְׁחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, כְּבָר צְרִיכִים לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר,
 וְלַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ.

מ' רעח קמ
 יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְלִידַע שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מְנַהֵיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
 וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וַיְהַגִּיל עַל הַדְּבוּר אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁזֶּוּ הַמַּתְנַה
 הִכִּי יָפָה שְׁקִבְלָנוּ מִרַבְּנוּ ו'ל.

מ' רעט קמא
 יִחַזַק עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְזֹאת עַל-יְדֵי שְׁמֵרָגִילִים עֲצָמוֹ לְדַבֵּר
 אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵּךְ.

מ' רפ קמב
 יִחַזַק בְּחֹר יְשִׁיבָה לְלַמֵּד עַל-פִּי סֵדֶר הַרְף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, וַיִּחַזְקוּ
 שְׂיִמְצָא לוֹ שְׂדוּף טוֹב, הַעֲקֹר לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֱלֹהֵי יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁזֶּוּ
 הַצְּלָחָה נִצְחִית.

מ' רפא קמג
 יִחַזַק עַל צְנִיעוּת כְּרֵאוֹי לְבַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זִמְזוּה זֹכִים לִישׁוּעוֹת
 גְּדוּלוֹת.

מ' רפב קמד
 יִחַזַק בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיֵּאֱחָל בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

מ' רפג קמה
 יִחַזַק בְּחֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּדוֹת, וּבְנֻדַּאי יִזְכֶּה
 עַל-יְדֵי-זִמְזוּה לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

מ' רפד קמז
 יִחַזַק בְּחֹר עַל שְׂמִחָה וְעַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל הַשִּׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין
 קוּנוֹ.

מ' רפה קמח
 יוֹרָה לְקָרֵב אֵיזוֹה בְּחֹר, וְלֹא לְרַחֵק מִמֶּנּוּ, וְכֵף לְשִׁמְרוֹ שְׂלֵא יֵצֵא לְתַרְבוֹת
 רְעָה.

מ' רפו קמט
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִבְהִירָם מִשְׁמַעוֹת חֲדָשׁ
 מִנְּחָם-אָב, הִינּוּ שְׂאֵנוּ מְנַחֲמִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, שְׂאֵף שְׂגָלֵינוּ מִשְׁלַחַן

אָבִינוּ, כִּי חָרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, אַךְ עָדִין אָנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ וּמוֹסְרִים וְנִפְשָׁנוּ
עֲבוּרוֹ וְכוּ'. וַיִּחְזַק עַל אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, וְעַל חֲנוּף הַיְלָדִים, לְשִׁמְרָם מִכָּל
מִשְׁמָר, כִּי הִשְׁטָן מְרַקֵּד בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְהַכְשִׁילָם בַּפֶּגֶם הַבְּרִית.
וַיַּעֲוֹר עַל הַתְּמִדָּה בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר טוֹב סַחֲרָה מִכָּל
סַחֲרָה, וְכָל יוֹם יוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת טוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי.

מ' רפז קמט
יֵאָחַל לְבַחֲרוֹ בַר-מִצְוָה שִׁיְהִיָּה צַדִּיק וְלִמְדָן, וַיִּשְׁבְּחוּ שְׂזוּכָה לְסִיִּם אֶת
הַש"ס.

מ' רפח קנ
יִתְנָה צַעֲרוֹ עַל כָּךְ שֶׁהַנְּשִׁים הַצְּעִירוֹת אֵינָן מְסַתְּפֹרוֹת, וַיִּתְּלָה הָאִשָּׁמָה
בְּפִלּוֹנִית, וַיִּקְפִּיד עָלֶיהָ מְאֹד.

מ' רפט קנא
יִוָּדָה עַל הַתְּרוּמָה שֶׁנִּתְּנָה הַנִּמְעָן, וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת אַחִיו, שִׁיאֲמַר לוֹ לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם אֶת הַמֵּאֲמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֻלְקֵי א', סִימָן כ"ה, וְלוֹמַר עַל
זֶה אֶת הַתְּפִלָּה בְּ"לִקוּטֵי תְּפִלוֹת" וְכַךְ יֵצֵא מִהַדְּמִיוֹן.

מ' רצ קנא
יִתְפַּלֵּל עַל בַּעַל הַנִּמְעָנָה שֶׁיֵּשׁוּב בְּשָׁלוֹם, וַיִּשְׁלַם כָּל חוֹבוֹתָיו, וַיִּבְקֶשֶׁה
שֶׁלֹּא לְגַדֵּל שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה, כִּי כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵית בָּאוֹת מִחֲמַת זֹאת, וַיַּעֲוֹר
עַל הַתְּבוּדוֹת.

מ' רצא קנב
יִיעֵץ לְקַחַת אֶת פְּלוֹנִית לְגַנְּנָת, וְהַעֲקָר לְהַחְדִּיר בְּיַלְדִים יְרֵאת שְׂמִים.

מ' רצב קנב
יִחְזַק גַּנְּנָת לְקַחַת אֶת הַעֲבוּדָה, וְהַעֲקָר לְהַחְדִּיר בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה
פְּשוּטָה.

מ' רצג קנג
יַעֲוֹר לְשִׁמּוֹר עַל הַצְּנִיעוּת, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ שׁוֹנֵא זְמָה, וְאֵין מִלְּאֵךְ הַמּוֹת
בָּא אֵלָא כְּשִׁפּוּרְצִים אֶת גְּדְרֵי הַצְּנִיעוּת. וְלִכֵּן בּוֹכוֹת הַצְּנִיעוּת שֶׁל בְּנוֹת
יִשְׂרָאֵל, לֹא יִפְלוּ טִילִים בְּיַבְנָאֵל.

מ' רצד קנד
יִצְטַעַר עַל הָעוֹל שֶׁנֶּעֱשֶׂה לְנִמְעָנָה בַּמִּשְׁרָד, וַיִּחְזַקָּה וַיֵּאֲמָצָה. וַיִּוָּדָה לָהּ
לְשִׁמּוֹר עַל חֲנוּף בְּתָהּ שִׁפּוּרְצָת אֶת גְּדְרֵי הַצְּנִיעוּת.

- צ' רצה** קנד
 יֹכִיחַ בַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁתַּחֲזֹר בַּתְּשׁוּבָה, וְתִשְׁמַר עַל הַעֲנִיעוֹת, כִּי אֵין הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מוֹחֵל עַל דְּבָרִים כָּאלֹה. וְאוֹי לֵה אִם תִּמְשִׁיךְ לַיְלֵךְ וּלְהַתְּנֵהג בְּחֻצִּיפוֹת.
- מ' רצו** קנה
 יֵאָחַל שְׁלוֹם-בֵּית, וַיִּבְקֹשׁ אֶת הַבַּעַל שֶׁאֲשׁוֹתוֹ תִּגְלַח שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה, כִּי הִזְהַר מִקָּלֵל בֵּית שֶׁאֲשָׁה הוֹלֶכֶת בּוֹ עִם הַשְּׁעֵרוֹת.
- מ' רצו** קנו
 יוֹרֵה לְבוֹגֶרֶת "בֵּית פִּיגָא" לְבוֹא לְלֵיל שְׁנֵי שְׁמֵתֵאֲסֻפוֹת כָּל הַנָּשִׁים, וַיֹּכִיחֶהּ לְסַפֵּר שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה, וְלֹא לְהַקְל בְּזֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן.
- מ' רחצ** קנו
 יִשְׁמַח עַל שֶׁהִנְמַעְנַת הַשְּׁתַּתְּפָה בְּלֵיל שְׁמִחָה עִם כָּל חֲבֵרוֹתֶיהָ, וַיּוֹרֵה לְהַסְתַּפֵּר וְלֹא לְהִתִּיחַס לְמָה שֶׁהִסְבִּיבָה אוֹמֶרֶת.
- מ' רצט** קנז
 יִחְזַק לְחַשֵּׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלִשְׁמַח שְׂזִכְנוֹ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּי כְּזֶה, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- מ' ש** קנח
 יִשְׁבַּח הַנְּמַעְנַת שֶׁאֲרָגְנָה אֶת הַתְּאֲסֻפוֹת הַנָּשִׁים בְּלֵיל שְׁנֵי, וַיִּחְזַק וַיֵּאֱמָצָה.
- מ' שא** קנט
 יֵאָחַל רְפוּאת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, וְלִקְחַת תּוֹסֶפֶת בְּרוּל, שְׁזֶה מְחֻזָּק.
- מ' שב** קנט
 יִרְגִּיל עַל הַדְּבִוֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל שְׁמִחָה.
- מ' שג** קס
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶה זְכוּת הַרְבֵּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.
- מ' דש** קסא
 יִשְׁמַח לְשִׂמְעַע עַל הַתְּמַדַּת הָאֲבָרְכִים בְּכוֹלֵל, אֲשֶׁר בְּזֶה עוֹשִׂים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְקוֹם לְשֵׁרוֹת בּוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.
- מ' שה** קסב
 יֵאָחַל רַב נַחַת, וַיִּבְשֵׁר עַל הַצְּלַחַת הַבַּת, שֶׁרְאוּי לְמַצֵּא לָהּ שְׂדוּדָה הַכִּי טוֹב, וַיּוֹרֵה לְשִׁמּוֹר עַל הַבֶּן הַקָּטָן שֶׁהוּא שׁוֹבֵב.

- מ' שו קסב
יִיעֵץ לְנִסְעַ רַק בְּרִשּׁוֹת הָאִשָּׁה, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- מ' שז קסג
יִחֲזַק בְּחֹזֶר שְׂמַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּרוֹשָׁה, וַיְזַהֲרוּ לְרַחֵק מְלִיצָנִים.
- מ' שח קסד
יִבְקֹשׁ לְשָׁנוֹת אֶת זְמַנֵּי פְתִיחַת הַמְּקוֹה, כְּדֵי שְׁלֹא תִהְיֶה בּוֹשָׁה לִילָף.
- מ' שט קסד
יִבְהִיר הַיָּכֵן כְּתוֹב בְּסִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל מִמַּעַלַת חֲשִׁיבוֹת לַמּוֹד ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְכֵן יִפְלִיג בְּמַעַלַת הַנְּסִיעָה לְאוֹמֵן דִּיקָא לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.
- מ' שי קסו
יִוָּרֶה לְהַזְדַּרֵּז עִם הַסֵּפֶר תּוֹרָה, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה גָמוֹר עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיַּעֲזֹר
עַל שְׂמֻחָה, שְׁעַל יָדָה עוֹבְרִים עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים.
- מ' שיא קסז
יִחֲזַק שְׁלֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאֵף אֶחָד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּזְכֶּה
לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.
- מ' שיב קסז
יִשְׂבַּח בֵּת יִשְׂרָאֵל שְׁנוֹהֶגֶת בְּצַנִּיעוֹת, וּמְתוֹנֶהֶת כְּרֹאוֹי, וַיִּוָּרֶה לוֹמַר בְּכָל
יוֹם יוֹם תְּהִלִּים.
- מ' שיג קסח
יִחֲזַק לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ וְלֹא לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ
עַל-כָּל-פְּנִים חֲמֵשׁ דְּקוֹת בְּיוֹם, אֲשֶׁר זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית שְׁאִין כְּמוֹתָהּ.
- מ' שיד קסח
יִצְטַעַר בְּצַעַר הַנִּמְעָנָה, וַיֵּאחַל טוֹב תְּמִיד.
- מ' שטו קסט
יִצְטַעַר עַל שֶׁהֵבֵן מִדְּרָדֵר, מֵאִז שֶׁהִתְחַבֵּר אֶל הַבֶּן-דָּוִד, וַיִּקְנֶה לְרַחֲמֵי
שְׂמִים שִׁישְׁתָּנָה, וַיִּכְשֹׁר עַל הַבֶּן הַשְּׁנַי שְׂמַצְלִיחַ מְאֹד, וְעוֹלָה בְּצַבּוֹרַת
הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ.
- מ' שטז קסט
יִוכִּיחַ הַנִּמְעָן שְׂמַפְקִיר עֵינָיו וְחוֹטֵא בְּפִגְם הַבְּרִית, וַיִּדְבֹּר עַל לְבוֹ לְשׁוֹב
בְּחַשְׁבּוֹהָ שְׁלָמָה, וְלִהְתַּרְחַק מֵהַבֶּן דָּוִד שְׂמַקְלָקְלוֹ וְכוּ'.

- מ' שיז** קעא
 יבטיח לנמענת שיעשה מאמצים למצא בעבורה עבודה, ויאחל לה רק טוב.
- מ' שיח** קעא
 יספר לאב את הקשי שיש לו עם בנו, אף שרואה אצלו השתפרות יפה, והעקר צריכים להרבות בתפלה, אשר אינה חוזרת ריקם.
- מ' שיט** קעב
 יאחל רב נחת עם הבן, אף שקשה עמו.
- מ' שכ** קעב
 ישבח הנמען שמחזק את תושבי המקום ומקרבם אליו יתברך, אשר אין דבר גדול מזה.
- מ' שכא** קעג
 יוכיח הנמען לשוב תכף ומיד בתשובה שלמה, פי השם יתברך שונא נאוף, ואוי למי שנשקע בזה, סופו מר מאד.
- מ' שכב** קעד
 יפליג במעלת הפצת אור רבנו ז"ל, אשר זו זכות הרבים מאין כמוה, ויאחל אריכות ימים ושנים בזכות זה.
- מ' שכג** קעד
 יזהיר הנמען מפני הסמ"ך-מ"ם האורב עליו לשבר את ביתו, ושיכרח מאיזה שכור חוטא ומחטיא את הרבים, והעקר להדביק עצמו בו יתברך, ולחשב רק ממנו יתברך, אשר זה מטהר את המח והלב.
- מ' שכד** קעה
 ישמח שהנמען נסע לציון רבנו ז"ל עם אשתו בפעם הראשונה, אשר פדאי לרדת לזה העולם רק בשביל להגיע אל ציון רבנו ז"ל וכו', וייעץ אודות הצעת עבודה.
- מ' שכה** קעו
 יחזק על שמחה, שהיא רפואה נגד כל המחלות, וכן לקנות את מדת הסבגנות, שרק על ידה אפשר לעבר את זה העולם בשלום, ולשמור על שלום-בית וכבוד האשה.
- מ' שכו** קעח
 יעורר למסור הנפש על נקדת השמחה, אשר היא הגאלה הפרטית, ומרחבת את הדעת.

- מ' שכז** קעט
מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבהירם משמעות "שבת חזון", ויבקש לשמר על אחדות ואהבה ולרחק ממחלוקת, שזו הייתה סבת החרבון, ויעורר על למוד דף היומי ועל התמדת התורה בכלל, וכן לשמר על חגיף הילדים, ולבקש עליהם בכל יום מאתו יתברך, ואז רואים את הנסים שזוכים להם.
- מ' שכח** קפא
יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, ויורה העקר לכבד זה את זה, והשם יתברך ישמרם מכל רע.
- מ' שכט** קפב
יבשר על השדוף שיוצא לאור, והעקר לא להתפחד משום דבר, כי הכל יעבר בשלום.
- מ' של** קפג
ידבר אודות הבת, שישתדל למצא לה שדוף טוב, ואודות הבן יתנצל שאין בכחו לקחתו ללמד אצלו, כי אצלו לומדים רק בחורים שרוצים ללמד ולהתעלות בעבודת השם, ויחזק ויעודר.
- מ' שלא** קפד
יורה למנהלת שלא לפחד מאף אחד, ואף שמנסים להתנפל לה, שלא תחשש ולא תפגס בלחץ, והעקר לחנף את הבנות למדות טובות ויראת שמים.
- מ' שלב** קפע
יחזק על מדת השמחה, כי כל הצרות נובעות מהעדרה וכו', ומוהרנ"ת ז"ל הבטיח לאחד מאנשי שלומנו, שאם יהיה בכל יום בשמחה, אזי לא יראה פני גיהנום. וירגיל על הדבור אליו יתברך, וישמח שהנמען מרכז את הקיטנה, ויאחלו הצלחה רבה.
- מ' שלג** קפו
יורה להתחזק, ועקר ההתחזקות הוא על ידי שמחה, ואף שזה קשה, צריך להכריח עצמו לשמח ולשמח את אחרים.
- מ' שלד** קפז
יבהיר, מתי לומדים את הדף היומי בערב תשעה באב ובצום בעצמו, ויפליג במעלת למוד דף גמרא, אשר הוא תקון לפגם הברית.

מ' שלה קפח
 יוֹרָה לְנִמְעַן עַל הַסֵּפֶר שֶׁהֵבִיא לוֹ, וְעַל שְׁעוֹרֵר אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְהִיּוֹת
 בְּאַחֲדוּת, אֲשֶׁר רַק בְּזֶה תְלוּיָהּ הַגְּאֻלָּה.

מ' שלו קפח
 יוֹרָה לְדַבֵּר עִם הַבְּנוֹת בִּירְאֵת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים — פּוֹעֵל.
 וּבַעֲקָר לְתַפֵּס אֶת הַחֲלָשׁוֹת וּלְדַבֵּר עַל לִבָּן, כִּי הֵן צְרִיכוֹת הַמּוֹן חַזוּק
 וְאַהֲבָה.

מ' שלז קפט
 יַחֲזִיק עַל יְרֵאת שָׁמַיִם, וְלוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", אֲשֶׁר זֶה שׁוֹרֵף אֶת
 כָּל הָרַע שֶׁנִּדְבַק בְּאָדָם.

מ' שלח קצ
 יוֹרָה לְמַשְׁפַּחַת ... לְהַתְחִיל לְמַכּוֹר גַּם תְּלַבֶּשֶׁת אַחֲדָה כַּהוֹרְאֵת הַמְּנַהֵלֶת,
 וְכִף יוֹכְלוּ בְנוֹת בֵּית-סֵפֶר לְרַכֵּשׁ אֲצֵלָה אֶת הַתְּלַבֶּשֶׁת.

מ' שלט קצ
 מְכַתֵּב אֶל אִמֵּהוֹת בֵּית-סֵפֶר "בֵּית פִּינָא" בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יוֹרֵם לְקִנּוֹת
 תְּלַבֶּשֶׁת אַחֲדָה לְכָל תַּלְמִידָה וְתַלְמִידָה, וַיִּבְקֶשׁ שְׂתוּף פְּעֵלָה, הִיּוֹת
 שִׁישְׁנוֹ צוֹת נִפְלֵא בְּבֵית-סֵפֶר, וּבְכַחוֹת מְשַׁתְּפִים יִבִּיאוּ לְתוֹצְאוֹת טוֹבוֹת
 לְרֵאוֹת פְּרֵי הַלּוּלִים.

מ' שמ קצא
 מְכַתֵּב כְּלָלִי אֶל מוֹרוֹת בֵּית-סֵפֶר, בּוֹ יְבָרְכֵן, שֶׁתְּהִינֶנָּה שְׁלִיחוֹת נְאֻמֹּת
 לְחִנּוּף אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַמּוּנָה, לְיְרֵאת שָׁמַיִם וּלְמִדּוֹת טוֹבוֹת, וַיַּעֲוֹרְרֵן
 עַל אַחֲדוּת וְאַהֲבָה.

מ' שמא קצב
 יוֹרָה לְמְנַהֵלֶת לְהַפְרִיד אֶת הַתִּיכּוֹן מִבֵּית-סֵפֶר, וְשֶׁהִקְטִנּוֹת לֹא תְהִינֶנָּה
 מְעַרְבוֹת עִם הַגְּדוּלוֹת, וְהַעֲקָר שֶׁתִּדְאָג לְאוּרְיָה טוֹבָה בֵּין הַמּוֹרוֹת
 וּלְשִׁבְחָן עַל עֲבוֹדָתָן, וְלֹא לְעַרְף בְּקִרְתָּן, וְלַעֲבֹד בְּשְׂתוּף פְּעֵלָה וּבְהַרְמּוּנָהּ
 מְשַׁלֶּמֶת בְּמַטְרָה אַחַת — לְהַחֲדִיר בְּבְנוֹת אִמּוּנָה בְּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ וְאַמּוּנַת
 חֻקִּים, צְנִיעוּת וְיְרֵאת שָׁמַיִם.

מ' שמב קצג
 יִבְשֵׁר לְנִמְעַן שִׁישְׁלָם לוֹ שְׂכִירוֹת עַל שְׂמִחְזִיק אֶת הַסֵּפֶרִים בְּמַתְתּוֹ,
 וְיִוְרָהוּ לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל שְׂזֻכָּה לְמַצָּא לְבָנוּ שְׂדוּף טוֹב, אֲשֶׁר
 בְּנֵדָאֵי זֶה בְּזֻכוֹת שְׂמֵאֲכֶסֶן אֶת הַסֵּפֶרִים הַקְּדוּשִׁים.

- מ' שמג** קצד
 יוֹרָה לְמִסֵּר אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים שְׁשׁוּלַח — לְאַכְרֵךְ ... וְהוּא יַחְלֶקֶם
 לְיַעֲדָם, כִּי זֶה עֲנִיָּן שֶׁל פְּקוּיַת גִּפְשׁ.
- מ' שדמ** קצה
 יוֹרָה לְנִמְעָן לְדָאג שְׁאָחִיו יֵצֵא מִיְבִנְאֵל, הֵיזוֹת שֶׁהַשְּׁמוּעוֹת עָלָיו אֵינָן
 טוֹבוֹת, וְחָבֵל לְעָרֵב גּוֹרְמִים חִיצוֹנִיִּים. וַיִּחְזַק עַל קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה
 וַתִּפְּלֶה בְּמַנְיָן.
- מ' שמה** קצה
 יוֹכִיחַ אָב שֶׁיִּשְׁמֹר עַל בְּנוֹ, אֲשֶׁר מְדַרְדֵּר מִיּוֹם לְיוֹם, שְׁאֵם לֹא יַעֲשֶׂה כֵן,
 יֵאבֹד אֶת הַבֵּן לְגַמְרֵי.
- מ' שמו** קצו
 יִבְשֵׁר לְכֻלָּה דְרִישׁוֹת שְׁלוֹם טוֹבוֹת מִחֲתָנָה, וַיִּבְקֶשֶׂה לְשֹׁמֵר עַל עֲצֻמָּה
 וְלִרְחֹק מִבְּנוֹת מְקַלְקְלוֹת, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאַמוּנָה.
- מ' שמוז** קצז
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁמִּמְשִׁיף לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה, וַיֵּאחֲלוּ בְּזִכְרוֹת זֶה יְלָדִים
 טוֹבִים.
- מ' שמח** קצח
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, וְכַמְּאֹמֶר מוֹהֲרֵינֵי
 וְ"ל: עַל כָּל כְּפִית "הַתְּעוֹרוֹת" צְרִיכִים צִלְחַת שְׁלֵמָה שֶׁל "הַתְּחַזְּקוֹת".
- מ' שמש** קצט
 יִצַּעַן אוֹדוֹת הַדִּירָה לְבֵרַח מִשָּׁם, וַיִּחְזַק שְׁלֵא לְשִׁים לֵב לְהַעֲרוֹת הַזּוּלָת,
 וְהַעֲקֵר לְהַתְּחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.
- מ' שנ** קצט
 יִפְּלִיג בְּעֲנִיָּן הַצִּלְת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתֵּן לְבַחֲוֹרִים הַיּוֹצֵאִים
 לְקָרֵב קְמִיעוֹת, אֲשֶׁר מִי שִׁיְהִיָּה לוֹ קְמִיעַ, מִבְּטַח לוֹ שְׁלֵא יִקְרָה לוֹ מְאוֹם.
- מ' שנה** ר
 יִצַּעַן לְנִמְעָן, אִם לְקַחַת אֶת מִשְׁרַת הַמְּלַמְּדוֹת אִם לֹאו, הַעֲקֵר לֹא
 לְהַתְּבַלְּבֵל וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה.
- מ' שנב** רא
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר עֲתָה הוּא הַזְּמַן לְחַזֵּק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי הַזּוּכָה

תְּכַן הַעֲנִינִים

לְשִׁמְחָם וּלְחַלֵּק לָהֶם קַמִּיעוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל תְּפִלָּה
וְהַתְּבוֹדָדוֹת.

מ' שנג רב

יִוְדָה עַל הַדּוֹ"חַ שֶׁקָּבַל, וַיִּקְוֶה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ לְטַהֵר אֶת מַחְנֵנוּ שְׂיִהְיֶה
כָּרֵם זֶךְ וְנָקִי.

מ' שנר רב

יִבְהִיר, שְׁלַעֲתִים מְגַלִּים לְאָדָם מֵהַ שְׁהוֹלֵךְ לְקִרְוֹת עִתּוֹ בְּחִלּוֹם, וַיַּעֲוֹרֵר
עַל תְּפִלָּה בְּמַגֵּן וְעַל לְמוֹד שְׁעוֹרִים קְבוּעִים, וְלִהְשֹׁמֵר מִחֲטָאִים, אֲשֶׁר
הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְקַפֵּיד עַל כֶּן.

מ' שנה רג

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת אִשָּׁת הַנִּמְעָן שְׁעוֹסֶקֶת בְּגַמְלִיּוֹת חֲסָדִים, וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְסִיעַ
לְאִשָּׁתוֹ וּלְתַמָּךְ בָּהּ בְּעִבּוּדַת הַחֲסֵד שְׁלָהּ.

מ' שנו רד

יַעֲוֹד הַנִּמְעָן שְׂיִמְצָא בְּעִבּוּרוֹ שְׂדוּף טוֹב, הָעֵקֶר שְׂיִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וַיִּלְמַד
ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָהּ.

מ' שנו רד

יַעֲוֹרֵר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל לְמוֹד חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת שְׂמַצִּיל מֵעִבּוּרֹת חֲמוּרוֹת.

מ' שנח רה

יַעֲוֹרֵר לְרַקֵּד וּלְשַׁמֵּחַ, כִּי הִנֵּה הִנֵּה הוֹלְכִים לְהַגָּאֵל, וּבּוֹדָאֵי זֶה תְּלוּי בְּנוֹ,
אִם נִהְיֶה בְּאַחֲדוֹת וְאַהֲבָה, נוֹכַח לְמִשְׁפָּךְ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ לְזֶה הָעוֹלָם.

מ' שנט רז

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַנִּמְעָן שְׂמַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְחַלֵּק גַּם אֶת
הַקַּמִּיעוֹת אֲשֶׁר זֶה שְׂמִירָה שְׁלֵא לְהַגְזֹק.

מ' שס רז

יִשְׁבַּח מְחַנְכֵת שְׂמִשְׁקִיעָה בְּחַנוּף הַבְּנוֹת, אֲשֶׁר אֵין זְכוֹת גְּדוּלָה מְזוּ,
וְהָעֵקֶר לְעוֹרְרָן עַל צְנִיעוּת וְלֹא לִישָׁב בְּמְקוֹמוֹת לֹא רְאוּיִים.

מ' שסא רז

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מְחַנְכֵת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לִירְאֵת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזָהּ.

- מ' שסב רח
יעורר על שלום־בית ואהבה הדדית, אשר על־ידי־זה משרים את השכינה, ויורה בענין הצום לאשה הרה שאינה חשה בטוב.
- מ' שסג רט
ירגיל על הדבור אליו יתברך, שאין למעלה מזה.
- מ' שסד רט
יורה לאשה הרה לשמר על בריאותה, ואם אינה חשה בטוב בצום, שתראה לשתות וכו'. ויעוררה לאפשר לבעלה לנסע לציון רבנו ז"ל לראש השנה, פי רבנו ז"ל הוא העורך־דין הכי גדול, וכלנו צריכים ישועות ורחמים.
- מ' שסה רי
יחזק על מדת השמחה, שהיא הדבקות בו יתברך, ומרחבת את הדעת, והיא הרפואה והיציאה מכל המחלות והחלאים רעים.
- מ' שסו רבי
מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם שלא להתפחד כלל, וכל זמן שיש אהבה ואחדות, שום טיל לא יפל בביבנאל. ויעוררם לשמר על הנער שלנו, שלא יתחברו עם קוצים ודרדרים.
- מ' שסז ריג
יחזק על מדת השמחה, אשר מכניסה ישוב הדעת, ואדם צריך לבקש בכל יום ממנו יתברך, שיזכה להיות בשמחה ולרחק מן העצבות והמרירות.
- מ' שסח רטו
יחזק על שמחה, ויבטיח אורות הַבֵּן שִׁיחֹזר יְהוּם מְלֻטֶשׁ, אף שיש הרבה עבודה עמו.
- מ' שסט רטו
יזהיר לשמר על חקי הנהיגה, כי זה גובל בפקיח נפש, ויעורר על שמחה, שזה סוד ההצלחה.
- מ' שע רטז
ישבח הנמען שלומד "לקוטי־הלכות", שעל־ידי ספר זה יכולים להבין את דעת רבנו ז"ל. ויספר על עצמו שבהיותו בחור למד "לקוטי־

הַלְכוֹת", שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה שְׁעוֹת רְצוּפוֹת בְּכָל יוֹם. וְזֶה מֵה שְׁמַחֲזִיק אוֹתוֹ
כָּל הַשָּׁנִים.

מ' שעא ריז

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַשְּׁמִחָה, אֲשֶׁר הִיא הַגְּאֻלָּה, וְהַעֲצָבוֹת זֶה הַקְּלָפוֹת, וַיִּזְהֵר
לוֹמַר בְּכָל יוֹם "תִּקְוֵן הַקְּלָלִי", שְׁזֶה תִּקְוֵן לִפְנֵים הַבְּרִית, וְכֵן לְשִׁיחַ בֵּינוֹ
לְבִין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

מ' שעב ריח

יִחֲזַק עַל שְׁמִחָה שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִבְקֶשׁ עַל זֶה בְּכָל יוֹם מֵאִתּוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וַיַּעֲזֹר עַל סְבָלְנוֹת כָּל־פִּי הָאִשָּׁה וְלִשְׁמַח אוֹתָהּ, שְׁזֶה גוֹרֵם
לְגוֹן-עֵדוֹן בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

מ' שעג רכ

יִזְדָּה לְנִמְעָן שֶׁשָּׁמְשׁוּ בְּאִמּוּנָה בְּעַת שֶׁהָיָה בִּיבְנָאֵל, וַיֵּאחֲלֵ לוֹ בְּזִכּוֹת זֶה
שְׂכָר מֵאִתּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וַיִּזְדָּה עַל מַדַּת הַוַּתְרָנוֹת בְּבַיִת, אֲשֶׁר זֶה סוּד
הַהַצְּלָחָה בְּנִשְׁוֹאִין, וְכֵן לְכַבֵּד וְלִיקָר אֶת אִשְׁתּוֹ, שֶׁהִיא שׁוֹמֵרַת אוֹתוֹ מִכָּל
רַע, וּמַגְדִּילַת לוֹ אֶת הַיְלָדִים.

מ' שעד רכא

יִשְׂבַּח הַנִּמְעָן שְׁעוֹשֶׂה קִיטְנָה לְבָנִים, וְהַעֲקָר לְהַחְדִּיר בָּהֶם אִמּוּנָה, וְלִדְבַר
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִלְמַד עִמָּהֶם הַלְכָה, אֲשֶׁר בְּזֶה מִמְּשִׁיכִים עוֹלָם הַבָּא
בְּעוֹלָם הַזֶּה.

מ' שעה רכג

יִזְדָּה לְשִׁמַּח עַל הַמַּתָּנָה שֶׁחֲנָנִים הַבוֹרֵא יִתְבַּרֵךְ, וְלוֹמַר בְּכָל יוֹם פְּרִשַׁת
"וּבְרָאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם", אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיךְ רְפוּאָה לְבֵן. וַיַּעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-
בַּיִת, שְׁזֶה סוּד הַהַצְּלָחָה בְּבַיִת.

מ' שעו רכד

יִזְדָּה לְכַבֵּל לְהַשְׁפִּיעַ עַל אִשְׁתּוֹ שֶׁתְּשַׁלֵּם עִם הוֹרֵיהָ, כִּי אֵין דְּבַר חָשׁוֹב
יֹתֵר מִזֶּה, וַיִּשְׁדֵּל אֶת הָאִשָּׁה לְהַשְׁתַּחֲוֶה בְּחַתֻּנַּת אַחֻזָּתָה וְלֹא לְהַעֲדֹר
חִלְיָה, וְלִמְחַל לְהוֹרִים שֶׁפָּגְעוּ בָּהּ, כִּי מֵה שְׁעוֹשִׂים לְהוֹרִים מִקְבָּלִים
בְּחֻזָּה.

מ' שעז רכה

יִבְהִיר, שְׁלֵהִיּוֹת שׁוֹחֲט זֶה אַחֲרֵיּוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי אוֹי לוֹ לְמִי שְׁמַאֲכִיל
טְרָפוֹת רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲשֶׁר הַכְּלָבִים מְחַטְטִים אֶת קַבְרוֹ וְכו'.

- מ' שעח** רכו
 יודה לנמְעַן שְׁמַחֲלֵק אֶת הַמַּכְתָּבִים לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיֵּאחָל לוֹ שְׂמֵחָה
 בְּזִכּוֹת זֶה, וְהֵעָקַר שָׁלָא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל, אֶלָּא לְדַבֵּר עֲצָמוּ
 בוֹ יְתַבְּרָךְ.
- מ' שעט** רכו
 יחזק על למוד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכֹל יוֹם, וְלִסְיִים שְׁנַיִם מְקַרָּא
 וְאֶחָד תְּרַגּוּם בְּכֹל שְׁבוּעַ, שְׁזוֹ סְגָלָה לְאַרְיִכוֹת יָמִים, וַיַּעֲוֹרֵר עַל
 שְׁלוֹם-בֵּית וּלְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד בְּיַהֲדוּת.
- מ' שפ** רכח
 ירחיק מן העצבות והדפאון, ובפֶּרֶט שְׁנֵהִיָּה חֲתָן, אֵין שְׂמֵחָה גְדוֹלָה מִזֶּה,
 וַיַּעֲוֹרֵר עַל שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ. וְעַל הַתְּמַדַּת הַלְמוּד: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה,
 גְּמָרָא, אֲשֶׁר זֶה סוּד הַהֲצִלָּחָה.
- מ' שפא** רל
 מכתב כָּלֵי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בוֹ יִחְזַקְם עַל אֲמוּנָה בְּרוּרָה
 וּמְזַכֶּכֶת בוֹ יְתַבְּרָךְ, לִיַּדַע שֶׁהַכֹּל מֵאֲתוֹ יְתַבְּרָךְ, וְהֵעָקַר עֲלֵינוּ לְשֹׁמֵר עַל
 הַצְּנִיעוּת בְּמַתְנַנּוּ וְקִדְשֵׁת הַדְּבִוּר, כִּי הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ אֵינוֹ מוֹחֵל עַל כָּף,
 וַיַּעֲוֹרֵר שָׁפֵל אֶחָד יִחְזִיק בְּכִיסוֹ קָמִיעַ, שְׁזֵה סְגָלָה לְשִׁמְרָה, וְכֵן לְהַקְפִּיד
 לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיֵן הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת.
- מ' שפב** רלג
 יחזק על מדת הַחֶסֶד שְׁעוֹשֶׂה הַנְּמַעַן, אֲשֶׁר זֶה הוֹלֵךְ לִפְנֵי הָאֲדָם לְנֹצַח
 וְנֹצְחִים, וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְעִזּוֹ בְּעִבוּר הַדְּפָסֶת סְפָרָיו הַקְּדוּשִׁים, שְׁמִסְבִּירִים אֶת
 דְּבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל בְּאַפֵּן פְּשוּט וְקַל.
- מ' שפג** רלד
 יחזק לברַח רַק אֵלָיו יְתַבְּרָךְ, וְלוֹמֵר תְּהִלִּים בְּכֹל יוֹם, וְלִילָךְ בְּצְנִיעוּת
 שֶׁהִיא הַיְסוּד לְבַת יִשְׂרָאֵל.
- מ' שפד** רלד
 יחזק על אֲמִירַת תְּהִלִּים, שְׁזֵה עוֹשֶׂה רִשָּׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְכֵן לְהַקְפִּיד
 עַל הַנְּחַת תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, שְׁזֵה סוּד הַהֲצִלָּחָה.
- מ' שפה** רלה
 ישמח שֶׁהַנְּמַעַן הַמְּשִׁיךְ בְּהַדְּפָסֶת עוֹד חֵלֵק "אֲשֶׁר בְּנַחֲל", וַיִּקְנֶה לְהַגִּיעַ
 לְמַצֵּב שְׁיֵצֵא בְּכֹל חֲדָשׁ כָּרָךְ, וַיִּשְׁלַם עַל הוֹצָאוֹת הַהַדְּפָסָה, וְכֵן יִבְקַשׁ

להוציא "אוצר הקונטרסים", כי הבקוש לספרים האלו גדול מאד, וכן להמשיך עם הספר "רצוף אהבה" פרוש על שיר השירים.

מ' שפו רלז
 יבקש לתלות את המכתב כללי על לוח המודעות, ויורה להשאיר את כל המכתבים על הלוח, כדי להרגיע את אנשי שלומנו לרגל המצב הבטחוני.

מ' שפז רלז
 ייעץ לנסע לציון רבנו ז"ל, ואין להתפחד משום דבר, רק להיות בשמחה.

מ' שפח רלח
 ישבח הנמענת שמתקבצת עם כל הנשים הצעירות, ומחזיקות עצמן באהבה ורעות. וירגיל על אמירת תהלים, אשר זה חשוב מאד.

מ' שפט רלט
 יחזק על שמחה אף שזה בא קשה לאדם, וכפרט כשדואג דאגות, זה הורס אותו לגמרי, ויעורר על בטחון, ולדבר אליו יתברך, ולומר תהלים.

מ' שצ רמ
 יורה להתחזק, ועקר ההתחזקות זה שמחה, לשמח ולשמח את האשה, וירגיל על שיחה בינו לבין קונו.

מ' שצא רמא
 יורה לבחור לקחת עצמו בידיו, וללמד בהתמדה גדולה, ולברח מפל מיני כלות, ולא לנגע בפאות ובזקן, ולהתפלל במנון, ולסיים שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י בכל שבוע.

מ' שצב רמב
 יחזק על שמחה שהיא רפואה לכל, ולילך תמיד עם חיוף על הפנים, ולומר תהלים ולשית בינו לבין קונו.

מ' שצג רמג
 ירחיק מן העצבות, ולהיות בשמחה, אשר בזכותה זוכים לנסים הרבה, ולדבר אליו יתברך כל אשר מעיק, כי זה פועל ישועות.

מ' שצד רמד
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יספר מעלת יום המשועשע באב,

שֶׁהִתְרוּ הַשְּׂכֵטִים לְבֹא זֶה בְּזֶה, וַיִּפְלֵג בְּמַעֲלַת אַחֲדוֹת וְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וַיִּחְזַק עַל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּכֹל חֻלְקֶיהָ: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ וְהִלְכָה, וַיִּנְצַל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר מְאֹד, פִּי יְמִינוֹ כָּצֵל עוֹבֵר, וְאַחֲרֵיכֵן מְצַטְעָרִים עַל כָּל רִגַע שֶׁהִלֵּךְ לְרִיק. וַיּוֹרָה לְהַפְיֵץ אֶת הַקְּמִיעוֹת, אֲשֶׁר הֵן סִגְלָה לְשִׁמְרָהּ, וְכֵן לִילֵךְ וּלְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַיָּקָרִים בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵם לָהֶם כְּמִים קָרִים עַל גֶּפֶשׁ עֵינֶיהָ, וְהַעֲקָר לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל יְהוּדִי.

מ' שצה **רמט**
 יוֹדָה לְנִמְעָן עַל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשָׂה עִמוֹ, שֶׁעוֹזֵר לוֹ בְּעִנְיַן הַשֵּׁד"רוֹת, וּמוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּעִבּוֹר הַחֲזָקָת הַמְּבַנִּים.

מ' שצו **רנ**
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְדַאֵג לְאַבְיוֹ שֶׁיִּגְיַע לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיַּעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַרֵּךְ.

מ' שצז **רנא**
 יַעֲזֹר עַל קְבִיעַת שְׁעוֹר לְחֻמֵּשׁ וְרִש"י עִם הַתְּוֹגֹם בְּכֹל יוֹם, וְכֵן לְהַשְׁתַּחֲפֵף בְּשְׁעוֹר הַ"דף הַיּוֹמִי" שְׁלוֹמֵדִים בְּרַבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

מ' שצח **רנב**
 יִיַעַץ לְנִמְעָן מִי לְלַמֵּד עִם בְּנוֹ וְכוּ', וַיּוֹרָה לְשַׁמֵּר עַל הַבַּת וּלְעַמֵּד הַיֵּטֵב עַל הַמְּשָׁמֵר, פִּי יִלְדִים עוֹשִׂים מְאַחֲרֵי הַגָּב כְּרִצּוֹנָם, וְהַהוֹרִים כָּלֵל אֵינָם יוֹדְעִים.

מ' שצט **רנג**
 יִתְנַה צְעָרוֹ עַל שְׂאִין שְׁלוֹם-בֵּית אֶצֶל הַבֵּן, וַיִּקְוָה שֶׁיִּשְׁתַּנְּה לְטוֹבָה, הַעֲקָר עוֹד תִּפְלָה וְעוֹד תִּפְלָה, וְדַמְעוֹת אִם עַל בְּנָה פּוֹעֵלוֹת מְאֹד.

מ' ת **רנד**
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן, שֶׁהוּא מְפָקֵר וּמְבַזְז כְּסָפִים וְכוּ', וַיִּבְקֹשׁ לְחַזֵּר לְאַשְׁתּוֹ וּלְבָנוֹ, וּלְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּשְׁלוֹם בֵּית אִמְתִּי.

מ' תא **רנה**
 יִשְׂבַח הַנִּמְעָן שֶׁלָּקַח עִצְמוֹ בְּיָדוֹ, וּמְקַפִּיד עַל תִּפְלָה וּמְקַוָּה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם.

- מ' תב רנד
 יחזק על אמונה פשוטה, אשר זה מקור הברכה, ומי שיש לו אמונה
 — חזיו חיים, ולהפך — להפך.
- מ' תג רנה
 ישבח הנמצא, שמפיץ קמיעות לבחורי ישראל, אשר זה מציל אותם
 בגשמי וברוחני.
- מ' תד רנו
 יעורר על שמחה ועל שלום-בית, אשר אז הרגיעה שורה בבית, ואין
 לה ברכה גדולה מזו.
- מ' תה רנז
 יודה לנמצא שמתקדם עם כתיבת הספר תורה, ויקנה לסימו עד ראש
 השנה, ולעשות הכנסת ספר תורה באומן, ויחזק על אמונה פשוטה,
 שאחר הרע יבוא הטוב.
- מ' תו רנח
 ייעץ אודות אכסון הספרים, ויורה לשמר על הבן, שילך בתלם, ואז
 יוכל לחתנו, והעקר להדביק עצמו בו יתברך, ואז החיים נראים כבר
 אחרת לגמרי.
- מ' תז רנט
 יוכיח אשה שנוהגת ברשעות כלפי בעלה, ויורה לשוב תכף בתשובה,
 ואז לא תחסר להם פרנסה.
- מ' תח רס
 יעורר על למוד מקרא, משנה, גמרא והלכה, אשר רק זה ישאר לאדם
 לנצח. וירגיל על השיחה בינו לבין קונו.
- מ' תט רסא
 יחזק לא להשבר כלל, ויבדאי הכל יסתדר על הצד הטוב ביותר, והעקר
 להתבודד בכל יום אליו יתברך, ולבקשו הכל בין בגשמי ובין ברוחני.
- מ' תי רסא
 יבשר שיכתב לאנשי שלומנו שיתרמו דם, ויבהיר, שנשים הן בדרך כלל
 חלשות, וקשה להן הדבר, ולכן לא לדחק עליהן.
- מ' תיא רסב
 יורה לבקש כל צרכיו ממנו יתברך, ומה שתפלה פועלת, שום דבר
 איננו יכול לפעל.

- מ' תיב** רסב
 יאחל הרחבה בגשמי וברוחני, ודירה משלו, העקר להתחזק ולא לפחד
 משום ברִיָּה.
- מ' תיג** רסג
 יפליג במעלת הנמען, שמפיץ את אור רבנו ז"ל, ומוסר נפשו על כָּה,
 אשר אין זכות גדולה מהפצה.
- מ' תיד** רסג
 ישלים בין בני זוג שלא יתגרשו, ויבטיחם שהכל יבוא על מי מנוחות,
 העקר לא לעזב את יבנאל, ואז הפעל יתהפך לטובה.
- מ' תטו** רסד
 יורה לנמען לשוב לגור ביבנאל, אחרת עלול להדרדר עד התהום.
- מ' תטז** רסד
 מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם למי שיכול שיתרם דם,
 ובפרט שזהו עתה מצב חרום, ויאחל בזכות זה בריאות השלמה.
- מ' תיז** רסה
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יבקשן את מי שמסגלת, שתתרם
 דם, ואשרי מי שיכול להתפלל בכל יום על הצלת נשמות ישראל.
- מ' תיח** רסה
 ייעץ אודות איזו הצעת שדוף, ויחזק שלא להפנס בלחץ, וכמו שראו
 נסים עד כה, כן יראו נסים הלאה והלאה.
- מ' תיט** רסו
 יבקש את הנמען להגיה עוד כרך "אשר בנחל", כדי לקדם את
 ההדפסה, וכן לסדר לרפוס עוד כרך של "שעורי אמונה", ויחזק על
 שמחה.
- מ' תכ** רסו
 יורה שלא לריב עם הילדים, אלא לנהג עמם בסבלנות גדולה, כי זה
 סוד ההצלחה.
- מ' תכא** רסז
 יחזק הנמען להמשיך להפיץ את הסדורים "עת רצון" בין החרדים
 ויזקא, כי כל יהודי שיהיה לו הסדור הזה, יבוא בנדאי אל הציון לראש
 השנה.

מ' תכב רסז

מכתב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִסְפְּרָם, שֶׁהִתְפַּלֵּל עַל כָּל־מִן בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וַיִּפְּלֵג בְּמַעַלְתֵּי הַגְּעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּכְדַאי לְנוֹסֵעַ עִם חֲבֵרוֹת מְסֻדְרוֹת וְיִשִּׁירוֹת, וְלֹא דֶרֶךְ לֹא דֶרֶךְ, שֶׁלְּבִסּוֹף גַּם לֹא חוֹסְכִים כְּסֹף כְּמַעֲט, וּמִגִּיעִים בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן בְּקִשֵׁי רַב, וַיַּחֲזֹק עַל לְמוֹד מְקָרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְהִלְכָה כְּסֻדְרוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

מ' תכג ער

יִוָּדָה שְׁלֹא לִילָף לְהַפְיִץ בְּאֶזְרוֹ קָרִית שְׁמוֹנָה, אֲשֶׁר זֶה מְסַפֵּן מֵאֵד מִבְּחִינָה בְּטַחֲוִינִית, וַיַּחֲזֹק עַל שְׂמִחָה.

מ' תכד ער

יֵאָחַל "יָשׁוּב טוֹב", וַיַּעֲזֹר לְשִׂמְחָת אֶת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּנֻכּוֹת זֶה הַשְּׂכִינָה בְּבֵית. וְאֵז כָּל הַבְּרַכּוֹת מְצִוִּיּוֹת בְּבֵית.

מ' תכה רעא

יַחֲזֹק מֵאֵד שְׁלֹא לְהַשְׁבֵּר בְּעֵנֵין הַשֶּׁדִּי"רִים, וַיִּבְקֹשׁ לְהוֹדִיעַ לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁלֹא יִהְיֶה שְׁבוּעַ בְּבֵיתוֹ, כִּי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שׁוֹלְחִים הַמּוֹן פְּקָסִים וּמִתְקַשְּׂרִים בְּטַלְפוֹן, אֵז שִׁידְעוּ שְׁלֹא יִהְיֶה מְעַנָּה, כִּי הוּא נוֹסֵעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

מ' תכו רעא

יֵאָחַל "יָשׁוּב טוֹב", וַיַּחֲזֹק עַל שְׂמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

מ' תכז ערב

יִשְׂמַח עַל גִּישַׁת הַנִּמְעָן, שֶׁמְסַתְּכַל עַל חֲצִי כּוֹס הַמְּלֵאָה, לְהַתְּבוֹנֵן עַל הַטּוֹב שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, אֲשֶׁר אֵין לָךְ דֶּרֶךְ טוֹבָה מִזֶּה.

מ' תכח רעג

יִבְהִיר, שֶׁהִקְהִלָּה עוֹבְרַת קְשִׁיִּים גְּדוּלִים, וְעַל-יְדֵי כַח הַרְצוֹן זוֹכִים לְהַצְלִיחַ. וַיַּחֲזֹק עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה וּלְשִׂמְחָה, שֶׁאֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

מ' תכט רעד

מכתב כָּלְלִי לְנָשִׁים, בּוֹ יִפְּלֵג בְּמַעַלְתֵּי הַצְּדִיק הַקְּרוֹשׁ מְסַטְמָר זי"ע בְּיוֹם הַהִלּוּלָא שְׁלוֹ, וַיִּסְפֹּר מְגֻדְלוֹתוֹ, אֲשֶׁר הָיָה אֶחָד מֵהַצְּדִיקִים הַבּוֹדְדִים שְׁלֹא חָשַׁשׁ לְדַבֵּר בְּפִמְבֵי מְשַׁבַּח רַבְּנוּ ו"ל, וְהִיתָה בּוֹ מִדַּת הָאֱמֶת לְאֱמֶתָה, לוֹמֵר אֶת הָאֱמֶת וְלֹא לְפַחַד מֵאֵף אֶחָד, וְלִכֵּן זֶהוּ יוֹם מְסַגֵּל

לפעל הרבה ישועות. ויחזק על מדת האחדות, שנה יסוד הגאולה, וכן יבקש שלשה דברים: א. לדון אחת את השנה לכף זכות. ב. להקפיד על מדת הצניעות, שנה החזן של בתי ישראל. ג. לרחק מן העצבות והעצלות, ולהסתכל תמיד על הטוב שהשם יתברך עושה עמנו.

מ' תל רעט
ישבח הנמען שהפיץ חמשת אלפים קונטרסים לנשמות ישראל, אשר זכותו גדולה מאד מאד, ויעוררו על התבודדות, אשר זו הצלחה נצחית.

מ' תלא רעט
יאחל "מזל טוב" להלדת הנכד, ויאחל רב נחת דקדושה.

מ' תלב רפ
יאחל "מזל טוב" להלדת הבן, ורב נחת דקדושה.

מ' תלג רפ
יחזק חזן לזכר תמיד ממנו יתברך, אף שטרודים אחר התנהג עם כל מיני דברים חשובים, תמיד צריך להתחזק באמונה ובתורה ויראת שמים, ולא לשכח אף פעם גם בעת החשף את הטעם הטוב שטעמו אצל הצדיק.

מ' תלד רפב
יורה שלא להתפחד מאיזו קללת חנם, ולהיות רגילים לומר את שמות הצדיקים, אשר זה מסגל להביא שנוי במעשה בראשית.

מ' תלה רפג
יחזק על שמחה, ולבקש על כך בכל יום ממנו יתברך, ואז זוכים להרחבת הדעת, וכל החיים משתנים לטובה.

מ' תלו רפד
ישבח הנמען שעוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, ויעוררו על למוד מקרא, משנה, גמרא, הלכה, ועל כבוד האשה, שבזכותה הברכה מצויה בתוך ביתו של האדם.

מ' תלז רפה
יחזק על שמחה שהיא יסוד בקדושה, ועל ידי שמחה השם יתברך ישמרנו מפגם הבטית.

מ' תלח רפו
יקנה להצליח השנה יותר מתמיד בחנוכה הבנות, העקר להחזיר בהן שמחה, אשר מרחבת את הדעת.

- מ' תלט** רפו
 יחזק על שמחה, וילבקש על כך בכל יום ממנו יתברך.
- מ' תמ** רפו
 יעזר אשה להיות בשמחה, שעל-ידי-זה כל הבית מתהפך לטובה.
- מ' תמא** רפח
 יבשר להורים על הצלחת בנם, ויאחל רב נחת ממנו.
- מ' תמב** רפט
 ישית עצה איך לנהג לגבי הנוג הצעיר, העקר לילך עמהם בסבלנות.
- מ' תמג** רפט
 יבקש את הנמצא שיתן לאשתו לערוך סעדת ראש חודש, ויספר שהוא גם ישתתף בסעדה.
- מ' תמד** רצ
 יזהיר את אנשי שלומנו שלא לתן דריסת רגל לאחד שמתעסק בטמאה.
- מ' תמה** רצ
 יבקש לעזור בגיוס הוראות קבע בעבור המוסדות הקדושים, אשר זה נחוץ ביותר.
- מ' תמו** רצא
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להיות באהבה ואחדות, וכן לעזור לצאת מהבוץ שנגלע אליו, ולהחתיים הוראות קבע לכל המוסדות, ובזכות הצדקה יאחל שנה טובה ומתוקה.
- מ' תמוז** רצב
 ידרבן הנמצא לצאת בכל יום להפצה, ולא להתביש, ואז יהיה לו תמיד כסף בפיס.
- מ' תמוח** רצג
 יורה לאם להציל את בנה מיד איזה נוכל, שמפילו מדחי אל דחי.
- מ' תמט** רצד
 ייעץ אודות הבת שנכנס בה איזה טרוף, וצריכים לילך עמה לרופא, ויבהיר שכל מגמתו עתה לנקות את הקהלה מכמה נוכלים, להוציאם ולהוקיעם.

- מ' תג** רצה
 יוכיח את הנמצען שמתעסק בכל מיני נזילות, ויזהירו שאם לא יפסיק,
 לא יתן לו דריסת רגל בקהלה.
- מ' תנא** רצו
 יזהיר מאיזה איש פוחדו רע מעללים, שמנסה לסחוט כספים מנזערים
 תמימים.
- מ' תנב** רצז
 יעורר לתוק את בני הנעורים תושבי יבנאל, שעדין רחוקים מיהדות,
 ולקרבתם בצל השכינה בדבורי אמונה ויראה.
- מ' תנג** רחצ
 יעורר על שמחה ולשמח את האשה, וישבח המעשה לילך ולתוק את
 בני הנעורים הרחוקים מיהדות, ולקרבתם אליו יתברך.
- מ' תנד** ש
 יפליג במעלת הנמצען שנעשה מלמד תינוקות, אשר זו עבודת קדש
 הקדשים, והעקר להחדיר בילדים יראת שמים ואמונה פשוטה.
- מ' תנה** שא
 יפליג במעלת סעדת מלכה-מלכה, ובכפרט במנין, אשר הסמ"ד-מ"ם
 מפחד מזה מאד, ונכון מאד לספר אז ספורים מהבעל-שם-טוב הקדוש
 זי"ע, שזה מסגל להצלחה.
- מ' תנו** שא
 יודה לנמצען שמחלק את המכתבים לאנשי שלומנו, ויחזקו על שמחה
 ועל שיחה בינו לבין קונו.
- מ' תנז** שב
 יוכיח אם, שתשמר על בטה שמתרועעת עם כל מיני, ותדאג לחנוכה
 הטהור, במקום לבוא בטענות על אחרים.
- מ' תנח** שג
 יוכיח אחד שחזר לסורו, ויזהירו שאם לא יחדל וישוב בתשובה, יגרשו
 מן הקהלה על אחר.
- מ' תנט** דש
 יודה לנמצען שחלק לאברכי הפולל את השפע שהביאו, ויעוררו על
 הדבקות בו יתברך.

- מ' תס** דש
 יַעֲזֹר עַל שְׁמִחָה וְלִשְׂמִיחָה אֶת הַבַּעַל, וְלִהְתַּחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.
- מ' תסא** שה
 יִזְרֶה לְאִשָּׁה שְׂלֵא לְהִתְלוֹנֵן עַל כָּלֵם, אֶלֶּא לִשְׁמֹר עַל בְּנוּתֶיהָ שֶׁתִּתְנַהַּגְנָה
 כְּרֵאוי וּבְדַרְךְ אַרְצֵי, אַחֲרַת יִנְקֹט צְעָדִים לְסִלְקֵן מִבֵּית-סֹפֵר.
- מ' תסב** שו
 מִכְתָּב לְזוּג צְעִיר, בּוֹ יִדְרֹשׁ לְלַמֵּד הֵיטֵב אֶת הַלְכוּת טְהוֹרָה, אֲשֶׁר הֵן
 חֲמוּרוֹת בְּיוֹתֵר, וְזֶה בְּכִרְיִתוֹת, וְאוֹי לוֹ לְמִי שְׁאִינוֹ מְקַפִּיד עֲלֵיהֶן בְּתַכְלִית
 הַהִקְפָּדָה.
- מ' תסג** שו
 יַעֲזֹר עַל תְּפִלָּה בְּמַגֵּן: שְׁחָרִית, מְנַחָה, עֲרֵבִית, וְכֵן עַל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין
 קוֹנוֹ.
- מ' תסד** שז
 יִנְחֵם הַנִּמְעָנֵת בְּפִטְיֶרֶת אֲבִיהָ, שֶׁהִיא הַיָּקָר בְּאָדָם.
- מ' תסה** שז
 יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָנֵת לִשְׁמֹר עַל הַצְּנִיעוּת, וְלֹא לְקַצֵּר אֶת בְּגָדֵי הַבְּנוּת, כִּי זֶה
 חֲמוּר מְאֹד.
- מ' תסו** שח
 יֵאָחַל לְנִמְעָן בְּיוֹם הַלְדָּתוֹ, שְׂיִזְכֶּה עוֹד רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה
 בַּבְּחוּרִים, וְלִחְנֹכֵם עַל-פִּי הַדָּרָךְ הַמְּסוּרָה לָנוּ מִדּוֹר דּוֹר, וַיֵּאָחְלוּ שְׁפַע
 בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.
- מ' תסז** שט
 יִזְדַּעַזַע עַל הַכָּאֵת הַנִּמְעָן, וַיִּטְפַּל בָּזֶה, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּמָדָה בְּמִשְׁנֵינּוֹת, שֶׁזֶה
 מִזְבֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ.
- מ' תסח** שט
 יִתְמָה כִּי צָר הַגִּיעַ הַנִּמְעָן לְחֻבּוֹת גְּדוֹלִים כָּל-כָּף, וַיִּבְרָכוּ לְצֵאת
 מִהַחֻבּוֹת. וַיִּתְנֶה צַעֲרוֹ מִהִיסוּרִים שְׂסוּבֵל בְּמִשְׁךְ הַשָּׁנִים הָאֲחֻרּוֹנוֹת, וְעַם
 כָּל זֹאת הוּא מִתְחַזֵּק, וְנִתֵּן עִתָּה לְהַדְפִּיס כַּמּוֹת גְּדוֹלָה שֶׁל קוֹנְטְרַסִּים
 וְלִהְפִיצָם, וְאֶת הַכֶּסֶף לְהַעֲבִיר לְנִמְעָן.

מ' תסט שיא

יחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ולהיות בשמחה ולשמח את האשה, וירגיל על הדבור אליו יתברך, אשר זו הצלחה נצחית מאין פמותה, וללמד בכל יום בכל חלקי התורה הקדושה.

מ' תע שיב

יעורר לעזב את השטיות, ולקחת עצמו בידי לתוך התורה הקדושה, ולשמע שעור בדרך היומי, וללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום ור"י פנקים משניות, ונפי גמרא, אשר זה יצילו מפל החטאים.

מ' תעא שיג

ידענע ממה שראה אצל הנמען, ויזהירו, שאם לא יקבל על עצמו בנדר שאינו מתעסק בזה יותר, יצטרך להוציאו מהקהלה.

מ' תעב שיד

יורה על הדבקות בו יתברך, שמנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, וירגיל על למוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש, אשר רק זה מלוג את האדם לנצח נצחים.

מ' תעג שטו

מכתב לתלמידי "ילדי חן", בו ישבתם על שמתמידים בתורה הקדושה, ומתנהגים בדרך ארץ, ויעורר על למוד "ספר-המדות", ועל דבור אליו יתברך.

מ' תעד שטז

יודה למחנכת, שמחדירה יראת שמים ומדות טובות בבנות ישראל, ויורה לה שלא להתפחד משום בריה, העקר לעשות את מלאכתה אמונה, ושתהיה שליחה טובה מאתו יתברך להעמיד דורות ישרים.

מ' תעה שטז

מכתב כללי אל מורות בית-ספר "בית פינא" ביבנאל. בו ישבחן על הנתת-רוח שגורמות לו, שמחנכות את הבנות ליראת שמים ואמונה פשוטה, והלכות התורה, ויורם להיות דגמא אישית חיובית לתלמידות, ולהקפיד על הצניעות בלי כחל ושרק, ורק על-ידי שתקפדנה בעצמן על לבוש הולם וראוי, תוכלנה להשפיע על הבנות לילך כף.

מ' תעו שז

יבקש את הנמען שלא להתערב בענינים שאינם שייכים אליו, ויבהירו בענין איזה שדוף, שהוא הציץ לבחור שדוף של אחת מהמדרשה, ואם

זֶה יִלֶּךְ מֵה טוֹב, וְאִם לֹא, אֵינּוּ מִרְשָׁה לְבַחֵר לְלַמֵּד בִּישִׁיבָה, כִּי גִילוּ
מִבְּגָר מְאֹד מֵעַל עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע וְכוּ', וַיִּבְהִיר, שְׂיִבְנֵאל אֵינָה עָרִי מְקַלֵּט
לְכָל מִינֵי רִנָּקִים וְגִרוּשִׁים וְגִרוּשׁוֹת וְכוּ'.

מ' תעז שיח
יְעוֹרֵר בַּחֲוֹר לְהִתְקַדֵּם עִם אֵיזוֹ הַצָּעַת שְׂדוּף שֶׁהֲצִיעַ לוֹ.

מ' תעח שיח
יִבְקֹשׁ לְהַמְשִׁיךְ עִם הַשְׂדוּף שֶׁל פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִית, אֲשֶׁר זֶה כִּפְתוֹר וּפְרָח,
וְחָבֵל שֶׁלֹּא יֵצֵא לַפֶּעַל.

מ' תעט שיט
יִזְכִּית הַנִּמְעָן שֶׁהִדְרָדָר לְבוֹר תַּחְתִּיּוֹת, וַיִּתְנֶה צַעְרוֹ וַצַּעַר הַשְּׂכִינָה שְׂבוּכָה
עַל שְׂבַחֵר שֶׁלֹּמֵד תוֹרָה הִדְרָדָר לְשִׂאוֹל, וַיִּבְקֹשׁוּ לְחֹזֵר בּוֹ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה.

מ' תפ שיט
יִזְכִּית בַּחֲוֹר שֶׁהוֹרִיד מֵעֲלָיו צֶלֶם אֱלֹקִים, לְחֹזֵר בּוֹ מִסוּרוֹ, וַיִּזְהִירוּ שְׂפָף
עֲצַת הַיָּצָר הַרְעָה: הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵּן, וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ לֶךְ עֲבֹד
עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים.

מ' תפא שכ
יִשְׂבַּח מְחַנְכֵת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַמוּנָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם וַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְזוֹ עֲבוֹדַת קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

מ' תפב שכ
יִשְׂבַּח מוֹרָה בְּעֲבוֹדַת הַקְּדוּשׁ שְׁלֵה, שֶׁמְחַדִּירָה בְּבִנּוֹת יִשְׂרָאֵל יִרְאֵת שָׁמַיִם
וַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר גְּדֹל הַזְּכוּת הַזֶּה.

מ' תפג שכא
יִזְדָּה לְנִמְעָן שֶׁמְחַלֵּק אֶת הַמַּכְתָּבִים לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וַיִּבְהִיר שֶׁפֶל מְכַתֵּב
חֹשֵׁב מְאֹד שְׂיִגִיעַ לְיַעֲרוֹ, וְלַעֲתִים זֶה מִמֶּשׁ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ.

מ' תפד שכב
יִזְדָּה לְנִמְעָנָה לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְלִבְסוֹף תִּזְכָּה לְטוֹב בְּגִשְׁמֵי
וּבְרוּחֵי.

מ' תפה שכב
יִזְדָּה לְמִנְכָּ"ל בְּעֵלְזָא, עַל שֶׁדָּאג לְמַצְרָכֵי מְזוֹן בְּעִבּוֹר אֲבָרְכֵי הַכּוֹלָל
"אוֹר הַמַּאִיר", וְזְכוּת הַמַּצָּה תִּגַּן בְּעַדוֹ בְּזֶה וּבְכָא.

- מ' תפו** שכג
 יאות לקבל את בן הנמען ללמד אצלו, אף שאין לו כחות לזה, אף
 מפני שזה הפתרון היחיד להצילו מפגעי ומקרי הזמן.
- מ' תפז** שכג
 מכתב כללי לתלמידי כולל "אור המאיר", בו יחזקם להצטרף אל שעור
 "דף היומי", ולהתאחד באחדות אחת, ולשמר על התקנון.
- מ' תפח** שכד
 ישבח מגיד שעור בישיבת "בית מנחם", אף שמסביר את הגמרא
 ברהיטות ובבהירות, ויחזקו להמשיך בעבודת הקדש הזו.
- מ' תפט** שכה
 יוכיח בעל שרודף את אשתו ומכה אותה, רחמנא לצלן, ויזהירו שיבוא
 יום והיא תברח ממנו, עקב כל ההתעללות, אם לא ישוב בתשובה
 שלמה תכף-ומיד.
- מ' תצ** שכה
 יודה לנמען שעוזר לו בכלל, ויביע רצונו מה שילמד כל אברך ואברך
 במסגרת הכולל, ויבקשו עזרה להוציא מהקהלה את נגע הצרעת,
 ויעוררו על תפלה במנין בכל יום ויום, ולהיות דגמא לכל אנשי
 שלומנו.
- מ' תצא** שכו
 ייעץ אודות השדוה, שאם נראה לשני הצדדים, אז לגמר בכי טוב, ויורה
 אודות התתנה של הבן להמנע מבעיות ומסירות.
- מ' תצב** שכו
 יתפלא שהנמען לא בא אליו ליבנאל, ויחזקו למסר את עצמנו לגמרי
 אליו ותברך, ולידע שהכל בהשגחתו ותברך.
- מ' תצג** שכח
 יוכיח הנמען שאם לא ישנה את הנהגתו, אין לו מה לעשות בקהלה.
 ויורה לחזור בתשובה תכף-ומיד.
- מ' תצד** שכח
 יזהיר הנמען לרחק מחברים רעים הלוקחים סמים, אשר לבסוף יפלו
 בפח יקוש.

הספר הקדוש הזה נרפס לרפואה שלימה ואריכות ימים ושנים

לחנה ברכה ציפורה בת פנינה תחי'

רפואה שלימה בכל רנ"ב אבריה ובכל שס"ה גידיה ובכל עצם

מעצמותיה ובכל טיפי דמיה יחד עם בעלה וכל בני ביתה בתושח"י

יהי רצון שנזכה בעזרת ה' בזכות כל הצדיקים האמיתיים לראות בקרוב

ממש נס רפואי ענק שבענקים שיגדיל ויקדש בגדול את האמונה בכוח

ריבווי התפילות לקב"ה ובכוח של האמונה באין עוד מלבדו ובצדיקים

האמיתיים ובפרט אורו וזכותו של צדיק האמת בכל העולם כולו שהוא

בבחינת איש חכם יכפרנה ומעוזם בעת צרה, ה' יעזור ויאיר לנו את

הטיפול שורש היעיל ביותר לרפואתה ולרפואת כל עמו ישראל ברוחניות

ובגשמיות (ואת זה נשיג רק אם נשתף פעולה עם הקב"ה ונעשה חשבון

נפש בכל יום ויום כי מי שעושה משפט למטה מבטל מעליו כל מיני

דינים של מעלה העיקר שנתפלל תמיד שלא יעכב שום חטא ועוון את

תפילתנו ותשובתנו אמן ואמן,

יהי רצון שזכות הספר הקדוש הזה יחד כל ספריו הקדושים של רבינו ותלמידיו הקדושים יהיה

לעי"נ הסבתא חנינה חנה בת שטרונה שנפטרה יא תמוז תשעה ויעמדו למליצי יושר אמן ואמן

לעי"נ מרדכי (מורדי) ז"ל בן שושנה שושיה תחי', לעי"נ מלכה (מאלי) בת שושנה שושיה תחי',

ולעי"נ מאיר עמרוסי בן רבקה

לרפואה שלימה וחיים ארוכים וטובים בכל טוב אמיתי וניצחי לאדם בת נזוומה לשושנה

(שושיה) בת כמונה לרבנית אסתר בם הרבנית סיסמי שמחה בתו של הבאבא סאלי זיע"א

לאויזה חיה בת זקלין, משה בן לאויזה

הרב שמריהו יוסף חיים קנייבסקי בן רבי יעקב ישראל זצ"ל

וכל הצדיקים בדורינו וכל חולי עמו ישראל

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

ר' זיו בן מגי נ"י

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשי ידיהם ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבינו הק' וירוו רוב נחת דקדושה מכל

יוצ"ח, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות ורפואת

ר' בנימין בן שרה נ"י

שיהיה עשיר גדול ברוחניות ובגשמיות ,

שהילדים יהיו צדיקים נוטרי הברית,

ושלום בית ושמחה,

ולרפואת יצחק בן צ'רנה לאה

שרה בת סימה אלגרה בוקה

ולזכות עידי בת תקוה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשי ידיהם ויזכו לבריאות ואריכות

ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבינו הק' וירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצ"ח, אמן.

ולעילוי נשמת אבי אברהם בן שרה ויצחק שיחיו

נורי בן מוזלי, סלמון בן אסתר, צ'רנה לאה בת מלכה, בנימין בן גולדה,

אברהם בורצ'ו בן שרה, סימה אלגרה בת בוליסה,

בוקה בת אסתר

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּלִי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבינו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסדי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
 ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל עליך:
 ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
 ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסוף
 נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
 ה יהנה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי:
 ז אברך את יהנה אשר יעצני אף לילות יסרוני
 כליותי: ח שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל אמוט: ט לבן | שמח לבי ויגל כבודי אף
 בשרי ישכן לבטח: י כי | לא תעזב נפשי לשאול
 לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך
 נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עֶז וְאִין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הֶחְרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשֹׂאֲנֵתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדְךָ נְהַפְךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאֵתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עֵזוֹן חֲטָאֵתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מִצַּר תִּצְרֵנִי
 רַנִּי פִלֵּט תִּסּוּבְּנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְנֵי־וֶרְסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּחִיֵּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֵתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

יִקְבֹּץ אֶזְנוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוֹם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר־בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחְמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בּוֹזֵאת יִדְעֵתִי כִּי־חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא־יִרְעֶה אֹיְבֵי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תַּמְכֶּתָּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בְּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְעֵחַ מִשְׁכִּיל לְבַנְי־קִרְחָ: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג צָמְאָה נַפְשִׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פָּנַי אֱלֹהִים: ^ד הִיתָה־לִּי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיךְ אֶלְהִיךָ: ^ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר | בַּסֶּדֶק
 אֲדַדֶּם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ^ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָתִי | נַפְשִׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרֵא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל־מִשְׁבְּרִיךָ וְגַלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | תְּסַדֵּךְ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: * בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: † מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶה־י | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצָה אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹר מִכַּתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: † הַצִּילֵנִי
 מֵאִיְבֵי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמְמֵי תִשְׁגַּבֵּנִי: † הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֻלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: † כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חַטָּאתַי יְהוּה: † בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְפֹנְנוּ עוֹרָה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: † וְאַתָּה יְהוּה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֲזָן סָלָה: † יִשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּפְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: † הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: † וְאַתָּה יְהוּה תִשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: † עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגַּבֵּי: † אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: † אֶל־תִּהְרָגֶם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעַמּוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבְּוֹת אֲדָנִי: † חַטָּאת־
 פִּימוּ דְבַר־שִׁפְתֵימוּ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאזְנָם וּמֵאֲלָה
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: † כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁלַל בִּיעַקֵּב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיֵעוֹן לָאֵכֶל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֵדָךְ וְאַרְצֶךָ לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמָנוּס בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲעֶקֶה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהִאֲזִין
 אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַּלִּילָה
 עַם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנִצַּח
 חֲסֵדוֹ נָמַר אָמַר לְדָר וְדָר: י הַשָּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֶי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלִאָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דְּרָכְךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדְעַת בְּעַמִּים
 עוֹד: טז גְּאֻלַּת בְּזוֹרֵעַ עֲמֹד בְּגִי-יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף סְלָה:
 יז רְאוּךָ מִיָּם | אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יִחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: ^{יח} זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־הצציד יתהלכו: ^{יט} קול רעמד | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: ^כ פים דרפד
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 נחית כצאן עמד ביד־משה ואהרן: ^{כא}

צ * תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ^ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 תשב אנוש עד־דבא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד פי אלה שנים בעיניך פיום אתמול פי יעבר
 ואשמורה בלילה: ^ה זרמתם שנה יהיו בפקר
 כחציר יחלה: ^ו בפקר יציץ וחלה לערב ימולל
 ויבש: ^ז פי־כלינו באפק ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ^ט פי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפק וכיראתך עברתך: ^{יב} למנות
 ימינו פן הודע ונבא לבב חכמה: ^{יג} שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: ^{יד} שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: ^{טו} שמחנו
 כימות עזיתנו שנות ראינו רעה: ^{טז} יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: ^{יז} ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב |
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועוז בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטי-יו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
 דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט זגרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תגעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוּ יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
 בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
 מִצְרַיִם: כה הִפְךָ לְבָם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בּוֹ: כז שָׁמוּ-
 בָם דְּבָרַי אֲתוּתִיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
 חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
 עֲפָרְדָּעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב
 כְּנִיָּם בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד אֵשׁ
 לְהַכּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיִּךְ גִּפְסָם וּתְאֵנָתָם וַיִּשְׁפֹּר עַיִן
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וַיִּלַּק וְאִין מִסְפָּר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיִּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאִין בְּשַׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲאֲתָם כִּי-נִפְל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּ וְאֵשׁ לְהֹאִיר לְיִלְהָ: מ שָׁאֵל
 וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עֵינָו
 וַיִּזְוֹבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצֵיזוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
 דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
 בְּשֵׁשׁוֹן בְּרָנָה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
 גֹּזִים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
 חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשפח ימיני: ו תדבק לשוני | לחפי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים וישיעם פי חסו בו: